

பதினாறாம் நூற்றாண்டு

திருச்சபை சீர்திருத்த வரலாறு

ஆசிரியர்

ஆருள்திரு. R.V.S.S. வேதநாயகம்

பதினாறாம் நூற்றாண்டு

திருச்சபை சீர்திருத்த

வரலாறு

ஆசிரியர்

அருள் திரு. R.V.S.S. வேதநாயகம்

மின்னூலாக்கம், தொகுப்பு

செ.சுஜித்

ஆசிரியரோ, பதிபகத்தாரோ
காப்புரிமை கோரும் பட்சத்தில் இந்த
மின்னூல் வலைதளத்தில் இருந்து
நீக்கப்படும்

இந்த மின்னூல் விற்பனைக்கு அல்ல

Contact us

Tinnevely Christian Historical Society

2-2-3(4), North Street,

Bungalow Surandai – 627859

Tenkasi District

Email : christianhistorical@gmail.com

Call : 04633 290401

+91 9176780001

+91 7538812218

நூல் குறிப்பு

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்.

ஆம் கடந்த இராயிரம் ஆண்டுகளாக நம் திருச்சபை கடந்து வந்த பாதைகள் பல. அதில் தேவன் செய்த கிரியைகள், நம் ஆதி திருச்சபை பிதாக்களின் வாழ்க்கை பாடங்கள் என பல அனுபவ பாடங்கள் நிறைந்து காணப்படுகிறது. கடந்த காலத்தை நினைவு கூறுவது மட்டுமல்லாது, கடந்த கால அனுபவங்களையும் கற்று கொள்ள வரலாறு உதவுகிறது. இந்த நெருக்கடியான காலத்தில் கிறிஸ்தவ வரலாறு என்பது நமக்கு வாழ கற்று கொடுப்பது மட்டுமன்றி, சமூகத்திற்கும் நன்மை பயக்கும். சீர்திருத்த காலத்தில் இருந்த வேத புரட்டுக்கள், சபை பிரிவினைவாதங்கள் எப்படி தற்கால செம்மையான கிறிஸ்தவத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்பதை அறிய சீர்திருத்த வரலாறு அறிவது முக்கியம். அவ்வாறு வரலாற்றை அறிய இப்புத்தகம் நமக்கு கைகொடுக்கும்.

ஆசிரியர் சிறந்த முறையில் சீர்திருத்தின் ஆரம்பம் முதற்கொண்டு ஆராய்ந்து இந்த புத்தகத்தை இயற்றியிருக்கிறார். இந்த புத்தகத்தின் சிறப்பு யாதெனில், புத்தகத்தை வாசிக்கும் போதே நாம் சீர்திருத்த காலத்தில் இருந்து பயணிப்பது போல சுவாரசியம் நிறைந்ததாக காணப்படும். ஆசிரியர் அந்த அளவுக்கு மொழிச்செரிவோடு இந்நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்த நூலின் ஆசிரியர் வேதநாயகம் ஐயர் அவர்களுக்கு நன்றி. புத்தகத்தின் ஆவல் கொண்டு இந்த புத்தகத்தில் சில சேர்க்கைகளை நான் தொகுத்துள்ளேன். அவைகள் மார்டின் லூதரின் தொன்னுற்றைந்து ஆய்வறிக்கைகளும், இங்கிலாந்து சபையின் வேத சித்தாந்தங்களுமாமே. கருத்திற்கு ஏற்றவாறு படங்களும் இணைத்திருக்கிறேன். மார்டின் லூதரின் ஆய்வறிக்கைகளின் தமிழாக்கத்தை தந்து உதவிய ஜும்ப்ரோ சகோதருருக்கு நன்றிகளை தெரிவிக்கிறேன். இறையியல் மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது, சபையின் சாதாரண மக்களுக்கும் இந்த எளிய நடை நூல் சீர்திருத்த வரலாற்று ஞானத்தை அளிக்கும் என நம்புகிறேன். தேவஞானம் பெருகட்டும்.

பரமனின் பாதையில்

செ.சஜித்

திருநெல்வேலி கிறிஸ்தவ
வரலாற்று சங்கம்

இந்த புத்தகத்தில் அடங்கியவை

திருச்சபை சீர்திருத்த வரலாறு.....	13
சீர்திருத்த காலம்	13
நாட்டுப்பற்றில் நாட்டமும்	15
போப்பு ஆளுகை ஆட்டமும்.....	15
அறிவின் வளர்ச்சியும் - அர்த்தமற்ற கொள்கைகளின் வீழ்ச்சியும்.....	19
துறவிகளின் எழுச்சியும் தூய சேவையில் வளர்ச்சியும்	22
பொருளற்ற சடங்குகளும், பொதுமக்களின் விழிப்பும்.....	24
சமுதாய மாற்றமும் சீர்திருத்த சிந்தனையின் ஏற்றமும்.....	29
மார்ட்டின் லூத்தர் செய்த சீர்திருத்தம்	33
மார்ட்டின் லூத்தர்	35
லுத்தரின் புரட்சி	42
லுத்தரின் சீர்திருத்தச் சிதறல்கள்	50
ஜெர்மானிய சுவிட்சாலாந்தில் சீர்திருத்தம்.....	54
சுவிங்கிலியின் சீர்திருத்தம்	56
மெய்த்தவமும் குருக்களின் மன்னிக்கும் அதிகாரமும்	59
தொண்ணூற்றைந்து ஆய்வறிக்கைகள்	59
இறந்தவர்களின் மன்னிப்பு	60
உயிருள்ளோருக்குப் பாவமன்னிப்புச் சீட்டு	62
பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகளும் நற்செயல்களும்.....	63
பாவமன்னிப்புச் சீட்டைப் பற்றிய பிரச்சாரம்.....	64
குருவல்லாதாரின் எதிர்ப்பு.....	67
போலிச் சமாதானமும் கிறிஸ்துவின் சிலுவையும்	68
லுத்தரும்: சுவிங்கிலியும்	69
பிரெஞ்சு சுவிட்சர்லாந்தில் சீர்திருத்தம்	73
வில்லியம் பேரலின் சீர்திருத்த முயற்சிகள்	73
யோவான் கால்வின்	75
சீர்திருத்தப் பணி நோக்கிய பயணம்	76
சபையாளுகையில் சீர்திருத்தம்	79
கால்வின் செய்த சீர்திருத்தங்கள்	79
வழிபாட்டில் சீர்திருத்தம்	80
சமுதாய சீர்திருத்தம்	80

அரசுக்கும் சபைக்கும் உள்ள உறவில் சீர்திருத்தம்.....	80
திருமறை	82
திருச்சபை	82
கால்வினின் போதனைகள்	82
முன்விதிப்புக் கொள்கை.....	83
திருவருட்சாதனங்கள்	83
மனிதன்.....	84
கடவுள்.....	84
விசுவாசம்.....	85
கிறிஸ்து.....	85
நல்லெதிர் நோக்கு.....	85
ப்ரான்ஸ், நெதர்லாந்து, ஹாலந்து, ஸ்காட்லாந்து நாடுகளில் சீர்திருத்தம்.....	86
பிரான்சில் சீர்திருத்தம்.....	86
நெதர்லாந்தில் சீர்திருத்தம்	89
ஆர்மினியசின் போதனைகள்.....	90
ஹாலந்தில் சீர்திருத்தம்.....	90
ஸ்காட்லாந்தில் சீர்திருத்தம்	92
இங்கிலாந்தில் சீர்திருத்தம்	94
சர் தாமஸ் மூர்.....	96
தாமஸ் என்ற நால்வர்	96
தாமஸ் உலசி.....	97
தாமஸ் கிராம் வெல்.....	98
தாமஸ் கிரான்மர்.....	98
எட்டாம் ஹென்றி அரசன்.....	100
மடங்கள் ஒழிப்பு	103
ஹென்றியின் தொடர் மணங்களும், தொடர்பில்லா நடப்புகளும்	104
ஆறாம் எட்வர்டு	107
முதலாம் இறைவழிபாட்டு நூல்	108
இரண்டாவது இறை வழிபாட்டு நூல்.....	108
மேரி அரசியின் எதிரியக்கம்	110
எலிசபெத் அரசி.....	112
பரிசுத்த திரித்துவம்	118
தேவ குமாரசனாகிய வார்த்தையானவர்.....	118
வேத சித்தாந்தங்கள்.....	118
கிறிஸ்து பாதாளத்தில் இறங்கினது.....	119

கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல்	119
பரிசுத்த ஆவியானவர்	119
இரட்சிப்படைவதற்குப் பரிசுத்த வேதாகமங்களே போதுமானது.....	119
பழைய ஏற்பாடு.....	119
விசுவாசப்பிரமாணங்கள் மூன்று.....	120
ஐநம்பாவம்.....	120
சுயாதீன சித்தம்.....	120
மனுஷன் நீதிமானாக்கப்படுதல்.....	121
நற்கிரியைகள்.....	121
நீதிமான்களாக்கப்படுமுன் செய்யும் கிரியைகள்.....	121
மிச்சப்புண்ணியக் கிரியைகள்	122
கிறிஸ்து ஒருவரே பாவம் இல்லாதவர்.....	122
ஞானஸ்நானத்துக்குப்பின்பு செய்யும் பாவம்	122
முன் குறித்தல், தெரிந்து கொள்ளுதல்	123
நித்திய இரட்சிப்பு.....	124
திருச்சபை.....	124
திருச்சபைக்குரிய அதிகாரம்	124
பொதுவான சங்கங்களின் அதிகாரம்.....	125
உத்தரிக்கும் ஸ்தலம்.....	125
பணிவிடை.....	125
ஆராதனை பாஷை	126
சாக்கிரமெந்துக்கள்.....	126
சாக்கிரமெந்துக்களின் பலன் குறைபடாமை.....	126
ஞானஸ்நானம்.....	127
கர்த்தருடைய இராப்போஜனம்	127
துன்மார்க்கரின் நற்கருணை	128
அப்பமும் திராட்சரசமுமாகிய இரண்டையும் பெறுதல்.....	128
கிறிஸ்து சிலுவையில் செலுத்தி முடித்த ஒரே பலி.....	129
குரு விவாகம்	129
சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டவர்களுக்கு விலகியிருத்தல்.....	129
திருச்சபையின் பாரம்பரை வழக்கங்கள்	129
ஓமிலி பிரசங்கங்கள்	130
அத்தியட்சமார் குருமார் பட்டாபிஷேகம்	130
தேச அதிகாரிகள்.....	131
கிறிஸ்தவர்களுடைய ஆஸ்திகள் பொதுவாயிராமை.....	131
கிறிஸ்தவர்கள் சத்தியம்பண்ணுதல்.....	132

இங்கிலாந்துத் திருச்சபையில் எதிரியக்கம்.....	133
மிதவாதிகளான ஆங்கிலிக்கன் சபையார்	135
மூப்பனார் ஆளுகை சபையார்	135
சுயாதீன சபையார்	135
பிரிவினைவாதிகள்	135
நான்கு பிரிவுகள்	135
இன்றைய திருச்சபைச் சீர்திருத்தம்.....	137

முன்னுரை

“நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தந்தையாம் இறைவனும், தீர்க்கும் நிறைந்த தந்தையும், அனைத்து ஆறுதலுக்கும் இறைவனாகவும் இருப்பவர் போற்றுகுறியவர்”

(2 கொரி. 1:3)

எனக்கு மிகவும் பாடுகள் நிறைந்த வேளையில் இந்நூலை எழுதும்படி பதிப்பாசிரியர் அவர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள். அதை கடவுளின் அழைப்பாக ஏற்றுக் கொண்டேன். என்னைக் கடவுளே பயன்படுத்துவார் என்று நம்பினேன். என் நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. இந்நூலை எழுதுவதற்கு உதவியாக பல நூல்கள் கிடைத்தன. அவைகளின் விபரம் நூலின் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நூலில் பிழைகள் காணப்படின் அவை அனைத்தும் என்னையே சேரும்.

இந்நூலை எழுத வாய்ப்பளித்து என்னை ஊக்குவித்த பதிப்பாசிரியர் அருள்திரு. R. ஜோசப் B.Sc., B.D., S.T.M. அவர்களுக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி என்றும் உரித்தாகுக. முதல், கடைப்பகுதிகளில் பிழைதிருத்தம் செய்து உதவிய தமிழாசிரியர் திரு. ச.வி. சத்திய சாமுவேல் B.Lit அவர்களுக்கு என் நன்றி. (இடைப்பகுதியில் பிழை ஏதும் காணப்படின் அது என்னுடையதே). நம் ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து இயேசு என்னை நம்பிக்கைக்குரியவன் எனக்கொண்டு இந்தப் பணியில் அமர்த்தினதற்காகவும், அதைச் செய்ய எனக்கு ஆற்றலளித்ததற்காகவும் அவருக்கு நன்றி செலுத்தி (1 தீமோ 1: 12), இந்நூலை கிறிஸ்து இயேசுவின் திருவடியில் படைக்கின்றேன்.

R. V. ஸ்டீபன் சாமுவேல் வேதநாயகம்

நாகலாபுரம்

9-10-82

திருச்சபை சீர்திருத்த வரலாறு

சீர்திருத்த காலம்

Reform என்ற வினைச் சொல்லுக்கு, சீர்திருத்து, சீர்ப்படு, மாற்றியமை, புத்தமைவாக்கு, நலமேம்படுத்து, சீர்மை செய், குறை நீக்கு, ஊழலகற்று, திருத்தங்கள் செய், திருத்து, ஒழுக்கம் மேம்படுத்து, திருந்து, ஒழுக்க மேம்பாடுறு, தீங்குகளை அகற்றி ஒழி, மீண்டும் உருவாக்கு, மீண்டும் உருவாகு என்று பல பொருள்கள் உள்ளன. **Reformation** என்ற பெயர்ச் சொல்லுக்கு சீர்திருத்துதல், சீர்திருந்துதல், சீர்த்திருத்தம், சமயத்துறையில் நல்லாக்கம் நோக்கிய அடிப்படை மாறுதல், மீட்டும் வகுத்தமைத்தல், மறுசீராக்கம், மீட்டுருவாதல் என்று பல பொருள்கள் உள்ளன. திருச்சபை சீர்திருத்தம் என்பதிலும் தனிமனிதன் சீர்திருந்துவது, திருச்சபையாக திருந்துவது, தனி மனிதன் கூட்டாளிகளுடன் மாற்றி அமைத்தல், ஊழல்களை நீக்கப் போராடுதல், புத்தமைவாக்குதல், குறை நீக்குதல், திருத்தங்கள் செய்தல், ஒழுக்க மேம்பாட்டை வலியுறுத்தல், தீங்குகளை அகற்றி ஒழித்தல், திருச்சபை ஆதியில் கொண்டிருந்த அனலையும், அறவாழ்வையும் மீண்டும் உருவாக்குதல், நல்லாக்கம் நோக்கிய அடிப்படை மாறுதலைச் செய்தல் ஆகியயாவும் அடங்கும்.

1617 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் **31** ஆம் நாள் வித்தகர்கள் நிறைந்த வித்தன்பர்க் நகரில் விண்ணவரின் திருக்கோயில் கதவில் மாமேதை மார்ட்டின் லூத்தர் தொண்ணூற்று ஐந்து நியாயங்களை எழுதி ஆணி அடித்தபோது திருச்சபையின் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டதாக எண்ணுவது மிக மிகத் தவறு. அது மாபெரும் இயக்கத்தின் உச்சகட்டம் என்று கூறுவது கூடச் சரியன்று. முன்னேறும் திருச்சபை வரலாற்றில் அது ஒரு முக்கிய கட்டம் என்றால் மிகையாகாது.

அந்த நிலை ஏற்பட அன்றைய உலகின் அரசியல் அமைப்புகள், அரசுகளின் மாற்றங்கள், மனிதனின் மனப்போக்கு வளர்ச்சிகள், தன் மானப் போராட்டங்கள், சமயப்பற்றின் சலனங்கள், இறைப் பற்றில் ஈடில்லா வேட்கை, தன்னிகரற்ற இறைவன்பால் தனித்த உறவு கொள்ளத் தணியாத தாகம், நாட்டுப் பற்று, நாகரீக வளர்ச்சி, அறிவியல் வளர்ச்சி, புதிய

கண்டுபிடிப்புகள் இவையெல்லாம் நேர்மறையான உந்துதல்கள் எனலாம். அன்று திருச்சபையில் காணப்பட்ட அதிகார வெறிகள், அகம்பாவ நெறிகள், அடக்கமற்ற அணுகு முறைகள், அர்த்தமற்ற அமைப்புகள், அளவில்லா வரிகள். அறவொழுக்கமற்ற அத்து மீறல்கள், தேவையற்ற சடங்குகள், வேண்டாத வேட்கைகள், திருத் தொண்டர்களின் சீர்கேடுகள் இவை போன்றவை எதிர் மறையான உந்துதல்கள் எனலாம். அனைத்துக்கும் மேலாக தன்னையே ஈந்து தாரணியை மீட்கத் திருச்சபை நிறுவியவரின் திருச்சித்தச் செயலாற்றல் எனலாம். மாறிவரும் உலகில் மாறாத கிறிஸ்துவின் மாட்சிமை மிகு செயலாற்றல் எனலாம். வரலாற்றில் செயலாற்றும் வல்லவராம் இறையவனின் வல்ல செயலாற்றலின் ஒரு பகுதி எனலாம் திருச்சபைச் சீர்திருத்தம் என்னும் திரு நிகழ்ச்சி உச்சியை அடையச் சாதகமாய் அமைந்த ஏணிப்படிகள் பலவற்றை ஈண்டு நாம் காண்போம்.

நாட்டுப்பற்றில் நாட்டமும் போப்பு ஆளுகை ஆட்டமும்

கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாக நாட்டுப் பற்று அற்றவர்கள் என்பது அநேகரது கணிப்பு. இதற்கு ஆதாரமாக ஆதித் திருச்சபையில் அநேகர் நாட்டை அந்திக் கிறிஸ்து என்றும், பாதகம் நிறைந்த பாபிலோன் என்றும், வேசிகளின் தாய் என்றும் கூறிவந்தனர். நாட்டை ஆளுகை புரிந்தோர் கிறிஸ்தவர்களை மனித குல எதிரிகள் என்று துன்புறுத்தியதால் கிறிஸ்தவர்களில் பலர் நாட்டையே கிறிஸ்துவின் எதிரியாகக் கண்டனர். ஆனால் உரோமை பேரரசன் கான்ஸ்டன்டைன் கிறிஸ்து சமயத்தைத் தழுவிப்போது இந்நிலை மாறியது. பேரரசரைக் காட்டிலும் போப்புவே சிறப்புடையவராகக் கருதப்பட்டார். அரசர்கள் திருவிருந்தை போப்புவினிடம் மண்டியிட்டு பெற்றதினாலும் போப்பு பேரரசர்க்குப் பட்டம் சூட்டி ஆசீர்வதித்ததாலும் அரசரைக் காட்டிலும் போப்புவே சிறந்தவர் என்ற எண்ணம் வளர்ந்தது. இதனால் போப்புகள் அதிகார வேட்கை மிக்கவர்களாக, அரசர்களை ஆட்டிப்படைக்கவும் முற்பட்டனர். ஆனால் காலம் மாறியபோது கருத்துக்கள் மாறின. நாட்டுப் பற்றில் நாட்டம் அதிகமான போது சமயத்தலைவரின் தன்னிகரற்ற தலைமையை தரணி ஆளும் மன்னர்கள் மறுத்தனர். இதனால் அரசுக்கும் திருச்சபைக்கும் இடையில் பிளவு விரிவடைந்தது.

13 ஆம் 14 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தூரமான ஒரு இடத்தில் இருந்து கொண்டு ஆட்சி புரிந்த பலவீனமான பேரரசர்கள் மதிப்பிழந்தனர். மக்களின் நாட்டுப்பற்று அதிகமானது. தீவிர நாட்டுப்பற்றும் சுயேச்சையான போக்கும் உள்ள நடுத்தர மக்கள் எழும்பலாயினர். பேரரசின் பல்வேறு பகுதி மக்கள் பேரரசைப் புறக்கணித்து ஐக்கிய ஒப்பந்தங்களில் இறங்கினர். எடுத்துக்காட்டாக இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகள் தனி ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபட்டு மன்னர் ஆட்சியில் மகிழ்ந்தன. செல்வந்தர்களும், திருப்பணிவிடையாளர்களும், பொதுமக்களும் அடங்கிய பாராளுமன்றங்கள் அமையலாயின. உரோமை ஆளுகையின் ஆதிக்கம் நலிந்தது போல் இப்படிப்பட்ட தனிப்பட்ட நாடுகளின் மேல் போப்பின் ஆதிக்கமும் நலிந்தது. தன் அனுமதியின்றி திருப்பணிவிடையாளர்களிடம் வரி வசூலிக்கும் அரசர்களை திருச்சபைக்கு புறம்பாக்குவதாய் எச்சரித்த எட்டாம் போப்புவாகிய

பானி பேஸ் என்பவரை (1294 - 1303), எட்வர்டும், பிரான்ஸ் மன்னனான நான்காம் பிலிப்பும் எதிர்த்தனர். அரசர்களுக்கு போப்புவின பாதுகாப்பு தேவையில்லை. போப்புவுக்குத்தான் அரசர்களின் பாதுகாப்பு தேவை என்று கூறி போப்புவின அதிகாரத்தைக் காட்டிலும் அரசர்கள் அதிகாரம் உயர்ந்தது என்று சவால் விட்டனர். பிரான்சு மன்னன் நான்காம் பிலிப்பு போப்புவின கட்டளைச் சீட்டை சுட்டெரித்தார். பகிரங்கமாய் போப்புவின கொடிய ஆட்சியை எதிர்த்தார். உலகக் காரியங்களில் அரசர்கள் போப்புவுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அல்ல என்றார். திருப்பணிவிடையாளர்களின் இடம் காலியாகும் குரு சேகரங்களில் திருப்பணிவிடையாளர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம், உரிமை அரசர்களுக்கு உண்டு என்றார்.

போப்பு பானிபேஸ், "உலக ஆட்சி ஆவிக்குரிய ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்பட்டது. அதனால் நியாயந்தீர்க்கப்படவேண்டும். இரட்சிப்படைய ஒவ்வொருவரும் போப்புவின அதிகாரத்திற்கு அடங்கி வாழவேண்டும். திருச்சபைக்கு வெளியே இரட்சிப்பு இல்லை" என்று கூறினார். பிலிப்பு மன்னரின் அமைச்சர் **டெ நொகாரை** இதைத் துணிவாய் எதிர்த்து போப்புவை கைது செய்யும்படியாகச் சொல்லுமளவுக்குத் துணிந்தார். போப்புவின ஆளுகை பேச்சளவில் மட்டும் உள்ளது, ஆனால் மன்னரின் ஆளுகை உண்மையானது என்றார். பலவீனப் பேரரசர்களைப் பயங்காட்டிப் பயன்படுத்திய போப்புகள் நாட்டுப்பற்று (தேசிய உணர்ச்சி) மிக்க மன்னர்கள், அமைச்சர்கள், செல்வர்கள் முன் போட்டியிட முடியவில்லை. நாட்டுப்பற்றின் நாட்டம் போப்பாதிக்கத்திற்கு ஆட்டமாக அமைந்தது. சுயாதீன நாடுகள் பல உருவானபோது திருச்சபைச் சீரமைப்பு அந்தந்த நாட்டுப்பற்றின் உணர்ச்சிப் போக்கின் வழி அமைந்தது. 1309 ல் ரோமாபுரியிலிருந்து பிரான்சின் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட அவிக்கான் என்ற இடத்திற்கு போப்பின் நிறுவனம் மாற்றப்பட்டபோது போப்பின் ஆதிக்கம் பிரான்சு மன்னனுக்குக் கீழ்ப்பட்டது. இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட போப்புகள் கார்டினல்கள் ஆகியோர் பிரான்சு நாட்டவர்களே. திருச்சபையின் ஆளுகையும் அமைப்புகளும் பிரான்சுமயமாக இருந்தன. திருச்சபையின் நடைமுறைகளில் பிரான்சு மன்னரின் செல்வாக்கு அதிக இடம் பெற்றிருந்தது. இதனால் பிரான்சுக்கு அப்பாற்பட்ட நாடுகளில் போப்பின் அதிகாரத்திற்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. போப்பின் கைதாழ்ந்து அரசனின் கைஓங்கி இருந்தது.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், பதினாறாம் நூற்றாண்டிலும் மேற்கு ஐரோப்பாவில் வல்லரசுகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. இங்கிலாந்தில் முதலாவது முடியாட்சி இக்காலத்தில் நிறுவப்பட்டது. 7 ம் ஹென்றியும் (1485 - 1509), 8 ஆம் ஹென்றியும் (1509 - 1547) சிறந்த முடியரசர்களாய் திகழ்ந்தனர். இவர்களாட்சியில் இங்கிலாந்தில் போப்பாதிக்கம் குறைந்தது. பிரான்சு மன்னன் முதலாம் பிரான்சிஸ் (1515

- 1547) போப்பு பத்தாம் வியோவுடன் பொலோக்னா உடன்படிக்கை (**Concordat of Bologna**) செய்ததின் மூலமாக அரசர் திருச்சபைக்குத் தம்மைத் தலைவராக்கிக் கொண்டார்.

ஸ்பானியா மன்னனும் புனித உரோமை அரசின் பேரரசனுமான ஐந்தாம் **சார்லசின் பாட்டன் பர்டினன்டு** மன்னனும் அவனது துணைவியாரும் சபையைச் சீர்திருத்த முயன்றனர். போப்புவுடன் திரு உடன்படிக்கை ஒன்று செய்து கொண்டனர். அதன் மூலம் சபையை அரசருக்குக் கீழ்ப்படுத்தினர். ஜெர்மனியிலிருந்த திருச்சபை ஜெர்மனி அரசுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தது. ஐரோப்பாவிலுள்ள நாடுகள் தம் தம் நாட்டின் அரசுகளை பெலப்படுத்தின போது சபைகள் அந்தந்த நாட்டின் சபைகளாகவே இருந்தன. அரசுகள் சபையின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தின. போப்புவின் ஆதிக்கம் குறைந்தது. தனி நாடுகள் பலப்பட்டதால் திருச்சபைச் சீர்திருத்தம் நடைபெறவில்லை. ஆனால் திருச்சபைச் சீர்திருத்தம் நடைபெற்ற போது போப்பு அந்த நாடுகளில் அதைத் தடை செய்ய முடியவில்லை. ஏனெனில் அந்த நாட்டு சபைகளில் போப்பின் ஆதிக்கமன்று, அரசர்களின் ஆதிக்கமே இருந்தது. சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டபோது அரசர்களின் ஒத்துழைப்பு உதவியாக இருந்தது.

16 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் புதிய வாய்ப்புகளும் வளர்ச்சிகளும், பிரச்சனைகளும் உலகில் காணப்பட்டன. இஸ்லாமியர் வசமிருந்த ஸ்பெயின் போர்த்துக்கல், ஜீப்ரால்டர் ஆகிய பகுதிகளை கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்கள் மீட்டனர். கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்களின் வாணிபம் வளர்ந்தது. ஸ்பானியரும், போர்த்துக்கீசியரும் முகமதியர் ஆதிக்கத்திலிருந்த கிழக்கத்திய தீவுகளான மலேசியா, இந்தோனேசியா ஆகிய பகுதிகளில் சபைகளை நிறுவினர் 1951 இல் மலேயாவின் முக்கிய துறைமுகமான மலாக்காவைக் கைப்பற்றினர். போர்த்துக்கீசியர் மெகெல்லனுடன் பயணம் செய்து பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளில் புதிய கிறிஸ்தவர்களுக்குத் திருமுழுக்காட்டினர். பிரான்சிஸ்கன் இயக்கத்தவர் காங்கோவில் குறுகிய கிறிஸ்தவ ஆட்சி நிறுவ உதவினர். 1820 ல் அங்கு அஃபோன்சோ (**AFFONZO**) என்ற அரசனின் மகன் ஹென்றிக் (**HENRIGUE**) முதல் கறுப்பு ஆப்பிரிக்கப் பேராயரானார். அதே சமயம் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் பால்கன் தீபகற்பம் முழுவதிலும் இஸ்லாமியர் ஆதிக்கம் விரிவடைந்தது. அவர்கள் 1526 ல் (யுகோஸ்லோவியா) செர்பியாவையும் ஹங்கேரியையும் கைப்பற்றினர். 1529 ல் வியன்னாவையும் தாக்கினர். தாதர் வசத்து மொகலாயப் பேரரசு வட இந்தியாவில் நிறுவப்பட்டது. (இந்த நிகழ்ச்சியால் தான் இந்தியப் பெருங்கண்டம் இந்தியா பாகிஸ்தான், பங்களாதேசம் எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.) ரோமன் கத்தோலிக்க சபை போர்த் துக்கீசியர் மூலம் பழமை வாய்ந்ததாகவும், பலம் வாய்ந்ததாகவும் விளங்கியது. தென்னிந்தியாவில் மலபார் சிரியன் வைதீக சபையுடன்

தொடர்பு ஏற்பட்டது. சேசு சங்கத் தினர்கள் மூலம் யூனியட் (Uniat) சபைகள் தோன்றின. யூனியட் சபை என்பது அந்தந்த சபைகள் தங்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றலாம். ஆனால் போப்பின் அதிகாரத்தை ஒப்புக் கொண்டவை பாதிக்கும் மேலான சிரியன் கிறிஸ்தவர்கள் இந்த சபையின் அங்கத்தினர் ஆயினர். உலகம் முழுவதும் தங்களுக்குச் செல்வாக்கை ஏற்படுத்த போர்ச்சுக்கல், ஸ்பெயின் போன்ற கத்தோலிக்க நாடுகள் நான்காம் அலெக்ஸாண்டர் என்னும் போப்பைத் தூண்டின. 1494 முதல் கிழக்கில் போர்த்துக்கீசியரும், மேற்கில் ஸ்பானியரும் சபையைக் கட்ட போப்பிடம் அதிகாரம் பெற்றனர். இவ்வாறு ஸ்பானியர் லத்தீன் அமெரிக்காவிலும் போர்த்துக்கீசியர் தைமூர், மக்காவோ. தென் ஆப்ரிக்கா ஆகிய பகுதிகளிலும் செல்வாக்குற்றிருந்தனர். போர்த்துக்கீசிய, ஸ்பானிய ஆட்சியாளர்கள் திருச்சபையைக் கட்டவும், ஆதரிக்கவும் அதிகாரமும் சிறப்புரிமையும் பெற்றனர். 16 ஆம் நூற்றாண்டின் மையத்தில் மேற்கிந்திய தீவுகளிலும், மெக்சிகோவிலும், பெருவிலும் ஸ்பானியப் பேராயர்கள் இருந்தனர். பெருவின் தலைநகரான லிமா (Lima) விலும், மெக்ஸிகோவிலும் ஸ்பானியப் பல்கலைக்கழகங்கள் இருந்தன. இவ்வாறாக உலகம் முழுவதும் ஐரோப்பியர்களின் ஆதிக்கம் பரவியது. அதனால் ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தம் உலகம் முழுவதையும் வந்தடைய உதவியாக இருந்தது.

அறிவின் வளர்ச்சியும் - அர்த்தமற்ற கொள்கைகளின் வீழ்ச்சியும்

ஐரோப்பியர்களின் ஆதிக்கம் உலகமெங்கும் பரவிய போது தனித்தனி நாடுகளின் நாட்டுப்பற்றிலும் வளர்ச்சி காணப்பட்டது. அந்தந்த நாட்டின் தாய்மொழியில் வழிபாடுகளை மக்கள் விரும்பினர். லத்தீன் மொழியில் மட்டும் வழிபாடும் திருமறையும் என்பதை மக்கள் விரும்பவில்லை. யாராவது தங்கள் மொழியில் திருமறையை மொழி பெயர்க்க மாட்டார்களா என்று ஏங்கியிருந்த மக்களுக்கு சீர்திருத்தவாதிகளின் இம்முயற்சிகள் அவர்களை ஊக்குவித்தன.

தனித்தனி நாடுகள் பலப்பட்ட போது மக்களின் சிந்தனை வளர்ச்சிகளும், உற்றுநோக்கல் உயர்வுகளும், எதிர்பார்ப்பும், இலட்சியங்களும், கலையும், கல்வியும் மேம்படத் தொடங்கின. அறிவின் வளர்ச்சி அதிகமாயிற்று. மாந்தர் அந்நாட்களில் வெறுமையான தத்துவங்களால் வாழ்க்கையில் பயனில்லை என்று கண்டனர். மூட நம்பிக்கைகளை எறிந்து விட விரும்பினர். பகுத்தறிவுக்கும் பக்திக்கும் பாலம் அமைத்திட விரும்பினர். தனி மனிதனின் சிந்தனைக்கு தடையேதும் கூடாது என்று துணிந்து சிந்திக்கலாயினர். பெயர்ப் போலிமைக் கோட்பாடு, இயல் வாய்மைக் கோட்பாடு. அதிநுட்பவாதம், மனித உலக வாழ்க்கை இயல் [Nominalism Realism Humanism] என்று பலவாறு சிந்திக்கலாயினர். வரலாற்று நோக்குடன் ஆராயும் முறை, இலக்கியங்களை உன்னிப்பாக ஆராயும் முறை வளர்ந்தன. இதன் மூலம் திருமறையின் மூலப்பிரதிகளை ஆராயத் தொடங்கினர் மனித இயல் (Humanism) வளர்ச்சி பெற்றது. மனிதனின் அறிவில் புது மலர்ச்சி ஏற்பட்டது. மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சி அதிகம் அடைந்த போது அறிவியல் வளர்ந்தது. அறிவியல் வளர்ந்த போது அண்டத்தைப் பற்றிய பார்வை விரிவடைந்தது. பூமி அண்டத்தின் மையமன்று. பிற கோளங்களுடன் சூரியனைச் சுற்றும் ஒரு கோள் என்ற எண்ணம் கோப்பர் நிக்கல் (Copernicus) (1473 - 1543) என்பவரால் பரப்பப்பட்டது. கெப்ளர் (Kepler 1571 - 1630) பிரான்சிஸ் பேக்கன் (1561- 1626) காலிலியோ - காலிலை (1564 - 1642) ஐசக் நியூட்டன் (1642 - 1727) பாஸ்கல் (1523 - 1626) ஆகியோர் வெளியிட்ட அறிவியல் வெளியீடுகள் மக்களின் அறிவியல் பார்வையை அகலப்படுத்தின. இவர்களுடைய கண்டுபிடிப்புகளில் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை

சிறந்து விளங்கின. புதிய கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்த கொலம்பஸ் கடவுள் பால் பற்றும், சார்பும் உள்ளவர். அவிக்னானில் ஆயராயிருந்த பெட்ராக் (1304- 74) சிறந்த அறிவாளி. இவர் **புதிய யுகத்தின் முன்னூதன்** என்று அழைக்கப்பட்டார். திருச்சபை சீர் அமைப்புப் பெற வேண்டுமெனச் செப்பினார். அவிக்னானில் போப்பாதிக்க உலகப் போக்கை கடிந்தார். ஒரு கட்டுக் கோப்புக்குள் இருந்தவரென்றாலும் தனிமனிதனாம் அவரது துணிவு பாராட்டுக்குரியது. சீர்திருத்தம் பற்றி முதற் குரல் கொடுத்தவர் இவரே.

பெட்ராக்

டான்டீ (1265 - 1321) என்னும் இத்தாலிய எழுத்தாளர் மன்னர்களுக்கு போப்புகளின் ஆதரவு தேவையில்லை கடவுளின் அதிகாரம் போதும் நாட்டை ஆளலாம் என்றார். போப்புகளின் உலகப் போக்கான அதிகாரத்தைக் கடிந்தார் ஆவிக்குரிய சேவையை வலியுறுத்தினார். போப்புவும் பேரரசரும் ஆளுகையை கடவுளிடம் பெறுகின்றனர் என்றார். பேரரசனும் போப்புவும் ஒருவரையொருவர் கனம் பண்ணவேண்டும் என்றார். டான்டீயின் இவ்விளம்பரம் தனி நாடுகள் தழைத்தோங்கும் காலத்தில் எழுந்தது. போப்பாதிக்கத்தின் நலிவுக்குத் துணையாயிற்று. நாடகங்கள் மூலம் டான்டீ போப்புகளும், ஆயர்களும் உத்தரிக்கும் தலத்தில் இருப்பதாகக் கூறினார். உத்தரிக்கும் தலம் என்பது பாவிகள் மரணத்திற்குப் பின் மனவேதனையும், குற்ற உணர்வும் அடையும் இடம் என்று எண்ணப்பட்டது. அது பூமிக்கும் மோட்சத்துக்கும் இடைப்பட்ட இடமென்றும், மாபெரும் புனிதர்கள் அல்லது மாபெரும் பாவிகள் இவர்களைத் தவிர, மற்றவர்கள் நெடுங்காலம் அங்கு தங்கி மோட்சத்துக்கு உரியவர்களாகத் தங்களை மாற்றும் இடம் என்று கருதப்பட்டது. உத்தரிக்கும் தலத்தில் உழுவும் ஆத்துமாக்களை உலகில் வாழும் அன்னாரின் உறவினர், சபையார் தங்கள் மன்றாட்டுகளால் விடுவிக்கலாம் என்று நம்பினர். இதன் அடிப்படையில் பாவமன்னிப்புச் சீட்டு வழங்கும் வியாபாரம் பெருக ஆரம்பித்தது. இவைகளை எதிர்த்த போது திருச்சபைச் சீர்திருத்தம் ஆரம்பமாயிற்று. டான் டீயின் போதனைகளால் வந்த சாதனை ஜெர்மானியில் போப்புக்கு

டான்டீ

எதிராக எழுந்த கலகமே. டான்டெ அறிவு மறு மலர்ச்சி இயக்கத்தின் முன் தூதன் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

டான்டியின் பணியைத் தொடர்ந்து செய்தவர் **மார்சி கினியோ** என்ற இத்தாலியன். இவர் **1270**ல் பிறந்தவர். அரசன் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றார். திருச்சபை ஒரு நாட்டின் ஆட்சியில் தலையிடக் கூடாது என்றார் போப்புவுக்கு ஒரு நாட்டின் ஆட்சியின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த உரிமை இல்லை. அது திருமறைக்கு மாறானது என்றார். திருச்சபை அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களின் தொகுப்பேயன்றி போப்பையும், ஆயர்களையும், பேராயர்களையும் மட்டும் மையமாகக் கொண்ட தன்று என்றார்.

மார்சி கினியோ

போப்பையும், திருத்தூதுவர் பேதுருவையும் இணைத்தும் பேசக்கூடாது என்றார். திருச்சபை ஆயர்களும் சபையாரும் கலந்து அமைந்துள்ள ஆளுகைக் கூட்டமைப்பால் ஆளப்பட வேண்டும் என்றார். திருமறையே திருச்சபையின் அதிகார மேடையாகவும் பற்றுறுதியின் அடித்தளமாகவும் அமைய வேண்டும் என்றார். போப்பின் உலக ஆளுகையை எதிர்த்த போது அவர் சீர்திருத்த செம்மல்களில் சிங்கமாகவும் திருமறையின் அதிகாரம் பற்றி வலியுறுத்தும் போது மார்ட்டின் லூத்தரின் சுத்தமாகவும், சபை ஆளுகைமுறையைப் பற்றி பேசும் போது தென்னிந்தியத் திருச்சபையைத் தோற்று வித்தவர்களின் முன்னோடியாகவும் திகழ்கின்றார் டான்டெ.

துறவிகளின் எழுச்சியும் தூய சேவையில் வளர்ச்சியும்

சீசி நகரத்தைச் சேர்ந்த பிரான்சிஸ் என்னும் பெரியார் 1209 இல் 11 நண்பருடன் ரோமாபுரிக்குச் சென்றார். சிறு சகோதரர்கள் என்னும் கழகம் ஒன்றை நிறுவ போப்பிடம் அனுமதி பெற்றார். இவர்கள் எளிய நடை, உடை, பண்ப்பற்றின்மை, தூய்மையான வாழ்க்கை, முதலியவற்றை வலியுறுத்தினர். பிரான்சிசைப் பின்பற்றிய துறவிகள் **பிரான்சிஸ்கனியர்** என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். பிரான்சிஸ்கனியர் ஆயர்களிடமும் பேராயர்களிடமும் காணப்பட்ட முறைகேடுகளைப் பயமின்றி எடுத்துரைத்தனர். இவர்களின் ஆவேசப் பேச்சு சபையாரைக் கவர்ந்தது. இவர்கள் இன்றைய பெந்தேகோஸ்தே சபையினரைப் போன்ற போக்குடையவர்களாயிருந்தனர்.

1209 க்குச் சில ஆண்டுகள் கழித்து டொமினிக் என்பவர் பிரசங்கிக்கும் துறவிகள் என்னும் கழகம் ஒன்றை நிறுவ போப்பிடம் அனுமதி பெற்றார். டொமினிக்கைப் பின்பற்றிய துறவிகள் **டொமினிக்னியர்** என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பிரான்சிஸ்கனியரை விட நன்கு கற்ற அறிஞர்கள். ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையுடையவர்கள்.

இத்தகைய துறவிகளின் இயக்கங்களால் ஏழைகளும், நடுத்தர மக்களும் திருமறைச் செய்திகளை அதிகமாய்ப் பெற்றனர். சிறந்த நூல் நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. புதிய நூல்கள், அருளுரைக் குறிப்பேடுகள் சிறு கதைகள் எழுதப்பட்டன. இத்துறவிகள் சமுதாயத்திலும், திருச்சபையிலும், கல்வித்துறையிலும் சிறந்த தொண்டாற்றியுள்ளனர். கொள்ளை நோய் பரவிய நேரங்களில் தோயுற்றோர் நடுவிலும், மரித்தோரை அடக்கம் செய்வதிலும் சிறந்த தொண்டாற்றினர். திருச்சபையில் காணப்பட்ட குறைகளையும், ஆயர்கள், பேராயர்கள் இவர்களின் வாழ்க்கையில் காணப்பட்ட முறைகேடுகளையும், ஆடம்பரத்தையும் அதிகார வெறியையும் இவர்கள் எடுத்தியம்பியதின் மூலம் சீர்திருத்தத்துக்கு வழி வகுத்தனர். சபையாரைச் சிந்திக்கத் தூண்டினர் எனலாம்.

டொமினிக்

பிரான்சு நாட்டிலுள்ள லயான்ஸ் என்ற ஊரின் புகழ் பெற்ற வணிகர் வால்டோ என்பவன் ஒரு கழகத்தை நிறுவினார். அதன் அங்கத்தினர்கள் **வால்டென்சியா** என்று அழைக்கப்பட்டனர். வால்டோ முதலில் தாம் திருவழிபாடுகளில் கலந்து கொள்ளும்போது நற்செய்தி பகுதிகளைப் புரிந்து கொள்ள இரு ஆயர்களை திருமறை மொழி பெயர்ப்புக்கு ஏற்படுத்தினார். மொழி பெயர்ப்பு முடிந்த பின் திருதூதுவர்களைப் போல வாழ விரும்பினார். சொத்துகளை விற்று ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு ஊர் ஊராக அலைந்து நற்செய்தியை வறியவர்களுக்கும், கல்வி அறிவற்றவர்களுக்கும் அறிவித்தார். இவ்வியக்கத்தினர் திருமறையை முக்கியப்படுத்தினர். தபசு இருத்தல் மரித்தோருக்காக மன்றாட்டு, சிலைவணக்கம் முதலிய திருச்சபை சடங்குகளை எதிர்த்தனர். ஆயர் அருட்பொழிவு (குரூப் பட்டம்) இல்லாமல் திருவருட்சாதனங்களை (சாக்கிர மெந்துகளை) வழங்கினர். இவ்விளக்கம் சுவிட்சர்லாந்து ஜெர்மனி, நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் பரவியது. இவர்களும் சீர்திருத்த எண்ணத்தைத் தூண்டியவர்களே. பொதுவாகத் இத்துறவிகள் அன்றைய சபையின் சீர்கேடுகளை எடுத்துரைத்தனர். திருமறை அறிவை ஊட்டினர். இதன் மூலம் மக்கள் சிந்திக்கத் தூண்டினர்.

பொருளற்ற சடங்குகளும், பொதுமக்களின் வீழ்ப்பும்

பொதுவாக அக்காலத்தில் மக்கள் சமயப்பற்றுள்ளோராயிருந்தனர். ஆலயங்களைக் கட்டுவதிலும், ஆலய அலங்காரம் செய்வதிலும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆர்வமுடையவர்களாயிருந்தனர். ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் ஒரு ஆலயம் இருந்தது பெரிய நகரங்களில் பல ஆலயங்கள் இருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக கொலோன் (cologne) நகரில் மட்டும் 11 ஆலயங்களும் 22 துறவிமடங்களும், 12 மருத்துவமனைகளும் 76 கன்னியர் மடங்களும் இருந்தன. அந்நகரின் மக்கள் தொகை 50,000 மட்டுமே. துறவி மடங்கள் பெருகின, மடங்களுக்குச் சொத்தும் வருமானமும் பெருகின. தூய்மையும் சேவையும் குறைந்தன. சடங்குகளும், வழிபாடுகளும் முக்கியப்படுத்தப்பட்டன. நற்செய்தி அறிவிப்பது குறைந்துவிட்டது. திருநாட்களும் திருச்சின்னங்களும் முக்கியப்படுத்தப்பட்டன. திருச்சின்னங்கள் பற்றி மூட நம்பிக்கை பெருகியது. திருச்சின்னத்தில் அதிசய ஆற்றல் இருப்பதாக நம்பப்பட்டது.

கிபி 787 இல் நடந்த பொது ஆலோசனைச் சங்கத்திற்குப்பின் திருச்சின்னம் இல்லாமல் எந்த ஒரு ஆலயமும் மங்கலப்படைப்புச் செய்யப்படக்கூடாது என்ற நிலை எழுந்தது. மீரிச் செய்தால் சபைக்குப் புறம்பாக்கப்படுவர் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. திருச்சின்னங்களை வாங்குவதிலும், சேகரிப்பதிலும் ஈடில்லா வேட்கை கொண்டிருந்தனர் திருச்சபையார். லூத்தரின் நண்பரும், லூத்தரை ஆதரித்தவருமான அறிஞர் பிரட்ரிக் (Frederick the Wise) மட்டும் 5000 திருச்சின்னங்கள் வைத்திருந்தாராம். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைகளால் இறைவன் பால் நம்பிக்கை வைப்பதை விட்டு விட்டு தவறான ஏதுக்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்தனர். உரோமாபுரிக்கும், புற புனித இடங்களுக்கும் புனித பயணங்கள் மேற்கொள்வதால் புண்ணியம் கிட்டும் என்று நம்பினர். ஆயர்களும் பேராயர்களும்

அறிஞர் பிரட்ரிக்

இத்தகைய புனித பயணங்களை ஊக்குவித்தனர். கிபி 1300இல் மட்டும் இரண்டு வட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட பயணிகள் உரோமாபுரியைத் தரிசித்தனர். உரோமில் உள்ள திருத்தூதுவர்களின் திருக்கோயில்களை தரிசிக்கிறவர்களுக்கு பாவமன்னிப்பை போப்பு வாக்குப்பண்ணியிருந்தார். நாளுக்கு நாள் இந்த நம்பிக்கை வளர்ந்தது. கிபி 1450 ல் ஒரு வாரத்தில் ஏறத்தாழ பத்து இலட்சம் பயணிகள் உரோரைத் தரிசித்தனர். இதன் மூலமாக கிறிஸ்துவின் மீது பற்று அற்று, செயல்களின் மீது நம்பிக்கை வளர்ந்தது.

செயல்களாலும், சுய முயற்சிகளாலும் பாவமன்னிப்பையும், அமைதியையும் பெற முயன்றனரே அன்றி சிலுவையில் சம்பாதிக்கப்பட்ட மீட்பையும், இறைவனின் அருளையும் சிந்திக்க மறந்தனர். ஆயர்களையும், பேராயர்களையும் பொருத்தமட்டில் இந்நம்பிக்கைகளால் தங்களுக்கே நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. சுகபோகமாய்ச் சிற்றின்பப் பிரியர்களாய் வாழ்ந்தவர்களுக்கு சாதகமாக இவை அமைந்தன. அதே நேரத்தில் கடவுளின் அருளையும், பற்றுறுதியையும் முதன்மைப்படுத்தும் பற்றுடையோர் எழுந்து இவைகளைக் கண்டித்துப் போதிக்கலாயினர். அதற்கு முன்பிருந்தே அத்தகைய பெரியார்கள் எழும்பியிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் ஜான் விக்ளிப்.

ஜான் விக்ளிப் (1324 - 1384)

ஜான் விக்ளிப் 1325 இல் யாகைஷயர் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தார் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகக் மாணவர்களில் இவரைக் காட்டிலும் அறிவாளி ஒருவரும் இல்லை. திருச்சபையின் மீது அதிகப்பற்றுடையவர். போப் முதல் சிற்றூர் ஆயர்கள் சுற்றுப் பிரசங்கிகள் வரை அதிகாரப்பற்றும், பண ஆசையும் உடையோராயிருந்ததைக்கண்டு மனம் வெதும்பினார். 1374 இல் ஆயராக அருட்பொழிவு பெற்றார். ஆக்ஸ்போர்டுக்கு 60 மைல் தூரத்தில் இருந்த லட்டர்வொர்த்து என்ற ஊரின் சபை குருவாகப் பணியாற்றினார். பிரிஸ்டல் என்னும் இடத்தின் சேகர குருவாகவும், ஆக்ஸ்போர்டு புதிய இறையியல் கல்லூரியில் அமைந்திருந்த காண்டர்பரி மன்றத்தின் மேலதிகாரியாகவும் பணியாற்றினார். பல பொறுப்புகளில் இருந்தமையால் பல பகுதிகளிலுமிருந்த சீர் கேடுகளைக் கண்டார். திருச்சபை பிறநாடுகளின் மீது கப்பம் வசூலிப்பதைக் கண்டித்தார். ஜான் என்ற ஆங்கில மன்னன் போப்புவுக்குக் கப்பம் கட்டாததை ஆதரித்தார். திருச்சபையும், திருப்பணிவிடையாளர்களும் திரண்ட சொத்துக்களைத் திரட்டுவது திருமறைக்கும். சட்டத்திற்கும் பொருத்தமற்றது

ஜான் விக்ளிப்

என்றார். இதனால் காண்டர்பரி மன்ற மேலதிகாரி பதவியினின்று 1866ல் நீக்கப்பட்டார். போப்பிற்கு அபயமிட்டார். நீதியோ கிட்டவில்லை.

அரசன் ஜான் இவரை அரகவை ஆயராக நியமித்துக் கொண்டார். விக்ளிப்பின் பெயரும் புகழும் வளர்ந்தன. சுற்றுப் பிரசங்கிகளான துறவிகளின் மாய்மாலத்தையும் ஏழைகளை ஏமாற்றிப் பணம் பறிக்கும் அவர்களின் போக்கையும் கடிந்து பேசினார். போப்பின் அதிகாரம் இறைவனால் ஏற்பட்டதன்று என்றார். போப்பின் வரி வசூலாளர்கள் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலிருந்த ஆயக்காரரை விடக் கேவலமானவர்கள் என்றார்.

ஆயர்கள் எளிய வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமென்று ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தினார். ஆயர்களுக்கு அவர் எழுதிய நூல் ஒன்றில், "நீ ஆயராக இருக்க முன்வந்தால் தூய வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். தூய்மையான ஜெபம், தூய்மையான விருப்பம் தூய்மையான பேச்சு, இவற்றில் காலங்கழிக்கவேண்டும். உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, குடிக்கத் தண்ணீர் அவசியமே. அவைகளில் மிஞ்சியவற்றை ஏழைகளுக்கும், வயோதிபருக்கும், நோயுற்றோருக்கும் கொடு. இவ்வாறு கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் உண்மையான ஆயராக இரு" என்று எழுதினார். அதேதேரத்தில் ஆயர்களை மதிக்க வேண்டும் என்றும் கற்பித்தார். "உன் இரண்டாவது தந்தை உன் ஆவிக்குரிய தந்தை எனலாம். அவரை நீ கனம் பண்ண வேண்டும். மற்றவர்களைவிட அவரிடம் சிறந்த அன்பு செலுத்த வேண்டும். அவர் போதிக்கும் போதனை கடவுளின் சித்தத்திற்குப் பொருந்தியமட்டில் அதற்குக் கீழ்படிய வேண்டும். தன் வழியத்தை அவர் செய்மையாகச் செய்யுமட்டும் உன்னால் இயன்ற அளவில் அவரது வாழ்க்கைக்கென்று உதவி புரிய வேண்டும்" என்று போதித்தார். ஆயர்கள், பேராயர்கள் இவர்களின் உலகப்பற்றை எதிர்த்தார். நாட்டு ஆளுகைகளில் அவர்கள் பதவிகள் வகித்ததை வெறுத்தார். ஆயர்கள், பேராயர்கள் அவர்களின் பிரதிநிதிகள் வரி வாங்கியதை வன்மையாகக் கண்டித்தார். அவர்கள் பேராயர்களல்லர்; **அமீனாக்கள்** என்றார். அக்காலத்தில் பலர் சுயபக்திப் பரவசம் கொண்டதை அவர் விரும்பவில்லை. அதை **பாசாங்கு தீயான வாழ்க்கை** என்னும் நூல் மூலம் சாடினார். ஜெபம் சிறந்ததே. ஆனால், நற்செய்திப் பணி செய்வதைவிட சிறந்ததன்று, என்று எழுதினார்.

அனைத்து ஆளுகைகளும் கடவுளின் அரும்கொடையே அதிகார வேட்கை பாவம். திருச்சபைக்கு சொத்து சேர்க்கும் வேட்கை கூடாது. சொத்துக்கள் தீயவழியில் பயன்பட்டால் திருச்சபை சொத்துக்களை இழந்துவிடும் சொத்துகளை ஏழைகளின் நல்வாழ்க்கைக்காகப் பயன்படுத்தினால் ஏற்றதே, என்று போதித்தார். திருமறையே மேலான அதிகாரம் உடையது. அது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் உரியது பற்றுறுதியின் அளவுகோல் அதுவே. அதுவே திருச்சபையின் பாரம்பரியம், சட்டம் இவைகளிலும் ஒப்பற்றது.

திருமறை அறிவே மீட்புக்கு வழிநடத்தக் கூடியது. திருமறை முழுவதும் தூய ஆவியால் உள்ளுதற்பெற்றது. திருமறையை அறியாதவர் கிறிஸ்துவை அறியாதவர் என்று சாதித்தார். திருமறை ஆதாரமற்ற தவம், காதண்டை பாவ அறிக்கை செய்தல், மீசாபலி, பொருள் மாற்றக் கோட்பாடு இவைகூடாது என்றார். பொருள் மாற்றக் கோட்பாட்டுக்கு எதிராக 18 நியாயங்களை எழுதினார்.

பொருள் மாற்றக் கோட்பாடு என்பது, ஆயர்கள் திருவிருந்து வழிபாட்டின் போது அப்பம், இரசம் இவைகளை ஆசீர்வதிக்கும்போது அவை கிறிஸ்துவின் சரீரமாகவும், இரத்தமாகவும் மாறிவிடுகின்றது என்பது ரோமன் கத்தோலிக்கர் நம்பிக்கை. இதை விக்ளிப் மறுத்தார். அப்பமும் இரசமும் செயலாற்றும் அடையாளம். ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பொருளில் கிறிஸ்து உண்மையாக பிரசன்னராய் இருக்கிறார். திருவருட்சாதனப் பொருள்களின் உள்ளும், அவைகளின் அடியிலும் அவைகளோடும் கிறிஸ்து பிரசன்னமாயிருக்கிறார். இந்த திருவருட்சாதனம் கிறிஸ்துவின் சரீரமாக அப்பத்தின் வடிவில் இருக்கிறது என்றார். விக்ளிப்பை முதலில் பின்பற்றினவர்கள் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. இவர்கள் 'லோவாட்' இயக்கத்தார் என அழைக்கப்பட்டனர். லோலாட் என்பதின் பொருள் ஒது அல்லது பாடு அல்லது தாலாட்டு என்பதாகும். அவர்கள் சிற்றூர், பேரூர் என்று பாராமல் எங்கும் சென்று திருமறைப் பகுதிகளை பாடல் வடிவில் கற்பித்தனர். திருமறை அச்சிடப்படாத காலத்தில் பாடல்கள் மூலம் திருமறை அறிவை மக்கள் உள்ளத்தில் காட்டினார்கள். முதலில் இவர்கள் விடுமுறை நாட்களில் வழியம் செய்து வந்தனர். பின்னர் அறிஞரும் கலைஞரும், ஆயர்களும், செல்வர்களும் இவ்வியக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள்.

1381 இல் ஏற்பட்ட தொழிலாளர் கலகம் விக்ளிப்புக்கு வினையாய் அமைந்தது. கலகக்காரர்கள் விளிப்பின் வாசகங்களை வாய்க்கு வந்தபடி வர்ணித்தனர். ஜான் பால் என்ற தலைவன் விளிப் எழுதிய ஆதாம் தவறி விழுந்து, ஏவாள் தடுமாறிப் போனபின், எவரேனும் தன்னை உயார் குலப் புதல்வன், என்று கூறக் கூடுமோ என்ற வாசகத்தைத் தன் புரட்சிக்குத் தலைப்பாகக் கொண்டான். விக்ளிப் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். விளிப்பின் திருவிருந்து போதனை குறித்து திருப்தி கொள்ளாத கலைஞர் இடறல் அடைந்தனர். அதிகாரம், சொத்துரிமை இவற்றை விக்ளிப் எதிர்த்ததால் செல்வந்தர் விலகினர். அவர் இயக்கம் செல்வாக்கை இழந்தது. எனினும் போப்பாளுகை, பேராயர்களின் சேவை, ஆயர்களின் பணி, திருச்சபை, இவை பற்றிய கருத்துக்களில் சீர்திருத்தப் பெரியார்களுக்கு முன்னோடியாய் இருந்தார். திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்தின் விடிவெள்ளி என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் பல நாட்டு மாணவர்கள்

பயின்றார்கள். அவர்களின் மூலமாக விளிப்பின் போதனைகள் பல நாடுகளையும் அடைந்தன. அவரது நூல்கள் பலரை எழுச்சிக்குள்ளாக்கின. அவர்களில் சிறந்தவர் ஜான் ஹஸ்.

ஜான் ஹஸ்

ஜான் ஹஸ் பொகிமியா நாட்டில் ஹஸ்ஸினெட்ஸ் என்னும் சிற்றூரில் 1369ல் பிறந்தார். எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். கண்டிப்பான ஒழுக்கநெறியில் வளர்க்கப்பட்டவர். 1402 ல் ஆயராக நியமனம் பெற்றார். ஆயர்களின் அவலட்சணமான வாழ்க்கையைக் கண்டித்தார். பாவமன்னிப்புச் சீட்டு விற்பது கேவலம் என்றார். தண்டனையை மன்னிக்கவும், பாவத்தின் சாபத்தைப் போக்கவும் போப்புவுக்கோ, ஆயர்களுக்கோ

ஜான் ஹஸ்

அதிகாரம் இல்லை. உண்மையாய் மனம் வருந்துவோருக்கு இறைவனின் மன்னிப்பை அறிவிக்கவே அதிகாரமுண்டு என்றார். பாவமன்னிப்புச் சீட்டு விற்பனை கிறிஸ்தவத்துக்கு முற்றிலும் மாறானது என்று சாதித்தார். போப் ஹஸ்ஸை திருச்சபையினின்று நீக்கினார். ஒரு பெரும் செல்வரின் பாதுகாப்பில் வாழ்ந்தார் ஹஸ். திருச்சபை என்பது ஒரே கிறிஸ்துவை வணங்கி ஒரே மெய்யான சட்டத்தை ஏற்றுவாமும் கிறிஸ்தவர்களின் கூட்டம். திருச்சபையின் தலைவர் போப்பு அல்லர் கிறிஸ்துவே. ரோமாபுரி ஒரு முக்கிய பட்டணமே. ஆனால், திருச்சபையின் மைய இடமன்று போப்பின் அதிகாரம் குற்றம் செய்யா நிறுவனம் எனக் கூறலாகாது. கடவுளின் வார்த்தையே சத்தியத்தின் அளவு கோல் என்றார். 1414 நவம்பரில் 23ம் ஜான் என்பரால் கூட்டப்பட்ட காள்ஸ்டன்ஸ் திருச்சபை சங்கத்தில் விசாரிக்கப்பட்டார். கார்டினல்கள் அவரைச் சிறையில் வைத்தனர். பேரரசன் அவரை விடுவிக்க முயன்றும் பயனற்றுப் போயிற்று. அவரது பற்றுறுதியைக் கைவிட வேண்டும் என்று துன்புறுத்தப்பட்டார். அவரோ தம் நம்பிக்கையில் உறுதியாய் இருந்தார். 1415ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 6ஆம் தேதி ஆயர் நிலையிலிருந்து இறக்கம் செய்யப்பட்டார். உயிரோடு தீயிலிட்டு அவரைக் கொளுத்தினர். அவரது உடலை அவர்களால் எரிக்க முடிந்ததேயன்றி அவரது போதனையை எரிக்க முடியவில்லை. அவரது போதனை காட்டுத் தீயாய் பரவியது. அவரது சாம்பலை ரைன் ஆற்றில் கரைத்தனர் ஆனால் அவரது சீர்திருத்த எண்ணங்களை அவர்களால் கரைக்க முடியவில்லை. ஹஸ் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது பொகிமியா மக்களின் உள்ளத்தில் தீயாய் சுட்டது. அவரது ஆதரவாளர் போப்பாளுகையை எதிர்க்கச் சூளுரைத்தனர். நதசெய்திப் பணியைத் தீவிரமாய்ச் செய்தனர். இது திருச்சபையச் சீர்திருத்தத்திற்கு முன் ஆயத்தமாயிற்று.

சமுதாய மாற்றமும் சீர்திருத்த சிந்தனையின் ஏற்றமும்

ஐரோப்பியரின் செல்வாக்கு உலகம் முழுவதும் இக்காலத்தில் பரவியது. பொருளாதாரத்திலும் சமுதாயத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. புதிய வகையிலான வாழ்க்கை முறை உருவாக ஆரம்பித்தது. மத்தியதரைக் கடல் பகுதிகளில் நகரங்களும் மாநகரங்களும் இவ்வாய்ப்பைப் பயன் படுத்திக் கொண்டன. வாணிபம் பெருகக்காரணமாயிருந்தவர்கள் போர்த்துக்கீசியரும் ஸ்பானியருமே. இதன் மூலம் நாட்டைக் காட்டிலும் பணமே முக்கியம் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. பணம் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவை என்றாகியது. பணம் நிலக்கிழார்களிடமோ, அரசர்களிடமோவன்று வியாபாரிகளிடமே அதிகம் பழங்கியது. இந்த வியாபாரிகளே பிற்காலத்தில் சபை சீர்திருத்தக் கொள்கைகளைப் பல இடங்களிலும் பரப்பினர். சீர்திருத்தத்தால் கவரப்பட்டவர்கள் ஐரோப்பாவின் புதிய மனிதர்கள், அறிஞர்கள், வியாபாரிகள் சொர்வுற்ற ஏழைகள் போப்பிடமிருந்து விடுதலை விரும்பிய சிற்றரசர்களே. முதலில் ஆயர்கள், செல்வர்கள், உழவர்கள் என்ற அமைப்பு மட்டும் இருந்தது. ஆனால் இக்காலத்திலோ வியாபாரிகளின் வர்க்கம் என்னும் புதிய வர்க்கம் வலிமை பெற்றது. செல்வர்களுக்கு பொருள்கள் தேவையாயிருந்தன. ஆடம்பரம் அவர்களின் குடியிருப்பாயிருந்தது. அவைகளுக்கு பணம் தேவை. அதற்காக குடியானவர்களை அதிகமாக ஒடுக்கினர். இதனால் குடியானவர்களின் எழுச்சி ஏற்படலாயிற்று. ஏழைகள் பெருத்தனர். வியாபாரமும், நகரங்களும் தொழிற்கூடங்களும் பெருகின. நிலப்பண்ணை உரிமை முறை [Feudal] மாறியது இம்மாற்றங்களால் வேதனை பெருகியது. இந்த வேதனைகள் சீர்திருத்தத்துக்குப் பின்னணியங்களாயின. தொழில் வளர்ச்சியின் மூலமாக அச்சுக்கூடங்கள் ஏற்பட்டன. சீர்திருத்த சிந்தனையாளர்களின் கருத்துகள் அச்சேறி அனைவரையும் அடைந்தன.

ஏழைகள் ஏழ்மையிலும் செல்வர்கள் செல்வத்திலும் பெருகினர். எளியவன் ஆயர்களையும் பேராயர்களையும், போப்பையும் உற்று நோக்கினான். அவர்கள் அரசர்களைப் போல் அரண்மனைகளில் இருந்தனர். ஆடம்பரத்தில் ஆர்வம் காட்டுவதையும் கண்டான். இத்தனையும் தன்னிடம் கட்டாயமாக வசூலிக்கப்படும் பத்தில் ஒன்றால் வரும் வாழ்வல்லவா என்று கண்டான். எனவே பதினைந்தாம் பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில்

குடியானவர்கள் எதிர்த்து கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அவர்களிடம் ஆள் பலமும் இல்லை. பண பலமும் இல்லை. ஆயுத பலமும் இல்லை. செல்வர்களும், ஆயர்களும் அவர்களுடைய போராட்டத்தை முறியடித்தனர். அரண்மனைகளும் துறவிமடங்களும் குடியானவர்களால் தாக்கப்பட்டனர். எனினும் குடலொடுங்கிய குடியானவனின் கூக்குரல் கேட்கப்படவில்லை. ஏழை மக்களின் ஏக்கம் நீக்கவில்லை வலிமையற்றோரின் வறுமை நிலை மாறவில்லை.

இவைகளையெல்லாம் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்த அறிஞர்கள் கலைஞர்கள் தங்கள் எழுத்துக்களாலும் நாடகங்களாலும் புதிய சிந்தனைகளை மக்களில் தூண்டினர். மனித முக்கியத்துவ இயல் வளர்ந்தது. தனிமனிதன் உணவின்றி உடையின்றி இருந்த காலத்தில் புனிதர்களின் சிலைகளுக்கு ஆடம்பர ஆடைகள் உடுத்தப்பட்டிருந்ததை **1452** இல் பிறந்த சவனரோலா என்பவர் எதிர்த்தார் போப்பையும் எதிர்த்தார். பலன் தீயில் எரிந்தார்.

சவனரோலா

1498 இல் லண்டன் நகர மேயரின் மைந்தனான் ஜான் காலெப் என்னும் ஆங்கிலேயரும் மனித முக்கியத்துவ இயலினால் இழுப்புண்டார். இங்கிலாத்தில் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக ஆயராய் அமர்ந்தார். பின் லண்டனில் புனித பவுல் ஆலய தலைமை ஆயராகப் பணி புரிந்தார். மெய்ச் சீர்திருத்தம் தனி ஆளிடம் முதலில் தொடங்க வேண்டும் என்றார். பேராயர் முதலில் திருத்த வேண்டும். பின்னர் ஆயர்களும், பொதுமக்களும் திருந்த வேண்டும் என்றார். திருமறை நேரடியாக அதிகாரமுள்ள இறை வெளிப்பாடு என்றார். திருவிருந்து ஒரு பலியன்று. நமது ஆண்டவரின் மரணத்தைக் காட்டும் நினைவு கூர்தலும் அவர் மூலமாய் அவரோடும், விசுவாசிகள் ஒருவரோடு ஒருவரும் கொள்ளும் ஐக்கியத் தின் அடையாளம் என்றும் போதித்தார். திருக்கோயில் பதவிகள் விற்கப்பட்டதை இடித்துரைத்தார்.

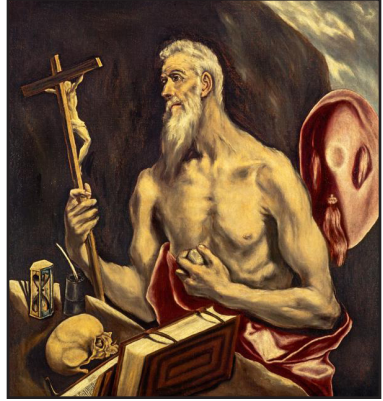

இராஸ்முஸ்

மனித முக்கியவாதிகளில் தலை சிறந்து விளங்கியவர் **இராஸ்முஸ்** என்பவர். இவர் திருச்சபைச் சீரமைப்பு இயக்க இறையியல் அறிவுர்களின் தந்தை என அழைக்கப்பட்டார். இவர் **1466**இல் ராட்டர்டாம் நகரில் பிறந்தவர். பெற்றோரின் மறைவுக்குப்பின் அவரது பாதுகாவலரின் வற்புறுத்தலினால் ஹாலண்டில் ஸ்டெயின் என்ற இடத்தில் இருந்த அகுஸ்தினியா மடத்தில் 20ஆம்

வயதில் துறவியாகச் சேர்ந்தார். துறவி வாழ்க்கையை வெறுத்தார். துறவிகளின் வாழ்க்கை நெறியும், துறவி மடங்களின் நிர்வாக அமைப்பும் அவரது வெறுப்பை வளர்த்தன. 1492இல் துறவி மடத்தை விட்டு வெளியேறினார். பல இடங்களில் ஆயராகப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். சிறந்த அனுபவம் உடையவர் சடங்குகளில் மட்டும் நம்பிக்கை கொள்ளும் சமயப்பற்றை வெறுத்தார். திருச்சபையிலும் திருப்பணிவிடையாளரிடமும் காணப்பட்ட குறைகளை எடுத்தியம்பினார் போப்புகள் கிறிஸ்துவைப் போல் எளிமையாக வாழ வேண்டும் என்றார்.

புனித ஜெரோம் என்பவரின் நிருபங்களையும், புதிய ஏற்பாட்டையும் 1516 இல் கிரேக்கமொழியில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். எல்லா மொழிகளிலும் அவை அச்சிடப்பட வேண்டும் என்றும் எல்லா மனிதரும் அதை வாசிக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பினார். திருச்சபையை அதிகம் நேசித்தார். தன் சுயசித்தத்தைக் கீழ்ப்படுத்தும் திருச்சபையின் ஆதிக்கமே தன் ஆதாரம் என்றும் திருச்சபை, மனிதனின் உலகில் வாழக்கூடிய இடம் என்றும் அதன் மூலமாகவே மனிதன் கடவுளுடன் கலந்து கொள்ளக் கூடும் என்றும் கூறினார்.

புனித ஜெரோம்

இராஸ்மஸ் லூத்தரையும் கத்தோலிக்கரையும் இணைக்க முயன்றார் முடியவில்லை. எராஸ்மஸ் திருச்சபையின் ஆரம்ப கால வாழ்க்கையை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினால் சீர்திருத்தம் உண்டாகும் என்று எண்ணினார். ஆனால் உரோமைச் சபை அதற்கு உடன்பட்டு வரவில்லை. எனவே சீர்திருத்தம் வேறுவழியாய் ஏற்பட வேண்டியதாயிற்று. அது லூத்தரால் செயலுக்கு வந்தது. அதற்கிகள் கடவுள் காலத்தை நிறைவேற்றி வைத்திருந்தார். எப்படியெனில்

- ஆயரல்லாதவர்கள் கல்வி அறிவு பெற்றிருந்தனர். ஆணும் பெண்ணும் லத்தீன் மொழியை அறிந்திருந்தனர். ஒரு காலத்தில் ஆயர்கள் மட்டும் அறிந்திருந்த மொழி சீர்திருத்த காலத்தில் பொது மொழியாய் இருந்தது. மக்கள் வழிபாட்டை உற்றுநோக்கவும், திருமறை மொழி பெயர்ப்பை நோக்கவும், சீர்திருத்தவாதிகளின் நூல்களை வாசிக்கவும் காலம் நிறைவேறியிருந்தது.

- இத்தாலிய மறுமலர்ச்சியால் கிரேக்க மூல மொழியிலான புதிய ஒப்பந்த நூல் பெரும்பாலோரால் வாசிக்க ஏதுவுண்டாயிற்று.
- மத்திய கால மறுமலர்ச்சியினால் ஒவ்வொரு வியாபாரியும், போர்வீரனும், கலைஞனும் குடியானவனும் பல்துறையில் வல்லவராய் இருந்தனர். தனி மனித முக்கியத்துவம் வந்தபோது தனியனாய் இருப்பதை உணர்ந்தான். கூட்டாகச் சேர்க்க ஒரு தலைவன் தேவைப்பட்டது.
- 1450 ஆம் ஆண்டிலேயே அச்சு எந்திரம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருந்தது, சீர்திருத்தவாதிகளின் கருத்துக்கள் விரைவாய் பரவ உதவியது.
- துறவறம் அக்காலத்தில் வீழ்ந்திருந்தது. லூத்தரின் இல்லறம் போற்றப்பட்டது.
- துறவி மடங்கள் சேகரித்து வைத்த சொத்தை அபகரிக்க அரசர்கள் சீர்திருத்தத்தை ஆதரித்தனர்.
- கலை வளர்ச்சியடைந்ததால் கலைஞர்கள் திருச்சபையின் சீர்கேடுகளை மேடைகளில் முழங்கினர்.
- தனிமனிதப் பொறுப்பு பாவத்தைப் பற்றிய புதிய சிந்தனையைத் தந்தது. அவனவனுடைய பாவத்திற்கு அவனவனே பொறுப்பு என எளிதில் உணரக் கூடியதாயிற்று.
- விசுவாசத்தால் நீதிமான் என்பது கவர்ச்சியாகவும் உண்மையாகவும் இருந்தது.
- போப்பின் ஆதிக்கம், அரசர்க்குக்கும் பொது மக்களுக்கும் வெறுப்பைத் தந்தது.
- ஆயர்களின், துறவிகளின் சீர்கேடான வாழ்க்கை ஆடுகளின் உள்ளத்தில் அங்கலாய்ப்பைத் தந்தது.
- பேரயர் பதவிகள் பணத்தால் கிடைத்தது பார்ப்பதற்கு வெறுப்பு
- நாட்டுப்பற்று சபைப்பற்றையும் போப்பின் தலையிடாமையையும் விரும்பியது.

காலம் நிறைவேறிய போது லூத்தர் செயல்பட்டார். கடவுள் அவரைப் பயன்படுத்தினார். சீர்திருத்தத்தை துவக்கியவரும் நடத்திய வரும் இறைவனே.

மாப்ட்டின் லூத்தர் செய்த சீர்த்ருத்தம்

திருமறை மொழியாக்கங்கள், அச்சு எந்திரங்களின் கண்டுபிடிப்பு புனித அகஸ்டின் என்பவரின் நூல்கள் நாட்டுப் பற்று மொழிப்பற்று, குடியானவர்களின் எதிர்ப்பு, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, இறைப்பற்றில் ஆர்வம், கலைஞர்களின் எழுச்சி, புதிய சிந்தனைகள், புதிய கண்ணோட்டங்கள் மனிதனைப் பற்றிய புதிய நோக்குகள், கலையின் மறுமலர்ச்சி, திருச்சபையைச் சீர்திருத்த முயன்றவர்களின் பணி இவையாவும் சீர்திருத்தத்திற்கு நேராய் திருச்சபையை நடத்தியது எனலாம். 16 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பலர் திருச்சபையைப் புதுப்பிக்க பல வழிகளில் ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தனர். ரைன் நதிப் பள்ளத்தாக்கில் வாழ்ந்த பக்தியுள்ள துறவிகளும், சபையாரும் தங்கள் தனி வாழ்க்கை பின் தூய்மையால் திருச்சபையில் சீர்திருத்தத்தைக் காண முயன்றனர். அவர்களின் அன்றாட அலுவலின் நடுவில் ஆண்டவரின் பாடுகளையும், அவருடைய அருளையும் அனுபவித்து இறைவனின் பிரசன்னத்தை இனிதாய் உணர்ந்து இன்புற்று வாழ்ந்தனர். எளிமையும் இரக்கமும் ஏற்ற நல்லொழுக்கமும் உடையோராய் திருச்சபை சீர்திருத்தத்துக்காய் உழைத்தனர்.

15 ஆம் 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் புதிய அரசுகள் தோன்றின. திருச்சபைக்கும் அரசுக்கும் அந்தந்த நாட்டின் அரசனே தலைவனாக, பொறுப்பாளியாக அமையவேண்டும் என்று விரும்பினர். அனைத்துலக மொழியாக இருந்த இலத்தீன் மொழியைக் காட்டிலும், அந்தந்த நாட்டின் மொழிகளே சிறப்புப் பெற்றன. அதன் மூலம் இலக்கியங்களும், சிறப்பான ஆராய்ச்சி நூல்களும் பிரெஞ்சு ஜெர்மன், ஆங்கிலம், இத்தாலியம், ஸ்பானியம் போன்ற மொழிகளில் வளர்ந்து பெருகின திருமறைச் சார்புடைய பழமையான மொழிகளையும் தங்கள் மொழி வளர்ச்சியின் புதிய போக்கில் சுற்றனர். ஆரம்ப திருச்சபையின் நடபடிகளும், திருச்சபை தந்தையர்களின் சீர்மிகு எழுத்தோவியங்களும் தங்கள் வாழ்வையும் திருச்சபை வாழ்வையும் சீர்திருத்தம் என்று விரும்பிக் கற்றனர். அனைவரும் மாற்றத்தை விரும்பினர். அதற்காக உழைத்தனர். ஆனால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதில் எல்லாருடைய கருத்துகளும் ஏகமாய் ஒருமிக்கவில்லை. அன்று அவர்களுக்கு ஒரு தலைவர் தேவை,

அனைத்து சிறு குழுக்களையும் ஒன்றுபடுத்த சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்று தேவை. எந்த ஒரு தனிக் குழுவும் இதற்குத் தகுதியாய் இருக்கவில்லை. ஆனால் போப்பின் அரசியல் ஆதிக்கத்தினின்று விடுதலைக்கும், தூய்மையான ஆன்மீக நெறிக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும், சீர்திருத்தத்தின் திறவு கோலாகவும் அவர்கள் மார்ட்டின் லூத்தரைக் கண்டனர்.

மார்ட்டின் லூத்தர்

மார்ட்டின் லூத்தர் சீர்திருத்தத்தில் செயல்பட அவரைத் தூண்டியனை அவரது வாழ்க்கையின் அனுபவங்களும், அவரது ஆன்மீக போராட்டங்களும் எனலாம். மார்ட்டின் லூத்தர் சக்ஸோனி (Saxony) நாட்டில் ஐஸ்லேபன் என்னும் சிற்றூரில் 1483 -ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 10 ஆம் தேதி (13ம் தேதி என்பாருமுண்டு) பிறந்தார். அவரது தகப்பனார் ஹான்ஸ் லூத்தர். தாயார் மார்க்கரெட் புனித மார்ட்டின் திருநாளுக்கு முந்தின நாளில் பிறந்தமையால் மார்ட்டின் எனப் பெயரிடப்பட்டார். லூத்தரின் பெற்றோர் கடின உழைப்பாளிகள் தகப்பனார் செப்புச் சுரங்கத் தொழிலாளியாக இருந்தவர். பின்னர் மான்ஸ் பீல்டு பிரபுவிடம் மூன்று சுரங்கங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்திருந்தார். செல்வாக்கு உள்ளவர். சீரிய பண்பாளர். அவரது துணைவியார் மார்க்கரெட்டும் திருமறைமீதும் இறைவன் மீதும் ஆழ்ந்த பற்றுடையவர். லூத்தரின் தந்தைக்கு அன்றிருந்து ஆயர்கள் மீது அதிக வெறுப்பு இருந்தது. ஆயர்களின் மாய்மாலமும், அதிகாரப்பற்றும் சூதும் அவருக்கு அருவருப்பாய் இருந்தது.

மார்ட்டின் லூத்தர்

லூத்தரே அக்குடும்பத்தின் தலைமகன். அதன்பின் அறுவர் இருந்தனர். லூத்தரும் மற்றப் பிள்ளைகளும் இறைப்பற்றுடையவர்களாய் வளர்க்கப்பட்டனர். லூத்தர் இளமையில் மோட்சம், நரகம் தூதர்கள், புனிதர்கள், பிசாசு, தீய ஆவிகள், சடங்குகள் இவற்றின் மீது நம்பிக்கை உடையவராய் வளர்ந்தார். கிறிஸ்துவை நீதிபதியாக எண்ணி அஞ்சினார். கன்னிமரியாள். திருத்தூதுவர்கள் புனிதர்கள் ஆகியோரின் இடையீட்டு மன்றாட்டில் ஈடில்லா நம்பிக்கையுடையவராய் இருந்தார். ஆண்டவர் கற்பித்த ஜெபத்தையும் பத்துக்கட்டளைகளையும், பற்றுறுதி அறிக்கையையும் (விசுவாசப் பிரமாணத்தையும்) அவர் மனப்பாடம் செய்திருந்தார். பொதுவாகக்கூறின் ஒரு உண்மையான கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தனாக இருந்தார். சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் பாதுகாவல் புனிதராகக்

கருதப்பட்ட புனித அன்னாவிடம் முறையிடும் பழக்கமுடையவராகவும் இருந்தார். ஏழாம் வயதில் மான்ஸ்பீல்டு (Mansficid) என்ற இடத்தில் இருந்த இலக்கணப் பள்ளியில் சேர்ந்து அடிப்படைக் கல்வி கற்றார். 14 ஆம் வயதில் மாக்ஸ்பர்க் (Magdeburg) என்ற நகரில் இருந்த பொதுநிலை சகோதரர் நடத்தி வந்த பள்ளியில் ஓராண்டு பயின்றார். அங்கு பொதுநிலை சகோதரரில் அன்னூல்ட் பென்பாக என்ற நாட்டின் இளவரசன் வில்லியம் என்பவர் பிரான்சிக்கன் துறவியாய் எளிமையும் தூய்மையுமாய் வாழ்ந்ததைக் கண்டார். மறு ஆண்டில் (1501) ஐசெனாக் (Eisenach) என்னும் ஊரில் பிரான்சில்கனியர் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அக்காலத்தில் தக்க வயது வந்தவுடன் ஜெர்மானிய மாணவர்கள் தாங்களாகவே தங்கள் கல்விக்கு வழி வகுத்துக் கொள்ளவேண்டும் - ஐசெனாக்கில் லூத்தரின் கல்விக்கு பன்கொத்தா என்னும் சீமாட்டி உதவினார். மூவாண்டுகள் அங்கு கற்றபின் லூத்தர் ஏர்புட் (Erturl) என்னும் நகரில் இருந்த பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றார். 1502 இல் இளங்கலைப் பட்டமும் 1505 ஆம் ஆண்டில் லூத்தர் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றார். அக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் மெய்யியலும், இறையியலும் ஒருங்கிணைந்து கற்பிக்கப்பட்டது. இந்நிலையில் லூத்தரின் தந்தை நன்கு முன்னேறியிருந்தார். தன் தலைமகன் சட்ட இயல் பயில வேண்டும் என்று விரும்பினார். லூத்தர் ஏர்புட் பல்கலைக் கழகத்தில் மார்க்டீன் என்பவரிடம் அறிஸ்ட்டாட்டிலின் மெய்யியல் கருத்துக்களையும், அதற்கு விளக்கவுரைகளையும் அதி நுட்பமாய் ஆராய்ந்தார். அனைத்து மாணவரிலும் சிறந்து விளங்கினார். அவரது உடன் மாணவர்கள் அவரை, மெய்யியல் அறிஞர் (the learned philosopher) என்றும் இசைக் கலைஞர் (the musician) என்றும் அழைத்தனர்.

மாணவப் பருவத்தில் லூத்தர் ஒரு பக்தியுள்ள கத்தோலிக்கராக வாழ்ந்தார். நாடோறும் தவறாது தியானம் செய்தார். வழிபாட்டில் கலந்து கொண்டார். நன்றாக ஜெயிப்பது அரைப்படிப்புக்குச்சரி என்பது லூத்தரின் கூற்று. சட்ட இயல் பயில்வதற்காக எர்பர்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்த லூத்தரின் தனிப்பட்ட வாழ்விலோ பெரும் மனப்போராட்டம் உடையவராய் இருந்தார். சிறு தவறுக்காகவும் பெரிதும் சஞ்சலப்பட்டார். தம் கைகளை கழுவுப்போது "நாம் எவ்வளவோ சுத்தமாயிருக்கக் கழுவினாலும் அதிக அசுத்தமாய் இருக்கிறோம்" என்பாராம், ஆன்மீகப் போராட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்த. இறைவனிடம் அமைதி பெற அவர் ஆற்றிய முயற்சிகள் எல்லாம் வீணாய்த் தோன்றின. அதனால் மனநோவுற்று சோர்புற்றுக் காணப்பட்டார் என்று அவரது நண்பர் மெலந்தான் கூறியுள்ளார்.

அந்நாட்களில் எர்புர்ட் பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்தில் இருந்த லத்தீன் திருமறையை எடுத்து வாசித்தார். வழிபாடுகளில் சிறு சிறு திருமறைப் பகுதிகளை வாசிக்கக் கேட்ட அவருக்குத் திருமறையின்

செம்பொருள் சிறப்பாயும் வியப்பாயும் தெவிட்டாத்தாயும் இருந்தது. சற்று மன அமைதி கிடைத்தது ஆனால் அடுத்து அவரை அணுகிய நிகழ்ச்சிகள் அவர் ஆழமாய் சிந்திக்க அவரை உந்தின. அவரது இரத்த நரம்பொன்று அறியாமல் வெட்டப்பட்டதால் மரணத் தருவாய்க்கு ஆளானார். அப்போது மரணத்தைப் பற்றிய எண்ணங்கள் அவரை ஆட்டின. அதற்குப்பின் ஏற்பட்ட திடீர் சுகவீனம், மரணம் பற்றிய எண்ணங்களை அதிகமாக்கியது. லேங் (Lang) என்னும் அவரது நண்பர் ஒருவரின் துறவறம் பூணுதல் அவரை சிந்திக்கத் தூண்டியது. ஹியனானிமஸ் என்னும் லூத்தரின் மற்றொரு நண்பர் திடீரென மாண்டார். மரணம் பற்றிய எண்ணங்கள் மேலும் படரத் தொடங்கின. எர்பாட்டிலும் அதைச் சூழவும் கொள்ளை நோய் பரவியபோது மனிதனின் நிலையின்மையையும், மறுமையைப்பற்றியும் சிந்திக்கலானார்.

வழக்குரைஞர் பட்டப்படிப்பு அவருக்கு விருப்பமில்லை. வழக்குரைஞர் பணியில் உண்மை பேசுவது இயலாதென்று மனம் புழுங்கினார். புனித பவுலடிகளாரை பேரொளியின் மூலம் சந்தித்த இறைவன் பேரிடி ஒன்றின் மூலம் லூத்தரை சந்தித்தார் எனலாம். இதை லூத்தரின் தமஸ்கு அனுபவம் என்பர். இது 1505 ஜூலை இரண்டாம் நாள் நடைபெற்றது. மாண்ண் பீல்டிலிருந்த தம் பெற்றோரைப் பார்த்து விட்டு எர்புர்ட் நகருக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தார். ஸ்டாட்டர் கெய்ம் (Stotterhein) என்னும் இடத்திற்கு அருகில் இடி மின்னல் இவற்றுடன் கூடிய பெருமழையில் அகப்பட்டுக் கொண்டார். அவர் அருகில் ஒரு இடி விழுந்தது லூத்தர் திகிலுற்று தரையில் விழுந்தார். மீண்டும் எழுந்து நிற்க முயன்றார். கால்கள் தள்ளாடின பயத்தின் மிகுதியால் புனித அன்னம்மாளே துணை புரிவாய் நான் ஒரு துறவியாவேன் என்றார். புனித அன்னம்மாள் என்பார் கன்னி மரியாளின் அன்னை என்றும் சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் காப்பாளர் என்றும் நம்பினார். லூத்தரின் இச்சபதம் ஒரு திடீர் மனவெழுச்சியின் விளைவு என்று கொள்ளலாகாது. மாதங்களாக, ஆண்டுகளாக அவர் உள்ளத்தில் அரும்பி யிருந்த ஐயப்பாட்டின் விளைவு எனலாம்.

துறவி மடத்தில் அவர் சேர இருந்ததை அவரது நண்பர்கள் தடுத்துப்பார்த்தனர். தீர்க்கமான உசுளத் தெளிவோடு எழுந்த ஒன்றன்று என்று கூறினர். லூத்தரும் சில காலம் தயங்கினார். ஆனால் உள்ளத் தெளிவோடு உறுதிப்பாட்டின் நிறைவோடு 1505 ஜூலை 16 ஆம் நாள் அகஸ்தீனர் துறவி மடத்திற்குச் (எர்மித்திய துறவி நிலையம்) சென்று துறவறம் பூண்டார். இது லூத்தரின் தந்தைக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. தந்தை ஹான்ஸ் லூத்தர் அது பிசாசின் சூழ்ச்சியன்று என்றார். துறவி மடத்தில் லூத்தர் மூன்றாண்டுகள் தங்கினார். கடவுளுக்குப் பிரியமாய் வாழ கடுமையாய் முயன்றார். தனது பாவத்திற்கு காரணம் இறைவனிடத்தும், மனிதனிடத்தும் அன்பு கொள்ளாத நிலையென உணர்ந்தார். பாவமற்ற

நற்செயலைக் காண்பதரிது எனக் கண்டார். இம்மரண உடலிருந்து என்னை யார் விடுவிப்பார் எனக் கதறினார். மனந்திரும்புதல் என்பது தம்மில் தாமே இயலாது என்று கண்டார். கடவுள் தாம் முன் குறித்தவர்களைத் தான் மீட்பார். மீட்கப்பட்டவர்கள் கடவுளின் பிரமாணத்தை நுட்பமாய் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் போதிக்கப்பட்டிருந்தார். இருந்த அமைதியும் அதனால் அகன்றது.

லூத்தர் இளமையில் கண்டிருந்த இரு படங்கள் இன்னும் அதிகமாய் குழப்பின படத்தில் உள்ளது இதுவே.

படம் 1

" திருச்சபை ஒரு கப்பல். தூயாவியார் அதன் மாலுமி. போப்பு, கார்டினல்களும் பேராயர்களும்

படம் 1. திருச்சபை படகு

பயணிகள், ஆயர்களும் துறவிகளும் தண்டு வலிப்பவர்கள். ஆயரல்லாருக்கு அதில் இடம் இல்லை. ஆயரல்லாதவர் நீரில் தத்தளித்து தவித்தனர். தப்பித்துப் பிழைக்க கப்பலிலிருந்து கீழே விடப்படும் கொக்கிகளைப் பிடித்து மீட்பின் பேழையாகிய திருச்சபைக்குள் ஏறவேண்டும்" இப்படம் ஒருவேளை அவர் துறவு பூணக் காரணமாயிருந்திருக்கலாம்.

படம் 2

"கிறிஸ்து நீதிபதி - ஒரு கையில் அல்லி மலர், மறு கையில் கூரிய வாள் இவற்றுடன் வானவில்லில் அமர்ந்திருந்தார்" இது மற்றொரு படம். இப்படம் திருக் கோவிலின் சுவரில் மாஸ்ஸீல்டில் அமைந்திருந்தது. அல்லி மலர் இரக்கத்தையும் வாள் தண்டனையையும் உணர்த்தின.

இப்படங்கள் லுத்தரின் உள்ளத்தில்

படம்: 2 கிறிஸ்து என்ற நீதிபதி

இடையறாது உருத்திக்கொண்டே இருந்தன. ஆயினும் லுத்தர் சிறந்த துறவியாக வாழ்ந்தார். ஜெபத்திலும், தியானத்திலும், விழிப்பிலும், நூல்களை வாசிப்பதிலும், கடும் விரதங்களைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் தீவிரமாய் இருந்தார்.

அவருடைய துறவிப் பற்றில் அளவில்லா ஆர்வம் காட்டியும், அயராது உழைத்து அரும்பாடுபட்டு ஆண்டவரின் அருளை அடைய முயன்றும் யாதும் பயனில்லை எனக் கண்டார். வற்றாத தனது ஆன்மீகப் போராட்டத்தால் வாழ்க்கை ஓரத்திற்கே சென்றிருந்தார். ஓராண்டு தகுதி காண் பருவத்தில் துறவி மடத்தில் கழித்தார். 1506 செப்டம்பரில் துறவி (பணியாள்) ஆக அருட்பொழிவு பெற்றார். 1507ல் ஆயராக அருட்பொழிவு பெற்றார். 1507 மே மாதம் 2ம் நாள் முதல் வழிபாட்டை பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் நடத்தினார். உயிருள்ள இறைவன் முன் நிற்கல் என்பது நிகரில்லாத் திகிலை அவருக்குத் தந்திருந்தது. அவ்வழிபாட்டுக்கு அவருடைய தந்தையும் வந்திருந்தார். ஒருவாறு தன் மகனின் போக்குக்கு இசைந்தவராகவும், அதில் பெருமை கொண்டவராகவும் ஆரம்பத்தில் காணப்பட்டார். வழிபாடு முடிந்தது. லுத்தர் தம் தந்தையிடம் நான் செய்த இத் தீர்மானமும், நான் பெற்ற இவ்வாயர் பணியும் எத்துணை புகழ்ச்சிக்குரியது என்று இப்போதாவது உணருகிறீர்களா? என்றார். தந்தையோ கடுங்கோபம் கொண்டார். கற்றுத் தேர்ந்த அறிஞனே, உன் தந்தையையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணு என்று திருமறையில் நீ ஒரு நாளும் வாசிக்கவில்லையா? என்னையும் உன் தாயையும் அந்திய காலத்தில் கைவிட்டு, இங்கே வந்து விட்டாயே என்று பெருஞ்சத்தமாய் ஏசினார். ஏன் தன் தந்தைத் இத்தனையாய் ஆயர்பணியை வெறுக்கின்றார் என்பது பெரிய கேள்விக்குரியாக அப்போதிருந்தது. இயல்பாகவே அவர் தந்தை ஆயர்களை வெறுப்பவர் என்பதை லுத்தர் அறிவார். இத்துணை வெறுப்புக்குக் காரணம் என்னவென்று மெய்மறந்து நின்றார் லுத்தர்.

1508 இல் வித்தன்பர்க் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இறையியல் கற்பிக்கும் பேராசிரியராக லுத்தர் நியமிக்கப்பட்டார். மெய்யியல் அரிஸ்ட்டாட்டிலின் மெய்யியல் ஆக்கம் என்பவரின் கோட்பாடுகள் இவற்றை ஆக்கபூர்வமாய்க் கற்பித்தார். கற்பிக்க வேண்டியதிருந்ததால் அவற்றை ஆழமாய் கற்றுக் கொண்டேயிருந்தார். அந்நாட்களில் அப்பல்கலைக் கழகத்தின் தலைவரான ஜான் ஸ்டெனபித்ஸ் என்பவர் லுத்தரிடம் பேரன்பு காட்டினார். கடவுள் நியாயாதிபதி என்னும் பயத்தை லுத்தரை விட்டு அகற்ற உதவினார். கிறிஸ்துவின் மூலமான கடவுளிடம் நல்லுறவு கொள்ள முடியும் என்பதை லுத்தருக்கு விளக்கினார். விசுவாசத்தின் மேன்மையை எடுத்தியம்பினார். திருமறையை வாசிக்கத் தூண்டினார். ஆனால் லுத்தரோ சுயவெறுப்பு, கடும் தபசுகள் இவைகள் மூலம் கடவுளின் அருளைப் பெற முயன்று கொண்டேயிருந்தார். நோன்பு என்னும் சாக்கிரமெந்தால் பாவமன்னிப்பு

கிட்டும் என்று போதிக்கப்பட்டிருந்தார். எனவே அதிகமாக நோன்பில் இருந்தார். அக்காலத்தில் லுத்தர் பல பொறுப்புகளில் இருந்தார். பெரும் வட்டார ஆயராக இருந்தார். 11 துறவி மடங்களின் மேற்பார்வையாளராய் இருந்தார். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

1511ல் ரோமாபுரிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பை லுத்தர் பெற்றார். துறவி மடங்களை இணைப்பதில் ஏற்பட்ட பிரச்சினை சம்பந்தமாக பேச்சு வார்த்தை நடத்த லுத்தர் ரோமைக்குச் சென்றார். போலிக் கிறிஸ்தவத்தின் கேட்டையும், பொய்ப் போதகர்களின் போக்கையும் கண்டு அதிர்ந்தார். ஆயர்கள் பாவ அறிக்கை கேட்பதில் அக்கரையற்றிருப்பதை அங்கு கண்டார்.

ஆயர்களின் ஆடம்பரம், அதிகார ஆசைகள், பதவிப் பெருமைகள், அக்கரையற்ற ஆயர் பணி, திறமையற்ற செயல்பாடுகள், சிற்றன்பச் சேற்றில் உழல்தல் இவற்றை ரோமை நகர் ஆயர்களிடம் கண்டார். வழிபாட்டைக் கருத்தின்றி நடத்துதல், வேகமாக வழிபாடு நடத்துதல், கடமைக்காக வேண்டா வெறுப்போடு திருமறைப் பகுதிகளை வாசித்தல் இவற்றை ஆயர்கள் வாழ்வில் கண்டார்.

ஆயர்களின் ஒழுக்கக் கேட்டை அறிந்தபோது அதிர்ச்சிக்குள்ளானார். "ரோமைக்கு நான் நேரில் சென்று பார்த்திராதிருந்தால் போப்பு மார்க்கம் எத்துணை அருவருப்புக்குரியதென்று நம்பியிருக்கமாட்டேன்" என்றார். திருத்தலங்கள் திருப்பலன் அளிப்பதாக நம்பி வந்த லுத்தர் திருத்தலத்தில் சீர்கேடுகளைக் கண்டார். புனிதர்களின் திருப்பண்டங்களைக் கண்டு திருப்பலன் அடையலாம் என்று நம்பினார் லுத்தர். சாங்டாஸ் கேலா அல்லது புனித படிகள் என்று அழைக்கப்பட்ட படிகளில் லுத்தர் ஏறினார். ஒவ்வொரு படியையும் முத்தமிட்டுக் கொண்டே முழங்காலூன்றி ஏறினார். அப்படிகள் எருசலேமிலிருந்து ரோமுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதாக நம்பப்பட்டது. அப்படிக்கட்டு பிலாத்துவின் அரண்மனையில் இருந்ததாகவும் ஓர் காலத்தில் அதன் வழியாக இயேசு ஏறிச்சென்றார் என்றும் நம்பினர். எங்கள் பிதாவே என்று ஒவ்வொரு படியிலும் ஏறினால் உத்தரிக்கும் தலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஆன்மாவையும் விடுவிப்பதாகக் கூறப்பட்டது. படிக்கட்டுகளின் உச்சியை அடைந்ததும் பெருமூச்சு விட்டு, இத்தகைய அருளின் எத்தனம் பக்தர்களுக்கு அருளப்பட்டதற்கு என்ன ஆதாரம் உள்ளது. இறையருளைப் பெற இதுவும் வழியாகுமா என்ற கேள்வி அவருள் எழுந்தது. இதன் மூலம் புனிதர்களின் திருப்பலனில் பங்கடையலாம் என்ற நம்பிக்கையை இழந்தார். குழப்பம் நிறைந்தவராய் மடத்துக்குத் திரும்பினார். அன்றிருந்த பாவ அறிக்கை முறை மூலம் மன அமைதி பெற முயன்றார். அப்போது அப் பாவமன்னிப்பு முறையைப் பற்றி பல சந்தேகங்கள் எழுந்தன. அது பற்றிய நம்பிக்கையையும் இழந்தார்.

இவ்வாறிருக்கையில் 1512ல் லுத்தர் இறையியலில் அறிவர் பட்டம் பெற்றார். ஸ்டெனபிதீஸ் என்பவருக்குப் பதிலாக விட்டன்பர்க் பல்கலைக் கழகத் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். 1513 முதல் 1515 வரை திருமறையில் சங்கீத நூலுக்கு விளக்கம் தந்து வந்தார். 22 ஆம் சங்கீதத்தைத் தியானிக்கும் போது இயேசு சிலுவையில் சொன்ன 4 ஆம் வசனத்தை சிந்திக்கலானார். ஏன் என்னைக் கைவிட்டா கிறிஸ்து ஏன் கைவிடப்பட்டார். என்று சிந்திக்கலானார். நாம் பாவிகள் கிறிஸ்துவோ தூயர் ஏன் அவர் கைவிடப்பட வேண்டும்? என்று சிந்தித்தார். 1516- 1517இல் ரோமருக்கு எழுதின பவுலாரின் கடிதத்தில் 1:17 இல் விசுவாசத்தினால் நீதிமான் பிழைப்பான் என்கிற வசனத்தைக் கண்டார். நீதியுள்ள கடவுள் உலகை சிலுவையில் ஒப்புவாக்குவதைக் கண்டார். கடவுள் நீதிபதியாயினும் அவரே மீட்பரும் ஆவார். விசுவாசத்தால் பாவி, கிறிவதுவின் மூலமாக தந்தையாம் கடவுளின் உள்ளத்தை அறிகிறான். கடவுளின் முந்தி அன்புகூர்ந்த நிலையைக் காண்கிறான். கிறிவதுவில் வெளிப்பட்ட கடவுளின் அன்புக்கு மாறுத்தரமாக அவ்வன்பை ஏற்றுக் கொண்டு அவரில் நம்பிக்கை வைக்கிறான் என்று லுத்தர் அறிந்து கொண்டார்.

புனித அகஸ்டினின் நூல்கள் மூலமாக இந்த உண்மை அவருக்கு மேலும் விளங்கலாயிற்று. தெய்வ நீதியால் நம்மை அலங்கரித்து நீதிமானாக்குகின்றார். கிறிஸ்து நல்ல சமாரியனைப் போல் குற்றயிராய் கிடக்கும் பாவியை தூக்கியெடுத்து அவன் குணமடையும்படி அவனுக்காக கவலைப்படுகிறார், என்னும் கருத்தை அகஸ்டினிடமிருந்து கற்றார். அகஸ்டினின் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் முன் குறித்தல் என்னும் கோட்பாட்டை லுத்தர் ஏற்கவில்லை. லுத்தர் அகஸ்டின் என்பவரின் போதனை களிலும், மறைபொருள் மெய்யியல் விளக்க அறிஞர்களின் கருத்துக்களிலும் திருமறைக்கு ஒவ்வுவதை மட்டும் எடுத்துக் கையாண்டார். மறை பொருள் மெய்யியல் விளக்க அறிஞர்களின் சிறப்புப் போதனையாக, உள்ளான சமய அனுபவம், பாவத்தின் தன்மை, பாவத்தைப் பற்றிய தனியாள் பொறுப்பு, இவற்றை மதித்தார்.

லுத்தரன் புரட்சி

கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்புக்கும், விசுவாசத்தால் நீதிமான் பிழைப்பான் என்பதற்குமுள்ள தொடர்பை லுத்தர் கண்டார். கடவுளின் நியாயமே அவர் அருளும் நீதி. அதைக் கொண்டே அருளாலும், தம் இரக்கத்தாலும் இறைவன் நம்மை நீதிமானாக்குகிறார். அதினால் நான் மறுபடியும் பிறந்தவனைப் போல் உணர்ந்தேன். பரதீசின் வாசலில் நேராய் நுழைந்ததைப் போல் எனக்கிருந்தது. திருமறையின் செம்பொருள் முற்றிலும் புதிதாகத் தென்பட்டது. தெய்வ நீதி என்னும் சொல் முன்னர் எனக்கு வெறுப்பாயிருந்தது. இப்போதோ அது இன்பம் தரும் தேன் மொழியாயிற்று என்றார். தாம் பெற்ற ஓளியைப் பிறர்க்கும் வழங்கத் துடித்தார். விட்டன்பாக் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு பேருரை ஆற்றும் போதும் வட்டார சபையில் அருளுரை ஆற்றும் போதும் இதைத் தெளிவாய் விளக்கினார். ரோமர் கலாத்தியர் திருமுகங்களை விரும்பி ஆராய்ந்து மாணவர்க்கும், சபையாருக்கும் நன்கு விளக்கினார். (கலாத்தியருக்கு பவுலர் எழுதிய கடிதத்தைத் தன் மனைவியின் பெயர் கொண்டு காதரின் வான் போரான் என்று அழைத்தார். பிற்காலத்தில் அத்தனையாய் அக்கடிதத்தை நேசித்தார்).

ஆயர்கள் தான் தனிப்பட்ட முறையில் சீர்கேடாய் இருந்தார்கள் என்றும் போப்பின் மார்க்கம் தவற்றது என்றும் நம்பிவந்த லுத்தரின் உள்ளத்தில் ரோமை சமயக் கோட்பாட்பாடுகளே பெரிய தவறுகளாகக் காணப்பட்டன. அவற்றைத் துணிவாய் எதிர்க்கத் தலைப்பட்டார். அதற்குரிய வாய்ப்பு விரைவிலேயே வந்தது. அவருடைய ஆதரவாளரான பிரெட்ரிக் பிரபு (Elcctor) பல பழமையான திருப்பண்டங்களை சேகரித்து வைத்திருந்தார். 1516இல் அனைத்துப் புனிதர்களின் திருநாளில் அவற்றை சபை மக்களின் பார்வைக்காக ஒழுங்கு செய்தார். பின் வரும் திருப்பண்டங்கள் 1509 முதல் அவரிடம் இருந்தன.

"புனித ஜெரோம், என்பவரின் ஒரு பல், புனித பெர்னாடுவின் ஆறு எலும்புகள், புனித ஜெரோம், புனித அகஸ்டின் ஆகியோரின் நன்னான்கு எலும்புகள், கன்னி மரியாளின் நான்கு தலைமுடிகள், அவருடைய மேலாடையின் மூன்று துண்டுகள், அரைக் கச்சையின் நான்கு துண்டுகள், திருச்சுதனின் இரத்தக் கறைகள் பட்ட முக்காட்டின் ஏழு துண்டுகள்,

தெய்வச் சிசுவைச் சுற்றியிருந்த கந்தையான ஒரு துணி, பசுக் கொட்டிலின் பதின்மூன்று துண்டுகள், அதின் வைக்கோற் சுருள் ஒன்று, அறிஞர்கள் காணிக்கையாகப் படைத்த பொன்னின் ஒரு துண்டும், வெள்ளைப் போளத்தின் மூன்று துண்டுகளும், ஆண்டவரின் தாடை மயிரின் ஒரு பிடி, திருக்கரத்தில் கடாவப்பட்ட ஒரு ஆணி, இறுதி உணவில் பரிமாறப்பட்ட அப்பத்தின் ஒரு துண்டு, அவர் பரமேறுகையில் திருக்கால்கள் ஊன்றி நின்ற கல் ஒன்று, இவற்றோடு மோசேக்குக் காணப்பட்ட எறிகிற செடியின் கிளை ஒன்றும் இருந்தது".

இந்தக் கண்காட்சியால் பிரெட்ரிக் பிரபு பெற்ற நன்மையாதெனின் இதில் வசூலாகும் தொகை அவருடைய அரண்மனை ஆலயச் செலவுக்கும் அவர் நடத்தி வந்த பல்கலைக் கழகச் செலவுக்கும் உதவியாய் இருந்தது. இக்கண்காட்சியால் பார்வையாளருக்குக் கிட்டுவதாகச் சொல்லப்பட்டது வேடிக்கையானது. பார்வையாளராவது முன்னர் மரித்த அவரது உறவினராவது உத்தரிக்கும் தலத்தில் தாபரிக்க வேண்டிய காலம் குறைக்கப்படுமாம். இந்த ஆண்டின் கண்காட்சியைக் காண்பதால் மட்டும் இருபது இலட்ச ஆண்டுகள் விடுதலை பெறலாமாம். லுத்தர் இதைக் கடுமையாகக் கண்டனம் செய்தார். வெளிப்படையாக வெறுத்தும் எதிர்த்தும் பேசினார். இதே ஆண்டில் ஏராஸ்மஸ் புதிய ஏற்பாட்டை மூல மொழியான கிரேக்க மொழியில் அச்சிட்டு விநியோகம் செய்தார். லுத்தர் விசுவாசத்தால் நீதிமான் பிழைப்பான் என்னும் உண்மையைக் காணும் முன் தனது சமய வாழ்வில் தமக்கும் இறைவனுக்குமுள்ள உறவு நிலைபற்றி நிறைவு கொண்டாரில்லை. திருச்சபை தம் மக்களை இறைவனோடு அதிக உறவில் ஈடுபடச் செய்யவில்லை என்பதைக் கண்டார். திருச்சபையின் பற்றுறுதி சரியாக இருந்தால் தான் திருச்சபையின் ஆளுகையும் வாழ்க்கையும் சரியாக இருக்க முடியும் என்று கண்டார். நல்ல மரமே நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கும். கடவுளுக்கே முதலிடம். சபையாளுகை தொழுகை கிறிஸ்தவ ஒழுக்கம் எல்லாம் பிறகுதான் என்றார்.

1517 இல் லுத்தர் பாவமன்னிப்புச் சீட்டு பற்றி பகிரங்கமாக எதிர்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆல்பர்ட் (Albert) என்பவர் ப்ராண்டன்பர்க்கில் (Brandenburg) பேராயராக இருந்தார். அவர் ஒரே காலத்தில் இரு மண்டலங்களுக்குப் பேராயராய் இருந்தார். ஆனால் அவர் அதற்குத் தகுதியான வயதுடையவராயில்லை. எனினும் மூன்றாவதாக மேய்ன்ஸ் (Mainz) நகர தலைமைப் பேராயருமாயிக்க விரும்பினார். அது ஒரு உயர்ந்த பதவி, மயின்ஸ் மண்டல தலைமைப் பேராயரே அப்பகுதிச் சிற்றரசருமாவார். பேரரசரை நியமிக்கும் எழுவரில் ஒருவரும் ஆவார். எனவே பதவி மோகம் கொண்டு அப்பதவியைப் பெற போப்பிடம் முயன்றார். அப்பொழுது 10-ம் லியோ (Leo X) போப்பாக இருந்தார்.

ஏற்கனவே திருச்சபைச் சட்டங்களை மீறிய ஆல்பர்ட்டுக்கு செவிகொடுத்தார் போப். சட்டங்களை மீறியமைக்காக 12000 பொற்காசுகள் (ducats) 12 திருத்தூதுவருக்காகக் கேட்டார். ஆல்பர்ட்டோ 7 பாவங்களுக்காக 7000 பொற்காசுகள் கொடுக்கலாம் என்றார். இறுதியில் இருவரும் 10000 பொற்காசுகளுக்குச் சம்மதித்தனர். ஆல்பர்ட் அப்பணத்தைக் கடன் வாங்கி போப்பிடம் கொடுத்தார். கடனை அடைக்க போப் ஒரு வழியும் திறந்தார். எட்டு ஆண்டுகளுக்கு அவர் தம் திருமண்டலங்களில் பாவமன்னிப்புச் சீட்டு வழங்கும் உரிமையைக் கொடுத்தார். நாடு, நகரம், காடு, மலை எல்லாவற்றிற்கும் சென்று சீட்டு களை விளம்பரம் செய்யவும் விற்கவும் டொமினிக்கன் துறவியான யோவான் தெற்சல் (John Tetzel) என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். வருமானத்தில் பாதி ஆல்பர்ட்டுக்கும், மறுபாதி ரோம் புனித பேதுரு ஆலயம் கட்ட போப்புக்கும் சேர வேண்டும். தெற்சலுக்குச் சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பான வரவேற்பும் வருமானமும் இருந்தன.

தெற்சல் சென்றவிடமெல்லாம் பாவமன்னிப்புச் சீட்டு பற்றிச் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றுவார். பின்னர் பரலோகத்தின் வாசலைத் திறந்து வைப்பதாகக் கூறி விற்பனையை ஆரம்பிப்பார். சீட்டை பெறுவோரின் எல்லாப் பாவங்களும் பாவத்திற்காக மனம் வருத்தம் கொள்ளாத நிலையிலேயே மன்னிக்கப்படுமாம். தங்கள் முன்னோர்களுக்காகவும் சீட்டு வாங்கலாம். சீட்டுக்காக பணம் பணப் பெட்டியில் விழுந்த அச்சணமே உத்தரிக்கும் தலத்திலுள்ள ஆவிகள் விடுதலை பெறுமாம். இது கண்டு லுத்தர் பொறுமினார். பேராசியர்களை ஒன்று கூட்டி விவாதம் நடத்த முயன்றார் முடியவில்லை. ஒருவரும் முன் வரவில்லை.

1517 இல் அனைத்துப் புனிதர்களின் திருநாளில் பாவமன்னிப்புச் சீட்டு வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதற்கு முந்தின நாள் (**1617** அக்டோபர் **31**) **95** நியாயங்களை பாவமன்னிப்புச் சீட்டு முறைமைக்கு எதிராக எழுதி வித்தன்பர்க் அரண்மனை ஆலயக்கதவில் ஆணியால் அறைந்து வைத்தார். அது தவறென உணருவோர் தம்மோடு வாதிடலாம் என்று அறை கூவினார். அவர் கூறிய நியாயங்களின் சுருக்கம் பின் வருமாறு.

(1) ஏழை மக்களை ஏமாற்றி அவர்கள் பணத்தைப் பறிப்பது தவறு.

(2) உத்தரிக்கும் தலம் என்று ஒன்று உண்டா? உண்டெனின் அவ்விடத்திலுள்ள ஆன்மாக்களின் மீது போப்புக்கு அதிகாரம் உண்டென்று கூறுவது தவறு. அத்தகைய அதிகாரம் இருக்குமாயின் ஏன் அவர் உத்தரிக்கும் தலத்தையே வெற்றிடமாக்கக் கூடாது.

(3) சீட்டு வழங்கும் முறையால் பாவமன்னிப்பைப் பற்றி தவறான கோட்பாடு மக்கள் மனதில் ஏற்படச் செய்வது மிகப் பெருந்தவறு. மன்னிப்புச்

சீட்டைப் பெறுவதாலன்று, பாவத்திற்காக மனம் வருந்தி கிறிஸ்துவின் வாக்குறுதியில் நம்பிக்கை வைப்பதால் பாவ மன்னிப்பைப் பெறலாம்.

(4) பாவமன்னிப்புச் சீட்டினால் பாவமன்னிப்பைக் கொடுக்க முடியாது.

(5) போப்புக்கும் பாவங்களை மன்னிக்க அதிகாரம் இல்லை. உத்தரிக்கும் தலத்திலுள்ள ஆத்துமாக்களுக்காக வேண்டுகூற்று செய்வதும் கூடும்.

(6) கடவுள் விதிக்கிறதை சபை தீர்க்க முடியாது.

(7) கிறிஸ்துவின் நீதியும், மன்னிப்பும் போப்பின் உதவியின்றியே கிட்டும்.

(8) மனந்திருப்பும் கிறிஸ்தவன் பாவமன்னிப்புச் சீட்டில்லாமலேயே மன்னிப்பைப் பெறலாம்.

(9) பற்றுறுதியின்றி திருவருட்சாதனப் பலனைப் பெற முடியாது.

லுத்தரின் 95 நியாயங்களும் லத்தீனிலிருந்து ஜெர்மானிய மொழியில் ஆக்கப்பட்டு அச்சிடப்பட்டு தொற்று நோய் போல் எங்கும் பரவின. அவருடைய வீரத்தையும், அறிவையும், ஆற்றலையும் மக்கள் போற்றினர். லுத்தரின் பகைவர் அவருடைய கொள்கைகள் திரிபானவை என்றனர். லுத்தர் அதற்கு பதிலுரையாக "**சலுகைகளையும் அருளையும் பற்றிய அருளுரை**" (Sermon On Indulgences and Grace) என்னும் நூலை வெளியிட்டார். இந் நூலுக்கு மாபெரும் வரவேற்பு இருந்தது. அவ்வாண்டிலேயே 12 பதிப்புகள் வெளியாயின. ஹெய்டல் பர்க்கில் அவரது மட அதிகாரிகளிடம் நியாயம் கூற **1518** ஏப்ரலில் லுத்தர் அழைக்கப்பட்டார். அங்கிருந்த டொமினிக்கத் துறவிகளுடன் லுத்தர் வாதிட்டார். அவரது நியாயங்கள் அவர்களைக் கவரவே அவர்கள் அவரது கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டனர். மற்றும் பலரும் அவருடன் சேர்ந்து கொண்டனர். மே 15-இல் விட்டன் பாக்கிற்குத் திரும்பியதும் "**தீர்மானங்கள்**" (Resolution) என்னும் நூலை வெளியிட்டார்.

லுத்தரைப்பற்றி மேய்ன்ஸ் தலைமைப் பேராயர் லுத்தருக்கு குடிவெறியென்றும், தணிந்ததும் சரியாகிவிடும் என்றும், துறவிகளுக்குள் ஏற்பட்ட தகராறே பிரச்சனைக்குக் காரணம் என்றும் எழுதினார்.

சில்வெஸ்டர் பிரையரஸ் (Sylvester Prieras) என்னும் டொமினிக்க சன்னியாசி "லுத்தர் ஒரு பதிதன், குட்டன், அவன் மூளை கல்லாய் இருகிவிட்டது. இரும்பு மூக்கன்" என்று காரசாரமாக எழுதினார். லுத்தரும் பதிலுக்கு கடுமையாகவே எழுதிவிட்டார். லுத்தர் காட்டமாக எழுதியமைக்காக ரோமில் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கட்டளை பிறந்தது. லுத்தரின் ஆதரவாளான பிரெட்ரிக் அரசனோ தமது தேசத்தின் ஆக்ஸ்பாக் நகரிலேயே ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டும் என்றார். **1518** இல் கஜாட்டான்

போப்பின் பிரதிநிதியாக வாதிட்டார். பிரிவினை வளர்ந்தது. போப்பன்று திருச்சபைச் சங்கமே தன்னை விசாரிக்க வேண்டும் என்றார். பின் போப் மில்டிட்ஸ் (Miltitzes) என்ற சக்சோனியை நாட்டைச் சேர்ந்தவரை லுத்தரை விசாரிக்க அனுப்பினார். தம் எதிரிகள் வாயை முடியிருக்கும்வரை தாம் திறப்பதில்லை என்றார். யோவான் எக் (John Eck) என்பவர் லுத்தரை அவர் எதிர்த்து விளம்பரம் செய்ததால் லுத்தர் திரும்பவும் தம் வாயைத் திறந்தார். லுத்தரின் உடன் பேராசிரியரான (வித்தன் பாக்) பிலிப்பு மெலங்தோன் (Philip Mclanchthon) லுத்தருடன் சேர்ந்து கொண்டார். மெலாங் தன் லுத்தரின் புரட்சிக்கு ஆதரவாய் இருந்தார்.

நாட்டு நிலைமையை முன்னிட்டு போப், லுத்தரின் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதில் தீவிரமாய் இருக்கவில்லை. ஆனால் ரோம் நகருக்கு லுத்தரை அழைத்து விசாரிக்கத் தீர்மானித்தார். ஆனால் அரசியல் காரியங்கள் அதற்குத் தடையாய் இருந்தன. லுத்தரின் பல்கலைக் கழகம் அவரைத் தாங்கியது. ஜெர்மானிய அரசன் அறிவாளி பிரெட்ரிக்கின் (Fredrick the wise) முயற்சியால் ஜெர்மானிய நாட்டில் ஆக்ஸ்பர்க் நகரில் கஜெட்டன் (Cajetan) போப்புவின பிரதிநிதியால் விசாரிக்கப்பட ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. கஜெட்டன் லுத்தருடன் வாதிட்டு அவர்தம் புரட்சிக் கருத்துக்களை மறுதலிக்க வேண்டும் என்றார். திருமறை ஆதாரங்காட்டினாலன்றி மறுதலிக்க லுத்தர் மறுத்து விட்டார். பின்னர் சக்சோனியா நாட்டைச் சேர்ந்தவரும் போப்பின் அரண்மனையில் பணியாற்றிய வருமான மில்டிட்சை (Miltitz) போப் அனுப்பினார். லுத்தரின் வாதங்கள் மில்டிட்சுக்கு நியாயமாகவேபட்டது. ஆயினும் மேலும் மேலும் பிரச்சனைகளையும், வாதங்களையும் கிளப்பாதிருக்க லுத்தரைக் கேட்டுக் கொண்டார். லுத்தரும் ஒத்துக் கொண்டார். ஆனால் வேறு யாரும் தன் வாயைக் கிளறக்கூடாது என்று நிபந்தனையிட்டார்.

ஆனால் யோவான் எக் (John Eck) என்ற லைப் சிக் (Leipzig) பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் வலிய வாதிற்கழைத்தார். ஜான் எக்கும், விட்டன்பர்க் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் அந்திரேயாஸ் போடன்ஸ்டைனும் (Andreas Bodenstein) லுத்தருடன் வாதாடினர். இக்கூட்டு வாதம் 1519 ஜூலை 15-இல் நடைபெற்றது. சாக்சனி நாட்டு ஜியார்ஜ் பிரபுவும் அங்கிருந்தார். ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து நடந்தது. போப்பின் ஆளுகையை நிலைநாட்டும் ரோமைச் சமய நம்பிக்கையை எக் வலியுறுத்தினார். லுத்தர் அதைத் திருமறை ஆதாரங்கொண்டு மறுத்தார். போப் தெய்வ நியமனம் பெற்றவர் என்று எக் வாதாடினார். லுத்தர் தாம் போப்பின் ஆளுகைக்கு கீழ்ப்பட்டவராயினும், போப் தெய்வ நியமனம் பெற்று திருச்சபையின் உயிர்நாடி என்பதை லுத்தர் மறுத்தார். முடிவில் யோவான் எக் லுத்தரின் கருத்து ஹஸ் (Hus) என்பவரின் கருத்துக்கு ஒத்திருந்ததாகக் கூறினார்.

அதை லுத்தர் ஒத்துக் கொண்டார். ஹஸ் திருச்சபையின் பொதுமன்றத்தால் திரிபுக் கொள்கைக்காரர் என்று தீர்ப்பிடப்பட்டார் என்றார் எக்.

போப்பும், திருச்சபைப் பொது மன்றமும் தவறக் கூடும் என்றார் லுத்தர். இவ்வாக்கு மூலம் கொண்டே லுத்தரைத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கிவிட ரோமுக்கு எக் விரைந்தார். தம் எதிரிகளால் லுத்தர் சாக்கனி நாட்டு ஹஸ் என்று இகழப்பட்டார். லுத்தரின் புகழ் ஜெர்மனியிலும் பிற நாடுகளிலும் பரவியது. போப்பை எதிர்த்த பிரபுக்களும், ஹஸ்ஸின் கொள்கையைப் பின்பற்றினவர்களும் லுத்தரை ஆதரித்தனர். லுத்தரை சபைக்குப் புறம்பாக்க போப் சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

லைப்சிக் வாத்திற்குப் பிறகு லுத்தர் 1520 இல் பல நூல்கள் எழுதினார். அவற்றில் சில அவரது முதன்மையான நூல்கள் எனப்படும்.

- (1) நற்செயல்களைப் பற்றிய அருளுரை (Sermon on Good Works) (மே மாதம்)
- (2) ரோமாபுரியில் போப் ஆதீனக் (The Papacy at Rome) (ஜூன் மாதம்)
- (3) ஜெர்மானியப் பிரபுக்களுக்கு அருளுரை (An Address to the German Nobility) (ஆகஸ்ட் மாதம்)
- (4) திருச்சபையின் பாபி லோனியச் சிறையிருப்பு (The Babylonian Captivity of the Church) (செப்டம்பர் மாதம்)
- (5) கிறிஸ்தவனின் தன்னுரிமை (The Freedom of the Christian Man) (நவம்பர் மாதம்)

லுத்தரின் புகழ் இவற்றின் மூலம் பரவியது.

யோவான் எக்கின் சொற்கள் கேட்ட போப் பத்தாம் லியோ லுத்தர் மீது 41 குற்றங்களைச் சுமத்தி, லுத்தருடைய நூல்கள் யாவும் சுட்டரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அறுபது நாட்களுக்குள் லுத்தர் திருச்சபைக்கு விரோதமாகக் கூறியதை மறுக்க வேண்டும் என்றும் குற்றப்பத்திரம் எழுதி 1520 செப்டம்பரில் நக்கிடம் கொடுத்தனுப்பினார். மறு மொழியாக லுத்தர் மூன்று கடிதங்களை போப்புக்கு எழுதிவிட்டு 1520 ம் ஆண்டு டிசம்பர் 10 ஆம் நாள் கல்லூரி மாணவரும், பேராசிரியர்களும், பொது மக்களும் சூழ்ந்து நிற்க போப்பின் குற்றப் பத்திரத்தைத் தீயிலிட்டு எரித்துவிட்டார். அந்நிகழ்ச்சி ஐரோப்பா முழுவதையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. அந்நாளே மாபெரும் சீர்திருத்தத்தின் தொடக்க நாள் என்பர். அந்நாளே தற்கால உலக வரலாற்றின் ஆரம்ப நாள் என்பாரும் உளர். இக்கட்டத்தில் பிரெட்ரிக் பிரபு லுத்தரை ஆதரிக்க முன் வந்தார்.

லுத்தரை போப் திரிபுக் கொள்கைக்காரரெனத் தீர்ப்பிட்டதால் அவருடைய நாட்டு அரசு அவரை சபைக்குப் புறம்பாக்க வேண்டும். அப்போதைய பேரரசன் ஐந்தாம் சார்லஸ் (Charles V) அவர் ரோமைச்

சபையை ஆதரித்தவர், எனினும் ஜெர்மானிய மக்களும், அரசனும் லுத்தருக்கு ஆதரவு அளித்ததால் லுத்தரை அடக்குவது பேரரசனுக்குக் கடினமாய் இருந்தது. பிரெட்ரிக் அரசனின் சம்மதத்துடன் 1521 ஏப்ரல் 17- இல் வோர்ம்ஸ் (Worms) நகரக் கூட்டாளுகை மன்றம் (Dict) ஒன்றைக் கூட்டி லுத்தரை விசாரித்தார். லுத்தர் தம் கருத்துக்களை மறுக்க வேண்டும் என்றார் பேரரசன்.

லுத்தரோ "திருமறை ஆதாரத்துடன் தகுந்த காரணங் காட்டி என்னைக் குற்ற வாளி எனக் காட்டினாலன்றி என்னால் அவற்றை மறுக்க இயலாது. கடவுளின் வசனத்திற்கு என் மனச்சான்று கட்டுப்பட்டுள்ளது. இதுவே என் இறுதித் தீர்மானம். கடவுள் எனக்கு துணை புரிவாராக" என்று முடித்தார். அடுத்த நாளும் லுத்தர் விசாரிக்கப்பட்டார். "யாதும் செய்ய இயலேன் இங்கே நிற்கிறேன்; இறைவா எனக்கு உதவும், ஆமென்" என்று கூறிநின்றார்.

1921 மே 26-ஆம் நாள் அரசிடம் சரணடைய வேண்டும் என்றும் யாரும் அவருக்கு புகவிடம் கொடுக்கவோ அவரது நூல்களை வாசிக்கவோ கூடாது என்றும் ஆணை பிறந்தது. லுத்தர் 1521 ஏப்ரல் 26- இல் வோர்ம்ஸ் நகரை விட்டு புறப்பட்டார். பிரெட்ரிக் அரசன் தம் வீரர்களைக் கொண்டு லுத்தரைக் கடத்தி ஐசெனாக்குக்கு அருகில் உள்ள வார்ட்புக் கோட்டையில் (Wartburg Castle) ஒளித்து வைத்தார். ஒரு மாதங்கழித்து லுத்தரும் உடனிருந்தாரும் சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டனர்.

வார்ட்பர்க்கில் 10 மாதங்கள் தலைமறைவாய் இருந்தார். போர் வீரர் ஆடையில் வீரத்திருத்தகை ஜியார்ஜ் என்னும் பெயர் தாங்கி வாழ்ந்தார். இதைத் தமது பத்முத்தீவு அனுபவம் என்று அழைத்தார். இங்கு ஏராஸ் மொஸ்ஸின் கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டின் மொழிபெயர்ப்பைக் கையாண்டு புதிய ஏற்பாட்டை ஜெர்மானிய மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். அது இன்று வரை பயன்படுத்தப்படுகிறது. 1522 செப்டம்பர் மாதம் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். (பழைய ஏற்பாட்டை 1532ல் எபிரேயுவிருந்து நேரடியாக மொழிபெயர்த்தார்.) 12 வேறு நூல்களும் எழுதினார்.

லுத்தர் வார்ட்புரிக் கோட்டையில் மறைந்திருக்கையில் லுத்தரி மரித்துவிட்டார் என்று அவரது பகைவர் எண்ணி மகிழ்ந்தனர். அதே காலத்தில் விட்டன் பர்க்கில் சீர் திருத்தம் மற்றவர்களால் நடைபெற்றன. அகஸ்தீனர் மடத்தைச் சேர்ந்த துறவிகள் திருப்பலி முறையை நிறுத்தினர். சிலைகளை அகற்றினர். துறவறச் சட்டங்களைத் தூக்கி எறிந்தனர். தாய் மொயில் வழிபாடு நடத்தினர். திருவிருந்தில் அப்பமும் இரசமும் வழங்கினர். சபையாருக்கு வழிபாட்டு முறைமை மாற்றப்பட்டது. சிலைகளை உடைக்க ஆயர் ஒருவர் பொது மக்களை ஏவினர். சபை மன்றங்கள் கலைக்கப்பட்டன. சபையின் வருமானத்தை ஏழைகளுக்கு வழங்கினர். சுவிக்கவ் ஊரின்

ஆயர்கள் விட்டன்பர்க் நகருக்கு வந்து உலக முடிவு நெருங்கி விட்டது என்றனர். குழந்தைத் திருமுழுக்குக் கூடாது என்றனர். இக்குழப்பம் கண்டு மெலங்கதன் மனங்கலங்கினார். பிரெட்ரிக் மன்னன் மனச்சோர்வுற்றார். எதிரிகள் எள்ளி நகையாடி மகிழ்ந்தனர். இதை கேட்ட லுத்தர் விட்டன்பர்க் விரைந்தார். எட்டு அருளுரைகளை விடுத்தார். சவிக்கவ் துறவிகளைத் துரத்தினார். வரம்பு மீறியோரைத் திருத்தினார். இதன் பின் லுத்தர் ஒரு சீரான சீர்திருத்த சபையை நிறுவ முறையாக உழைத்தார்.

1525 ஜூன் 13ல் கேதரின் வான் போரா(Katherine Von Bora) என்ற பெண் துறவியை மணந்தார். குடும்பமாக திருப்பணியாற்ற அடிக்கல் நாட்டினார்.

1526இல் ஸ்பேயரில் (Speyer) நடைபெற்ற மாநாட்டில் ஒவ்வொரு அரசனும் தன் நாட்டிலுள்ள திருச்சபைக் காரியங்களைத் தன் சொந்த மனச்சான்றின்படி ஆள வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் லுத்தரை ஆதரித்த அரசர்கள் லுத்தரின் சபைகளைத் தங்கள் நாடுகளில் நிறுவ முடிந்தது. **1539**ல் கூடிய இரண்டாவது ஆய்வு மன்றம் ஸ்பேயரில் 5ஆம் சார்லசால் கூட்டப்பட்டது. இதில் அந்த அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக லுத்தரன் அரசர்கள் அதற்கு எதிர்ப்பு (Protest) தெரிவித்துப் போராடினர். **1529** ஏப்ரல் 19இல் ரோமன் கத்தொலிக்க சபையிலிருந்து பிரிந்து விட்டனர். ஆய்வு மன்றத் தீர்ப்பை எதிர்த்ததால் எதிர் மறுக்கிறவர்கள் எதிர்ப்பாளர்கள் (Protestants) என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. பழைய பேராயர் நீக்கப்பட்டு புதிய மேற்பார்வையாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். **1529**இல் லுத்தர் வெளியிட்ட பெரிய, சிறிய ஞான உபதேசங்கள் சபைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

1530இல் 5ஆம் சார்லஸ் ஆக்ஸ்பர்க்கில் ஒரு கூட்டாளுகை மன்றத்தைக் (The Dist of Augsburg) அதன் நோக்கம் சபைப் பிரிவுகளை ஒன்றுபடுத்துவதே. அதில் லுத்தர் கலந்து கொள்ள தகுதியற்றிருந்தார். மெலங் தான் கலந்து கொண்டார். லுத்தரன் சபை விசுவாச அறிக்கை அங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அது ஆக்ஸ்பர்க் அறிக்கை என்று லுத்தரன் சபையால் இன்று வரைப் போற்றப்படுகிறது. பேரரசனால் சபைப் பிளவை ஒன்றுபடுத்த இயலவில்லை.

1546 பெப்ரவரி 18 ஆம் நாள் ஐஸ்லபேனில் விண்ணுலகடைந்தார். இறுதி வேளையில் தமக்காகவும் திருச்சபைக்காகவும் ஜெபித்தார். பின்னர் தந்தையே உமது கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன். சத்திய பரனாகிய இறைவனே தேவரீர் என்னை மீட்டு விட்டீரென்று மும்முறை கூறினார். அப்பொழுது ஐஸ்லஸ் ஜோனாஸ் என்பவர் அவரை நோக்கி, "நீர் இயேசு கிறிஸ்துவிலும், நீர் போதித்த போதனையிலும் அசையாது நிற்கிறீரா?" என்று கேட்க அவர் "ஆம்" என்று கூறி மரித்தார்.

லுத்தர்ன் சீர்திருத்தச் சீதறல்கள்

லுத்தர் திருச்சபையின் பல்வேறு துறைகளில் சீர்திருத்தத்தைச் செய்திருக்கிறார். அனைத்தையும் சீர்திருத்தி விட்டாரா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். பண்ணையாட்கள் கலகத்தை அணுகுவதிலும், பிலிப்பு அரசன் மணத்தைப்பற்றிய காரியத்திலும் சரியாய் நின்றாரா என்பது கேள்விக்குறியே. தன்னால் இயன்ற அளவில் சீர்திருத்தவாதியாகவே இருந்தார்.

ரோமைச் சபைகளின் மூடப்பழக்க வழக்கங்களைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். மரித்த ஆன்மாக்கள் பக்குவப்படும் இடமாகக் கருதப்பட்ட உத்தரிக்கும் தலத்தை மறுத்தார். உத்தரிக்கும் தலத்திலுள்ள ஆன்மாக்களுக்காக விற்கப்பட்ட பாவ மன்னிப்புச் சீட்டு முறையை எதிர்த்தார். துறவறத்தைத் தூக்கி எறிந்து இல்லறத்தோடு திருப்பணியாற்றலாம் என்றார். திருப்பண்டங்களாலும், திருத்தலங்களைத் தரிசிப்பதாலும் ஏற்படும் திருப்பலன்களின் நம்பிக்கையை மறுத்தார். எல்லாவற்றையும் திருமறை ஆதாரத்திலேயே எதிர்த்தார். புரட்சியான இறையியல் கருத்துக்களைப் பொழிந்தார்.

அன்றைய திருச்சபை இரண்டு பாதைகளை வலியுறுத்தியது. அதை லுத்தர் எதிர்த்தார்.

முதலாம்பாதை பூரண பாதை எனப்பட்டது. இயேசு தம்மிடம் வந்த பணக்கார வாலிபனிடம் கூறியது. நீ போய் உனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று ஏழைகளுக்குக் கொடு. அப்போது நீ பரலோகத்தில் செல்வத்தை வைப்பவனாய் இருப்பாய். பின்னால் என்னைப் பின்பற்றிவா மத். 19 : 21. இது துறவறத்தில் தால் கூடும் என்று திருச்சபை கூறியது.

இரண்டாம் பாதை. துறவறம் மேற்கொள்ள விரும்பாதவர்களுக்கு ஏற்கனவே திருச்சபையில் தூய்மையாய் வாழ்ந்து சென்ற புனிதர்களின் பக்தி வாழ்க்கையில் வாழ்வு உள்ளது. மறைந்து கிடக்கும் அச்செல்வம் திருச்சபைகளின் சடங்குகளினால் விசுவாசிகளுக்குக் கிட்டும், அதன் மூலம் கிறிஸ்தவன் கடவுளின் இரக்கத்தை அனுபவிக்க முடியும் என்பதாகும்.

இந்த இரண்டையும் முயன்றும் பெறாது துயருற்ற லுத்தர் விசுவாசத்தால் நீதிமான் என்னும் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தினார்.

செயல்களால் ஒரு மனிதன் நீதிமானாக முடியாது. துறவறம் பூணுதல் தான் சிறந்த கிறிஸ்தவ வாழ்வுகை என்பது திருமறையின் போதனைக்கு மாறானது என்றார். புனிதர்களின் திருப்பவனில் பங்கு பெறுவதும் தவறான போதனை என்று கூறினார். இறைவனின் மாட்சிமையையும் அருளையும் வெளிப்படுத்தும் நற்செய்தியின் உண்மையே அதிபுனித திருப்பலன் என்றார். புண்ணிய பயணங்கள் செய்வதால் பயனில்லை என்றார். சாக்கிரமெந்துகள் பற்றி ரோமைச் சபையில் காணப்பட்ட கருத்தை லுத்தர் எதிர்த்தார்.

ரோமைச் சபையில் திருவருட்சாதனங்கள் ஏழு என்று சொல்லப்பட்டன. **திருமுழுக்கு, திடப்படுத்தல், திருமணம், திருவிருந்து, பாவஅறிக்கை, நற்கருணை, அவஸ்தை பூசுதல், ஆயர் அருட்பொழிவு** என்று இருந்தன. லுத்தர் ஆண்டவர் ஏற்படுத்திய திருவிருந்தையும், திருமுழுக்கையும் மட்டும் சாக்கிரமெந்தாகக் கொண்டார். **பாபிலோனியச் சிறையிருப்பு** என்னும் தமது நூலில் ரோமைச் சபையின் போதனை தறுகைளைச் சுட்டிக்காட்டி தமது கருத்துகளை வெளிவிட்டார். சாக்கிரமெந்துக்களின் பலனை அடைய வெறுமனே பங்கு பெறுதல் மட்டும் போதாது பற்றுதியோடு பங்கு பெறவேண்டும் என்றார். திருவிருந்தில் பயன்படுத்தப்படும் அப்பமும் இரசமும் ஆயர் அதை உயர்த்திக்காட்டி கிறிஸ்து திருவிருந்தில் சொன்ன வசனங்களைச் சொல்லும் போது கிறிஸ்து பலியிடப்படுகிறார். அப்பமாகவும் இரசமாகவும் நமக்குத் தோன்றினாலும் அப்படியல்ல அவை பொருளளவிலே கிறிஸ்துவின் சரீரமாகவும் இரத்தமாகவும் மாறிவிட்டது என்பது ரோமைச்சபைக் கோட்பாடு. லுத்தர் பொருவளவில் மாற்றம் ஏற்படுவதேயில்லை. அப்பொருட்களில் சிறிஸ்து மெய்யாகவே எழுந்தருளியிருக்கிறார். அது திருப்பலியும் அன்று என்றார். சபையாருக்கு அப்பமும் இரசமும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றார். திருவிருந்து தெய்வீக வாக்குத்தத்தம் அல்லது கிறிஸ்துவின் உடன்படிக்கை என்றார். அவனவன் தனக்காக பெறவேண்டும் என்றார்.

திருமுழுக்கைப் பற்றிப் பேசும் போது குழந்தைகள் திருமுழுக்கை ஆதரித்துப் பேசினார். அவர் குழந்தைகளுக்கும் கடவுள் விசுவாசத்தை ஏன் அருளக் கூடாது என்றார். திருமுழுக்கால் குழந்தைகள் சாத்தானின் பிடியினின்று விடுவிக்கப்படுகிறார்கள் என்றார். விழிப்புள்ள விசுவாசம் தூங்கும் விசுவாசம் என்று சொன்னார். இதை ஒப்புக்கொள்ளாத சிலர் தனியே பிரிந்து போனார்கள்.

திருமறையில் விசுவாசம் என்பது கடவுள் தம் மக்களிடம் உண்மையாய் இருத்தலையும், கடவுளின் மேல் அவருடைய மக்கள் நம்பிக்கையாய் இருத்தலும் ஆகும். உண்மையுள்ள கடவுள் தமது மக்களை நீதிமான்களாக மாற்றுகிறார் என்றார்.

அன்பு என்பது கடவுளின் தீர்ப்புக்காக, அதாவது தங்களை

நீதிமாண்களாக கடவுள் ஏற்றுக் கொண்டதற்காக அவரது மக்கள் நன்றியுடன் காட்டும் செயற்பாடு என்றார்.

ஒரு கிறிஸ்தவனும் ஒரு பூரண விடுதலை பெற்ற செல்வந்தனே. அவன் யாருக்கும் கீழ்ப்பட்டவன் அல்லன் அதே நேரத்தில் அவன் யாவருக்கும் பணிவிடைக்காரன். எல்லாருக்கும் கீழ்ப்பட்டவன். ஒரு கிறிஸ்தவன் தான் மட்டும் வாழ்கிறவனல்லன். அவன் கிறிஸ்துவோடும், தன் அயலானோடும் வாழ்கிறவன். அப்படி இல்லாதவன் கிறிஸ்தவன் அல்லன். அவன் விசுவாசத்தால் கிறிஸ்துவுடனும், அன்பால் அயலானோடும் வாழ்கிறான். அவன் விசுவாசத்தால் கடவுளின் பிடிப்பிலும் அன்பால் அயலானின் உறவின் ஆழத்திலும் இருக்கிறான். இவ்வாறாக அவன் கடவுளிலும் கடவுளின் அன்பிலும் நிலைத்திருக்கிறான். எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் ஆன்மீகப் பண்ணையைச் சேர்ந்தவர்களே. அலுவல் அதிகாரத்தைத் தவிர மற்றப்படி அவர்கள் எல்லாரும் சமமானவர்களே. ஆயர்களுக்கும் துறவிகளுக்கும் ரோமைச் சபை உயர்வாகக் கொடுத்து வந்த நிலையை லுத்தர் மறுத்தார். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் ஆசாரியனே. ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டம் என்பதை வலியுறுத்தினார்.

நாட்டாட்சி என்பது சமூக வாழ்வில் நீதி நிலவுமாறு கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கு. நல்லோருக்குத் தீமை வராதபடி காப்பது அதின் கடமை. கிறிஸ்தவரல்லாத அரசனும் கூட நல்லாட்சி செய்ய முடியும் என்றார்.

பாவ அறிக்கை, உத்தரிக்கும் தலம் என்பதைக் கடுமையாகக் கண்டித்தார் என்பதை முன்னரே பார்த்துள்ளோம்.

கடவுள் ஒருவரே சுயாதீன சித்தம் உடையவர். நாம் ஜெபம் பண்ணும் போது நாம் சுயாதீனமாய் இல்லை. ஒரு மனிதன் கடவுளாலோ, பிசாசாலோ சவாரி செய்யப்படலாம் என்றார்.

திருச்சபையில் சீர்த்திருத்தம் ஏற்படாதபடி தடுத்த மூன்று தடுப்புச்சுவர்களை லுத்தர் காட்டினார்.

1) திருச்சபையின் ஆன்மீக ஆளுகையை வேறு எந்த ஆளுகையாலும் தீர்ப்பிடக்கூடாது.

2) திருமறையைப் பற்றி போப்பு மட்டுமே கூற முடியும்.

3) போப்புவைத் தவிர வேறு எவரும் திருச்சபையின் ஒரு மன்றத்தைக் கூட்டவோ, சபையைச் சீர்த்திருத்தவோ கூடாது என்பவையாகும் என்றார்.

லுத்தர் திருமறையின் மேலான அதிகாரத்தை வலியுறுத்தினார். அது ஒன்றே திருச்சபையின் கொள்கைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் சீர் தூக்கிப் பார்க்கும் அளவு கோல். திருச்சபையின் அதிகாரம் திருமறையில் தான் ஆதாரப்பட்டுள்ளது. தூய ஆவியானவர் மனிதனோடு

பேசப்பயன்படுத்தும் கருவி திருமறையே என்றார். திருமறை அறிவை பொது மக்களுக்கும் ஊட்ட வேண்டும். கட்டாயமாக திருமறையை மக்கள் கற்க அரசு பாடத்திட்டத்தை அமைத்து கட்டாயக் கல்வியாய் செயல்பட வேண்டும் என்றார்.

வழிபாடுகளில் திருமறையும், அருளுரையும் முக்கிய இடம் பெற வேண்டும் என்றார். வழிபாட்டு முறைமை ஒன்றை 1526-ல் வெளியிட்டார். அது சீர்திருத்தக் கருத்துக்கு இசைய தம் தாய் மொழியில் எழுதினார்.

வழிபாட்டில் பாடல்கள் இடம் பெற வேண்டும். பொது மக்கள் விளங்கிப் பாடுமாறு எளிய நடையில் பாடல்களை இயற்றி இசை அமைத்துப் பரப்பினார்.

துறவிகளை மணம் புரியத் தூண்டினார்.

போப்பின் வார்த்தைகளில் தவறே இருக்காது என்பதை மறுத்தார். போப்பும், அவரது பொது மன்றங்களும் தவறக்கூடும் என்றார்.

திருச்சபையின் தலைவர் போப்பு அல்லர், கிறிஸ்துவே. லுத்தரின் சீர்திருத்தச் செயல் ஒரு நாளில் முடிந்து விடவில்லை. பல இடங்களிலும் பரவிக் கொண்டேயிருந்தது.

ஜெர்மானிய சுவீட்சாலாந்தல் சீர்திருத்தம்

ஜெர்மனியில் சீர்திருத்தம் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்திலேயே சுவிட்சர்லாந்திலும் ரோமைச் சபைக்கு எதிரான கிளர்ச்சி உண்டாயிற்று. அவ்வெதிர்ப்பைத் தொடங்கித் திருச்சபையைச் சீர்திருத்த முயன்றவர் வல்ரிச் சுவிங்கிலி (Ulrich Zwingli) என்பவரே.

14 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே சுவிட்சர்லாந்து மக்கள் பண்ணையார்களின் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடி சிறிய ஜனநாயக குடியரசு போன்ற அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். **16**

ஆம் நூற்றாண்டில் பல நகர அரசுகளின் கூட்டமைப்பாக சுவிட்சர்லாந்து இருந்தது. புனித ரோமைப் பேரரசின் தென் பகுதியிலிருந்த சுயாதீன நகரங்களில் பண்ணையார்களின் ஆட்சி அறவே இல்லை. தாங்களாகவே வேலை செய்து தாங்களாகவே சிலவற்றை உற்பத்தி செய்து வாணிபம் செய்தனர். வட சுவிட்சர்லாந்து ஐரோப்பாவின் புகழ்பெற்ற

வல்ரிச் சுவிங்கிலி

வாணிபக்களமாய் விளங்கியது. வணிகர்கள் பெருமளவில் அரசியலிலோ, சமயத்திலோ நாட்டமற்றிருந்தனர். ஆயினும் வாணிபக்காரியமாய் வருவோர் போவோரால் லுத்தரின் பிரசுரங்கள் ஜெர்மானிய சுவிட்சர்லாந்தில் பரவின. செல்வர்களோ வறியவர்களோ அவற்றை வாசிக்கவில்லை வணிகர்களும், தொழிலாளர்களும் வாசித்தனர். சுவிங்கிலி சுவிட்சர்லாந்தில் தொடங்கிய சீர்திருத்தம் என்னும் நெருப்புக்கு லுத்தரின் பிரசுரங்கள் எண்ணெய் வார்த்தது போல் இருந்தது.

சுவிங்கிலி **1484** ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் முதலாம் நாள் சுவிட்சர்லாந்திலுள்ள வில்தவுஸ் (Wildhaus) என்னும் ஊரில் பிறந்தார். சமூக அமைப்பின்படி சமுசாரி வகையைச் சேர்ந்தவர் எனினும் கண்ணியமான குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தந்தை ஒரு கிராம அதிகாரி. சகோதரரொருவர் சேகர ஆயர். இளமையிலேயே அறிவுக்கூர்மை உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார்.

அதைக்கண்ட பெற்றோர் இவரை திருப்பணிவிடைக்கு அனுப்புவதென உறுதி பூண்டனர். பெர்யன், வியன்னா, பேசில் போன்ற பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி கற்று வல்லுநரானார். இலத்தின், கிரேக்கம் என்னும் மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றார் பேசில் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். இவரது தந்தை குற்றயியல் நடுவராகப் பணியாற்றினார் என்று கூறுவாரும் உண்டு.

1506ல் ஆயராக அருட்பொழிவு பெற்று கிளேரசிச் (Glarus) ல் ஆயராக நியமிக்கப்பட்டார். 1518ல் சூரிச் (Zurich) நகர ஆயரானார். 1519 இல் சுவிங்கிலியின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. லுத்தர் எழுதிய பல நூல்களைக் கற்றதினால் புதிய சிந்தனைகள் உருவாயின. அக்காலத்தில் சூரிச் நகரில் கொள்ளை நோய் பரவி மக்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் மாண்டனர். சுவிங்கிலியும் கொள்ளை நோயால் தாக்கப்பட்டு மரணத்தருவாயில் இருந்தார். அப்பொழுது அவர் தம்மை ஆண்டவரின் அருட்பணிக்கென்று மறுபடியும் அர்ப்பணம் செய்து, ஆண்டவரை நோக்கி அபயமிட்டார்.

லுத்தரைப் போன்று பாவத்தைப் பற்றி உணர்வோ பாரமோ, அதனின்றி தப்பும் வழியறியமனப் போராட்டமோ இவரது மாற்றத்திற்குக் காரணமில்லை. பாவத்தின் அகோரத்தைப் பற்றியோ பரமனின் பேரருளைப் பற்றியோ ஆழ்ந்த அனுபவம் உடையவரல்லர். லுத்தரின் மனநிலையிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தார். கடவுளின் சித்தம் என்பதையே அழுத்திக் கூறினார். இக்காரணத்தால் இருவரது இறைப்பணியும் வேறுபட்டதாயிருந்தது. எனவே ஜெர்மானிய புராட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்களும் சுவிட்சர் லாந்து புராட்டஸ்தாந்து கிறிதைவர்களும் ஒரே அமைப்பிற்குள் வரக் கூடாமற்போயிற்று.

சுவிங்க்லியின் சீர்திருத்தம்

சுவிங்கிலி 1519 முதல் சூரிச் மாநகர ஆயராகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வந்தார்.

(1) லுத்தரின் நூல்களைக் கற்றார். மற்றவர்களும் அவற்றை படிக்கத் தூண்டினார்.

(2) நகர சபையை அணுகி பாவமன்னிப்புச் சீட்டு வியாபாரி பெர்னாட் சேம்சனை அவ்விற்பனையை மூடி விட ஏற்பாடு செய்தார். இச்செயலில் பேராயரும் ரோமை அதிகாரிகளும் இவர் பக்கமே இருந்தனர்.

(3) பேராலய அருளுரை ஒழுங்கு விதிகளை மீறினார். புனித மத்தேயுவின் நற்செய்தி நூலை ஆரம்பமுதல் முடிவு வரை விளக்கித் தொடர்ச்சியாய் அருளுரைகள் ஆற்றினார் ஏராஸ்மஸ் என்பவரின் கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பை பிரசங்க பீடத்தில் வைத்துக் கொண்டு தம் சொந்த மொழி நடையில் மக்களுக்கு விளக்கி வந்தார்.

(4) ஹஸ் என்பவரின் திருச்சபை பிரபந்தம் என்னும் நூலை வாசித்தார். அதின் பயனாக மக்களிடம் கட்டாயமாக ஆலய வரி வசூலிப்பதைக் கண்டனம் செய்தார்.

(5) தபசு நாட்களின் புலால் உண்ணா விரதத்திற்குத் திருமறை ஆதாரம் இல்லை என்று இவரும் உடன் ஆயர் ஒருவரும் 1522இல் எடுத்துக்காட்டி அதை அகற்றிவிட்டனர். நகரசபை இதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. நெடுங்காலமாய் இருந்த தபசு நாட்களை இருவரின் கூற்றுக்காக அகற்றலாகாது என நகர சபை ஆணையிட்டது. நகரசபையின் அதிகாரத்தை மதித்தவர் சுவிங்கிலி, "அது கிறிஸ்தவ சமூக அமைப்பு" திருமறையின் உபதேசத்திற்கு ஏற்றவாறு சபை மக்களின் வாழ்க்கையையும் பிரச்சினைகளையும் கண் காணிக்க அனைத்து அதிகாரமும் அதற்கு உண்டு, என்பது அவரது நம்பிக்கை. எனினும் இக்காரியத்தில் நகர அபையின் அணையை அவர் ஏற்றாரில்லை.

(6) 'உணவு தெரிதலும் உண்ணும் சுயாதீனமும்' என்னும் நூல் எழுதினார். பேராயர் கண்டித்தபோதும் தன்னிலையே சரியெனச் சாதித்தார்.

(7) பின்னும் ஒரு நூல் எழுதி திருமறை ஆதாரமற்ற துறவற

நோன்பு, ஆயர்களின் மணம் புரியா வாழ்வு புனிதரை நோக்கிய மன்றாட்டு, உத்தரிக்கும் தலம், திருப்பலி போன்ற ரோமைச்சபைப் போதனைகளைச் சாடினார். திருமறையே மனிதனின் வாழ்க்கைக்கு வழியும் சட்டமும் என்று வன்மையாய் வலிவுறுத்தினார்.

(8) 1522 இல் ஜூலை மாதத்தில் அன்னாரெயின் ஹார்ட் என்னும் விதவையை மணந்தார்.

(9) நகரசபை சுவிகிலியின் கருத்துக்களை படிப்படியாய் ஏற்றது. இக்காரணமாக குழப்பம் ஏற்படா வண்ணமிருக்க 1623 இல் பொது விவாதம் ஒன்றிற்கு நகர சபை ஒழுங்கு செய்தது. சுவிகிலி தமது விளக்கமாக 67 நியாயங்களை வெளிவிட்டார். அவற்றின் கருத்துகள் புரட்சிகரமானவை. அவற்றின் முக்கிய கருத்துக்களை இங்கே காண்போம்.

(அ) திருமறை

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்குத் திருமறை ஒரு முடிவான வழிகாட்டி. திருமறையின் போதனையாதெனில் அண்டத்தின் மீதும் அனைத்துலக மக்கள் மீதும் கடவுளின் நேரடியான ஆளுகையைப் பற்றியதே. திருமறையின் போதனையாக கட்டப்பட்ட வாழ்க்கையே கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை, வாழ்க்கையின் ஆதாரமே திருமறை தான். அதைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவனும் தன் தன் அறிவுக்கும் அவசியத்துக்கும் ஏற்றவாறு அதை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

(ஆ) திருச்சபை

விசுவாசிகள் அனைவரும் சேர்ந்துள்ள சமூகம் திருச்சபை. பொதுவானதொரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட மக்களாலான சமூகம் திருச்சபை. ஆண்டவர் கிறிஸ்துவே அதின் நேரான தலைவர் போப்போ வேறு எந்த சபை அதிகாரியோ அல்லர்.

(இ) மீட்பு

கிறிஸ்துவாலும் அவர்பாலுள்ள பற்றுறுதியாலுமே மீட்பு கிட்டும், வேறு எதினாலுமன்று.

(ஈ) ஆயர்கள்

ஆயர்கள் திருமணம் செய்யலாம்.

(உ) பாவமன்னிப்பு

ஆயரிடம் பாவ அறிக்கை செய்வது என்பது திருப்பணிவிடையால் பெறும் உதவியே. ஆனால் பாவம் அதினால் மன்னிக்கப்படுவதில்லை.

(ஊ) திருவிருந்து

திருப்பணிவிடையாளர் அப்பத்தைப் பிட்டு, இரசத்தை ஆசீர்வதிக்கும் போது கிறிஸ்து பலியிடப்படுகிறார் என்ற ரோமைக் கொள்கையை மறுத்தார். ஆண்டவரின் பாடுகளையும், மரணத்தையும் நினைவு கூரும் நியமமேயல்லாது பலியன்று.

(எ) தடைகள்

சிலைகள், சித்திரங்கள், புனித பயணங்கள், பண்டிகைகள், நோன்புகள், தண்டனைகள் இவையாவும் பக்தியை வளர்க்கும் புறம்பான ஏதுக்களாக மக்கள் எண்ணுகின்றனர். ஆனால் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு இவை தடைகளேயல்லாமல் வேறல்ல.

(ஏ) உத்தரிக்கும் தலம்

இவ்வுபதேசம் உருட்டு புரட்டே, சுவிங்கிலியின் உபதேசத்தை நகரசபையேற்றுக் கொண்டது. ஆனால் படிப்படியாகவே அவற்றைப் புகுத்த வேண்டும் என்று இருசாராரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

(10) 1523 நவம்பர் 17இல் சிறிய கிறிஸ்தவ முகவுரை (Short Christian Introduction) என்னும் நூலை வெளியிட்டார் சுவிங்கிலி. ஆலயங்களில் படங்கள், சிலைகள் ஆகியவை இருக்கக்கூடாது. அவை சிவை வணக்கத்திற்கு வழிநடத்தும் என்றார். ஆலயத்திலிருந்து சிலைகள், திருப்பண்டங்கள், சித்திரங்கள், இசைக்கருவிகள் முதலியவை அகற்றப்பட்டன.

(11) 1524 இல் புதிய வழிபாட்டுமுறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அதில் அருளுரைக்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டது.

(12) 1525இல் ஏப்ரல் 13 பெரிய வியாழனில் கிரேட் மின்ஸ்டர் ஆலயத்தில் திருப்பலி என்பது மாற்றப்பட்டு திருவிருந்து வழிபாடாக அமைக்கப்பட்டது. அப்பமும் இரசமும் ஆயரால் மங்கலப் படைப்புச் செய்யப்பட்ட பின் மூப்பர்களால் சபையாருக்கு வழங்கப்பட்டது, சபையார் ஆசனங்வில் அமர்ந்திருக்க திருவிருந்துப் பொருட்கள் சின்னஞ்சிறிய மரக்கிண்ணங்களிலும், தட்டுகளிலும் பரிமாறப்பட்டன.

(13) பேராயர் ஆளுகை அகற்றப்பட்டது.

(14) வழிபாடுகள் சபையாரின் தாய்மொழியில் நடத்தப்பட்டன.

(15) துறவிமடங்கள் மூடப்பட்டன.

(16) செல்வம் சபையில் வளர்ந்தது. பாடசாலை போன்ற நிறுவனங்களை ஏற்படுத்த திருச்சபை தூண்டப்பட்டது.

தொண்ணூற்றைந்து ஆய்வறிக்கைகள்

பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகளின் சத்தியும் பயனும் என்பதைப் பற்றி மார்ஷன் லுத்தர் செய்யும் விவாதம்.

அக்டோபர் 31

மெய்யறிவைப் பற்றிய அன்பினாலும், அதை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தாலும் கீழ்க்காணும் கட்டுரைகளின்மேல் ஒரு விவாதம் வித்தன்பர்கில் நடைபெறும். **உயர்மறைத்திரு. மார்த்தீன் லுத்தர் எம்.ஏ., எஸ்.தி.எச்.** தலைமை தாங்குவார். நேரில் வந்து எம்மோடு வாதாட இயலாதவர்கள் கடிதங்கள் மூலம் அவ்வாறு செய்யலாம் என்று விண்ணப்பிக்கின்றோம்.

ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஆமேன்!

மெய்த்தவமும் குருக்களின் மன்னிக்கும் அதிகாரமும்

1-4 சவிசேஷத்திற்கிசைந்த மெய்த்தவம் வாழ்க்கை முழுவதும் இருக்கும்

1. நம் ஆண்டவரும் தலைவருமாகிய இயேசு கிறிஸ்து 'குணப்படுங்கள்', என்று மொழிந்தபோது, விசுவாசிகளின் முழு வாழ்க்கையும் செயல் நினைந்து அழுங்க வேண்டியதாய் இருக்க வேண்டுமென்று சித்தங்கொண்டார்.
2. இந்த வாசகத்தைத் திருச்சபைச் சமய குருக்கள் செய்விக்கும் சாக்கிரமெந்துகளின் தவம்-அதாவது, பாவஅறிக்கையும் கழுவாயும் என்று பொருள் கொள்வது கூடாது.
3. எனினும், இது அகத்துவம் என்பது மட்டுமன்று. வெளிப்படையாக உடலை வருத்தும் செயல்களை உண்டாக்காமல் அகத்துறவு இருக்கவொண்ணாது.
4. ஆகவே, தன்னை வெறுக்கும் காலமிருக்கு மட்டும் பாவத்தின் தண்டனை இருந்தே தீரும். ஏனெனில், இதுவே மெய்யான அகத்தவம். பரலோக அரசுக்குள் நாம் புகும் மட்டும் இது தொடர்ந்து வரும்.

5-7 சமய குருக்களின் மன்னிக்கும் அதிகாரம் கட்டுப்பட்டது

5. தம்முடைய அதிகாரத்திற்கு அல்லது திருச்சபையின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டுத் தாம் விதித்த தண்டனைகளைத் தவிர ஏனையவற்றைப்

போப்பாண்டவர் மன்னிக்க விரும்புகிற இல்லை, மன்னிக்கவும் இயலாது.

6. அது கடவுளால் மன்னிக்கப்பட்டதென்று சொல்வதும் கடவுள் மன்னித்ததை ஒப்புக்கொள்வதும் தவிரக் குற்றப்பழியை மன்னிக்கப் போப்பாண்டவரால் இயலாது. அவரது தீர்ப்புக்கென்று விடப்பட்ட வழக்குகளில் மன்னிக்க அவருக்கு ஆற்றல் உண்டென்பது உண்மைதான். இத்தகைய வழக்குகளில் அவருக்கிருக்கிற அதிகாரத்தை மறுத்தால், பாவப்பழி முழுவதும் மன்னிக்கப்படாமல் தொடர்ந்தே வரும்.

7. அதே சமயத்தில், கடவுளின் பிரதிநிதியாகிய குருவுக்குக் கீழ்ப்பட்டுத் தன்னை எல்லாவிதத்திலும் தாழ்த்தாதவனது பாவப் பழியைக் கடவுள் மன்னிக்கிறதில்லை.

இறந்தவர்களின் மன்னிப்பு

8-13 திருச்சபையின் தண்டனை இறந்தவர்கள் மேல் செல்லாது

8. திருச்சபையின் சட்டங்கள் உயிருள்ளவருக்கு மட்டுமே விதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, இச்சட்டங்களின்படி இறக்குந் தறுவாயிலுள்ளவர்களின் மீது இவற்றைச் சுமத்தக்கூடாது.

9. ஆகவே, போப்பாண்டவருக்குள்ளிருக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு அன்பாயிருக்கிறார்; மரணமும் ஆபத்தும் விதிவிலக்குகளாகும்.

10. ஆன்மா திருத்தமடையும் இடத்தில் (உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில்) செய்ய வேண்டுமென்ற தவத்தைப் பற்றிச் சாகுந்தறுவாயில் உள்ளவர்களுக்கு விதிக்கும் குருமார் அறிவீனர்: பொல்லாதவர்.

11. திருச்சபையின் சட்டத்தை ஆன்மா திருத்தமடையும் இடத்திற்குச் செல்லும் என்று மாற்றஞ்செய்தது, அத்தியட்சர் தூங்கும்போது விதைக்கப்பட்ட களைகள் என்பது தெளிவு (மத். 13. 25)

12. முற்காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட தண்டனைகள், பாவ மன்னிப்புக் கூறுதலுக்குமுன், அவர்கள் மன அழுங்கல் உண்மை தான் என்பதைச் சோதிப்பதற்கென்று விதிக்கப்பட்ட தண்டனைகள்.

13. சாகப்போகிறவர், சாவினால், எல்லாத் தண்டனைகளுக்கும் விடுதலை பெற்றவராவர்; திருச்சபையின் சட்டங்களுக்குச் செத்தவர், அவைகளிலிருந்து விடுதலை பெற உரிமையுள்ளவர்.

14-19 ஆன்மா திருத்தமடையும் இடத்தில் பயம் நீங்கும். அன்பு வளரும்

14. சாகுந்தறுவாயில் உள்ளவர்களது குறைந்த சுகம், அதாவது, குறைவுள்ள அன்பு காரணமாப் பெரும்பயம் உண்டாகும்: அன்பு குறைந்த ஆன்மாவிற்குப் பயம் பெருகும்.

15. ஆன்மா திருத்தமடையும் இடத்தில் உண்டாகும் பயமும் பயங்கரமுமே போதுமான தண்டனையாகும். மற்றவற்றைப் பற்றிப் பேசத் தேவையில்லை. நன்னம்பிக்கை இழந்தவனது பயங்கர நிலை இதுவே.
16. நரகம். ஆன்மா திருத்தமடையும் இடம், பரலோகம் என்பவை, நம்பிக்கையின்மை, குறைந்த நம்பிக்கை, அடைக்கலத்தின் நிச்சயம் என்பவனற்றைப் போல வேறுபடும்.
17. ஆன்மா திருத்தமடையும் இடத்தில் ஆன்மாக்களின் பயங்கரம் கட்டாயமாகக் குறையும்; அன்பு பெருகும்.
18. புண்ணியம் அவர்களுக்கில்லாத காரணத்தால், அன்பு பெருகாது என்பது, சுருதி யுத்தி என்ற அளவைகளால் ரூபிக்க முடியாதது.
19. அந்த இடத்தில் அவர்கள் தங்களது ஆன்ம சுகத்தை அறிந்தும் நிச்சயப்பட்டும் இருப்பார்கள் என்பதையும் விளக்க முடியாது. ஆனால், நாமோ, இதைப் பற்றி முழு நிச்சயத்துடன் இருக்கலாம்.

20-29 போப்பாண்டவரின் அதிகாரம் செல்லாது

20. எல்லாத் தண்டனைகளுக்கும் முழு மன்னிப்பு என்று சொல்லும் பொழுது, எல்லாம் என்பது சரியன்று.
21. போப்பாண்டவரின் பாவமன்னிப்புச் சீட்டினால் ஒருவன் எல்லாத் தண்டனைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெறுகிறான் என்றும் இரட்சிப்புப் பெறுகிறான் என்றும் பாவமன்னிப்புச் சீட்டைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்கிறவர்கள் கூறுவது தவறு.
22. ஆன்மா திருத்தப்படும் இடத்திற்குப் போகிறவர் களுடைய தண்டனையை நீக்குகிறதில்லை. திருச்சபைச் சட்டத்தின்படி, அவர்கள் தாங்கள் வாழுங்காலத்திலேயே தங்கள் தண்டனையை அனுபவித்திருக்க வேண்டும்.
23. ஒருவனுடைய தண்டனைகளை எல்லாம் மன்னிப்பதாயிருந்தால், இத்தகைய மன்னிப்புப் பரிபூரண நற்குணமுடையோருக்கே கிடைக்கும். அன்னார் ஒரு சிலரேயாவர்.
24. 'தண்டனை நீக்கம் உண்டு' என்ற வாக்கு மக்களில் பெரும்பாலாரை ஏமாற்றுகிறதென்பது தெளிவு. இந்த வாக்குப் பகுத்தறிவில்லாத பேராரவாரமேயன்றி, வேறன்று.
25. பொதுவாக ஆன்மா திருத்தமடையும் இடத்தில் உள்ளவர் மீது போப்பாண்டவருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பது, அத்திசர்களுக்கும் குருமாருக்கும் தங்கள் அத்தியட்சாதீனத்திலும் குரு சேகரத்திலும் உள்ள அதிகாரமே ஆகும்.
26. ஆன்மா திருத்தமடையும் இடத்தில் உள்ளவர்களுக்குப் போப்பாண்டவர் மன்னிப்பளிக்கின்றார் என்பது நல்லதே அனால், இது திறவுகோல்களின்

அதிகாரத்தினால் அன்று; (இவ்வுரிமை அவருக்கு இல்லை.) பரிந்து பேசும் ஜெபத்தினால் இவ்வாறு செய்யலாம்.

27. பணப் பெட்டியில் பணம் விழுந்த சத்தம் கேட்கும் பொழுது திருத்தமடையும் இடத்திலிருந்து ஆன்மா வெளியேறும் என்பது மனித பிரசாரம் (தெய்வவாக்கன்று).

28. பெட்டியில் பணம் விழுந்த பொழுது பொன்னாசையும் இலாபம் தேடும் எண்ணமுமே பெருகும்; திருச்சபை பரிந்து பேசுவதால் வரும் பயன் கடவுள் கையில் மட்டுமே இருக்கிறது.

29. ஆன்மா திருத்தமடையும் இடத்தில் இருக்கிறவர் எல்லோரும் விலை கொடுத்து அவ்விடத்திலிருந்து மீட்கப்பட விரும்புகின்றனர் என்பது யாருக்குத் தெரியும்? செவரினூசு, பாஸ்கல் என்பவர்களுடைய புராணங்களைக் காண்க.

உயிருள்ளோருக்குப் பாவமன்னிப்புச் சீட்டு

30-35 இரட்சிப்பின் நிச்சயத்தைப் பாவமன்னிப்புச் சீட்டுக்கொடுக்க இயலாது.

30. தனது பாவ உணர்ச்சி உண்மையானதென்று ஒருவனும் உறுதி கூற இயலாது. ஆகவே, 'முழுப் பாவமன்னிப்புப் பெற்று விட்டேன்,' என்று சொல்லுதலும் இயலாது.

31. மெய்த்தவம் செய்தவனைக் காண்பதரிது; பாவமன்னிப்புச் சீட்டைப் பாவ உணர்ச்சியோடு விலைக்கு வாங்கினவனைக் காண்பதும் அரிது.

32. பாவமன்னிப்புக்கென்று கடிதங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட காரணத்தால் நாங்கள் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டோம், என்று நம்புகிறவர்களும் அவர்களுடைய குருமார்களும் நித்திய தண்டனைக்கு ஆளாவார்கள்.

33. கடவுளின் விலை மதிக்க முடியாத கிருபையினால் அவரோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டோம், என்று போப்பாண்டவருடைய சீட்டுகளைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும்.

34. இந்த மன்னிப்பின் கிருபை, சாக்கிரமெந்தால் பிராயச்சித்தங்களை மட்டுமே குறிக்கின்றது; இவை மனித ஏற்பாடுகளே.

35. ஆன்மா திருத்தப்படும் இடத்திலிருந்து மீட்கப்பட சீட்டுகளை வாங்குகிறவர்களுக்கு மனக்குறை தேவை இல்லை என்பவர் கிறிஸ்தவ சித்தாந்தத்தை உபதேசிக்கிறதில்லை.

36-40 மெய்யுணர்ச்சியுள்ளோருக்குச் சீட்டில்லாமலேபாவமன்னிப்புக் கிடைக்கும்

36. மெய்க்குணப்படுதல் உள்ள கிறிஸ்தவன் எவனுக்கும் தண்டனையிலிருந்தும் பாவப்பழியிலிருந்தும் முழு மன்னிப்புப் பெறுவதற்கு முழு உரிமை உண்டு.

37. கிறிஸ்துவின் எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் திருச்சபையின் எல்லா நன்மைகளும் உண்மையான கிறிஸ்தவன் ஒவ்வொருவனுக்கும்- உயிருள்ளவனாயிருந்தாலும் இறந்தவனாயிருந்தாலும்- கிடைக்கும்; பாவமன்னிப்புச் சீட்டுத் தேவை இல்லை.

38. என்றாலும், போப்பாண்டவர் அளிக்கும் பாவமன்னிப்பையும் திருச்சபையின் நன்மைகளையும் அவமதிக்கக்கூடாது. நான் மேலே கூறியபடி (6) அவை கடவுள் மன்னிக்கும் மன்னிப்பின் விளம்பரங்களாகும்.

39. பாவமன்னிப்பு மிகுதியாகக் கிடைக்குமென்றும், மெய்க்குணப்படுதல் தேவை என்றும் ஒரே காலத்தில் மக்களுக்குக் கூறுவது, நுண்ணறிவு மிகுள்ள வேத பண்டிதர்களாலும் இயலாது.

40. மெய்க்குணப்படுதல் உள்ளவன் தண்டனைகளை நாடுவான்; விரும்புவான். தாராளமான மன்னிப்பு, தண்டனைகளைக் குறைக்கும்; அதோடு தண்டனைகளை வெறுக்கும்; அவற்றை வெறுப்பதற்கும் இடமுண்டு பண்ணும்.

பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகளும் நற்செயல்களும்

41-47 நற்செயல்களுக்கும் பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகளுக்கும் நெடுந்தூரமுண்டு

41. போப்பாண்டவரின் மன்னிப்புச் சீட்டைப் பற்றி மிக விழிப்பாயிருக்க வேண்டும். இல்லையெல், அன்பினால் ஏவப்பட்ட நற்செயல்களைக் காட்டிலும் பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகளையே மக்கள் நாடுவார்கள்.

42. அறச்செயல்களோடு ஒப்பிட்டால், மன்னிப்புச் சீட்டுகளை வாங்கவேண்டுமென்பது போப்பாண்டவரது விருப்பமன்று என்று கிறிஸ்தவர்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

43. எழைகளுக்கு இரங்குவதும், தேவைப்பட்டவருக்குக் கொடுப்பதும் பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகளை வாங்குவதைக் மேலும் சாலச்சிறந்தன என்று கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு போதிக்க வேண்டும்.

44. ஏன் என்றால், அன்புச் செயல்களால் அன்பு வளரும்; மனிதன் நல்லவனாகிறான். சீட்டை வாங்குவதால் எவனும் நல்லவனாகிறதில்லை; தண்டனை தளர்த்தப்படுவதுதான் பயனாகும்.

45. தேவைப்பட்டவன் ஒருவனைக் கண்டுங்காணாதது போலப் போகிறவன் தன் பணத்தைக் கொடுத்துப் பாவ மன்னிப்புச் சீட்டை வாங்கும் போது, போப்பாண்டவரின் சீட்டையன்றிக் கடவுளின் கோபத்தையே விலைக்கு வாங்குகிறான் என்று கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

46. தங்கள் தேவைக்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்கள், அந்தப் பணத்தைத் தங்கள் குடும்பச் செலவுக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமெயன்றிப்

பாவமன்னிப்புச் சீட்டு வாங்குவதில் விரயம் செய்தலாகாது என்று கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

47. கட்டாயத்தால் அன்றிச் சொந்தச் சித்தத்தின்படியே சீட்டுகளை வாங்க வேண்டுமென்று கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

48-52 போப்பாண்டவரும் இவ்வாறு நினைக்கின்றார்

48. பாவ மன்னிப்புக்குச் சீட்டுக் கொடுக்கும் போப்பாண்டவருக்கு மக்களுடைய பணம் அன்றி, அவர்களது ஜெபமே தேவை என்று கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

49. பாவமன்னிப்புச் சீட்டில் நம்பிக்கை வைக்காத மட்டும் போப்பாண்டவரின் சீட்டுகள் ஓரளவு நன்மை பயக்கும்; ஆனால், இவற்றின் மூலமாகத் தெய்வ பயத்தை இழந்தால், அவை மிக மிக மோசமானவையாகும் என்று கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

50. பாவமன்னிப்புச் சீட்டை விற்கிறவர்கள் எத்துணைக் கொடுமை செய்து பணம் தண்டுகிறார்கள் என்பதைப் போப்பாண்டவர் அறிவாரானால், அவர் பரிசுத்தப் பேதுருவின் ஆலயம் சாம்பலாகட்டும்! என்பாரேயன்றித் தமது மந்தையின் தாலையும் தசையையும் எலும்புகளையும் கொண்டு அந்த ஆலயத்தைக் கட்ட மாட்டாரென்று கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

51. பாவமன்னிப்புச்சீட்டை வாங்கத் தூண்டப்படுகிறவர்களுக்குப் போப்பாண்டவர் தமது சொந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அவருடைய கடமையும், விருப்பமும் இதுவே, இதற்கென்று பரி. பேதுருவின் ஆலயம் விற்கப்பட்டாலும் நல்லது தான் என்று கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்

52. பாவமன்னிப்புச் சீட்டினால் இரட்சிப்பு உறுதிபடுத்தப்படுகிறது என்பது பொய், ஒரு பிரதிநிதியோ அல்லது போப்பாண்டவரோ சொன்னாலும், சொல்லித் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்தாலும் பொய் பொய்யே.

பாவமன்னிப்புச் சீட்டைப் பற்றிய பிரச்சாரம்

53-55 சுவிசேஷப் பிரசங்கமே பாவமன்னிப்புச்சீட்டை பற்றிய பிரச்சாரத்தைக் காட்டிலும் மேலானது

53. பாவமன்னிப்புச் சீட்டைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகச் சில ஆலயங்களில் சுவிசேஷப் பிரச்சாரம் செய்யக்கூடாது என்று தடையுத்தரவைப் பிறப்பித்தவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கும் போப்பாண்டவருக்கும் எதிரிகள்.

54. ஒரே பிரசங்கத்தில் பாதியோ, பாதிக்கு மேலோ சீட்டுப் பிரசங்கமாயும் எஞ்சியது வசனத்தின் பிரசங்கமாயும் இருப்பது தெய்வவசனத்தைப் பாழாக்குவதாகும்.

55. போப்பாண்டவரின் எண்ணம் இவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும்: சிறு காரியமாகிய பாவமன்னிப்புச் சீட்டுக்கு ஒரு மணியடித்து, ஓர் ஊர்வலம் வந்து, கூட்டம் நடத்தினால், எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரிய காரியமாகிய சுவிசேஷத்திற்கு நூறு மணியடித்து, நூறு ஊர்வலம் வந்து, நூறு ஆராதனைகள் நடத்த வேண்டும்.

56-68 சுவிசேஷமே செல்வத்துட்செல்வம்

56. திருச்சபையின் செல்வத்திலிருந்து போப்பாண்டம் பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகளை அளிக்கிறார். அந்தச் செல்வம் இன்னது என்று கிறிஸ்துவின் மக்கள் போதுமானபடி அறிந்து கொள்ளவில்லை.

57. அச்செல்வம் இவ்வுலகத்திற்குரியதன்று என்பது வெளிப்படையாக. சீட்டுகளை விற்கிறவர்கள் செல்வத்தை வாரி வழங்கவில்லை; சேர்த்துக் குவிக்கின்றார்கள்.

58. இந்தச் செல்வம் கிறிஸ்துவின் புண்ணியமும் பத்தரின் புண்ணியமன்று. போப்பாண்டவர் இல்லாமலே உள் மனிதனுக்கு அருளையும், பிறமனிதனுக்குச் சிலுவை, மரணம், நரகம் முதலியவற்றையும் அளிக்கின்றார்கள்.

59. திருச்சபையின் செல்வம் திருச்சபையின் ஏழைகளே, என்று தூய லாரென்சு கூறுகின்றார். இப்படிக்கூறுவது அவர் காலத்து மரபு.

60. கிறிஸ்து திருச்சபைக்கு அருளிய திறவுகோலின் அதிகாரமே திருச்சபையின் செல்வம். தமது புண்ணியத்தால் கிறிஸ்து இதைத் திருச்சபைக்கு அருளினார் என்று நாம் துணிந்து கூறுவோம்.

61. தண்டனை நீக்கத்திற்குப் போப்பாண்டவரின் ஆதிக்கமே சாலும். (ஒத்துப்பார்க்க: 5, 20)

62. கடவுளின் மகிமை, கடவுளின் கிருபை இவற்றைப் பற்றிய மிக்க புனித சுவிசேஷமே திருச்சபையின் மெய்ச்செல்வம்.

63. எனினும், இச்செல்வம் இயற்கையாக மிகமிக வெறுக்கப்படுகிறது. ஏனெனில், இது தலையானதைக் கடையானதாக்குகிறது.

64. மறு பக்கத்தில் பாவமன்னிப்புச் சீட்டின் செல்வம் இயற்கையாக மிகமிக வரவேற்கப்படுகிறது. ஏனெனில், இது கடையானதை தலையானதாக்குகிறது.

65. ஆகவே, சுவிசேஷத்தின் செல்வங்கள் என்பன, வலைகள்; இவைகளைக் கொண்டு முற்காலத்தில் செல்வரைப் பிடித்தனர்.

66. பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகளும் வலைகளே. இவற்றைக் கொண்டு இக்காலத்தில் மக்களின் செல்வத்தைக் கவருகின்றனர்.

67. பாவமன்னிப்புச் சீட்டுகள் மிக மிகப் பெரிய கிருபைகள் என்று பிரசாரகர்

கதறுகின்றனர். அவை இலாபத்தைப் பெருக்குகின்றன என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

68. எனினும், அதைக்கடவுளின் அருளோடும் சிலுவையின் பத்தியோடும் ஒப்பிடுகையில் அவை மிகச்சிறிய கிருபைகளே என்பதுதான் உண்மை.

69-80 பாவமன்னிப்புச் சீட்டு விற்பனைப் பிரசாரம் சுவிசேஷத்தைத் தாறுமாறாக்குகிறது.

69. இந்தப் பிரசாரகர்களை மிக்க மதிப்போடு வரவேற்க வேண்டுவது அத்தியட்சர் குருமாருடைய கடமை.

70. ஆனால், இதைக் காட்டிலும் பெரியதொரு கடமை அவர்களுக்குண்டு; அவர்கள் போப்பாண்டவரின் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறார்களா அல்லது தங்கள் மனம் போன போக்கில் பேசுகிறார்களா என்பதை அத்தியட்சர்களும் குருமாரும் கூரிய பார்வையோடு கவனித்துக்காது கொடுத்துக் கேட்டு வர வேண்டுவது கடமையாகும்.

71. போப்பாண்டவரின் மன்னிப்புச் சீட்டை மறுத்துப் பேசுகிறவன் சபிக்கப்பட்டவன்.

72. ஓட்டுப் பிரசாரகரின் பொன்னாசைக்கும் கட்டுக்கடங்காமைக்கும் எதிர்த்து நிற்கிறவன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன்!

73. சீட்டு வியாபாரத்தை எவ்வளவேனும் எதிர்க்கிறவனைக் தண்டிப்போம்! என்று போப்பாண்டவர் குமுறுகின்றார்.

74. ஆனால், தூய அன்பையும் உண்மையையும் பாழாக்குகிறவர்களுக்கு எதிராக பாவமன்னிப்புச் சீட்டை விற்கிறவர்களுக்கு எதிராக போப்பாண்டவர் இடிபோலக் குமுற வேண்டியவராயிருக்கிறார்.

75. சொல்ல முடியாத பாவத்தை தெய்வக் கன்னியைக் கற்பழித்தவனைக் கூடப் போப்பாண்டவரின் சீட்டு மன்னித்துவிடும் என்பது பைத்தியக்காரத்தனம்.

76. இதற்கெதிராக நாம் சொல்வதென்னவென்றால், மிகச்சிறிய பாவத்தைக் கூடப் போப்பாண்டவரின் சீட்டு மன்னிக்க இயலாது. அதன் பாவப்பழியைப் பொறுத்த வரையில்.

77. போப்பாண்டவர் அளிக்கும் கிருபைகளைக் காட்டிலும் மேலான தொன்றை தூய பேதுருகூட அளிக்க இயலாது என்று சொல்லப்படுகின்றது. இப்படிச் சொல்வது தூய பேதுருவுக்கும் போப்பாண்டவருக்கும் விரோதமாகச் சொல்லும் தூஷணமாகும்.

78. இதற்கெதிராக நாம் சொல்வதென்னவென்றால், இப்பொழுதுள்ள போப்பாண்டவரும், வேறெந்தப் போப்பாண்டவரும் மிகமிகப் பெரிய கிருபைகளைத் தம் கையில் வைத்திருக்கின்றனர். அவையாவன, சுவிசேஷம், சுகம் கொடுக்கும் வரம் முதலியன. (1 கொரி. 12-ஐப் பார்க்க)

79. போப்பாண்டவரின் சின்னத்தோடு உயர்த்தப்பட்ட சிலுவை கிறிஸ்துவின்

சிலுவைக்குச் சமம் என்று பிரசாரகர் சொல்வது தூஷணமாகும்.

80. இத்தகைய பிரசாரங்களை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிற அத்தியட்சர்களும் குருமாரும் வேத பண்டிதர்களும் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

குருவல்லாதாரின் எதிர்ப்பு

81. சீட்டைப்பற்றிய கட்டுக்கடங்காத பிரசாரங்கள், போப்பாண்டவர்மேல் கற்றறிந்தோருக்கிருந்த நன்மதிப்பைக் குறைக்கின்றன; அவரை நிந்திக்கச் செய்கின்றன. குருவல்லாதாரும் நுட்பமான கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர்.

82. எடுத்துக்காட்டு: ஆன்மாக்கள் திருத்தியமைக்கப்படவிருக்கும் இடத்திலிருந்து தூய அன்பு காரணமாகவும் ஆன்மாக்களின் தேவைகள் காரணமாகவும் போப்பாண்டவர் அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வராதது ஏன்? தேவாலயத்தைக் கட்டுவதற்காகப் பொருள் சேர்க்க வேண்டுமென்று கணக்கிட முடியாத ஆன்மாக்களை மீட்டுவிடுகிறேன் என்பதேன்? முந்திய காரணம் மிகமிக நியாயமானது; பிந்தியது மிக மிகக் கேவலமானது.

83. மீண்டும், இறந்தவர்களின் ஆண்டு விழாவில் மீசா பலி செலுத்துவதேன்? அவர்களுக்காக விடப்பட்ட மானியங்களைத் இருப்பிக்கொடுக்காமலிருப்பதேன்? சீட்டினால் இரட்சிப்பிப் பெற்றவர்களுக்காகச் செபம் செய்வதேன்?

84. மீண்டும், திருத்தியமைக்கும் இடத்திலிருந்து பக்தனை கடவுள் அன்பனைக் காப்பாற்றப் பணத்திற்காகப் பக்தியில்லாதவனுக்கு அனுமதியளிக்கின்ற இந்தப் புதிய பக்தியின் தன்மை என்ன? மறுபக்கத்தில் பக்தனை-நல்லவனை அவன் ஆன்ம நன்மைக்கென்று அன்பு காரணத்தால் விடுதலை செய்யாமலிருப்பதேன்?

85. சபைச்சட்டங்கள் யாவை? நடைமுறையில் அவை வழக்காற்றி, உயிரற்றுப் போய்விட்டனவல்லவா? இப்பொழுது அவற்றிற்கு உயிரும் சக்தியும் இருப்பது போன்று அவற்றின் பெயரால் சீட்டுகளை விற்பதேன்?

86. மீண்டும், போப்பாண்டவர் என்று செல்வரிற்செல்வராயிருக்கின்றாரே! பின்னை ஏன் அவர் தம் சொந்தச் செலவில் பரி. பேதுருவின் ஆலயத்தைக் கட்டலாகாது? ஏழைகளின் பணத்தைக் கொண்டு கட்ட முயல்வதேன்?

87. மீண்டும், போப்பாண்டவர் எதை மன்னிக்கிறார்? மெய்மனக்குறையோடு இருக்கிறவர்களுக்கு முழு மன்னிப்பின் உரிமை இருக்கிறதே! அவர்களுக்கு எதைக் கொடுப்பார்?

88. மீண்டும், விசுவாசிகளுக்கு இப்பொழுது ஒருநாளில் ஒரு முறை அளிக்கும் மன்னிப்பை, போப்பாண்டவர் ஒரு நாளில் நூறு முறை அளித்து

- வந்தால், திருச்சபைக்கு எத்துணைப் பெரிய ஆசீர்வாதங்கள் பலிதமாகும்!
89. சீட்டினால் பணத்தையன்றி, ஆன்மாக்களை இரட்சிக்க விரும்புகிறவராயிற்றே! அப்படியிருக்க, இம்மட்டும் கொடுக்கப்பட்ட மன்னிப்பை நிறுத்தி வைப்பதேன்? அவைகளுக்கும் சமசக்தியுண்டன்றோ?
90. குருவல்லாதாரின் இத்தகைய வாக்குவாதங்களையும் மனச்சாட்சியின் குத்தல்களையும் அடக்குவது கட்டாயத்தாலா, அல்லது நியாயங்காட்டி மன அமைதி உண்டு பண்ணுவதாலா? அடக்கு முறையைப் பயன்படுத்துவதால் திருச்சபையும் போப்பாண்டவரும் மக்களின் எளனத்துக்கு ஆளாகிறார்கள், கிறிஸ்துவின் அடியார்கள் துன்புறுகின்றார்கள்.
91. போப்பாண்டவரின் ஆவியின்படியும் உள்ளக்கருத்தின்படியும் மன்னிப்புப் பிரசிக்கப்பட்டால், மேற்கூறிய ஐயர் திரிபுகளுக்கு முடிவுகள் உண்டாகும்; இல்லை அவை இருக்கவே மாட்டா.

போலிச் சமாதானமும் கிறிஸ்துவின் சிலுவையும்

92. 'சமாதானம், சமாதானம்' என்று கிறிஸ்துவின் மக்களுக்குச் சொல்லியும் சமாதானத்தைக் கொண்டு வாராத போலித் தீர்க்கதரிசிகள் ஒழியட்டும்!
93. 'சிலுவை, சிலுவை' என்று கிறிஸ்துவின் மக்களுக்குச் சொல்லி, சிலுவை இல்லாமல் போகச் செய்த எல்லா மெய்த்தீர்க்கதரிசிகள் வாழட்டும்!
94. உங்கள் தலைவராகிய கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுங்கள்: தண்டனை, மரணம், நரகம் இவற்றிலும் உங்கள் தலைவர் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுங்கள் என்றும்,
95. சமாதானத்தைப் பற்றிய போலி உறுதிகளால் அன்றிப் பல துன்பங்கள் வழியாக மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தில் உட்புகுமாறு உறுதி கொள்ளுங்கள் என்றும் கிறிஸ்தவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

லாத்தரும்: சுவீங்கியும்

இருவரும் சீர்திருத்தத்தில் நாட்டமுடையவர்களாக இருந்தாலும் சில காரியங்களில் ஒன்றுபட்டும் பல காரியங்களில் வேறுபட்டும் இருந்தனர்.

ஒற்றுமை

- இருவரும் ரோமைச் சபையில் ஆரம்பத்தில் இருந்தனர். இருவரும் ஆயர் பணியாற்றினவர்கள்.
- சிறந்த கல்வி கற்றவர்கள்
- ஏராஸ்மஸ்ஸின் மனித நலக் கோட்பாட்டில் ஈடுபாடு உள்ளவர்கள்.
- இசையில் நாட்டம் உடையவர்கள்.
- திருமறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். கடவுளின் வார்த்தை என்பதை ஒப்புக் கொண்டனர்.
- போப்பின் ஆளுகையை எதிர்த்தனர். போப் திருச்சபையின் தன்னிரகற்ற தலைவர் என்பதை மறுத்தனர். சவிட்சர்லாந்தில் போப் திருத்தூதுவர் பேதுருவிடமிருந்து திறவுகோலைத் திருடிவிட்டதாகவும், புனித பேதுரு அதைப் பெற போப்பிடமிருந்து பிடுங்க போரிடுவதாகவும் ஒரு கருத்துப்படம் வெளியாகி இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
- இருவரும் துவக்கத்தில் துறவியாய் இருந்து பின்னர் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள்.
- ரோமைச் சபையின் நோன்புகள், துறவறம், பாவ மன்னிப்புச் சீட்டு விற்பனை, திருப்பலன்கள், புண்ணிய பயணங்கள் உத்தரிக்கும் தலம் இவற்றை எதிர்த்தவர்கள்.
- திருவிருந்தை திருப்பலி என்ற கோட்பாட்டை எதிர்த்தார்கள்.
- அறிஞர்களாய், அஞ்சா நெஞ்சுள்ளோராய், நேர்மையான போக்குடையோராய் இருந்தனர், பிறரைக் கவர்வதில் லுத்தர் திறனுள்ளவராகவும் பிறருக்கு இணங்குவதில் சுவீங்கிளி திறமுள்ளவராகவும் இருந்தனர்.
- அருளுரை ஆற்றுவதில் இருவரும் ஆற்றல் படைத் தோராயிருந்தனர்.
- திருமறையில் கூறப்பட்டிருக்கும் சிறப்பு நிலையில் இருந்து திருச்சபை விழுந்து கிடந்தது என்று இருவரும் நம்பினர், கூறினர்.

வேற்றுமை

- லுத்தரின் சீர்திருத்தப்பணி அவருடைய ஆன்மீகப் போராட்டத்தால் ஏற்பட்டது. அவருடைய பாவ உணர்வும், கடவுளின் அருளைப் பற்றிய மாட்சிமையுமே சீர்திருத்தத்திற்குக் காரணம். சுவிங்கிலிக்கோ அப்படிப்பட்ட அனுபவ அடிப்படையில் சீர்திருத்த எண்ணம் எழாமல் அறிவின் அடிப்படையில் எழுந்தது.
- சுவிங்கிலியின் இறையியலுக்கு கடவுளின் சித்தமே நடுமையம். எனவே கடவுளின் தெரிந்தெடுத்தலுக்கும், முன் குறித்தலுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். லுத்தரின் இறையியலுக்கு கடவுளின் அன்பு நடுமையம். கிறிஸ்துவால் கிடைக்கும் பாவமன்னிப்பும், நீதியும், இறையருளும் வலியுறுத்தப்பட்டது. முன் குறித்தலை லுத்தர் முக்கியப்படுத்தவில்லை.
- முன்பாவத்தை சுவிங்கிலி மனிதனுக்குள்ளிருக்கும் ஒரு நோயாகக் கண்டார். அதனால் மனிதன் குற்றவாளியல்லன் என்பது அவரது எண்ணம். லுத்தரோ முன்பாவம் தனிமனிதனைக் குற்றவாளியாக்குகிறது என்றார். பிறக்கும் குழந்தையும் அக்குற்றத்திற்கு உட்படுகிறபடியால் குழந்தைகளுக்குத் திரு முழுக்காட்ட வேண்டும் என்றார்.
- குற்றத்திற்குத் தூண்டும் தீயோனை ஆட்தன்மையுடையவனாக லுத்தர் கருதினார். சுவிங்கிலியோ தனிக் குற்றத்தையும், தீயோனின் ஆட்தன்மையையும் மறுத்தார்.
- திருமறையை வழிபாட்டில் பயன்படுத்துவதில் லுத்தர் ரோமைச் சபையைப் போல சில பகுதிகளைத் தெரிந்தெடுத்துப் பயன்படுத்தினார். சுவிங்கிலியோ திரு மறையின் எப்பகுதியும் விடப்படலாகாது என்று தொடர்ச்சியாய் வாசித்து விளக்கம் கூறி வந்தார்.
- லுத்தர் ரோமைச் சபையிலிருந்த குறைகளை மாற்ற திருமறையைப் பயன்படுத்தினார் - எனினும் இடைக் காலத்தில் தோன்றிய சடங்குகளையும் ஆசாரங்களையும் கைவிடவில்லை. எனவே சிலைகள் வைத்தல், ஆலய மணிகள், ஆலய அலங்காரப் பணி மூட்டுகள் ஆகியவற்றை ஆதரித்தார். சுவிங்கிலியோ இவையாவும் திருமறையின் போதனைக்கு முரணானவை என்று கூறி அவற்றை நீக்குவதில் தீவிரமாய் இருந்தார்.
- சுவிங்கிலி லுத்தரைப் போல பாட்டில் விருப்பமுடையவராக இருத்தாலும் 'ஆர்கள்' போன்ற இசைக் கருவிகளுடன் பாடுவதை விரும்பாது இசைக் கருவியின் துணையின்றி இணைந்து பாடுவதையே விரும்பினார். லுத்தரோ ஆர்களோடு இசைந்து பாடுவதை விரும்பினார்.
- லுத்தரோ தூயாவியார் இறைவனின் வார்த்தையின் மூலமாகவும், திருவருட்சாதனங்களின் மூலமாகவுமே செயலாற்றுகிறார் என்றார்.

சுவிங்கிலியோ தூயாவியார் நேரடியாக மனித உள்ளங்களில் செயலாற்றுவதை வலியுறுத்தினார். எனவே கிறிஸ்தவர்களல்லாத அறிஞர்களின் அரிய கருத்துக்களும் ஆவியானவரின் தூண்டுதலே என்று கருதினார் சுவிங்கிலி. எனவே சாக்ரட்டீஸ், கேற்றோ, செனக்கா, ஹெர்குலின் என்பவர்கள் அவருடைய புனிதர்கள் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்தனர்.

- லுத்தர் நற்செய்தியை ஆன்மீக ஈடேற்றத்திற்காகவே நோக்கினார். சுவிங்கிலியோ ஆன்மீக வாழ்விலும், அரசியல் துறையிலும் மறுவாழ்வு தேவையென்று கருதினார். சபையும் அரசும் ஒன்றுக் கொண்டு வேறுபட்டது என்றார் லுத்தர். சுவிங்கிலியோ அரசைச் சபைக்குக் கீழ்ப்பட்டதாக எண்ணினார்.
- நற்செய்தியை போராலோ, புரட்சியாலோ பரப்பலாகாது என லுத்தர் சாதித்தார் பட்டயம் அரசுக்கே உரியது என்றார். சுவிங்கிலியோ போரின் மூலமாகவும் சீர்திருத்தத்தைப் பரப்ப உழைத்தார்.
- லுத்தர், ஆண்டவரின் மலைப் பிரசங்கத்தின் ஆவியுடையவராயும், சுவிங்கிலி பழைய ஒப்பந்த நூலின் ஆவியுடையவராயும் இருந்தார்கள்.
- திருவிருந்து பற்றிய போதனையில் இருவரும் அதிகமாய் வேறுபட்டனர். லுத்தர் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னம் திரு விருந்துப் பொருள்களிலும், பொருள்களோடும், பொருள் களுக்குள்ளும் இருக்கிறது என்றார். (consubstantiation) கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தை லுத்தர் அதிகமாய் திருவிருந்தில் வலியுறுத்தினார். பிரசன்னத்தால் விசுவாசம் வருவதாக லுத்தர் சொன்னார். விசுவாசத்தால் பிரசன்னம் இருப்பதாக சுவிங்கிலி சொன்னார். சுவிங்கிலி திருவிருந்தை அடையாளச் செயலாக விளக்கினார். ஒரு நினைவுச் செய்கை என்றார் நானே மெய்யான திராட்சைக் கொடி என்றதைப் போன்றதே என்றார் திருமுழுக்கு விருத்தசேனத்துக்கும். திருவிருந்து பஸ்காவுக்கும் ஒப்பான செயல் என்றார். திருவிருந்தில் அடியார்களின் அன்னியோன்னிய ஐக்கியமும், பற்றுறுதி வெளிப்பாடும் அதனால் வரும் மகிழ்ச்சியும் காணப்படுகிறது என்றார் சுவிங்கிலி.

மார்புக் பல்கலைக் கழகத்தில் ஹெஸ் நாட்டு அதிபர் பிலிப்பு லுத்தருக்கும் சுவிங்கிலிக்கும் திருவிருந்து சம்பந்தமாக இருந்த விவாத அரங்கை 1529 அக்டோபர் 1இல் கூட்டினார். சுவிங்கிலியும், ஈ கோலம்படியும் ஒரு பக்கத்திலும் மறு பக்கத்தில் லுத்தரும் மெலங்கனும் நின்று வாதிட்டனர் கருத்து வேறுபாடு வளர்ந்ததேயன்றி ஐக்கியம் ஏற்படவில்லை. பேச்சு முறிவு ஏற்பட்டு ஐக்கியமில்லாமல் போன உடனே இருவரும் கண்ணீர்விட்டு அழுதனர். எனினும் 14 கோட்பாடுகளை இருவரும் ஒப்புக்கொண்டனர். மனச்சாட்சி தாக்காத காரியங்களில்

ஒருவரோடொருவர் இசைந்திருப்போமென வாக்களித்தனர். எனினும் லுத்தர் மரிப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன் திருவருட்சாதனத்தியருடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும், சுவிங்கிலியருடைய வழியில் நில்லாமலும், சூரிக்கியர் உட்காரும் இடத்தில் உட்காராமலும் இருக்கிற மனிதன் பேற்றுற்றோன் என்று எழுதினார். மார்புக் விவாதத்தில் தீரக்கூடாது போன வேறுபாடுகளால் புராட்டஸ்தந்து சபை லுத்தரன் சபை, சுவிங்கிலிய சபை என இரண்டாகப் பிரிந்தது.

கடைசி 1524க்கும் 1529க்கும் இடையில் சுவிங்கிலி மறுமுழுக்குவாதிகளோடு போராடினார். மறுமுழுக்குவாதிகள் ஒடுக்கப்பட்டு நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டனர்.

சுவிட்சர்லாந்துக்கு வடக்கிலுள்ள பேசில், பொன், கான்ஸ்டன்ஸ் முதலிய நகரங்களிலிருந்த ரோமைச் சபைகள் சுவிங்கிலியின் படை பலத்திற்கு பயந்து அவருடைய சீர்திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். தெற்கிலிருந்த ரோமை சபையார் சுவிங்கிலியின் படைபலத்திற்கு அஞ்சுவமில்லை அரளவுமில்லை, அசரவுமில்லை, இசையவுமில்லை. போருக்கு ஆயத்தமாயினர். நாட்டுப்பற்றால் இருவரும் சமாதான உடன்படிக்கை ஒன்றை 1529 இல் காப்பெல் என்னும் ஊரில் செய்தனர். மீண்டும் இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து சுவிங்கிலி போருக்கு ஆயத்தமானார். 1531இல் ரோமைச் சபையாரின் சேனை பெரும்படையாய் சுவிங்கிலியின் படையை எதிர்த்தனர். சுவிங்கிலி போர்க்கோலம் பூண்டார். வாளேந்தி போரிட்டார். எதிரிகள் அவரை வெட்டி வீழ்த்தினர்.

சுவிங்கிலியை அவர்கள் நாட்டுப் பகைஞராகவும் திருச்சபைக்குப் புறம்பானவராகவும் கருதியதால் அவரது உடலை நான்கு கூறாக்கி அதன் சாம்பலைக் காற்றிலே தூவினார்கள். ஆவியின் பட்டயமாம் திருமறையை ஏந்த வேண்டிய கரங்களில் உலோகப் பட்டயத்தை ஏந்தினாரே! பட்டயத்தை எடுப்பவன் பட்டயத்தால் மடிவான் என்பது உண்மையாயிற்றோ! சுவிங்கிலியின் போர்க்கோலமான போக்கால் லுத்தரன் சபையும், சுவிங்கிலியின் சபையும் இணையாதது மட்டுமல்ல முழுக்குவாதிகள் பாலும், மறுமுழுக்குவாதிகள் பாலும் பலர் பிரியவும், அப்பிரிவினை வளரவும் காரணமாயிற்று. போருக்குப்பின் ஏற்பட்ட சமாதானத்தின் மூலம் சீர்திருத்த சபையாருக்கும், ரோமைச் சபையாருக்கும் சுவிட்சர்லாந்தில் எல்கை குறிக்கப்பட்டது. நாளடைவில் சுவிங்கிலியின் இயக்கம் குன்றிற்று. ஃபேரல், கால்வின் ஆகியோரது இயக்கம் வலிமையடைந்தது.

பிரெஞ்சு சவிட்சர்லாந்தில் சீர்திருத்தம்

வில்லியம் பேரலின்
சீர்திருத்த முயற்சிகள்

பேரல் தென்கிழக்குப் பிரான்ஸ் மாநில டாப்னியில் 1489ல் பிறந்தார். தந்தை செல்வந்தன். பெரிய வியாபரி. இளமையில் போப்பு மார்க்கத்தில் தீவிரமாக இருத்தார். இவருடைய ஆன்மீக குரு ஜாக்கோ லெபவர் (Jacquer Lefever). அவர் இவரை சீர்திருந்தச் சிந்தனைக்கு வழிநடத்தினார். சிறிது காலம் ஆசிரியராக பாரீசில் பணியாற்றினார். மோ பட்டணத்தில் ஆயராகப் பணிவாற்றினார். போப்பு மார்க்கத்தை கடுமையாகத்தாக்கிப் பேசினார். இதைக்கண்ட பிரிக்கானட் என்னும் பேராயர் ஆயர் பணிப்பத்திரத்தைப் பறித்து போட்டார்.

வில்லியம் பேரல்

அதன்பின் ஃபேரல் ஒவ்வொரு நகரமாகச் சென்று சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை விளம்பரம் செய்து அநேகரை சீர்திருத்த சபைக்குள் கொண்டுவந்தார். உபத்திரவத்தால் பிரான்சை விட்டு சவிட்சர்லாந்து சென்று குடியேறினார். பேசில், பொன் ஆகிய பட்டணங்களில் பெரும் பணியாற்றினார். பிரஞ்சு மொழி பேசும் சவிட்சர்லாந்தில் ஒரு சமயம் ரோமைச் சபை ஆயர் ஒருவர் திருப்பண்டங்களைப் பவனியாக கொண்டு செல்கையில் ஃபேரல் அவற்றைப் பிடுங்கி அருகிலிருந்த ஓடைக்குள் எறிந்துவிட்டார். ரோமைச்சபை ஆயர் திருவிருந்து வழிபாட்டில் அப்பத்தை உயர்த்திக் காட்டி மக்கள் வணங்கும்படி உயர்த்திக்காட்டுகையில் பாரலின் நண்பர் ஃப்ரோமன் (Froment) அதைப்பிடுங்கி சபையாருக்குக் காட்டி இறைவன் ஆயரின் கைக்குள் இருப்பதில்லை என்று கூறினார்.

ஜெனிவாவை விட்டு பேராயரைத் துரத்தக் காரணமாயிருந்தவர் ஃபேரல். சவிங்கிலியைப் போல போர் நடத்தியவர் ஃபேரல். அவருடைய ஆன்மீக குரு லெபவர் கடவுள் இவ்வுலகைப் புதுப்பிக்கப் போகின்றார், உன்

கண்கள் அதைக் காணும். நீ அதற்குச் சாட்சியாய் விளங்குவாய் என்று பேரலை ஊக்குவித்தார். மேலும் இறையரசை பிரான்சில் நிலை நாட்ட கால்வின் தலை சிறந்த கருவியாய் விளங்குவார் என்றும் ஃபேரலிடம் லெபவர் கூறியிருந்தார்.

1535ல் ஜெனிவாவில் ஃபேரல் ஒரு பொதுக்கருத்தரங்கு ஒன்றை நடத்தினார். அதன் விளைவாக கோவில்களிலிருந்து சிலைகள் அகற்றப்பட்டன. திருப்பலி நிறுத்தப்பட்டது. துறவிகள் துரத்தப்பட்டனர். 1536 இல் ஒரு பொதுமன்றம் கூடி சீர்திருத்த சபை விசுவாசத்தை ஒப்புக் கொண்டது அனைத்து நிறுவனங்களையும் மாற்றியமைக்க வேண்டியதிருந்தது. இதற்கு உதவியாக ஒரு பிரெஞ்சு வாலிபனைத் தெரிந்து கொண்டார். வலியச் சென்று வாதிட்டு அவரை இப்பணிக்கு இழுத்துக் கொண்டார். அவ்வாலிபனின் பெயர் யோவான் கால்வின் (John Calvin).

யோவான் கால்வின்

பிரான்சு நாட்டின் வடபகுதியில் பிக்கார்டி (Picardy) மாநிலத்தில் பாரிஸ் நகருக்கு வடகிழக்கில் 60 மைல் தொலைவிலுள்ள நோயான் (Noyon) என்னும் நகரில் 1509 ஜூலை 10 ஆம் நாள் பிறந்தார். யோவான் கால்வின் என்பது Jean Cauvin என்னும் பிரெஞ்சுப் பெயரின் ஆங்கில ஆக்கமாகும். இருவடைய தந்தை அந்நகர்ப்பேராயரின் காரியக்காரனாகப் பணியாற்றினார். சீர்திருத்தப் பெரியார்களில் இவர் ஒருவரே மிக வசதியான குடும்பத்தில் தோன்றியவர். இவருடைய பெற்றோர் இவர் ஒரு ஆயராக வேண்டும் என்று விரும்பினர். இவரது அன்னை இவர் சிறுவனாயிருந்தபோதே இவரை ஆன்மீக அறிவில் வளர்த்தார். உள்ளூரில் ஆரம்பக்கல்வியை முடித்து பாரிசில் பல்கலைக் கழகப்படிப்பில் சேர்ந்தார்.

யோவான் கால்வின்

கார்டியர் என்னும் பேராசிரியரின் முயற்சியால் கால்வின் இலத்தீனிலும் பிரெஞ்சு மொழியிலும் புலமை பெற்றார். கால்வின் தந்தை சபைப்பணத்தைக் கையாடல் செய்த மையால் சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டார். சபை அதிகாரிகளின் மேல் இருந்த கோபத்தால் தம்மைந்தனை திருப்பணிக்கல்ல சட்டக்கல்வி பயில் அனுப்ப விரும்பினார். பாரிசில் கால்வின் கல்வி கற்கையில் அங்கு பிரான்சிஸ் சேவியர் (Francis Xavier) இன்னாசியு லயோலா (Ignatius Layola) ஆகியோரும் கற்றனர். தந்தையாரின் விருப்பப்படி சட்டக்கல்வி கற்க ஆர்வியன்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்தார். 1531ல் கால்வின் தந்தை இறந்தார். பின்னர் தம் விருப்பப்படி இலக்கியக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 1532ல் இலத்தீன் நூலாசிரியனான செனக்கா என்பவரின் இரக்கப்பண்பு என்னும் நூலுக்கு விளக்கம் எழுதினார். ஏற்கனவே 1523 முதல் 1528 வரை அவர் பாரிசில் இறையியல் கற்றிருந்தும் ஒரு போதும் ஆயராக அருட்பொழிவு பெறவேயில்லை

சீர்திருத்தப் பணி நோக்கிய பயணம்

ஆரம்பத்தில் கால்வின் ஒரு பக்தியுள்ள ரோமைச் சபையானாகத் திகழ்ந்தார். கால்வினின் மாணவப் பருவத்தில் அவரது ஒன்று விட்ட சகோதரனும், திருமறையை பிரேஞ்சு மொழியில் மொழி பெயர்த்தவருமான பீயர் ராபர்ட் ஒலிவட்டான் (**Pierre Robert Olivetan**) என்பவர் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளை கால்வினுக்கு புகட்டினார். மெல்கியர் வால்மர் (**Melchior Volmar**) என்பவர் மீட்பைப் பற்றிய லுத்தரின் கருத்துக்களை கால்வினுக்கு விளக்கினார். லுத்தர் எழுதிய ஒரு கிறிஸ்துவமனிதனின் சுயாதீனம் இரு வினாவிடை நூல்கள். **1530** ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்பர்க் அறிக்கை ஆகிய பிரசுரங்களை கால்வினுக்கு வால்மர் வழங்கினார். **1533** இல் பாரிஸ் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பேராயராக நியமனம் பெற்ற நிக்கொலாஸ் காப் (**Nicholas Cop**) கால்வினின் கல்வித் தோழன். அவர் கால்வினை சீர்திருத்தக் கருத்துக்களாண்டை ஈர்த்தார். காப்பும் கால்வினும் சீர்திருத்தக்கருத்துக்களின் வளர்ச்சியின் விளைவாக அமைந்தது. காப் **1533**ல் ஆற்றிய அருளுரை அதில் சீர்திருத்த சபைக் கருத்துகள் அதிகமாய் இருந்ததால் பல குழப்பங்கள் சபையில் எழுந்தன. கால்வின் பாரீசில் இருந்த சிறு கூட்டம் சீர்திருத்த சபையாரோடு சேர்ந்து அதன் தலைவரானார். புதிய ஒப்பந்த நூலின் அடிப்படையில் சீர்திருத்தத்தைப் பாரீசில் செய்ய முயன்றபோது பலத்த எதிர்ப்பு உண்டாகியது. காப்பும் கால்வினும் நகரைவிட்டு வெளியேறி உயிர் தப்ப ஓடினார்கள். நெரக் என்னும் இடத்திற்குச் சென்று லெபவரைச் சந்தித்தார். அவர் சீர்திருத்த கொள்கைகளை அதிகமாய் இவருக்குத் தந்து உற்சாகப்படுத்தினார். பின்னர் **1535** ஸ்ட்ராஸ்பாக் (**Strassburg**) நகரத்திற்கும் பின்னர் பேசல் (**Basel**) நகரத்திற்கும் சென்றார். **1536**ல் அங்கிருந்த காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமய நிறுவனங்கள் கிறிஸ்தவ சமய சட்ட மூலத் தொகுப்பு (**The Institutes' of the Christian Religion**) என்னும் நூலை கால்வின் வெளியிட்டார் அந்நூல் ஒரு அரிய நூல். பன்னெடுங்காலமாக சீர்திருத்த சபைப் போதனைகளுக்கு ஆதாரமாக திகழ்கிறது. பொருட்செறிவும், சொற்சுவையும் அழகுற அமைந்த நூல். அவர் வயதுடைய எந்த இளைஞனும் அத்தகைய, சிறப்பான நூலை வெளியிட்டதில்லை. அந்நூல் நான்கு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. முதற்பாகம் அண்டத்தைப் படைத்துக் காத்து ஆளும் தந்தையாம் கடவுளைப் பற்றியது. இரண்டாம் பாகம் கிறிஸ்து இயேசுவில் இறைவன் ஆற்றியுள்ள மீட்புப்பணி பற்றியது. மூன்றாம் பாகம் தூயாவியாரைப் பற்றியது. நான்காம் பாகம் திருச்சபையைப் பற்றியது. திருத்தாவர் பற்றுறுதி அறிக்கை, திருமறை இவற்றின் அடிப்படையில் சீர்திருத்த சபைக் கிறிஸ்தவர்களே உரோமன் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்களைக் காட்டிலும் மெய்யான கத்தேலிக்கர் என்று இந்நூலில்

ஆணித்தரமாக எழுதியுள்ளார்.

கால்வின் இந்நூலை எழுதிய பின் தம் நூலறிவை மேலும் வளர்க்க பல ஊர்களுக்குப் பயணம் செய்தார். அவ்வழியில் ஜெனிவா நகருக்கு வந்தார்.

1536 ஆகஸ்ட் 5ஆம் நாள் பேரலை இங்கு சந்தித்தார். ஜெனிவாவில் சபையை மாற்றி அமைக்கும் பணியில் தமக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று பேரல் கால்வினை வருந்திக் கேட்டுக் கொண்டார். கால்வினும் தமது கருத்துக்களைச் செயல்படுத்த சிறந்த தருணம் என்று ஒத்துக்கொண்டார்.

1536 செப்டம்பர் 1ஆம் நாள் ஜெனிவாவில் புனித பேதுருவின் ஆயைத்தில் அருளுரை ஆற்றினார். பின்னர் நாடோறும் பவுலடிகளின் கடிதங்களின் பேரில் அருளுரைகள் ஆற்றி வந்தார். எளிய நடையில் யாவரும் விளங்கும் வகையில், உள்ளத்தில் பதியும் முறையில் விளக்கங்கள் கொடுத்தார்.

ஒரு மாதத்திற்குப்பின் லௌசானில் கூடிய ஒரு சங்கத்தில் சீர்திருத்தவாதிகளுக்காக வாதிட பேரல் விரெட் ஆகியோருக்குத் துணையாகக் கால்வினும் நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு சிறப்பாக வாதாடி சிறந்த சீர்திருத்தவாதி என்றும், சீர்திருத்தவாதிகளின் தலைவர் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி புகழ்பெற்றார். ஜெனிவாவுக்கு பேரலும் கால்வினும் திரும்பியபின் **1537** இல் பேரலும் கால்வினும் ஜெனிவா நகர ஆலோசனைச் சங்கத்தின் முன் சில பரிந்துரைகளை வைத்தனர்.

- 1) திருவிருந்து மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஆசரிக்கப் படவேண்டும்.
- 2) கால்வினின் வினாவிடை ஒன்றை எல்லாரும் பயன்படுத்த வேண்டும்.
- 3) ஒவ்வொரு நகரவாசியும் ஒரு பற்றுறுதி அறிக்கையை அநுசரிக்க வேண்டும்.
- 4) வழிபாட்டில் யாவரும் சேர்ந்து பாடலாம்.
- 5) பகிரங்கமாய்ச் சீர்கேடாய் நடப்போரைத் திருவிருந்துக்கு விலக்கி வைக்க சிறந்த பக்தியுள்ள விசுவாசிகளை நகரத்தில் பல பாகங்களில் நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் பகுதிகளிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையை கவனித்தும் தவறாக நடப்போரை கண்டுபிடித்து அவர்களைத் திருத்தவும், தண்டிக்கவும், சபை அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

ஆனால் ஜெனிவா நகர மக்கள் இத்தகைய புதிய கட்டுப்பாட்டை விரும்பவில்லை. தீயோர் மட்டுமல்ல எல்லாருமே எதிர்த்தனர். மனுக்குலத்தின் சுய உரிமை பறிக்கப்படுவதாக குரல் கொடுத்தனர்.

லௌசானில் நடைபெற்ற விவாத சபையில் பங்கு பெற்ற கரோலி என்ற முன்னாள் ஆயர், கால்வினை ஏரியு கொள்கையையுடைய புரட்டு உபதேசக்காரன் என்றார். திருத்தாதுவர், நிசேயா, அதனாசியஸ் ஆகிய

விசுவாசப் பிரமாணங்களில் கையொப்பம் வைக்கும்படி கால்வினைக் கூறினார். கால்வின் மறுத்து விட்டார். தாம் அவருக்குக் கட்டுப்பட்டவரல்லர் என்பதற்காகவே மறுத்தார். அனால் எங்கும் இதினால் குழப்பம் உண்டாயிற்று.

அரசு அதிகாரிகளுக்கும் கால்வினுக்கும் பல காரியங்களில் பிணக்கு உண்டாயிற்று. சிறப்பாக, திருவிருந்தில் பங்கு வரையரை செய்ய நகர சபைக்கு அதிகாரம் பெறுவோரை கிடையாது என்றார் கால்வின்.

1538 இல் பொன் நகரில் உருவாக்கப்பட்ட புதிய வழிபாட்டு முறைமையை எல்லா ஆலயங்களிலும் ஆசரிக்க வேண்டுமென்று நகரசபை கட்டளையிட்டது. பேரலும் கால்வினும் வெவ்வேறு ஆலயங்களில் வழிபாடு நடத்தினாலும் திருவிருந்தை நடத்தாமல் விட்டுவிட்டனர். இதனால் பெரும் எதிர்ப்பு உண்டாயிற்று. இருவரும் மூன்று நாட்களுக்குள் நகரை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற கட்டளையிடப்பட்டது. அணிந்திருந்த ஆடையுடன் அந்நேரமே அந்நகரை விட்டு வெளியேறினர். பேரல் நியூவ்ஷெட்டலுக்குச் சென்றார். கால்வின் ஸ்ட்ரால்பர்க்குக்குச் சென்றார். சபைக் காரியங்கள் அனைத்தும் விட்டு அமைதியாய் வாழ்ந்தார்.

அங்கு மார்ட்டின் பூத்செர் (Martin Butzer) என்னும் முன்னாள் டொமினிக்கத் துறவியும், அப்போதைய சீர் திருத்தவாதிபுமான பெரியார் கால்வினை ஆதரித்தார். மூன்று ஆண்டுகளாக சபையில் சீர்திருத்தப் பணியாற்ற வாய்ப்பளித்தார். அப்பணியில் சபை பற்றிய புதிய கண்ணோட்டமும் அனுபவமும் பெற்றார். அங்கே **1540** இல் ஒரு மறுமுழுக்குவாதியின் விதவையான ஐடிலேட்டி பியுரெ (Idelchede Bure) யை தம் சபையில் சேர்த்து மணந்து கொண்டார். குறித்த காலத்துக்கு முன் ஒரு குழந்தை பிறந்து இறந்து விட்டது. மனைவியும் தீராத நோயில் விழுந்தார். எனினும் அவர்களுடைய ஒன்பதாண்டு இல்வாழ்க்கை இறைவனுக்குள் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தது. அவரது மரணமட்டும் அவரது மனைவி ஊழியத்தில் உத்தமக் கூட்டாளியாக இருந்தது ஆசீர்வாதமாகவே இருந்தது.

இக்காலத்தில் ஜெனிவா நகரச் சங்கத்தில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. வால்வினின் சீர்திருத்தத்தை ஆதரித்தவர்கள். ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். கால்வின் திருத்தி அமைத்த சபையைக் கண்காணிக்கச் சிறந்த தலைமை இல்லாததால் அங்கு குழப்பம் நிலவியது. எனவே நகராலோசனை சங்கத்தார் கால்வின் வந்து சபையைக் கண்காணிக்கும் படி வருந்தி அழைத்தனர். அவர்களின் வேண்டுகளுக்கு இணங்கி **1541** செப்டம்பர் **13**ம் நாள் (சிலர் செப்டம்பர் **21**ம் நாள் என்பர்) மீண்டும் ஜெனிவாவுக்கு வந்தார். தம் சொல்லுக்கு யாவரும் கட்டுப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் சபை சீர்திருத்த வேலையில் ஈடுபட்டார். **24** ஆண்டுகள் அதே சபையில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். எதிரிகளை ஒடுக்கினார். சிறந்த பணியாற்றி **1564** மே **27**ம் நாள் விண்ணுலகடைந்தார். தமது **54** ம் வயதில் சீர்திருத்தப் பயணத்தை முடித்தார்.

கால்வின் செய்த சீர்திருத்தங்கள்

சபையாளுகையில் சீர்திருத்தம்

சபை ஆளுகையில் ஜெனிவாவில் ஒரு புது முறையை கால்வின் புகுத்தினார். திருப்பணிவிடையாளர்கள், சபை ஊழியர்கள் (உபதேசிகர்) மூப்பர்கள், உதவிக்காரர்கள் என நான்கு வகை ஊழியர்களை நியமித்தார். ஆயர்களுக்கு அருளுரை ஊழியம் முக்கியம், சபை ஊழியர்கள் கல்வி காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். உதவிக்காரர் ஏழைகளையும், மருத்துவமனைகளையும் கவனிக்க வேண்டும். மூப்பர்கள் முக்கிய பணியாற்றினர். அவர்கள் நகர ஆலோசனைச் சங்கத்தால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அருட்பொழிவு பெறாதவர்கள் ஆயர்களோடு இணைந்து சபையின் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளில் உதவி செய்தனர். அவர்கள் சபை உறுப்பினர்களை சபைக்குப் புறம்பாக்கும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர், மரண தண்டனையை நகர ஆலோசனை சங்கம் நிறைவேற்ற மூப்பர்கள் பரிந்துரை செய்வார்கள். சிறிய குற்றங்களுக்கும் பெரிய தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. ஒரு பிள்ளை தன் பெற்றோரை அடித்ததற்காகச் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டது, விபசாரத்திற்கு மரண தண்டனை அவிக்கப்பட்டது, தம்மை எதிர்த்தோரை கால்வின் நகர சங்கத்தின் உதவியால் நகரை விட்டே வெளியேற்றினார்.

ஒரு சிலருக்கு கொலைத் தீர்ப்பளிக்கச் செய்தார். அவர்களில் ஒருவர் மிகாவேல் செர்வேட்டஸ் (Michael Scivetus 1511 - 1553) என்பார். இவர் ஸ்பெயின் நாட்டினர், அறிஞன் பக்திமான் குழந்தைகள் திருமுழுக்கையும், கால்வின் கடவுளின் அநாதி தீர்மானம் என்பவற்றையும் எதிர்த்தவர். இவர் தம் நாட்டு ரோமன் சபையால் புறம்பாக்கப்பட்டு, மரண தண்டனைத் தீர்ப்பு பெற்று தப்பியோடி ஜெனிவாவில் அடைக்கலம் புகுந்தார். கால்வீனின் போதனைகளை இவர் வெறுத்ததால், எதிர்த்ததால் கொலைத் தீர்ப்புக் குற்றஞ் சுமத்தி கால்வின் நகர சங்கத்தாரிடம் ஒப்படைத்தார். அவரை கொடூரமாய்க் கொல்ல வேண்டாம் என்ற கால்வின் கூறியபோதிலும் சேர்வேத்தை 1553 இல் நெருப்பில் இட்டுக் கொளுத்தினர். திருச்சபையில் குழப்பம் விளைவிப்போரை கால்வின் கடுமையாகக் கண்டித்தார்.

சபையாளுகையில் ஆயரோடு மூப்பரும் முக்கியமானவர்கள் என்ற

நிலையைக் கொண்டு வந்தார். பேராயர் கிடையாது. பிரஸ்பிடீரியனே. உத்தரிக்கும்தலம், திருப்பண்டங்கள், திருப்பலன்கள், பாவமன்னிப்புச் சீட்டு துறவறம் போன்ற ரோமைச் சபைக் கொள்கையைத் தீவிரமாக எதிர்த்தார்.

வழிபாட்டில் சீர்திருத்தம்

சுருக்கமான வழிபாட்டு முறைமை, பண்டிகை ஆசரிப்பு முற்றிலும் நிறுத்தப்பட்டது. புனிதர்கள் திருநாள் மட்டுமன்று, கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, உயிருற்றெழுதல் முதலியவை ஆசரிக்கப்படவில்லை. ஆலயத்தில் இருந்த படங்களும் சிலைகளும் அகற்றப்பட்டன. பாடகரும் பாட்டுகளும் வழிபாட்டில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. திருமறையிலுள்ள சங்கீதங்கள் மட்டும் இசையுடன் பாடப்பட்டன. வழிபாட்டில் சிரிப்பதும், சந்தடி செய்வதும், புகையிலைப் பொருட்களை மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதும் ஓய்வுநாளில் விலக்கப்பட்ட செயல்களைச் செய்வதும் குற்றங்களாகக் கருதப்பட்டது.

சமுதாய சீர்திருத்தம்

நகரத்தாரின் பொருளாதார நிலையையும் கல்வியறிவையும் உயர்த்த கால்வின் பாடுபட்டார். நெசவுத் தொழில் வாணிபம் வளர வழிவகுத்தார். நியாயமான வட்டிக்குக் கொடுப்பதைக் கால்வின் அனுமதித்தார். கல்விக் கூடங்களை நிறுவினார், பள்ளிகளில் திருமறைப் பாடம் முதலிடம் பெற்றது. சமுதாய வாழ்வில் ஒவ்வொன்றிலும் திருச்சபை ஈடுபட்டது. கால்வினைப் போல மற்ற சீர்திருத்தவாதிகள் ஈடுபடவில்லை. சபை ஆளுகையில் ஆயர்களுக்கு உதவியாக இருந்த பன்னிரு உறுப்பினர்களும் சபைச் சட்டப்படி சபையார் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்களா என்று உளவறிந்து வருவர். சபைச் சட்டங்களை மறை விடங்களில் மீறி நடப்போரும் வேவுகாரர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுத் திருவிருந்தில் பங்கு பெறாதபடி தடுக்கப்பட்டனர். மதுபானக் கடைகள் மூடப்பட்டன. துறவி மடங்கள் விடுதிகளாக மாற்றப்பட்டன.

அரசுக்கும் சபைக்கும் உள்ள உறவில் சீர்திருத்தம்

பையாளுகையும் நகர ஆளுகையும் ஒன்றாய் இணைக்கப்பட்டன. நகர ஆளுகை சபை ஆளுகைக்கு உட்பட்டதாயிற்று. இருவகையான ஆளுகைக்கும் திருமறையை ஆதாரமாக வைத்துச் சட்டம் வகுத்ததால் ஜெனிவா முழுவதும் இறையாட்சிக்குட்பட்ட புதிய இஸ்ரவேல் என்று அழைக்கப்பட்டது. கால்வின் சபைக்கும் அரசுக்குமுள்ள வேறுபாட்டை வலியுறுத்தினார். ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்ட முறையில் ஆட்சி வகுக்க வேண்டியவைகள், அதிகாரங்கள் அனைத்தும் ஆண்டவரிடமிருந்து

பெறப்பட்டவை. எனவே சபையும் அரசும் இறைவனின் சித்தத்தாலேயே ஆளப்படுகின்றன. இரண்டும் இறைவனின் மாட்சிமையை வெளிப்படுத்தக் கூடும். எனவே தனிப்பட்ட இரு அதிகாரங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒத்துழைக்க வேண்டும். திருமறையின்படி இறைவனின் சித்தத்தை சபைப் போதகர்களே அறிய வல்லவர்களாகையால் அரசு ஆயர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு அவர்களுடைய தீர்மானங்களுக்கு இணங்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் சட்டப்படி நாட்டை ஆள வேண்டும். அச்சட்டம் ஆயர்களால் தெளிவு படுத்தப்பட வேண்டும். எனவே அரசாட்சி என்பது இறையாட்சி **Theocracy** அகும், என்றார்.

கால்வீனின் போதனைகள்

திருமறை

திருமறையின் மூலமாகவே கடவுள் மனிதனில் செயல் ஆற்றுகிறார். எனவே திருமறை தெய்வீக அதிகாரம் உள்ளது. இறைவனின் சித்தத்தைத் திருமறை வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே அது கடவுளின் வார்த்தை. தூய ஆவியால் ஏவப்பட்டோர் அவர் சொன்னபடியே அதை எழுதினர். இறைவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர் திருமறையின் மூலம் மீட்பின் நம்பிக்கையைப் பெறுகிறார்கள். திருமறையே கிறிஸ்தவ பற்றுறுதியின் ஆதாரம். பாரம்பரியமும், மன்றங்களின் தீர்மானங்களும் திருமறைப் போதனைக்கு ஏற்றதாய் இருக்க வேண்டும்.

திருச்சபை

திருச்சபை தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாலானது, அதில் வாழ்வோரும் மரித்தோரும் அமைவர். உண்மையான சபை காணக்கூடாதது கடவுள் மட்டுமே அதை அறிவார். காணப்படுகிற சபையில் பெயரளவில் மட்டும் கிறிஸ்தவர்களாயிருப்பவர்களும் மாய்மாலக்காரரும் உண்டு. உண்மை விசுவாசிகளே கடவுளே அறிவார். திருச்சபையின் போதகமும், திருவருட்சாதனங்களும், சபை ஆளுகை முறையும் திருமறைக்கு ஒத்திருக்க வேண்டும். திருச்சபை புனிதர்களின் சங்கம்.

அனைத்துக் காலங்களிலும், அனைத்துலகிலும் பரவியிருப்பது. கிறிஸ்துவின் ஒரே ஆவியிலும் கோட்பாட்டிலும் இணைக்கப்பட்டது. சகோதரத்துவ உடன்பாட்டையும், விசுவாச ஐக்கியத்தையும் ஈர்க்கிறது. கடவுளில் மட்டுமே திருச்சபை ஒருமைப்பாடு உள்ளது. எபேசியர் 4:11 இன் படி சபை ஆளுகை முறை அமைய வேண்டும். ஆலயம் காணக் கூடிய உலகில் உள்ள நிறுவனம். அங்கு கடவுளின் வசனத்தைக் கேட்கவும், வாசிக்கவும், அருளுரை கேட்கவும் ஆற்றவும், திருவருட் சாதனங்களை ஆசரிக்கவும் வருகின்றனர். மனமாற்றமடைந்தவர்களின் சபையில் கிறிஸ்துவே ஆளுகிறார். அங்கே மனித ஆளுகை இல்லை.

திருச்சபை கிறிஸ்தவக் கல்வி புகட்டும் நிறுவனம். அங்கு மக்கள் மனந்திருந்தவும், விசுவாசிக்கவும் மட்டுமல்ல, அன்றாடக வாழ்க்கையில் எப்படி

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வாழ்கிறது என்றும் கற்பிக்கப்படுகின்றனர். எனவே காணக் கூடிய திருச்சபையும் முக்கியமானது. அரசின் தலையீடு இன்றி இயங்கத் திருச்சபை உரிமையுள்ளது. அரசு அலுவல்கள் திருச்சபையைச் சார்ந்து அமைய வேண்டும்.

திருச்சபை சுயாதீனமுள்ளது. திருச்சபை விசுவாசிகளின் சுயாதீனசங்கம். அது மூன்று வகையில் சுயாதீனமுள்ளது.

(1) அங்கத்துவத்தில் சுயாதீனம். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற சுயாதீனமாய்த் தெரிந்து கொள்ளுகிறவர்களை உடையது.

(2) விசுவாசத்திலும் ஆளுகையிலும் சுயாதீனம். திருச்சபை தன் சொந்த விசுவாசத்தை சொந்தமான அமைப்பில் தீர்மானிக்க வேண்டும். இது சாதாரண விசுவாசிகளாலோ, திருச்சபையின் உயர் அதிகாரிகளாலோ நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

(3) சமய விடுதலையுடையது. பிறசமயத்தவருடன் நட்புறவில் இருக்க வேண்டும். சுயாதீனமாய் இயேசுவைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

முன்விதிப்புக் கொள்கை

கடவுளின் ஆளுகை அனைத்தையும் ஆளுகிறது. அவரது அநாதி தீர்மானம் மாறாததும், எதிர்ப்பேச முடியாததுமாகும். இதுவே பூவுலகில் மனித வாழ்க்கையின் ஒரே ஆதாரம். வேறு ஆதாரம் இல்லை. நிகழ்ப் போகும் யாவும் கடவுளால் முன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சிலர் மீட்புக்காகவும், மற்றவர்கள் முடிவில்லா ஆக்கினைக்காகவும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். கடவுளின் திருவுளமே முக்கியம். மீட்புறத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் மீட்புற இறையருளைப் பெறுவர். ஒரு முறை மீட்கப்பட்டவர்கள் நித்தியமாய் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் மீட்கப்பட்டவர்கள் கடவுளின் அருளிலிருந்து விழுந்து போக மாட்டார்கள்.

திருவருட்சாதனங்கள்

திருவருட்சாதனங்கள் நீதியைத் தரும் செயல்களாகா. திருமுழுக்கும் திருவிருந்தும் நீதியைச் சம்பாதிக்கும் செயல்களால. அவை கிறிஸ்துவின் திருக்கரசு செங்கோலே. அவற்றின் மூலம் நம்மிடம் வருகிறார். திருமுழுக்கையும் திருவிருந்தையும் திருவருட்சாதனங்களாக ஏற்றுக் கொண்டார். தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கே அவை பயனளிக்கும். திருமுழுக்கில்லாமல் கடவுள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு மன்னிப்பு அருள முடியும். திரு முழுக்குப் பெறாமல் மரிக்கும் பிள்ளைகள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாயிருந்தால் மீட்பைச் சுதந்தரிப்பார்கள். திருவிருந்தில் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர் மட்டுமே கிறிஸ்துவோடு பங்கு பெறுவார்கள்.

பொருள் மாறுதல் கொள்கையை எதிர்த்தார். லுத்தருக்கும் சுவிக்லிக்கும் இடைப்பட்ட கொள்கையைக் கால்வின் பின் பற்றினார். தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலும் இரத்தத்திலும் பங்கு பெறுகின்றனர். தெரிந்து கொள்ளப்படாதவர்கள் அப்பத்திலும் இரசத்திலுமே பங்கு பெறுகின்றனர்.

திருவருட்சாதனங்கள் ஆண்டவர் கிருபையாக நமக்கருளியிருக்கும் வாக்குத்தத்தங்களை நமது மனச்சான்றில் நிச்சயப்படுத்தும் புறம்பான அடையாளம். நாம் சாட்சியிடுகையில் கடவுள் தமது கிருபையைச் சாட்சியிடும் புறம்பான அடையாளம். மேலும் திருவருட்சாதனம் தெய்வாவியின் ஆற்றலை நமக்கு விநியோகிக்கும் உயிருள்ள அடையாளமே.

திருவிருந்தில் கிறிஸ்துவின் சரீரப் பிரசன்னம் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியாத தெய்வீக மறைபொருள். திருவிருந்தில் மெய்யாகவே கிறிஸ்து எழுந்தருளியுள்ளார். ஆனால் சுயசரீரத் தோடல்ல இயக்கும் வல்ல ஆற்றலாகவே எழுந்தருளியுள்ளார்.

மனிதன்

மனிதன் சூனியமானவன். கடவுளின் சாயல் பாவத்தால் சிதைவுற்றது. எனினும் முற்றிலும் அழியவில்லை. ஆனால் முற்றிலும் அழிந்ததற்குச் சமமான கேட்டை அடைந்துள்ளது. அதனால் முற்றிலுமான இழிவு நிலை (Total depravity) அடைந்துள்ளான். கடவுளின் அருளின்றி எந்த நற்செயலும் செய்ய இயலாதவன். மீட்பு முற்றிலும் கடவுளின் செயல், ஒரு மனிதனும் தனக்குத் தானே சட்டமாவதில்லை. மனிதனின் ஆளுகையும் அதிகாரமும் கடவுளுக்கு அடங்குவதிலே உள்ளது. மனிதன் சுயாதீனமற்றவன் அவன் முற்றிலும் கடவுளைச் சார்ந்து வாழ வேண்டியவன். கடவுள் சிலரை மீட்புக்கென்று முன் குறித்துள்ளார். அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள். அவர்களின் தெரிந்தெடுத்தல் முற்றிலும் கடவுளின் முன் குறித்தலே.

கடவுள்

அவரே எல்லாவற்றையும் படைத்து ஆள்பவரும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவரும் ஆவார். விசுவாசத்தால் நீதிமான் பிழைப்பான் என்பதில் லுத்தருடன் ஒத்துப்போனார். ஆனால் லுத்தரைப் போன்று தனிப்பட்ட அனுபவத்தில் கடவுளின் மன்னிப்பை உணர்வதன்று, கடவுளின் முன் குறித்தலே அதற்குக் காரணம் என்றார்.

விசுவாசம்

விசுவாசமும் வாழ்க்கையும் தொடர்புடையவை. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் சீடத்துவமே விசுவாசத்திற்குச் சான்று.

கிறிஸ்து

கடவுளையும் மனிதனையும் ஒப்புரவாக்கும் திருப்பணியாளர் கிறிஸ்து. திருச்சபையையும் உலகையும் ஆளும் அரசன் - கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டியாகிய அவரைப் பின்பற்றுவோர் அவரைப் போல பலியாகக் கொடுக்க ஆயத்தமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

நல்லெதீர் டீநாக்கு

கடவுள் இன்னும் தொடர்ந்து செயலாற்றுகிறார். அவருடைய பிள்ளைகள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற இடமாக உலகை மாற்றுகிறார். வரலாற்றில் செயலாற்றும் இறைவனே அவ்வாறு மாற்றுகிறார்.

சுவிட்சர்லாந்தின் பெரிய இறையியலாளன் சுவிங்கிலி அல்லர் பிரெஞ்சுக்காரனான கால்வினே. ஆயர் அருட்பொழிவு பெறாதவராயினும் சிறப்பான இறையியல் வல்லுநராயிருந்தார். கால்வினின் போதனை எங்கும் பரவியது. கால்வின் ஆரம்பித்தக் கல்விக்கூடத்தில் கற்றவர்கள் சீர்திருத்த சபை ஆயர்களாக ப்ரான்ஸ், ஸ்காட்லாந்து இங்கிலாந்து நெதர்லாந்து, பொகிமியா, ஹங்கேரி, போலந்து ஆகிய நாடுகளில் பணியாற்றினர். கால்வினின் போதனைகள் அந்த நாடுகளிலெல்லாம் சிறப்பாகப் பரவியது கால்வினின் விலையேறப்பெற்ற நூல்கள் தொடர்ந்து மக்களின் உள்ளத்தில் சீர்திருத்தப்பணி செய்து கொண்டேயிருந்தன.

ப்ரான்ஸ், நெதர்லாந்து, ஹாலந்து, ஸ்காட்லாந்து நாடுகளில் சீர்திருத்தம்

ப்ரான்சில் சீர்திருத்தம்

லுத்தரும் கால்வினும் மறையுமுன்னமேயே ப்ரான்சில் சீர்திருத்தக் கொள்கை ஓரளவு பரவி இருந்தது. சீர்திருத்த எழுச்சி ப்ரான்ஸ் தேசத்தில் மறுமலர்ச்சியின் விளைவாயிருந்தது. புதிய மார்க்க எழுச்சி ஓரளவு காரணமாயிருந்தது. பெரும் பகுதி அரசியல் காரணமாகவே இருந்தது.

ப்ரான்சில் சீர்திருத்தத்தை ஆரம்பித்தவர் ஜேக்கோ லெபிவர் என்பவராவார். இவர் பிக்காரீடி மாநிலத்தில் இடபின்ஸில் 1455ல் பிறந்தார். பாரீஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்று ஆயர் ஆனார். செல்வர்கள் உள்ளங்களிலும், அரச குடும்பத்தினரின் உள்ளங்களிலும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை விதைத்துக் கொண்டேயிருந்தார். ஆரம்பத்தில் முதலாம் ப்ரான்சிஸ் மன்னன் இவரை ஆதரித்தார். சீர்திருத்தம் வலுப்பெறவே அரசன் இவரைக் கைவிட்டார். இவர் எபிரேய மொழியில் புலமை பெற்றவர். எனவே ஆரம்ப ஆகமங்களை ப்ரான்ஸ் மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். விளக்கங்களும் எழுதினார். சங்கீத நூல்களில் காணப்படும் உண்மைகளுக்கு முன் தமது மனித நலக் கோட்பாட்டு நிபுணத்துவம் ஒன்றும் இல்லை என்றார். 1512ல் பவுலின் கடிதங்களுக்கு விளக்கவுரை எழுதினார். கடவுள் பூவுலகைப் புதுப்பிக்க இருக்கிறார், என்று பேரலை ஊக்கப்படுத்தினார். இறையருளன்றி செயல்களால் எப்பயனுமில்லை. திருவிருந்தில் கிறிஸ்து மெய்யாகவே எழுந்தருளியுள்ளார். எனினும் பொருள் மாற்றம் இல்லவே இல்லை என்றார். இதனால் பல்கலைக் கழகத்திலும் வெளியிலும் இவருக்கு பலத்த எதிர்ப்பு உண்டாயிற்று. 1522ல் நற்செய்தி நூல்களின் மேல் விளக்கவுரை எழுதினார். திருமறை ஒன்றே பற்றுறுதிக்கும் வாழ்க்கைக்கும் சட்ட நூல். ஆதித் திருச்சபையின் கலப்பற்றப் பற்றுறுதிக்கு யாவரும் திரும்பவேண்டும் என்று எழுதினார். இந்நூலைப் பல்கலைக் கழகம் பரிகரித்தது. அரசனோ அந்நூலைப் பரிகரிக்கக் கூடாது, "ப்ரான்சின் பகலவன் லெபிவர்" என்றார். இதே ஆண்டில் லெபிவர் புதிய ஒப்பந்த நூலை ப்ரான்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். லெபிவர் 1585 பழைய ஒப்பந்த நூலையும் ப்ரான்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். திருச்சபை மக்கள் திருமறையை வாசிக்க வேண்டும். திருமைந்தன் ஒருவருக்கே மன்றாட்டு ஏறெடுக்கலாம். கன்னிமாதாவுக்கும், புனிதர்களுக்கும் மன்றாட்டு

ஏறெடுக்கக் கூடாது என்று போதித்தார். 1536ல் லெவிபவர் மரித்தார்.

பிரான்சில் மன்னன் சீர்திருத்தவாதிகளை நாட்டில் இல்லாமலாக்க அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார். ஆனால் அவர் தீவிரமாய் நிற்கையில் 1547ல் மாண்டார். அவரது மகன் இரண்டாம் ஹென்றி சீர்திருத்த இயக்கத்தை நசுக்க முயன்றார். 12 ஆண்டுகால அவனது ஆட்சியில் சீர்திருத்த சபையை ஒடுக்க ஒன்றன்பின் ஒன்றான சட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டே வந்தான். 1559ல் பிரான்சு நாட்டு புராட்டஸ்தாந்து சபை உருவாகியது. 1559ல் பிரான்சு நாட்டுத் திருச்சபை என்னும் விரிவான அமைப்பு உண்டாகியது. அவர்கள் தங்களுக்கேற்ற பற்றுறுதி அறிக்கையையும், **ஒழுங்குச் சட்ட நூல் (Book of Discipline)** என்னும் நூலையும் உருவாக்கினர். ஆரம்பத்திலிருந்தே பிரான்சு நாட்டுத் திருச்சபை அரசுக்குக் கட்டுப்படாமல் இயங்கியது. 1559ல் ஹென்றி மரித்தார். போர் வீரர்கள் போட்டிப் போர் விளையாட்டுச் செய்து காட்டுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது முறிபட்ட ஈட்டித் துண்டு கண்ணுக்குள் பாய்ந்ததால் மாண்டார்.

அதன்பின் 2ஆம் பிரான்சில் அரியணை ஏறினார். அப்போது அவருக்கு வயது 15. இவர் ஸ்காட்லாந்து இளவரசி மேரியை மணந்தார். மனைவியின் மயக்க மொழிகளில் சிக்குண்டு அவரது ஆலோசனைப்படி லொரேயன் மாநில தலைமைப் பேராயரையும், கீஸ் பிரபுவையும் தமக்கு ஆலோசனைக்காக வைத்தார். இவர்கள் இருவரும் சீர்திருத்த சபையாரைக் கொடுமையாக ஒடுக்கினர். இவர்கள் ஹியூஜெனோத்தத் தலைவர்களனைவரையும் ஒழிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தனர். இறைவனின் திருக்கரம் குறுக்கிட்டது. 1560 டிசம்பர் 5ல் இளம் அரசன் எதிர்பாராது மாண்டான். கீசியரின் கொட்டம் அந்நேரமே அடங்கியது. கால்வின் அவ்வரசனின் மரணம் கண்டு அகமகிழ்ந்தார்.

"இரண்டாம் ஹென்றியின் மரணத்தைப் போன்ற சிறப்பான நிகழ்ச்சியை நாம் படித்ததுண்டோ? கேட்ட துண்டோ? அவருடைய கொடுஞ் செயல்களுக்கு நிவாரணமோ முடிவோ இல்லாது பெருகினபோது திடீரென அனைத்து ஆற்றலுமுள்ள இறைவன் பரத்திலிருந்து நீதி சரிக்கட்டினார். தகப்பனுடைய கண்களில் அம்பைப் பாய்ச்சின கடவுள், இப்போது அதே அம்பை மகனுடைய காதுக்குள் பாய்ச்சினார்", என்றார். பீசா என்னும் மற்றொரு தலைவர் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார், "எல்லாம் ஒழியவிருக்கையில், இதோ நமது இறைவன் எழும்பினார்" என்றார்.

ஆளுகைக்காகத் தவித்துக் கொண்டிருந்த கேதரினாளுக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஆரம்பத்தில் ஆதரவாயிருந்த அரசி முடிவில் சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்தார். 1589ல் 3ம் ஹென்றி அரசன் கொலை செய்யப்பட்டான். 4ம் ஹென்றி அரசன் அரியணை ஏறுமட்டும் ரோமானித்தருக்கும்,

சீர்திருத்தவாதிகளுக்கும் போர் நடந்து கொண்டே இருந்தது. 1572ல் பாரிசில் மட்டும் இரண்டாயிரம் பேரும், மற்ற இடங்களில் இருபதினாயிரம் பேரும் சீர்திருத்த சபையினர் கொலை செய்யப்பட்டனர். 4ஆம் ஹென்றியின் காலத்தில் தான் போர் ஓய்ந்தது.

பிரான்சில் கால்வினின் போதனை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. கால்வினின் நூலைக் கற்றோரும், கால்வினின் கல்லூரி மாணவரும் சீர்திருத்தத்தில் தீவிரமாயுழைத்தனர். பிரான்ஸ் நாட்டு சீர்திருத்த சபையாருக்கு ஹியூஜினொத்தர் (Huguanots) என்ற பட்டப் பெயர் விளங்கியது. 1685ல் மீண்டும் சீர்திருத்த சபையாருக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டது. அவர்களுடைய கோயில்கள் இடிக்கப்பட்டன. அவர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி ரஷ்யா, ஹாலந்து, இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து, அமெரிக்கா, தென்னமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குச் சிதறிச் சென்றுவிட்டனர். சிலர் ரோமைச் சபையைத் தழுவினர். பிரான்சு நாட்டுச் சீர்திருத்த சபை பாடுகளினால் சுருங்கியதெனினும் அற்றுப் போகவில்லை. 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வளர்ந்து பெருகி பெருமைக்குரிய நிலையடைந்தது.

நெதர்லாந்தில் சீர்திருத்தம்

நெதர்லாந்து பதினாறாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஸ்பெயின் நாட்டின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தது. 5ஆம் சார்லஸ் ஸ்பெயின் நாட்டின் மன்னராயிருந்தபோது நெதர்லாந்தில் லுத்தரன் சபையாரும், மறுமுழுக்குவாதிகளும் தீவிரமாய்த் தங்கள் கொள்கைகளைப் பரப்பினர். சார்லஸ் அவர்களைத் தீரமாய்த் துன்புறுத்தினார். துரத்தி விட முயன்றார். அவர்களோ மிக வைராக்கியமாய் எதிர்த்து நின்றனர். கால்வினின் கொள்கையைப் பின்பற்றி யோரும் துன்பத்திற்குள்ளாயினர்.

1572ல் ஆரஞ்சு வமிச வில்லியம் என்பார் தலைமையில் ஆரசை எதிர்த்துப் போராடினர். 1573ல் வில்லியம் பகிரங்க மாய் கால்வீனின் சபையில் சேர்ந்தார். இவரைக் கொல்ல 2ஆம் பிலிப்பு மன்னன் ஆட்களை அமர்த்தியும் பதினோரு ஆண்டுகளாய் கூடாமற் போயிற்று. 1584ல் வில்லியம் கொல்லப்பட்டார். மக்களோ தம் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நின்றனர்.

ஹாலந்தல் சீர்திருத்தம்

ஹாலந்து திருச்சபை 1561ல் கால்வினின் கொள்கையைத் தழுவி ஒரு விசுவாச அறிக்கையை உருவாக்கி அதை ஒப்புக்கொண்டது. அதற்குப் பெல்ஜிய பற்றுறுதி அறிக்கை (Belgic Confession) என்று பெயர். இதுவே பிற்காலத்தில் டச்சு சீர்திருத்தச் சபையின் நிலையான பற்றுறுதி அறிக்கையாகத் திகழ்ந்தது. ஜேம்ஸ் ஆர்மினியஸ் என்பவரின் கொள்கைகள் ஹாலந்தில் தீவிரமாய் பரவியது. சீர்திருத்த சபைகளில் லுத்தரின் கொள்கைக்கும் கால்வினின் கொள்கைக்கும், ஆர்மினியசின் கொள்கைக்கும் வேற்றுமை பாராட்டும் காலம் எழும்பிற்று. அவர்களுக்குள் போதகச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆர்மினியசின் போதனைகள்

- 1 தமது மைந்தனில் விசுவாசம் வைப்போரைக் கடவுள் முன்னறிந்து தெரிந்து கொள்கிறார்.
- 2 கடவுளால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மட்டுமன்று, மனுக்குலம் அனைத்துக்காகவும் கிறிஸ்துமாண்டார்.
- 3 கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசம் வைப்போர் யாவருமே முடிவில்லா வாழ்க்கையில் பங்கு பெறுவர். மற்றவர்கள் அழிவர்.
- 4 தூய ஆவியார் படைப்பிக்கும் மறுபிறப்பு மனிதருக்கு அவசியம்.
- 5 கடவுள் மீட்பதெற்கென்றோ, தண்டிப்பதற்கென்றோ யாரையும் முன்குறிக்கவில்லை.
- 6 நன்மையைப் பிறப்பிப்பதும், தீமையைத் தடுப்பதும், உள்ளத்தை எழுப்பி விடுவதும், முன்னே சென்று நடத்துவதும் தெய்வ கிருபையே. அதை மனிதன் எதிர்க்கக் கூடும். எனினும் அதை மனிதன் ஓயாமல் பெற வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

கால்வினின் கொள்கையைப் பின்பற்றுவோர் ஒரு அரசியல் கட்சியாகவும், ஆர்மினியசின் கொள்கையை ஆதரித்தோர் மாற்று அரசியல் கட்சியாகவும் மாறினர். கால்வினின் கொள்கையை ஆதரித்தோர் முடியாட்சியையும், ஆர்மினியசின் கொள்கையை ஆதரித்தோர் குடியாட்சியையும் விரும்பினர். கால்வினின் கொள்கையைத் தழுவி கட்சியினர், 1618 - 1619 இல் டோர்த் என்னுமிடத்தில் ஒரு பொதுக்

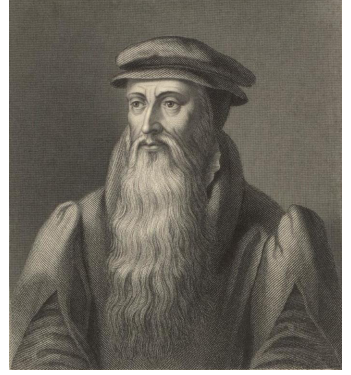
கூட்டத்தைக் கூட்டினர். அக்கூட்டம் ஆர்மினியசின் கொள்கை தவறெனத் தீர்த்தது. ஐடெல் பெர்க், ஞான உபதேசத்தையும், பெல்ஜிய விசுவாச அறிக்கையையும் உறுதி செய்தது. அதன் பின் ஆர்மினியசின் கொள்கைக்காரர் துன்புறுத்தப்பட்டனர். எனினும் அவர்கள் ஹாலந்தை விட்டு முற்றிலும் நீங்கினாரில்லை.

ஸ்காட்லாந்தில் சீர்திருத்தம்

ஸ்காட்லாந்து ஒரு சிறு நாடு. படைபலமற்ற நாடு. பொருளாதாரத்தில் குன்றியநாடு. ஸ்காட்லாந்து சபை கால்வினின் கொள்கையைத் தழுவியது. மூப்பர் ஆளுகைப்படி ஆளப்பட்டது. ஸ்காட்லாந்தில் சீர்திருத்தப் பணியாற்றியவர்களில் முதன்மையானவர் யோவான் நாக்ஸ் (John Knox, 1505 - 1572)

அக்காலத்தில் ஸ்காட்லாந்து

சுயாதீன நாடாக இருக்கவில்லை பிரான்சு நாட்டைச் சார்ந்து வாழ்ந்தது. அரசி பிரெஞ்சுக்காரியாய் இருந்தார். ஜான் நாக்ஸ் சீர்திருத்தப் பிரசங்கியாகத் திகழ்ந்ததால் அவர் பிரெஞ்சுக்காரர்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டார். ஒரு கப்பலில் தண்டு வலிக்கும் அடிமையாக்கப்பட்டார். கையில் விலங்குடன் கடலில் அவர்பட்டபாடுகளும், ஏற்ற கசையடிகளும் ஏராளம். இக்காலத்தில் காட்லாந்தில் ஒரு வகுப்பார்

யோவான் நாக்ஸ்

பிரான்ஸ் நாட்டோடும் மறுசாரார் இங்கிலாந்து நாட்டோடும் நட்பு கொள்ளப்பார்த்தனர். பிரான்ஸ் தாட்டுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட நாக்ஸ் 19 மாதப்பாடுகளுக்குப்பின் விடுதலை பெற்றார். 1549 ல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். இங்கிலாந்து அரசர் ஆறாம் எட்வர்ட் நாக்சை அரண்மனை குருவாக அமர்த்தினார். பேராயர் பணி வழங்கப்பட்ட போது நாக்ஸ் மறுத்து விட்டார். மேரி அரசியின் காலத்தில் அங்கு சீர்திருத்த சபையாருக்குத் துன்பம் ஏற்பட்ட போது நாக்ஸ் ஐரோப்பாவுக்கு 1654 ல் சென்றார். ஜெனிவாவில் தங்கி கால்வினின் மாணவராயிருந்தார். அக்காலத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

மேரி அரசியையும், ரோமைச் சபையையும் ஸ்காட்லாந்து மக்கள் வெறுத்தனர். சீர்திருத்த சபையை நிலை நாட்டவும், பிரான்சை எதிர்க்கவும் தலைமை தாங்கி நடத்த 1559 ல் நாக்சை ஸ்காட் மக்கள் அழைத்தனர். நாக்ஸ் விருப்புடன் வந்தார். பிரஞ்சு நாட்டினரை வெளியேற்றவும் திருச்சபையைச் சீர்திருத்தவும் நாக்ஸ் அஞ்சா நெஞ்சுடனும் அயராது உழைத்தார்.

நாக்ஸ் விசுவாச அறிக்கை ஒன்றையும், ஒழுக்க நெறி நூல் (**Book of Discipline**) ஒன்றையும் எழுதி முடித்தார். இவைகளை ஸ்காட்லாந்து பாராளுமன்றம் 1560 ல் ஒப்புக் கொண்டது. 1564ல் நாக்ஸ் எழுதிய பொது வழிபாட்டு நூலையும் ஸ்காட் பாராளுமன்றம் ஒப்புக் கொண்டது. அவரது நூல்கள் கால்வினின் கொள்கையைத் தழுவி எழுதப்பட்டிருந்தன. ஸ்காட்லாந்தின் சீர்திருத்ததுக்காகப் பலர் மாண்டனர். ஸ்காட்லாந்து சீர்திருத்தவாதிகளின் முதல் இரத்தச் சாட்சி பாற்றிக் ஹாமிலிற்றன். இவர் 1528ல் கொல்லப்பட்டார். நாக்ஸ் ஸ்காட்லாந்தின் சீர்திருத்த வரலாறைத் தொடங்கும் போது இவரது வரலாற்றோடு ஆரம்பித்திருந்தார். நாக்ஸ் 1572ல் மரித்தார்.

நாக்ஸ் போப்பின் ஆளுகையை எதிர்த்தார். அதன் விளைவாக மக்கள் ரோமான் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை எதிர்த்தனர். ஆலயங்களும் துறவி மடங்களும் அழிக்கப்பட்டன. திருப்பலி அகற்றப்பட்டது. கால்வினின் கோட்பாட்டுப்படி திருவிருந்து ஆசரிக்கப்பட்டது. ஆயர்களும் மூப்பர்களும் சேர்ந்து சபை ஆளுகை செய்தனர். இதற்கு மேல் பேரவைகளும், ஆலோசனை மன்றங்களும் இருந்தன.

மக்களுக்கு கல்வி அறிவு புகட்டுவதிலும், சமுதாயத்தில் வறுமையைத் தொலைப்பதிலும் பெருமுயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஸ்காட்லாந்து கல்வி முறை புகழடைந்தது. புகழ் பெற்ற இறையியல் வல்லுநர்கள் எழும்பினர். திருமறைக்கு ஆதாரமற்ற சடங்குகள் அகற்றப்பட்டன. ஞாயிறு மட்டும் புனிதமான நாளாக ஆசரிக்கப்பட்டது. நாக்ஸ் தயாரித்த வழிபாட்டு நூல் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அதைக் கடைப்பிடிக்க யாரும் கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை.

சீர்திருத்த சபையை ஒடுக்க விரும்பிய மேரி அரசியின் கணவன் மரிக்கவே பிரான்சிலிருந்து ஸ்காட்லாந்துக்கு வந்தாள். எனினும் அவள் ஒரு சீர்திருத்த சபைக் கிறிஸ்தவனை மறுமணம் செய்தாள். இதனால் புரட்சி ஏற்பட்டது. இங்கிலாந்துக்குத்தப்பி ஓடினாள். அங்கு எலிசபெத் அரசிக்கு எதிராகக் கலகத்தை அவள் தூண்டியதால் 1587ல் கொல்லப்பட்டாள். அதன் பின்னர் சீர்திருத்த சபை ஸ்காட்லாந்தில் வெற்றி நடைபோட்டது.

இங்கலாந்தல் சீர்திருத்தம்

லுத்தர், கால்வின், நாக்ஸ் போன்ற தீரர்கள் மூலம் தோன்றிய திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்திற்கும், இங்கிலாத்தில் டியூடர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் தோன்றிய திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்திற்கும் சில ஒற்றுமைகள் உள்ளன. எனினும் ஜெர்மனி, பிரான்சு, சுவிட்சர்லாந்து, ஸ்காட்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்திற்கும் இங்கிலாந்துத் திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்திற்கும் மிகுந்த வேறுபாடு உண்டு. பிற நாடுகளிலும் அரசியலும் சமயமும் ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கொண்டிருந்தன. இங்கிலாந்திலும் திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்தில் டியூடர் ஆட்சிகளில் அரசியல் பொருளாதார காரணங்களே ஆரம்பத்தில் முக்கிய இடம் பெற்றன. இங்கிலாந்து ஒரு தீவு. பிற நாடுகளிலிருந்து பெரும்பாலும் அனைத்துக் காரியங்களிலுமிருந்து ஒதுங்கியே இருந்தது. 16 - ஆம் நூற்றாண்டில் அரசு முன்னிருந்ததை விட அதிகம் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. நாட்டுப்பற்று பிற இடங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருந்தது. முடி மன்னர் ஆளுகை முறை இருந்தது.

அக்காலத்தில் இங்கிலாந்தின் மாலுமிகள் ஸ்பெயினிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குக் கடல் வாணிபம் செய்தனர். ரஷ்யாவுக்கும் வட கடல் பாதை ஒன்றைக் கண்டு பிடித்தனர். இவ்வாறு உலகெங்கும் சென்றனர். கி.பி 1600 - இல் கிழக்கிந்திய கம்பெனி வாணிபத்தில் தீவிரமாய் வளர்ந்தது. 1562இல் கெனியாவிலிருந்து ஆப்ரிக்கர்களைக் அடிமைகளாகக் கொண்டு வந்து ஜாண்கெனகின்ஸ் (John Hawkins) அடிமை வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தார். அப்போது இந்த அனைத்துலக வியாபாரத்தில் ஒரு இருண்ட நிலை ஏற்பட்டது.

திருச்சபைச் சீர்திருத்தம் இங்கிலாந்துக்குப் புத்தன்று. சீர்திருத்தத்திற்கு முந்திய சீர்திருத்தவாதிகள் என்று அழைக்கப்பட்டோர் ஏற்கனவே சீர்திருத்தத்தை அங்கு கொண்டு வந்திருந்தனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்களில் இருவர் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகப் பேராசியார் ஜாண் விக்கிளிப்பும், (John Wycliffe) பொது மன்றத்தைச் சேர்ந்த சிறந்த வழக்குரைஞரான வில்லியம் ஆக்கமும் (William of Ockham) ஆவர். வீக்கிளிப் சீர்திருத்தத்தின் விடிவெள்ளி என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

விக்கிளிப் திருமறையை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். அச்செயல் இத்துணை தான் சிறப்புடையது என வரையறுக்க முடியாத ஒன்று. டிண்டேல் திருமறையை ஜெரோமின் இலத்தின் மொழியாக்கத்திலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்யாமல் எபிரேய, கிரேக்க மூல ஏடுகளிலிருந்து மொழி பெயர்த்தார். எனவே அது அதிகாரம் பெற்ற மொழிபெயர்ப்பு (**Authorized version**) என்னும் திருமறை வெளியீட்டுக்கு அடிப்படை எனலாம். பொதுமக்கள் திருமறையைத் தாங்களாகவே வாசிக்க வாய்ப்பு ஏற்ட்டதாலேயே சீர்திருத்தம் எங்கும் பரவ ஏதுவாயிற்று எனில் மிகையாகாது. மக்கள் புனிதப் பயணங்களையும், புனித இடங்களை மதித்தலையும், மூட பக்தி ஆசரிப்புகளையும் வெறுக்கும்படி புரிய வைத்தவர்கள் தாமஸ் மூரும் அவரது ஆதரவாளர்களும் எனில் மிகையாகாது. வில்லியம் டிண்டேலின் மொழி பெயர்ப்புகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு திருமறைகள் தீயிலிடப்படன. பத்து ஆண்டுகளுக்குப்பின் வில்லியம் டிண்டேல் தனது பற்றுறுதிக்காக மாண்டார். பின்னர் முழுத்திருமறையும், மைன்ஸ் கவர்டேல் (**Milcs Coverdale**) என்பவரால் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

இங்கிலாந்தின் ஆட்சியும், உரிமைகளும் எக்காலத்தும் தேச உடைமைகளே. போப்போ, அல்லது அந்நாட்டிற்குப் புறம் கேயிருந்த வேறு யாரோ அவற்றில் தலையிடலாகாது என்ற தேசிய உணர்வு தழைத்தோங்கி நின்றது. இங்கிலாந்துத்திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்திலும் ஏராளமானவர்கள் உயிரிழந்தனர். பலர் நினைவில் நிற்குமளவிற்கு நிகரில்லாப் பணியாற்றியுள்ளனர்.

தாமஸ் என்ற நால்வர்

சர் தாமஸ் மூர்

16- ஆம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்து வரலாற்றில் முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நிறைந்த நூற்றாண்டு. அக்காலத்தில் சிலர் சமய மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்தனர். அவர்களை கத்தோலிக்க வலதுசாரிகள், அதாவது அரசனின் ஆதாரவாளர் என்றும், சிலரை இடதுசாரிகள் அதாவது சீர்திருத்தவாதிகள் என்றும் கூறலாம். சர் தாமஸ் மூர் என்பார் அரசின் முக்கிய அமைச்சரும், ரோமன் கத்தோலிக்கரில் சிறந்தவருமாயிருந்தார். ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில்

சர் தாமஸ் மூர்

முறைப்படி இறையியலைக் கற்று ஆயர்பணியில் அமைய தீர்மானித்திருந்தார். ஆனால் வழக்குரைஞராக மாறினார். சிறந்த மனித இயல்வாதியான ஏராஸ்மஸ்ஸின் விசிறி. திருமறை அறிஞராயிருந்த ஜான் கோலட் (John Colat) என்பவரின் நண்பன். ஏராஸ்மஸ்ஸைப் போல் மூரும் தம் காலத்து ஐரோப்பிய மக்களின் வீழ்ச்சியைப் பற்றி திறமையாகத் திறனாய்வு செய்து கூறினார். கிரேக்கச் சொல்லின் பெயரில் ஒரு நூல் எழுதினார். அதன் பொருள் நல்ல இடம் (The Good Place) அது மிகவும் விரும்பப்பட்டது. அதன் மூலம் மூரின் புகழ் எங்கும் பரவியது. அதன் தலைப்பு ஒரு பொதுவான ஆங்கில வார்த்தையாக மாறியது. அதில் மூர், உலகம் இருக்கின்ற பாதையையும், இருக்க வேண்டிய பாதையையும் எழுதினார்.

மூர் பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்தினர் ஆனார். தொடர்ந்து இறையியலிலும் ஆர்வம் காட்டினார். 1523 இல் இங்கிலாந்து அரசன் எட்டாம் ஹென்றியின், "ஏழு திருவருட்சாதனங்களைப் பற்றிய பாதுகாப்புரை" (The Defence of the seven sacraments) என்ற நூலுக்கு லுத்தரின் மறு மொழிக்கு இவர் பதில் கொடுத்தார். 1529 இல் அரசின் முன்னணி அமைச்சராகத் திகழ்ந்தார். கார்டினல் உல்கிக்குப் பதிலாக அப்பதவியில் அமர்த்தப்பட்டார்.

ஆங்கில நாட்டின் உரிமைகளை உயர்த்துபவராகவும், அரசனுக்கு ஆற்றல் மிகு ஆதரவாளனாகவும், நல்ல ரோமன் கத்தோலிக்கனாகவும் இருந்தார். 1532 இல் 8 ஆம் ஹென்றியின் திருமண ரத்து சம்பந்தமான கேள்வியெழும்பின போது மூர் பதவியிலிருந்து தாமே விலகிக் கொண்டார். அதன் விளைவாக அவர் லண்டன் கோபுரத்தில் ஓராண்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அப்போது அல்லலில் ஆறுதலின் உரையாடல் (**A Dialogue of Comfort Against Tribulation**) என்னும் நூலை எழுதினார். 1535 - இல் போப்புவுக்கு அவர் விசுவாசமுள்ளவராய் இருந்தமைக்காகச் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார். 400 ஆண்டுகளுக்குப் பின் ஒரு போப் மூரைப் புனிதர் என்று அறிவித்தார்.

தாமஸ் உலசி

அரசனின் ஆதரவாளர்கள் என்று சொல்லப்படும் முக்கியமானவர்களில் தாமஸ் உல்சியும் ஒருவர். இவர் நடுத்தரக் குடும்பத்தில் தோன்றியவர். திருச்சபையில் மிக முக்கியமானவராக எழும்பியவர். அதிகார வெறியன், ஆடம்பரப் பிரியன், தனது ஆடம்பரத்தாலும், அதிகாரத்தைப் பழிபாவத்திற்கு அஞ்சாமல் பயன்படுத்தியதாலும் திருச்சபையில் தனது செல்வாக்கை இழந்தார். 1514 இல் யார்க்கின் ஆர்ச் பிஷப்பாக மாறினார். இங்கிலாந்தின் இரண்டாவது பேராயர் இவர். அரசின் அமைச்சர் சமயக் கண்காணியார். ஆங்கிலச் சட்ட ஒழுங்கின் தலைவர், செல்வச் சீமாள்களின் வீட்டின் தலைவர். இங்கிலாந்து திருச்சபையின் கார்டினலாகவும் ஆனார் போப் பதவியில் அமர ஆசைப்பட்டார். வெறும் வெளிப்பகட்டுடையவராய் இருந்தமையாலும், அரசனின் திருமணக் காரியம் பற்றி விளக்கம் செய்வதில் வெற்றி காணாமையாலும் அவர் தகுதியற்றவரானார். அரசுக்கெதிராகக் குற்றம் புரிந்தவர் என்று தீர்க்கப்பட்டார். ஆனால் விசாரணைக்குக் கொண்டு போகும் வழியிலேயே 1530 இல் மரித்தார்.

தாமஸ் உலசி

தாமஸ் கிராம் வெல்

கிராம் வெல் பேராசைக்காரர். இத்தாலியில் கூலிப் படையில் பெரும் பொருள் ஈட்டியவர். லண்டனில் காசுக் கடை வியாபாரம் செய்தவர். அரசியல் சமர்த்தன். உல்சியின் இணையாளரும், அவரது பணியில் தொடர்ந்தவரும், அரசனின் ஆலோசகருமானவர். இவர் இங்கிலாந்திலிருந்த துறவி மடங்களை ஒடுக்குவதில் முதன்மையானவராகவும், தீவிரமானவருமாக இருந்தார். 1540 இல் ஒரு துறவி மடங்கூட இல்லாமலாக்கினார். அவைகளின் செல்வத்தை அரசின் கருவூலத்திற்கு தீவிரமாய் அனுப்பினார். துறவி மடங்களின் நிலங்களும் கட்டிடங்களும் செல்வாக்கும் அபிமானமுமுள்ள செல்வர்களையும், அரச குடும்பத்தையும் அடைந்தன.

தாமஸ் கிராம் வெல்

ஆங்கில அரசு குடும்பத்தினர் சீர்திருத்தத்தை ஆதரித்ததற்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம். இதற்குமுன் இங்கிலாந்தின் மொத்த நிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு திருச்சபைக்குச் சொந்தமாக இருந்தது. கிராம் வெல்லின் முயற்சியால் அவை அரசுகுடும்பத்தைச் சேர்ந்தன. எனினும் இறுதியில் உல்சியைப் போல இராம் வெல்லும் அரசுகுடும்பத்துத் திருமணத்தால் மாண்டார். எட்டாம் ஹென்றி ஆன்னி போலின் என்பாருக்குப் பின் ஜேன் செய்மோர் என்னும் பெண்ணை மணந்தான். அவள் ஒரு ஆசை மகவைப் பெற்றதும் மாண்டாள். அந்த மகனே ஆறாவது எட்வர்ட். ஜேன் செய்மோரின் மணம் பற்றிய வாதத்தில் ஹென்றிக்கும், கிராம் வெல்லுக்குப் பகை ஏற்பட்டது. **தேசத்துரோகி** எனச் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கிராம் வெல் தம் பதவியையும் வாழ்வையும் இழந்தார்.

தாமஸ் கிரான்மர்

இவர் ஆங்கிலத் திருச்சபை சீர்திருத்தத்திற்குத் தலைவராய் இருந்தார். காண்டர்பரி பேராயராக ஆனார். இவர் ஒரு நல்ல அறிஞன். நல்லவிசுவாசி. அவர் தேசிய சமயத்தின் அமைப்பையும், அதன் உரிமையையும் திட்டமாயும் வெளிப்படையாகவும் ஆதரித்தார். அது அவருடைய கெட்ட காலம் எனலாம். இங்கிலாந்தின் அரசர்களாக இருந்த மூன்று டியூடர் வம்சத்து அரசர்களின் காலத்தில் இதே முறையைப் பின்பற்ற முயன்றார். ஹென்றியின் (VII)

மூன்று திருமணங்களைச் செல்லாது என்று அவர் அறிவித்தார். சீர்திருத்த விசுவாசத்தில் சிறந்து விளங்கினார்.

ஆண்டிரியாஸ் ஓசியாண்டர் என்ற ஒரு பெரிய லுத்தரன் இறையியல் கல்வி கற்ற ஒரு பெண்ணை மணந்தார். சிறந்த நிர்வாகம் செய்தார். ஜெப புத்தகத்தின் இரு பதிப்புகளின் ஆசிரியராய்த் திகழ்ந்தார். அவரது ஆங்கில நாவன்மை எங்கும் செல்வாக்கைத் தேடித் தந்தது. மேரி அரசியாவதற்கு எதிராக தலைமைப் பேராயரான க்ரான்மர், ஜேன்ரே என்பவருக்கு ஆதரவாகக் கையொப்பம் இட்டதாலும், போப்பு மார்க்க வைராக்கியத்தாலும் லாற்றிமா, ரிட்லி, கரான்மர் ஆகிய மூன்று பேராயர்களையும் நெருப்பிலிட்டாள் மேரி. லாற்றிமரும் ரிட்லியும் எவ்வித மறுதலிப்புமின்றி மரணத்தை முத்தமிட்டுத் தழுவினர். க்ரான்மரோ மனவுறுதி தளர்ந்தவராய் ஒவ்வொன்றாய் மறுதலிக்கலானார். ஆறு தடவைகளாக தன் கோட்பாடுகளை மறுத்தார். போப்புவே உலகில் கிறிஸ்துவின் ஒரே பிரதிநிதி என ஒப்புக்கொண்டார். திருவிருந்தில் பொருள் மாற்றக் கொள்கையையும், உத்தரிக்குமிடத்தையும், பிற ரோமான சமயக்கொள்கைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டார். அதோடு நில்லாது லுத்தர், சுவிகிலி இவர்களின் கொள்கைகள் மாறுபாடானவை என்றும் அவற்றைக் கைக்கொண்டது தவறு என்றும் கூறினார். எட்டாம் ஹென்றி அரசன் கேதரின் அரசியைத் தள்ளியதற்குத் தாமே காரணமென்றும் தாமே ஏவினதாகவும், அது கொடிய பாவம் என்றும் அறிக்கை செய்தார். எனினும் மரணத் தீர்ப்பு க்ரான்மரை விட்டு விலகவில்லை.

திருமறையிலும், திருத்தாதுவர் பற்றுறுதி அறிக்கையிலும் காணப்படும் விசுவாசமே தம்முடைய விசுவாசம் என்று சத்தமிட்டுக் கூறினார். தமது மறுதலிப்புக்காக மனம் வருந்துவதாகக் கூறினார். தன் விசுவாசத்தை மறுதலித்து எழுதிய தமது வலது கையை நெருப்பில் நீட்டி அது வெந்து போகுமளவும் அப்படியே நீட்டி நின்றார். ஆண்டவராகிய இயேசுவே என் ஆவியை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று வேண்டுகல் செய்து உயிரை விட்டார். மேற்சொன்ன நால்வரிலும் நாம் காணும் சீர்திருத்தச் செயல்பாடுகளையும் தொடர்புகளையும் காட்டிலும் அரச குடும்பங்களில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எவ்வளவாய்த் திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்தைப் பாதித்தன என்பதைத் தொடர்ந்து காண்போம்.

தாமஸ் கிரான்மர்

எட்டாம் ஹென்றி அரசன் (1509-1547)

இங்கிலாந்து அரசர்கள் பொதுவாக ரோமன் கத்தோலிக்க சபைக்கும், அதன் பற்றுறுதிக்கும் உண்மையாக (Loyal) இருந்தனர். ஜான் மன்னன் தன் அரசு முடியைப் போப்பிடமிருந்து கி. பி. 1215-இல் பெற்றுக் கொண்டான். டியுடர் முடியரசின் இரண்டாம் மன்னன் எட்டாம் ஹென்றி, ஆங்கில அரசர்யாவரிலும் கொடுங்கோலன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். துவக்கத்தில் போப்புக்கு மிகுந்த ஆதரவாயிருந்தார். இவர் தமது தமையன் ஆர்தர் இளவரசன் உயிரோடிருக்கையில் ஆயர் பணியில் நாட்டமுடையவராகவும், காண்டர்பரி தலைமைப் பேராயர் பதவி மேல் தேட்டமுடையவராகவும் காணப்பட்டார். இவருக்கு பதினெட்டு வயதாகும் போது இவரது தமையன் இறந்து போனதால் 1509ல் (பிறப்பு 1491) அரசரிமை பெற்றார். வனப்பு மிகுந்தவர், வீரமும் அறிவும் ஆற்றலும், இசையறிவும், இறையியற்கல்வியும் உடையவர். தோன் வலிமையால் மாற்றாரை அடக்கிய மாவீரன். திறமையாலும், திருச்சபைப்பற்றாலும் பாராளுமன்றத்தின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றார். ஆட்சித்துறையில் அவருக்கு அனுசூலமாகவும், ஆலோசகராகவும் ஆரம்பத்தில் திகழ்ந்தவர் தாமஸ் உல்சி என்ற பெரியார். தாமஸ் உல்சி முதலமைச்சராகவும் தலைமைப் பேராயராகவும் அரசனுக்குப் பேருதவியாய்த் திகழ்ந்தார்.

ஹென்றி ரோமைச் சபை மீது மிகுந்த பற்றும் மதிப்பும் வைத்திருந்தார். ஜெர்மனியில் ரோமைச் சபைக்கு எதிராக லுத்தரின் புரட்சியைக் கேள்விப்பட்டு வியந்தார். வெகுண்டார். லுத்தரின் பாபிலோனியச் சிறையிருப்பு என்ற நூலுக்கு கி. பி. 1521 இல் மறுப்பு நூல் ஒன்று வெளியிட்டார். அந்நூலின் பெயர் ஏழு திருவருட் சாதனங்களைப் பற்றிய காப்புரை. அந்நூல் ஹென்றியின் வெகுண்ட நிலையில் வெளியான நூல். தாமஸ் மூர் என்பவரோ அந்நூலை சற்று நிதானக் குரல் ஒலிக்கும்படி எழுதும்படி ஆலோசனை கூறினார். போப்புவோ அந்நூலுக்காக ஹென்றியை வெகுவாய்ப் பாராட்டி, சமயப் பாதுகாவலர் (Defender of the faith) என்ற புகழ்ப் பெயரும் சூட்டினார். ரோமைச் சமயக் கோட்பாடு களைக் குறை கூறினாரை ஹென்றி கொடுமையாய்த் தண்டித்தார். விளிப்பின் ஆதரவாளர்களை வெகு ஆங்காரமாய் ஒடுக்கினார். வில்லியம் டண்டேல் என்பாரின் புதிய

ஒப்பந்த நூல் ஆங்கில மொழியாக்கத்தை யாரும் படிக்கலாகாது என்று கட்டளையிட்டார். சமயப்பாதுகாவலர் என்னும் பெயருக்கு உண்மையாக இருந்தார். சமயப்பாதுகாவலர் என்று அவர் சம்பாதித்த பெயர் இன்றளவும் ஆங்கில அரசர்களுக்கும், அரசிகளுக்கும் புகழ் மாலையாகத் திகழ்ந்து வருகிறது.

1502 இல் இளரசன் ஆர்தர் மரித்தபின் அவரது விதவையை ஹென்றி மணக்க விரும்பினார். அவ்விதவையின் பெயர் கேதரின் (**Gatharine**). கேதரின் ஸ்பெயின் நாட்டு அரச தம்பதிகளான பொடினாண்டு, இசபெல்லா என்போரின் புதல்வி, புனித ரோமைப் பேரரசன். **5**ஆம் சார்லஸ் பேரரசனின் அத்தை. அன்னாரை மணக்க **2** ஆம் ஜூலியஸ் என்னும் போப்பு அனுமதி அளித்தார். **1509** இல் அவர்களின் திருமணம் நடந்தது. அரசி ஏழு பிள்ளைகளைப் பெற்றார். **1516** இல் பிறந்த மேரி என்பவரைத் தவிர மற்றவையெல்லாம் மாண்டன. லேவியராகம் **20 : 21** இல் கூறப்பட்டுள்ள தெய்வ தண்டனை தானோ என்று அரசன் கலங்கினான். ஆண் மகன் ஒருவன் ஆள்வதற்கு இல்லையே என்று அரசன் ஏங்கினான். இனி கேதரினுக்கு மகன் பிறப்பதில்லை என்று உறுதி கொண்டான். கேதரினும் சுகதேகியல்லள். அரசு ஆலோசனை மன்றத்தில் இருந்த ஆன்னிப் போலின் என்ற காரிகையின் மீது காதல் கொண்டான். தம் தந்தையின் வற்புறுத்தலுக்காக தாம் கேதரினை மணந்ததாகச் சொன்னார். மேலும் சகோதரனின் மனைவியை மணந்தது முறைகேடானது என்ற மனநோவு தமக்கு இருப்பதாக அறிவித்தார். இதன் விளைவு கேதரினை மணவிலக்குச் செய்ய விரும்பினான். தமது தலைமைப் பேராயர் தாமஸ் உல்சியையும், யார்க்கின் கார்டினல் ஆர்ச் பிஷப் (தலைமைப் பேராயர்) பையும் அணுகி தாம் கேதரினை மணந்தது செல்லாது என்று சொல்ல வேண்டும் என்றார். போப்புக்கும் தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்.

அப்போது போப்பாக இருந்தவர் ஏழாம் கிலமெந்து என்பார். இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு போல் என் செய்வதன்றியாது திகைத்தார். மணவிலக்குக்கு அனுமதி அளித்தால் பேரரசன் ஐந்தாம் சார்லஸின் பகைக்கு ஆளாக வேண்டும். அனுமதி அளிக்காவிடின் ஹென்றி பகைப்பார். எனவே எந்தப் பதிலும் சொல்லாமல் போப் ஐந்து ஆண்டுகளைக் கடத்தி விட்டார். ஹென்றி பொறுமையை இழந்தார். தம் அதிகாரத்தை தாமே நிலை நாட்டும் முயற்சியில் இறங்கினார். **1531** இல் தம் நாட்டு ஆயர்கள் போப் பின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியக் கூடாது என்று கட்டளையிட்டார். ஆயர்கள் அனைவரும் தமக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்தின் மூலம் சட்டம் அமைத்தார். அதுமுதல் இங்கிலாந்து சபை இங்கிலாந்து அரசனின் ஆளுகையின் கீழ் வந்தது. சீர்திருத்த எண்ணமுடையோரை ஆதரித்தார். **1532** இல் போப்புவுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியை ஹென்றி

நிறுத்தினார். தாமஸ் கிராம்வெல் என்ற சீர்திருத்த ஆதவராளர் முதன்மை அமைச்சராக்கப்பட்டார். தாமஸ் கிரான்மர் என்ற சீர்திருத்தவாதி முதல் கான்டர்பரி முதன்மை பேராயராக 1533 இல் அருட்பொழிவு பெற்றார். கான்டர்பரி முதன்மைப் பேராயர் சமயச் செயல்பாடுகளுக்குத் தலைவரானார். புதிய சபை இங்கிலாந்துத் திருச்சபை என்று அழைக்கப்பட்டது. பேராயர் ஆளுகைமுறை அங்கு நடைபெற்றது. திருச்சபை வரலாற்றில் மேற்குச் சபை, கிழக்குச் சபை என்பது வத்தீன், கிரேக்கு என்று பிரிந்தது போல சீர்திருத்தச்சபை வடக்கு, தெற்கு என்று பிரிந்தது.

5ஆம் சார்ல்ஸின் இது போன்ற மணவிலக்கை அனுமதித்த போப்பு 7 ஆம் கிலமெந்து தமது மணவிலக்கை அனுமதியாததேன் என்பது ஹென்றிக்கு எரிச்சலை வளர்த்தது. கோபமுற்ற கோமகன் போப்பின் பிரதிநிதியும் இங்கிலாந்தின் முதன்மை நீதிபதியுமாயிருந்த தாமஸ் உல்சியை தலைமைப் பேராயர் பதவியினின்று தள்ளினார். தாமஸ் உல்சியின் மீது அனுதாபம் காட்டிய ஆயர்கள் மீது 266 லட்சம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. ஆயர் சங்கச் சொத்து அணைத்தும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. அவர்கள் அரசனுக்கு உண்மையானவர்களாக மாறிவிட்டனர் என்று அரசன் நம்புமளவும் சிறையில் வைக்கப்பட்டனர். வேறுவழியின்றி ஆயர்கள் அரசனே கிறிஸ்துவின் ஆணைக்கொப்ப ஆயர்களுக்கும், திருச்சபைக்கும் முதன்மைத் தலைவர் என்று ஏற்றுக் கொண்டனர். 1531 இல் 1532 இல் கான்டர்பரி, யார்க் பேராயங்களின் ஆயர்களின் சங்கம் பின் வரும் காரியங்களை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்தார் ஹென்றி.

- (I) அரசனின் அனுமதியின்றி சபைச் சட்டங்கள் எதுவும் பிறப்பிக்கலாகது.
 (II) ஏற்கனவே திருச்சபையில் இருக்கும் ஒழுங்குகளும் முறைகளும், சட்டங்களும் அரசரின் மாட்சிமைக்குப் பங்கம் விளைவிப்பவை. குடிமக்கள் கைக் கொள்வதற்கும் பாரமானவை
 (III) அரசன் நியமிக்கும் ஆளுகை மன்றமே சபைச் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும். பின்னர் ஹென்றி ஒவ்வொரு சட்டங்களாக இயற்றி தம் நாட்டை ரோமைச் சபை உறவினின்றி பிரித்துக் கொள்ள முயன்றார்.

(I) அபயத் தடைச் சட்டம் (Restraint of Appeals)

1533- இல் இச்சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதன்படி ஆங்கில மக்கள் போப்புவுக்கோ, அயல் நாட்டவர் யாருக்கோ அபயமிடலாகாது. அப்படிச் செய்வது ஆங்கில ஆட்சிக்கும், மன்னரின் மாட்சிக்கும் இழுக்கும் முறணுமாகும்.

(ii) தவிர்க்கும் சட்டம் (Act of Dispensation)

ஆயர்களோ சபையாரோ போப்புவுக்கோ அல்லது அவரது

ஆதீனத்திற்கோ எவ்விதவரியும் செலுத்தலாகாது. போப்போ அவரது பிரதிநிதிகளோ இங்கிலாந்திலிருந்த மடங்களையோ, வேறு நிறுவனங்களையோ பார்வையிடலாகாது. இச்சட்டம் ஆங்கிலத் திருச்சபையைப் போப்பின் கையினின்று முழுவதுமாய் விடுவித்தது.

(iii) திருச்சபை அலுவலர்கள் நியமனச்சட்டம் (Ecclesiastical Appointments Act)

அரசனே பேராயர்களை நியமிப்பவர். அது ஆங்கிலத் திருச்சபையில் இன்று வரை நிலவுகிறது.

(iv) மாபெரும் ஆற்றல் மிகு சட்டம் (Act of Supremacy)

கி. பி. 1534 அரசனே ஆங்கிலத் திருச்சபையின் இணையற்ற ஒரே தலைவர். இதற்கிடையில் தாமஸ் கிரான்மரின் உதவியுடன் ஹென்றி கேதரினுடன் இருந்த மண உறவை முறித்துக் கொண்டார்; 1533 ஜூன் தில் ஆன்னிப் போலினை மணந்து கொண்டார். முன்னூறவால் அவன் அப்போது கருவுற்றிருந்தான்.

(v) அரச வாரிசுச் சட்டம் (Act of Succession) :

1534-1535 இல் போப் ஹென்றியைத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கினார். அதற்கு முன்னரே அதை எதிர்க்கும் ஆற்றலுடைய அரச வாரிசுச் சட்டத்தை இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றம் பிறப்பிக்கச் செய்தார் ஹென்றி. அதன் படி இங்கிலாந்து பாராளுமன்றம் கேதரினுடனுள்ள அரசனின் மண உறவுக்கு விலக்கம் செய்யப்பட்டது. ஆன்னி போலினை அரசியாக ஒப்புக் கொண்டது. அன்னாரின் வாரீசே அரசரிமைக்கு உரியது என்றும் தீர்மானித்தது.

மடங்கள் ஒழிப்பு

இங்கிலாந்து திருச்சபையில் தலைமைப் பேராயராகப் பணியாற்றிய கிராம் வெல் 1535- இல் மடங்களைப் பார்வையிட்டார். ஏற்கனவே தாமஸ் உல்சி முறைகோடாய் விளங்கிய பல மடங்களை போப்பின் அனுமதியுடன் ஒழித்துவிட்டார். கிராம்வெல் பார்வையிட்ட போது மடங்களில் ஒழுங்கினங்களும், சீர்கேடுகளும் காணப்பட்டன. மடங்கள் அத்தனையாய் அன்று தேவையில்லை. ஏனெனில் அவை சேவையில் இல்லை. கல்விக்கூடங்கள் கலைக் கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள், ஆதரவற்றோர் இல்லங்கள் போன்ற சேவையில் மக்கள் ஆர்வமுற்றிருந்தனர். மடங்களோ அத்துறைகளில் ஆர்வமுற்றிருந்தன.

1356- இல் மடங்களை ஒழிக்கப் பாராளுமன்றம் சட்டம் பிறப்பித்தது. மடங்களின் நிலங்களும். இசாத்துக்களும் கட்டிடங்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. 1540 க்குள் 645 துறவி மடங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அவை அரசனையும் செல்வரையும் போய் அடைந்தன. மடங்களால் பிழைத்து

வந்தோர், பராமரிக்கப்பட்ட ஏழைகள் போன்றோர் அதோகதியாயினர். ஏழைகள் பாதிக்கப்பட்டனர். பொருளாதார நிலை சீர் குலைந்தது. இதனால் பண்ணையாட்கள் கலகம் பல இடங்களில் நடைபெற்றது. அரசு கொடுமையாய் அதை அடங்கியது.

ஹென்றியின் தொடர் மணங்களும், தொடர்பில்லா நட்புகளும்

ஹென்றிக்கு ஆன்னி போலின் மேல் வெறுப்புண்டாயிற்று. ஆன்னி விபசாரக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டாள். 11 நாட்களுக்குப்பின் ஜேன் செய்மோர் (Jane Seymore) என்ற பெண்ணை மணந்தார். 1537 இல் அக்டோபர் 12-ஆம் நாள் ஜேன் எட்வர்ட்டைப் பெற்றார். 12 நாட்களுக்குப் பின் ஜேன் மரித்தாள்.

இக்காலத்தில் வில்லியம் டிண்டேல் புதிய ஒப்பந்த நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிட்டார். சீர்திருத்த ஆவி தீவிரமாய்ப் பரவியது. அரசு அதிகாரிகளும் திருச்சபை அதிகாரிகளும் அம்மொழி பெயர்ப்பை எதிர்த்தனர். எனினும் அநேகர் அதால் கவரப்பட்டனர். திருமறை தேவை என்றுணர்ந்த ஹென்றி

எட்டாம் ஹென்றி

ஒவ்வொரு கோயிலிலும் ஒரு திருமறை இருக்க வேண்டும் என்றார். அவை ஒருவரும் எடுத்துச் செல்லா வண்ணம் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டிருந்தன.

ஹென்றி ரோமைச் சபையாரையும், சீர்திருத்தவாதிகளையும் பிரியப்படுத்த விரும்பினார். ரோமைச் சபையாரைப் பிரியப்படுத்த ஆறு அம்சங்களின் சட்டம் என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தினார். அதன் மூலம் தாம் ஒரு ரோமைச் சபைப்பற்றாளன் என்பதைப் பறை சாட்டினார். ஆறு நட்புகள் பின்வருமாறு.

1 பொருள் மாறுதல் கொள்கை இங்கிலாந்தின் பற்றுறுதியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதை மறுப்போர் சுட்டெரிக்கப்படுவார்கள்.

2 திருவிருந்தில் இரசம் சபையாருக்கு வழங்கலாகாது.

- 3 ஆயர்கள் திருமணம் செய்யக்கூடாது.
- 4 துறவிகளின் நோன்பு நிலை உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- 5 திருவிருந்து திருப்பலியாக அங்கிகரிக்கப்பட்டது.
- 6 ஆயர்களிடம் பாவ அறிக்கை செய்ய வேண்டும்.

ஹென்றி அரசனின் மரணம் வரை இவை பின்பற்றப்பட்டன. சீர்திருத்த சபை எழுத்தாளர் ஜான்ஃபோக்சே (John Hoxe) என்பார் இந்த ஆறு விதிகளையும் ஆறு நரம்புகளின் மிலாறு (The whip of six Strings) என்றார். இவ்விதிகளை வெறுத்த இரு பேராயர்கள் தாங்களே பதவியினின்று விலகிக் கொண்டனர். ஆனால் இரான்மர் அரசனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற அவரது கொள்கையின்படியே உண்மையாய்க் கீழ்ப்படிந்தார். தனது மனைவியை அனுப்பி விட்டுத் துறவு பூண்டார்.

ஹென்றி சீர்திருத்தவாதிகளையும் பிரியப்படுத்த விரும்பினார். ஜெர்மானியச் சிற்றரசன் ஜான் பிரட்ரிக்கின் சகோதரியும் சீர்திருத்தச் சபையைச் சேர்ந்தவருமான ஆன்னி என்பவரை மணந்தார். அதன் மூலம் ஜெர்மானிய சீர்திருத்தவாதிகள் தமக்குச் சாதகமாய், ஆதரவாய் இருப்பர் என நம்பினார். பேரரசன் 5ஆம் சார்லஸின் பகைவருடன் நட்புக்கொண்டார். இத்திருமணம் 1540 ஜனவரி 6 ஆம் நாள் நடைபெற்றது. நாட்டின் நலனுக்காக, அரசியல் பலத்துக்காக நடைபெற்ற இத்திருமணம் ஆறே மாதங்களில் முறிவுற்றது. 1540 ஜூலை மாதத்தில் அதிகமான பணத்தைக் கொடுத்து ஆன்னியை அனுப்பிவிட்டார். இத்திருமணத்திற்கு ஆதரவாய் இருந்த கிராம்வெல் 1540 ஜூலை 2 ஆம் நாள் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார்.

அதன்பின் கேதரின் ஹவட் என்ற ரோமன் கத்தோலிக்கப் பெண்ணை மணந்தார். மேற்காணப்படும் மூன்று காரியங்களிலும் ஹென்றி ரோமன் கத்தோலிக்க சபையில் மிகப்பற்றுடைபவர் என்பது விளங்குகின்றது. கேதரின் ஹவுட்டின் நடக்கையில் சந்தேகம் கொண்ட ஹென்றி 1542 பெப்ரவரியில் அவளைக் கொன்றார். கடைசியாகக் கேதரின் பார் (Catherine Por) என்னும் பெண்ணை 1543 ஜூலையில் மணந்தார். அவள் ஹென்றியின் மரணத்திற்குப் பின்னும் வாழும் பேறுற்றாள். 1547 ஜனவரி 28-ஆம் நாள் ஹென்றி மரித்தார்.

ஹென்றியின் மரணத்தின் போது மூன்று வகையான கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தனர்.

(1) போப்பின் ஆட்சியை எதிர்த்தவர்கள். எனினும் இவர்கள் சபையில் வேறு மாறுதல்களை விரும்பவில்லை.

(2) வைராக்கியமுள்ள ரோமன் கத்தோலிக்கர் போப்பின் ஆளுகையை மீண்டும் வல்லமையாய் இங்கிலாந்தில் அமைக்க விரும்பினர்

(3) சீர்திருத்தவாதிகள். இங்கிலாந்து திருச்சபையில் முழுமையான சீர்திருத்தம் ஏற்பட ஏங்கினர். உழைத்தனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து பெருகியது.

ஹென்றியைப் பொருத்தமட்டில் தமது சுயநலமே திருச்சபை வாழ்வில் குறுக்கிட்டன. இங்கிலாந்துத் திருச்சபையை முழுமையாக அரசின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தார். அதே நேரத்தில் ரோமைச்சபை பற்றுறுதியையும் அப்படியே கடைப்பிடித்தார். ஒரு பக்கம் துறவி மடங்களை ஒழித்தார். மறுபக்கம் ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் ஆங்கிலத்திருமறை ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டான். ஒருபக்கம் கிரான்மர் போன்றோரின் ஆலோசனையைக் கேட்டார். மறுபக்கம் ஆறுவிதிகள் போன்றவற்றைத் தீர்மானமாக்க கிரான்மாரின் மறுப்பை மீறினார். ஹென்றிக்குப் பின் 6 ஆம் எட்வர்டு அரியணை ஏறினார்.

ஆறாம் எட்வர்டு

ஆறாம் எட்வர்டு

இவர் 1547 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 28 ஆம் நாள் அரியணை ஏறினார். இவர் ஹென்றி மன்னரின் மூன்றாம் மனைவியான ஜென்செய்மோர் அரசிக்குப் பிறந்தவர். எட்வர்டு ஒருவரே ஹென்றியின் ஒரே ஆண் வாரிசு. சுகதேகியல்லர். ஒன்பதே வயதில் அரியணை ஏறினார். முதன்மைப் பேராயர் கிரான்மர் தலைமையிலான சிறப்பு ஆலோசனை மன்றம் ஒன்றை ஹென்றி ஏற்படுத்தியிருந்தார். இம்மன்றத்தின் பெரும்பான்மையினர் சீர்திருத்தக் கொள்கைக்கு ஆதரவாளர்களே. எட்வர்டு கிரான்மரின் தூண்டுதலால் சீர்திருத்தப்பற்றுடையவராயிருந்தார். எனவே சீர்திருத்த சபைக் கொள்கைப்படி சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன ஹென்றி கையாண்ட அநேக காரியங்கள் கைவிடப்பட்டன.

(1) ஆறு அம்ச நடபடிகள் தள்ளப்பட்டன.

(2) சிலைகள் அகற்றப்பட்டன.

(3) சபைச் சொத்துகள் கைப்பற்றப்பட்டன.

(4) திருவிருந்தில் அப்பத்திற்குப் பின் இரசமும் வழங்கப்பட்டது.

(5) வழிபாட்டு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

(6) Alter பலிபீடமாகக் கருதப்பட்டது பின் திருவிருந்துமேசையாக

(Communion Table) மாறினது.

(7) அப்பச்சிலவலுக்கு (Wafers)ப் பதிலாகசாதாரண ரொட்டி பயன்படுத்தப்பட்டது.

(8) மரித்தோருக்காக ஏறெடுக்கப்பட்ட வேண்டுகல்கள் நிறுத்தப்பட்டன

(9) வழிபாடும், வழிபாட்டில் ஆயரின் உடையும் எளியதாக மாற்றப்பட்டன.

(10) திருமறையை வழிபாட்டில் வாசிக்க முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

(11) வழிபாடு ஆங்கிலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

முதலாம் இறைவழிபாட்டு நூல்

ஹென்றி அரசனின் காலத்திலேயே இப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிரான்மருக்கு இதில் பெரும்பங்குண்டு. சீர்திருத்தசபையாருக்கு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியால் ஜெர்மனி, இத்தாலி, போலந்து ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வந்து அடைக்கலம் புகுந்த சீர்திருத்தசபைக்காரர்களின் உழைப்பும் அந்நூலில் கலந்துள்ளது. எல்லாச் சபைகளிலும் அந்த நூல் பயன்படுத்தப்பட்ட வேண்டும் என்ற ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. வழிபாட்டில் சபையார் மறுமொழி சொல்லும் வாய்ப்புக்கொடுக்கப்பட்டது. திருமறைப்பாடங்கள் பழைய ஒப்பந்த நூலிலிருந்தும் புதிய ஒப்பந்த நூலிலிருந்தும் அமைந்தன. வழிபாட்டு நூலில் காலமொழி வழிபாடு, மன்றாட்டு ஜெபம், திருவிருந்து வழிபாடு, திருமுழுக்கு, திருமணம், ஞான உபதேசம், திடப்படுத்தல், அடக்கம் போன்ற வழிபாடுகள் இடம்பெற்றன. திருவிருந்தின் போது, உனக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட நமது ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சரீரம் உன் சரீரத்தையும் ஆன்மாவையும் முடிவற்ற வாழ்வுக்கென்று காக்கப்படவது, என்றும் உனக்காகச் சிந்தப்பட்ட தமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் உன் சரீரத்தையும் ஆன்மாவையும் முடிவற்ற வாழ்வுக்கென்று காக்கக்கடவது என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆயர்கள் தனியாக நடத்தும் திருப்பலி நின்று போயிற்று. மூவராவது இல்லாவிடில் திருவிருந்து வழங்கப்படலாகாது என்று கூறப்பட்டது.

இரண்டாவது இறை வழிபாட்டு நூல்

1552 இல் ஆறாம் எட்வர்டு மன்னன் ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் சீர்திருத்த அறிஞர்களை அழைத்து அவர்கள் உதவியால் இரண்டாவது இறைவழிபாட்டு நூலை வெளியிட்டார். இது அரசனின் பெயரிலேயே வெளியிடப்பட்டது. முந்திய நூலைக் காட்டிலும் அதிகமான சீர்திருத்த சபைக் கருத்துக்கள் அடங்கியிருந்தன. திருவிருந்தில் உனக்காக..நினைவு கூரும்படி....விசுவாசத்தினால் உன் இதயத்தில் நன்றியறிதலோடே அவரை உனக்கு ஆகாரமாய் உட்கொள்வாயாக. உனக்காகச் சிந்தப்பட்ட... நினைவு கூரும்படி.... இருப்பாயாக என்ற வாசங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. விசுவாசம், நினைவு கூருதல் என்பவைகளில் சுவீட்கிலி கால்வின் இவர்களின் சீர்திருத்தக் கருத்துகள் இளையோடுகின்றன. 1553-இல் நாற்பத்தி ரெண்டு பிரிவுகளடங்கிய பற்றுறுதி அறிக்கை ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. இயற்றியவர் க்ரான்மர். தூண்டியவர் 6 ஆம் எட்வர்டு. முதலாம் இறைவழிபாட்டு நூல் வெளியிடப்பட்ட காலத்திலிருந்து வழிபாடுகள் ஆங்கிலத்தில் நடைபெற்றன. ஞாயிறு தோறும் ஆண்டவரின் ஜெபம், பற்றுறுதி அறிக்கை, பத்துக்கட்டளைகள் போன்றவை சபையார் மனனம்

செய்யும் வகையில் ஆயர்களால் சொல்லப்பட்டன. ஆண்டுக்கு நான்கு முறை திருவசன அருளுரை ஆற்றப்பட்டது. மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையிலும் மாற்றம் காணப்பட்டது. மது அருந்துதல், சூதாட்டம் முதலிய தீய பழக்கங்களைச் சபையார் கைவிட்டனர். கிறிஸ்தவ அறிவிலும், வாழ்விலும் முன்னேறினர்.

மேரி அரசியின் எதிர்ப்பு

ஆறாம் எட்வர்டு திருமணமாகாமலேயே 1553 இல் தமது 16 ஆம் வயதில் காசநோயால் மரித்தார். அவரிடத்தில் மேரி அரசியானார். எட்டாம் ஹென்றியின் முதல் மனைவி கேகரினுடைய ஒரே மகள் மேரி. தாயைப் போல ரோமன் கத்தோலிக்கப்பற்றுடையவள். ஸ்பானிய இளவரசன் இரண்டாம் பிலிப்புவை 1554 ஜூலை 25 இல் மணந்தார். பிலிப்பும் ரோமைச் சமயப்பற்றுடையவர். இங்கிலாந்தை மீண்டும் போப்பின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வர விரும்பினார். சீர்திருத்தச் சபை நூல்களுக்கும் அருளுரைகளுக்கும் தடை உத்தரவு பிறப்பித்தார். சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை ஆதரிக்க பேராயர்களைச் சிறைப்படுத்தினார். பேராயர் கிரான்மரையும் கைது செய்தார். சிறையிலிருந்த ரோமைச் சபைப் பேராயர்களான கார்டினர் பான்னர் என்போரை சிறையினின்று விடுவித்தார். கார்டினர் பேராயரை நாட்டின் முதன்மை நீதிபதியாக்கினார். சிறந்த கல்வி கற்றோருக்கு மட்டுமே சமயப் போதனை அளிக்க வேண்டும் என்றார் அரசி. ரோமைச் சபைக்கு எதிரான சட்டங்கள் யாவும் பாராளுமன்றத்தால் இரத்து செய்யப்பட்டன. 8 ஆம் ஹென்றியின் முதல் மனைவி கோதரினே சட்டப்படியான மனைவி என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆன்னி போலினின் மகள் எலிசபெத்தல்லன் கேதரின் பெற்ற மேரியே அரசரிமைக்குரியவர் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. 6 ஆம் எட்வர்டு பிறப்பித்திருந்த சபைச் சட்டங்கள் யாவும் தள்ளப்பட்டன.

1549, 1552 இறை வழிபாட்டு நூல்கள் இரண்டும் தள்ளப்பட்டன. ஆயர்கள் மணம் செய்யக் கூடாது என்று கட்டளையிட்டார். திருவிருந்து பற்றிய விவாதத்தில் ரோமைச் சமயக் கொள்கையை ஏற்க மறுத்த கிரான்மர், லாற்றிமர், ரிட்லி என்ற மூன்று பேராயர்களும் பதிதரெனத் தீர்க்கப்பட்டு சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டனர். லாற்றிமர், ரிட்லி இருவரும் முதலில் 16 - 10 - 1555 ல் நெருப்புக்கு இரையானார்கள். கிரான்மர் முதலில் மறுதலித்தார் தமது சீர்திருத்தக்கருத்துக்களை என்னும் இறுதியில்

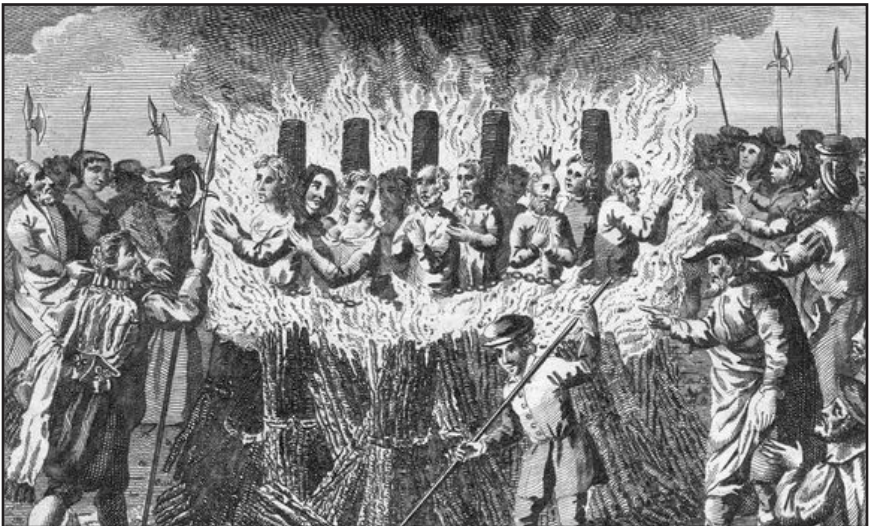
அரசி மேரி

அதற்காக வருந்தினர். 21 - 3 - 1556ல் மறுப்பாக அமைந்த பத்திரத்தை முதலில் நெருப்பிலிட்டார். இரண்டாவது மறுப்பு எழுதிய தமது கையை நெருப்பிலிட்டு எரித்தார். அவரும் தீக்கிரையானார். போப்பின் பிரதிநிதியாயிருந்த கார்டினர் ரெஜினால்ட் போல் இங்கிலாந்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார். பாராளுமன்றம் போப்பாட்சியை அங்கிகரித்தது. அதன்பின் ரெஜினால்ட் நாட்டிற்குப் பாவ விமோசனம் கூறினார். மேரி இரத்த வெறி கொண்டவராய் சீர்திருத்த சபையைச் சேர்ந்தவர்களைத் துன்புறுத்தினார். ஐந்தாண்டுகளில் சுமார் ஏறத்தாள 286 பேர் தீக்கிரையாயினர். எண்ணிறந்தோர் சிறையில் துன்புற்றனர் பலர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினர். ஏறத்தாள 1200 ஆயர்கள் பதவி இழந்தனர். மேரியின் கொடுரச் செயல்களைக் கண்ட இங்கிலாந்து மக்கள் அவரை **இரத்த மேரி (Bloody Mary)** என்று அழைத்தனர். மேரியின் வாழ்க்கையில் அமைதல் மேரி கணவனைக் காட்டி ஆறுவயது மூத்திருந்ததால் கணவன் வெறுத்தார். இல்லை அவருக்குப் பிள்ளையில்லாமற் போனதால் அவரது மனக்கோட்டையெல்லாம் வீண் கனவாயிற்று. மக்கள் ரோமைச் சபையின் கொடூரப் போக்கினை வெறுத்தனர். இந்நிலையில் 1558 நவம்பர் 17 இல் மேரி அரசி மரித்தார். போப்பின் பிரதிநிதி போல் பேராயரும் இறந்தார். கொலைகள் நின்றன. ஆன்னிப் போலினுடைய மகள் எலிசபெத் அரசியானார். பொற்காலம் பிறந்தது.

கிரான்மர் தீக்கிரையானார்

கொடுமைகள்

எலிசபெத் அரசர்

1588 இல் எலிசபெத் அரசியானார். அவர் சீர்திருத்த சபைப்பற்றுடையவர். அவருக்கு ஆதரவாக நாட்டின் நிலைமையும் இருந்தது. ஆக்ஸ்போர்டில் மூன்று பேராயர்கள் கொல்லப்பட்டதும், மெய்பக்தர்கள் சிறையிலும், கொடுமையிலும், கொலையிலும் துன்புற்றதை புதுபுக மக்கள் சகித்தார்களில்லை. மேரி அரசியின் காலத்தில் ஸ்பெயின் நாட்டு அரசனின் ஆதிக்கம் இங்கிலாந்தின் மீது இருந்ததை மக்கள் சிறிதேனும் விரும்பவில்லை.

எலிசபெத் அரசி

1) மேரி அரசி விதித்த தடைகளை எல்லாம் எலிசபெத் அரசி நீக்கினார்.

2) போப்புக்கு அபயமிடுதலையும், இங்கிலாந்து அரசின் மீது போப்புக்கு இருந்த அதிகாரத்தையும் தள்ளிவிட்டார்.

3) ஹென்றி தம்மை சர்வ அதிகாரி என்று அழைத்ததை எலிசபெத் விரும்பவில்லை. ஒரு பெண் 'தலை' என்று சொல்லப்படுவதைக் காட்டிலும் **ஆளுநர்** என்ற சொல் பொருத்தமுடையது என்று நம்பினார். 1559 இல் பாராளுமன்றம் அரசியை **இங்கிலாந்துத் திருச்சபையின் உயர் ஆளுநர் (Supreme Governor of the Church in England)** என்று அழைத்தது.

4) ஆங்கிலத் திருச்சபையின் திருமறையியற் கோட்பாடுகள் என்னும் நூலில் 20-வது கோட்பாட்டில் வழிபாட்டு முறைமைகளையும் சடங்குகளையும் ஏற்படுத்தவும், பற்றுறுதி குறித்து உண்டாகும் சந்தேகங்களையும் தீர்க்க திருச்சபைக்கே (அரசுக்கல்ல) அதிகாரம் உண்டு என்று அரசி எழுதினார். சபையாளுகையில் அரசி சர்வாதிகாரம் செலுத்தவில்லை என்பது இதன் மூலம் விளங்குகிறது.

5) ரோமைச் சபையாருக்கும் சீர்திருத்தச்சபையாருக்கும் பாரபட்சமின்றியே ஆரம்பத்தில் அரசி ஆட்சி செலுத்தினார். இதற்கு அரசியல் காரணங்களும், சமயக் காரணங்களும் இருந்தன. தன் நாட்டின் நலனைக்கருதி பேரரசனுக்கும், ஜெர்மானிய அரசர்களுக்கும் நல்லெண்ணம் எழும் வகையில் ஆட்சி புரிந்தார். சில நேரங்களில் பேரரசனுக்கும்

போப்புவுக்கும் பகை மூளும்படி வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தினார்.

6) மேலுரிமைச் சட்டம் (**The act of Supremacy**), ஒத்தொருமைச் சட்டம் (**The act of Uniformity**) என்ற இரு புதிய சட்டங்களை **1559**-இல் பிறப்பித்தார். அதன்படி ஆறாம் எட்வர்ட் சீர்திருத்த சபைக்கு ஆதரவாக அமைத்த சட்டங்கள் மீண்டும் உருப்பெற்றன. ரோமைச் சபைத் தொடர்பு தடுக்கப்பட்டது. எலிசபெத் அரசி சபையின் தலைவரானார். அரசியின் தலைமையை ஏற்காத ஆயர்களும் பேராயர்களும் பதவியினின்று நீக்கப்பட்டார்கள். ஆறாம் எட்வர்டு வெளியிட்ட இரண்டாம் வழிபாட்டு நூலும் (**The Second prayer book**) பற்றுறுதி அறிக்கையும் சில திருத்தங்களுடன் ஏற்கப்பட்டன. இது **1563** இல் நடந்தது. இது **39** பிரிவுகளுடன் அமைக்கப்பட்டது. (**1563**) (**The thirty nine articles**).

ஆறாம் எட்வர்டு அரசன் வெளியிட்ட இறைவழிபாட்டு நூலில் காணப்பட்ட சில பகுதிகள் நீக்கப்பட்டன. சில பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டன. ரோமாபுரி பேராயரிலிருந்தும் அவருடைய மாபாதகச் செயல்களினின்றும் என்ற மன்றாட்டு நீக்கப்பட்டது. மாட்சிமை பொருந்திய அரசிக்காகவும், ஆயர்களுக்காகவும், சபையாருக்காகவும் மன்றாட்டுகள் சேர்க்கப்பட்டன. இவை **1662** இலிருந்து காலை, மாலை வழிபாடுகளில் இடம் பெற்றன. திருவிருந்து வழிபாட்டின் வாசகங்களிலும் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆறாம் எட்வர்ட் அரசனின் இறைவழிபாட்டு நூலில் உனக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரம் உன் சரீரத்தையும் ஆன்மாவையும் முடிவற்ற வாழ்வுக் கென்று காப்பதாக, உனக்காகச் சிந்தப்பட்ட நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் உன் சரீரத்தையும் உன் ஆன்மாவையும் முடிவற்ற வாழ்வுக் கென்றுகாப்பதாக என்றிருந்தது. ஆனால் எலிசபெத் அரசியின் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட இறை வழிபாட்டு நூலில் சுவிகிலியின் போதனைக்கு இசைவாக கிறிஸ்து உனக்கு உனக்காக மரித்தார் என்று நினைவு கூரும்படி அவரை உனக்கு ஆகாரமாக உட்கொள்வாயாக, கிறிஸ்துவின் இரத்தம் உனக்காகச் சிந்தப்பட்டதென்று நினைவு கூரும்படி... நன்றியறிந்தவனாய் இருப்பாயாக என்று மாற்றப்பட்டது.

ஆயர்களின் ஆடையாக அங்கி அணிவதில் அரசியார் அக்கரை காட்டினார். **1552** இன் ஆசாரச் சட்டம் ஆயர்கள் வழிபாட்டில் வெளி அங்கி மட்டும் அணிந்தால் போதும் என்று கூறியது. அரசி எலிசபெத்தோ ஆறாம் எட்வர்டின் இரண்டாம் ஆண்டில் பாராளுமன்றம் ஆணையிட்டுள்ள அனைத்து அங்கிகளையும் திருவிருந்து வழிபாட்டில் ஆயர்கள் அணிய வேண்டும் என்று திருத்தம் செய்தார். அதன்படி வெண்ணிற நிலையங்கி (**Alb**), அதற்கு மேல் சாதாரண மூடங்கி (**Cope**). இவை பிற்காலத்தில் சுத்தாங்கத்தார் (**Puritans**) என்று அழைக்கப்பட்டோருக்கு வெருப்பாயிருந்தன.

எலிசபெத் ஆட்சிபீடம் ஏறி ஒன்பது மாதங்களான போது போல் என்பவரின் இடத்தில் மத்தேயு பார்க்கர் என்பவரை கான்டர்பரி தலைமைப் பேராயராக 1559 டிசம்பர் 17- இல் திருநிலைப்படுத்தச் செய்தார். மத்தேயு பார்க்கரின் திருநிலைப்படுத்துதல் பேராயர் ஆளுகை வரிசைப்படி அமையாது என்பது ரோமன்கத்தோலிக்கரது வாதம். ஆனால் அவரைத் திருநிலைப்படுத்தியபோது. அவரது தலையில் கை வைத்தோர் யாவரும் பேராயர் ஆளுகை வரிசைப்படி வந்தவர்களே. என்வே மத்தேயு பார்க்கரின் நியமனம் பேராயர் ஆளுகை வரிசைக்கு ஒத்ததாகும் என்பது அரசியின் சார்புடையோர் வாதம். மத்தேயு பார்க்கரின் இறையியல் அறிவை, வாதிடும் ஆற்றலை அரசியார் பெரிதும் மதித்தார். எனினும் அவருடைய மணவாழ்க்கையை அரசியார் வெறுத்தார். ஆயர்கள் மணம் செய்யலாம் என்றும் ஆசாரச் சட்டம் கூறினாலும் அரசியாரோ அதை அனுமதிக்க வில்லை. ஆயர்கள் திருமணம் செய்யலாகாது என்று ஆணித்தரம் என ஆணைகளைப் பிறப்பித்தார். அங்கி அணிதலையும், ஆராதனை முறைமைகளையும், திருவருட்சாதனங்களைச் செம்மையாய் நிறைவேற்றுவதிலும் அரசி அயராது அக்கரை காட்டினார். ஆங்கிலேயருக்கு இறையியலைக் காட்டிலும் வழிபாடு முக்கியம். ஐரோப்பியருக்கு வழிபாட்டைக்காட்டிலும் இறையியல் முக்கியம் என்பதை இதன்மூலம் அறிகிறோம். மத்தேயு பார்க்கர் விளம்பரங்கள் என்னும் நூலை வெளியிட்டார். அது 1566 இல் பிரசுரமாயிற்று.

ரோமைச் சபைக்கு அரசி எலிசபெத் கீழ்ப்படியவில்லை என்று கண்ட போப் (ஐந்தாம் பியஸ்) 1570 பிப்ரவரி 25-இல் எலிசபெத் அரசரிமைக்குத் தகுதியற்றவர், உரிமையற்றவர் என்றும் திரிபுக் கொள்கைக்காரர் என்றும் போப்பு தீர்ப்பிட்டார். அரசியைத் திருச்சபைக்குப் புறம் பாக்கும் கட்டளையைப் பிறப்பித்தார். எலிசபெத்துக்கு ஆட்சியோ, ஆதீனமோ, அதிகாரமோ ஒன்றும் இல்லை என்று உத்தரவிட்டார். அரசியோ போப்புவின் கட்டளையை உதறித் தள்ளினார். ஆங்கில நாடு ஐயமறச் சீர்திருத்த சபையைச் சேர்ந்த நாடு, போப்பு வையட்டும், சபிக்கட்டும், எக்கேடும் செய்யட்டும், நாம் அஞ்சோம் என்று விளம்பரம் செய்தார். அப்போது தலைமைப் பேராயரும் தலைமை அமைச்சரும் அரசிக்கு மிகச்சார்பாய், ஆதரவாய், பக்கபலமாய் இருந்தனர். அரசி துணிந்து போப்பை எதிர்த்தாள். 39 விதிமுறைகள் 1571-இல் பாராளுமன்றத்தால் சட்டங்களாக ஏற்கப்பட்டன. இச்சட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு ஆயரும் 39 விதிமுறைகளை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையேல் பதவிகளையும், சம்பளத்தையும் இழக்க வேண்டும் என்றார். இதை எதிர்த்த சுத்தாங்கத்தினரும், ரோமன் கத்தோலிக்கச் சபையாரும் கொல்லப்பட்டனர்.

ஆறாம் எட்வர்டின் ஆட்சியில் ரிட்லி, ஹூப்பர் என்னும் இரு

பேராயர்களின் தூண்டுதலால் சுத்தாங்கம் வளர ஆரம்பித்தது. சுத்தாங்கத்தினர் சபைக்குள்ளிருந்து கொண்டே அதைத் திருத்தும் வாய்ப்பு எலிசபெத்தின் சட்டதிட்டத்தால் இல்லாமல் போயிற்று. சுத்தாதிகத்தாரைத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்க அரசி ஏவினார்.

அருட்பொழிவு பெறாதவர்கள் அருளுரை ஆற்றுவதும் தீர்க்கத்தரிசனம் உரைத்தலும் அரசியின் ஆதரவைப் பெறவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களை அடக்கும்படி அரசி கிரிண்டால் என்ற தலைமைப் பேராயருக்குக் கட்டளையிட்டார். அவ்வாறு கட்டளையிட அரசிக்கு அதிகாரமில்லை என்று கிரிண்டால் பேராயர் கூறினார். அதன் விளைவு **1583** - இல் அவர் மரிப்பதற்குச் சிறிது காலத்திற்கு முன் அரசியார் அவரைப் பணியினின்று நீக்கினார். சுத்தாங்கத்தினரை அடக்க சுத்தாங்கத்தினர் வாதை என்றழைக்கப்பட்ட விட் கிப்ட் (**Whitgift**) என்பவரைத் தலைமை அமைச்சராக **1583** - இல் நியமனம் செய்தார். இவர் சுத்தாங்கத்தினரைக் கண்டிப்பாக ஒடுக்கினார். **1573**இல் மூப்பராளுகை சபை தோன்றியது. இதுவே முதல் பிரிவினை. பலர் பிரிவினையில் சேர்ந்தனர். பின்னர் சில நாட்களுக்குள் ராபர்ட் பிரவுன் என்பவரைப் பின்பற்றி வேறொரு சாரார் வெளியேறினர். இவர்கள் பிரிவுளியர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். சுயஆளுகையினர் அல்லது காங்கிகேஷனலிஸ்ட் என்பவரின் அடிகோலி இவர். இவர்கள் பேராயர் ஆளுகை முறையையும், மூப்பர் ஆளுகை முறையையும் விரும்பவில்லை. கால்வீனின் கொள்கைக்கு ஏற்ப அவர்கள் ஒவ்வொரு சபைக்கும் தன்னைத்தானே ஆளுகை செய்யும் உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சாதித்தார்கள். எலிசபெத் அரசியின் இறுதி இருபது ஆண்டு ஆட்சி காலத்தில் மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள இரு வகுப்பாரும் அரசுக்கு மிகுந்த தொல்லை கொடுத்தனர். அரசியார் புதுப்புதுச் சட்டங்கள் அமைத்து அவர்களை அடக்கினார். அரசியின் சபை அமைப்புக்கு மாறாகக் கிளர்ச்சி செய்தோர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். பலர் கொல்லப்பட்டனர். இங்கிலாந்தில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்த ஸ்காட்லாந்து அரசி மேரி எலிசபெத் அரசிக்கு எதிராக மறைமுகமாகச் சதியில் ஈடுபட்டார். மேரியை அரசியாக்க வேண்டும் என்பது ரோமைச் சபையின் விருப்பம். மேரியும் எலிசபெத் அரசியின் உயிரைப் போக்க சதி செய்து கொண்டிருந்தார். இது உண்மையென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சூழ்ச்சி செய்த மேரி அரசி **1587** பிப்ரவரி 8 இல் கொலை செய்யப்பட்டார். அவருடைய மரணத்திற்குப் பின் ஸ்பானிய மன்னன் இரண்டாம் பிலிப்பு இங்கிலாந்தை வென்று மீண்டும் ரோமைச் சபை ஆளுகையின் கீழ் கொண்டு வர விரும்பினான். **1588** - இல் பெரும் கப்பற்படையுடன் (**Great Armada**) இங்கிலாந்தைத் தாக்கினார். இங்கிலாந்துப் படை ஸ்பானியப் படையை விடச் சிறியது. எனினும் அரசியின் உற்சாக மொழிகளாலும்

சபை வைராக்கியத்தாலும் ஸ்பானியப் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன.

ரோமைச் சபையிலிருந்த ஆயர்களின் ஆடை, ஆலய மணி, மெழுகுவர்த்திகள், ஆர்கள் போன்ற இசைக்கருவிகள் இவற்றை அகற்றுவதில் ஆர்வங்கொண்ட பியூரிட்டானியர் (கடுந்தூய்மையாளர்) ஓடுக்கப்பட்டன என்று ஏற்கனவே கண்டோம்.

நிக்கோலஸ் சேண்டர்ஸ் (**Niobolos Sanders**) என்ற ரோமைச் சபைக்காப்புரையாளர் பின் வருமாறு கூறியுள்ளார்.

எலிசபெத் அரசியின் காலத்தில் மூன்று நிலையிலுள்ள மக்கள் வாழ்ந்தனர். செல்வர்கள், மேய்ப்பர்கள், இயந்திரத்தில் பணிபுரியும் தொழிலாளிகள் என்போரே அவர்கள். முதல் இரு வகுப்பினரும் முற்றிலும் ரோமைச் சபையைச் சேர்ந்தவர்களே. மூன்றாம் பிரிவிலும் நெசவாளர்கள், செருப்புத் தைப்போர் கூலிகள் போன்றவர்களே சீர்திருத்த சபையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களே புரட்டு உபதேசமான சீர்திருத்த சபை உபதேசத்துக்குச் செவிகொடுத்தனர். நகரங்களில் ஒரு விழுக்காடு (சதவிகிதம்) மக்கள் கூட சீர்திருத்தச் சபைக் கொள்கைகளை ஆதரிக்க வில்லை. நிக்கோலஸ் சேண்டர்ஸின் மேற்கூறிய கணிப்புகள் மிகைப்படுத்தப்பட்டவை. ஏனெனில் நாட்டின் அரசியான எலிசபெத்தே சீர்திருத்த சபையை ஆதரித்தவர். பாராளுமன்றத்தின் 390 அங்கத்தினர்களில் 168 பேர் தான் ரோமைச் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். மீதம் 228 அங்கத்தினர்கள் சீர்திருத்த சபையை ஆதரித்த சீமான்களே.

எலிசபெத் அரசி தனது ஆட்சியின் முதல் 30 ஆண்டுகளில் கிறிஸ்தவ இலக்கியத்திற்குப் பெருந் தொண்டாற்றியுள்ளார். லுத்தரின் நூல்கள் 15 புதிய மொழி பெயர்ப்புகளில் வெளியாகச் செய்தார். எண்ணிக்கையடங்கா முறை அவற்றை மறுபதிப்புச் செய்தார். புல்லிங்கரின் (**Bullinger**) நூல்களை 13 முறை மறுபதிப்புச் செய்தார். மெலாந்தனின் (**Melanchthon**) நூல்களை இருமுறை பதிப்புச் செய்தார். கால்வினின் நூல்களை 34 முறை பதிப்புச் செய்தார்.

சர் வில்லியம் சிசில், ஜான் போக்சே, காவெர்டேல், ரோஜர் அஸ்ச்சேம், எட்மெண்ட் ஸ்பென்ஸர் போன்ற புகழ் பெற்ற மனிதர்களும் எலிசபெத் அரசியின் சீர்திருத்த சபையின் அங்கத்தினர்களாக இருந்தனர். இவைகளின் மூலம் நிக்கோலஸ் சேண்டர்ஸின் கூற்று பொய்யாகிற்றதைக் காணலாம்.

எலிசபெத் அரசியின் காலத்தில் கொல்லப்பட்டவர்கள் ரோமைச் சபையைச் சேர்ந்தவர்களில் 189 பேர். அவர்களில் ஆயர்கள் 128, சபையார் 58, பெண்கள் 3. எலிசபெத் அரசியின் மொத்த ஆட்சியின் 45 ஆண்டுகளில் மாண்டவர்கள் 221. ஆனால் இரத்த மேரி என்று

அழைக்கப்பட்ட மேரி அரசியின் 5 ஆண்டு ஆட்சி காலத்தில் கொல்லப்பட்ட சீர்திருத்த சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் 290. ஒப்பிடுகையில் எலிசபெத் கொடூரமாய் ஆளவில்லை என்பது புரிகிறது. எலிசபெத் அரசியின் தோற்றத்தையும், நிர்வாகத் திறமையையும், சமயப் பற்றையும், நாட்டுப்பற்றையும் அக்கால எழுத்தாளர்களும், இக்கால எழுத்தாளர்களும் புகழாரம் செய்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள் தங்கள் எழுத்து வன்மையால்.

இங்கிலாந்து திருச்சபையின் 39 வேத சீத்தாந்தங்கள்

வேத உபதேசத்தைக்குறித்து உண்டான வெவ்வேழுன கொள்கைகளை நீக்கி, சர்வ சம்மத கோட்பாட்டை நிலை நிறுத்தும்படிக்குஇங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள மேற்றிராணி ஆதிக்க மாகாணங்கள் இரண்டையும் சோந்த குருமார் யாவரும், அத்தியட்சமாரும், பிரதான அத்தியட்சமாரும் 1562-லண்டன் நகரத்தில் சங்கமாகக் கூடிவந்து ஆலோசித்து நிர்ணயித்த வேதசீத்தாந்தப் பிரமாணங்கள்.

பரிசுத்த தீரித்துவம்

ஜீவனுள்ள ஒரே மெய்த்தேவன் உண்டு; அவர் நித்தியர், சரீரம் இல்லாதவர், பகுக்கப்படாதவர், தாபம் இல்லாதவர்; அளவில்லாத வல்லமையும், ஞானமும், கிருபையும் உள்ளவர்; காணப்படுகிறதும் காணப்படாதது மாகிய சகலத்தையும் சிருஷ்டித்துக் காப்பாற்றுகிறவர். இந்த ஒரே தேவத்துவத்தில், ஒரே தன்மையையும், வல்லமையையும், நித்தியத்துவத்தையும் உடைய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய மூவர் உண்டு.

தேவ குமாரனாகிய வார்த்தையானவர்

பிதாவின் வார்த்தையாகிய குமாரனானவர், பிதாவினாலே அநாதியாய் ஜப்பிக்கப்பட்டவர், நித்தியரான மெய்த்தேவன், பிதாவோடே ஒரே தன்மையை உடையவர். அவர் பாக்கியவதியான கன்னியாஸ்திரீயின் கர்ப்பத்திலே உற்பவித்து, அவருடைய தன்மையில் மனுஷத்தன்மையைத் தரித்துக்கொண்டார். இவ்விதமாய்த் தேவத்துவம் மனுஷத்துவம் ஆகிய குறைவற்ற சம்பூரணமுள்ள இரண்டு தன்மைகளும் ஒருக்காலும் பிரிக்கப்படாதபடி ஒருவரில் சேர்ந்திருக்கிறதினால், அவர் மெய்த்தேவனும் மெய்மனுஷனுமான ஒரே கிறிஸ்துவாயிருக்கிறார். அவர் தம்முடைய பிதாவை நம்மோடே ஒப்புரவாக்கவும், மனுஷருடைய ஜந்மபாவத் தையும் கர்மபாவத்தையும் நீக்கும் பலியாயிருக்கவும்; மெய்யாய்ப் பாடுபட்டு, சிலுவையில் அறையுண்டு, மரித்து, அடக்கம்பண்ணப்பட்டார்.

கிறிஸ்து பாதாளத்தில் இறங்கினது

கிறிஸ்து நமக்காக மரித்து, அடக்கம்பண்ணப்பட்டார் என்று விசுவாசிக்கிறது போல, அவர் பாதாளத்தில் இறங்கினார் என்றும் விசுவாசிக்கவேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல்

கிறிஸ்து மரித்தோரிடத்திலிருந்து மெய்யாய் எழுந்தருளி, பூரண மனுஷத்தன்மைக்குரிய மாம்சம் எலும்பு முதலானவைகளுள்ள தமது சரீரத்தை மறுபடியும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதனோடு பரமண்டலத்துக்கேறி, கடைசி நாளில் எல்லா மனுஷரையும் நியாயந்தீர்க்கத் தாம் திரும்ப வரும் அளவும் அவ்விடத்தில் வீற்றிருக்கிறார்.

பரிசுத்த ஆவியானவர்

பிதாவினும் குமாரனினும் நின்று புறப்படுகிற பரிசுத்த ஆவியானவர், பிதாவோடும் குமாரனோடும் ஒரே தன்மையும் மகத்துவமும் மகிமையும் உள்ள நித்தியரான மெய்த்தேவனாயிருக்கிறார்.

இரட்சிப்படைவதற்குப் பரிசுத்த வேதாகமங்களே போதுமானது

இரட்சிப்படைவதற்கு அவசியமாய் அறியவேண்டியவைகள் எல்லாம் பரிசுத்த வேதவாக்கியங்களில் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் அவைகளில் கண்டிராததும், அவைகளால் ரூபிக்கப்படாததுமான யாதொன்றையும் விசுவாசிக்க வேண்டிய பிரமாணம் என்று ஒப்புக்கொள்ளவும், இரட்சிப்புக்கு அவசியம் என்று எண்ணவும், ஒருவருக்கும் கட்டளையிடக்கூடாது. பரிசுத்த வேத ஆகமங்கள் எவையெனில், திருச்சபை எக்காலத்திலும் சந்தேகப்படாமல் திவ்விய அதிகாரமுள்ளவைகள் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் அடங்கியிருக்கிற ஆகமங்களேயாம்.

பழைய ஏற்பாடு

தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் ஒரே மத்தியஸ்தராயிருக்கிற தேவனும் மனுஷனுமாகிய கிறிஸ்துவினாலே நித்திய ஜீவனை அடையலாமென்று, பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் அறிவித்திருக்கிறபடியால், பழைய ஏற்பாட்டுக்குப் புதிய ஏற்பாடு விரோதமானதல்ல. ஆதலால் பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லிய முற்பிதாக்கள் தங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டவைகள் இம்மைக்கு மாத்திரம் உரியவைகளென்று நம்பினதாகச் சொல்லுகிற வீண்பேச்சை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. மோசே மூலமாய் தேவன் அருளின பிரமாணங்களில், சடங்குப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்ற

கிறிஸ்தவர்கள் கடமையுள்ளவர்கள் அல்ல; அவைகளிலுள்ள துரைத்தனப் பிரமாணங்களை எந்த ராஜ்யத்திலாவது ஏற்றுக்கொள்வதும் அவசியம் அல்ல; ஆகிலும் அவைகளிலுள்ள சன்மார்க்கப்பிரமாணம் என்னப்பட்ட கற்பனைகளின்படி நடக்க ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் கடமைப்பட்டிருக்கிறான்.

விசுவாசப்பிரமாணங்கள் மூன்று

நீசையா விசுவாசப்பிரமாணமும், அதகாசி விசுவாசப்பிரமாணமும், அப்போஸ்தலருடையதென்று சொல்லப்படுகிற விசுவாசப்பிரமாணமும் ஆகிய இம்மூன்றும், பரிசுத்த வேதவாக்கியங்களினாலே யாதொரு சந்தேகமும் இன்றி ரூபிக்கப்படும். ஆகையால் அவைகளை முற்றும் ஒப்புக் கொண்டு விசுவாசிக்கவேண்டும்.

ஐநம்பாவம்

ஆதாம் குற்றஞ்செய்தது போலக் குற்றஞ்செய்கிறது ஐநம்பாவம் என்று பெலாகியுவின் கொள்கைக்காரர் சொல்லுகிறது வீண; ஆதாமின் சந்ததியில் இயல்பாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவனுடைய சபாவத்துக்கும் உரிய பழுதும் கேடுமே ஐநம்பாவமாம்; அதினாலே மனுஷர் ஆதிநீதியை விட்டு வெகுதூரம் விலகி, தீமைக்கு இயல்பாய்ச் சாய்கிறார்கள், மாம்சமும் எப்பொழுதும் ஆவிக்கு விரோதமாய் இச்சிக்கிறது; ஆகையால் இவ்வுலகத்தில் பிறக்கும் ஒவ்வொருவனும் ஐநம்பாவமுள்ளவனாயிருப்பதினால், தேவனுடைய கோபத்துக்கும், ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கும் பாத்திரவானாயிருக்கிறான். இந்தச் சபாவக்கேடு மறுஐநம்ம் அடைந்தவர்களிலும் இன்னும் இருக்கிறது. ஆதலால் கிரேக்கைப்பாஷையில் பிரோமோ சார்கொஸ் என்றிருக்கிற மாம்ச சிந்தையானது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமலிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைக்குச் சிலர் மாம்சஞானம் என்றும், சிலர் மாம்சஇன்பம் என்றும், சிலர் மாம்சபற்று என்றும், சிலர் மாம்ச இச்சை என்றும் அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள். விசுவாசமுள்ளவர்களாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களுக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பு இல்லாதிருந்தும், அப்போஸ்தலன் சொல்லியிருக்கிறபடி, அவர் களுக்குள்ளும் இருக்கும் இச்சையானது பாவத்தன்மையுள்ளதாயிருக்கிறது.

சுயாதீன சித்தம்

ஆதாம் பாவஞ்செய்தது முதல், மனுஷனானவன் தன் இயல்பான திராணியினாலும் நற்கிரியைகளினாலும் விசுவாசிக்கவும், தேவனை நோக்கி வேண்டிக்கொள்ளவும், தன் மனதைத் திருப்பி, தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக்

கொள்ளக்கூடாத நிலைமைக்கு உட்பட்டிருக்கிறான். ஆகையால் கிறிஸ்துவின் மூலமாய் உண்டாகும் தேவனுடைய கிருபை நமக்கு முந்திக்கொண்டு நம்மில் நல்ல சித்தத்தை உண்டாக்குகிறது மல்லாமல்; நல்ல சித்தம் உண்டானபின்பும், அந்தக் கிருபை நம்மோடேகூடக் கிரியை செய்யாவிட்டால், தேவன் அங்கிகரிக்கத்தக்க பிரியமான கிரியைகளை நாம் செய்வதற்குப் பெலனற்றவர்களாயிருப்போம்.

மனுஷன் நீதிமானாக்கப்படுதல்

நாம் செய்யும் கிரியைகளின் நிமித்தமாவது, நம்முடைய புண்ணியங்களின் நிமித்தமாவது, நாம் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமாண்களென்று எண்ணப்படாமல், விசுவாசத்தினாலே நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின் நிமித்தமே நீதிமாண்களென்று எண்ணப்படுகிறோம். ஆகையால் நாம் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரம் நீதிமாண்கவாக்கப்படுகிறோம் என்கிற உபதேசம் ஆரோக்கியமும் பூரண ஆறுதலும் உள்ளதாயிருக்கிறது. மனுஷர்கள் நீதிமாண்களாக்கப்படுவதைக் குறித்துச் சொல்லிய ஓமிலி என்னும் பிரசங்கத்தில் இது விவரமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

நற்கிரியைகள்

விசுவாசத்தின் கனிகளாயும், நீதிமாண்களான பின்பு செய்யப்படுகிறவைகளாயும் இருக்கிற நற்கிரியைகள், நம்முடைய பாவங்களைப் பரிகரிக்கவும், தேவனுடைய கண்டிப்பான நியாயத்தீர்ப்பைத் தாங்கவும் கூடாதவைகளாயிருந்தும், கிறிஸ்துவின் மூலமாய் அவைகள் தேவனுக்குப் பிரியமானவைகளாயும் அங்கிகரிக்கத்தக்கவைகளாயும் இருக்கிறது. அன்றியும் அவைகள் உண்மையும் உயிரும் உள்ள விசுவாசத்தினாலே இயல்பாய் உண்டாகிற பலன். எப்படியெனில், மரத்தின் தன்மையை கனியினாலே அறிகிறது போல, உயிருள்ள விசுவாசத்தை நற்கிரியைகளினாலே தெளிவாய் அறிந்து கொள்ளலாம்.

நீதிமாண்களாக்கப்படுமுன் செய்யும் கிரியைகள்

கிறிஸ்துவின் கிருபையையும் அவருடைய ஆவியின் ஏவுதலையும் அடைவதற்கு முன்னே, மனுஷர் செய்யும் கிரியைகள் இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தால் உண்டானவைகளாயிராததினால், தேவனுக்குப்

பிரியமானவைகளும் அல்ல. அவைகள் கிருபையைப் பெறுவதற்கு மனுஷரைப் பாத்திரவான்களாக்குகிறதும் அல்ல, அல்லது, சில கல்விமான்கள் சொல்லியபடி, அவைகள் கிருபையைப் பலனாகப் பெறத் தகுதியானவைகளும் அல்ல; மேலும் அவைகள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படியும் கட்டளையின்படியும் செய்யப்படாதவைகளானதால், அவைகள் பாவத்தன்மை உள்ளவைகள் என்பதற்குச் சந்தேகம் இல்லை.

மிச்சப்புண்ணியக் கிரியைகள்

தேவன் கட்டளையிட்டதற்கு அதிகமாக சுதாவாய்ச் செய்கிற கிரியைகள் மிச்சப்புண்ணியக் கிரியைகளாம். இப்படிச் செய்யக்கூடும் என்று போதிக்கிறது அகங்காரமாயும் அவபக்தியாயும் இருக்கிறது. அவைகளைச் செய்தோம் என்கிறவர்கள், தேவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைத் தாங்கள் சரியாய் நிறைவேற்றினதும் அல்லாமல், கட்டளையிட்டிருக்கிற கடமையிலும் அதிகமாய் அவருக்காகச் செய்தோம் என்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவோ: உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட யாவையும் செய்த பின்பு, நாங்கள் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரர் என்று சொல்லுங்கள் என்று தெளிவாய்ப் போதித்திருக்கிறார்.

கிறிஸ்து ஒருவரே பாவம் இல்லாதவர்

நம்முடைய தன்மையை மெய்யாய்த் தரித்துக்கொண்ட கிறிஸ்து, பாவம் தவிர மற்றெல்லாவற்றிலும் நமக்கு ஒப்பானவரானார். சரீரத்திலும் ஆத்துமாவிலும் அவர் முற்றும் பாவம் இல்லாதவர். அவர் மாசில்லாத ஆட்டுக்குட்டியாகத் தம்மைத்தாமே ஒரேதரம் பலியிட்டு உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்க வந்தார். பரிசுத்த யோவான் சொல்லியிருக்கிறபடி, அவரிடத்தில் பாவம் இல்லை. நாமோ ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கிறிஸ்துவுக்குள் மறுபடியும் பிறந்தவர்களாயிருந்தும், அநேக விஷயங்களில் தவறுகிறோம்; நமக்குப் பாவம் இல்லை என்போமானால், நம்மை நாமே வஞ்சிக்கிறவர்களாயிருப்போம், சத்தியம் நமக்குள் இராது.

ஞானஸ்நானத்துக்குப்பின்பு செய்யும் பாவம்

ஞானஸ்நானம் பெற்ற பின்பு மனதாரச் செய்யும் மரணத்துக்கு ஏதுவான ஒவ்வொரு பாவமும் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான மன்னிக்கப்படாத

பாவம் அல்ல. ஆகையால் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பின்பு, பாவத்தைச் செய்தவர்கள் மனந்திரும்பி மன்னிப்புப் பெறுவதற்கு இடம் இல்லை என்று தீர்க்கக்கூடாது. நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற பின்பும், நமக்கு அருளின கிருபையை விட்டு விலகி, பாவத்தில் விழுகிறதும் உண்டு; திரும்பவும் தேவகிருபையினாலே எழுந்திருந்து சீர்ப்படுகிறதும் உண்டு. ஆதலால், தாங்கள் இம்மையில் இருக்குமளவும் பாவம் செய்யக் கூடியவர்கள் அல்ல என்று சொல்லுகிறவர்களும், உண்மையாய்க் குணப்படுகிறவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்பு இல்லை என்று சொல்லுகிறவர்களும் தப்பிதமான கொள்கைக்காரர் என்று தீர்க்கவேண்டும்.

முன் குறித்தல், தெரிந்து கொள்ளுதல்

நித்திய ஜீவனுக்கு ஏதுவான முன்குறித்தலானது, உலகத்தோற்றத்துக்கு முன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளே மனுஷரில் தாம் தெரிந்து கொண்டவர்களைச் சாபத்தினின்றும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பினின்றும் விடுதலையாக்கி, அவர்களைக் கனத்துக்கு ஏற்ற பாத்திரங்களாக நித்திய இரட்சிப்புக்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்போம் என்று, நமக்கு இரகசியமாயிருக்கிற தமது திருவுள ஆலோசனையினாலே தீர்மானித்திருக்கிற தேவனுடைய அநாதி நிர்ணயமே. ஆகையால், இவ்வளவு மேன்மையான திவ்விய அருள் பெற்றிருக்கிறவர்களுடைய சலாக்கியம் என்னவென்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏற்றகாலத்தில் அவர்களுக்குள்ளே கிரியை செய்ய, அவர்கள் தேவ தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள்; தேவகிருபையினாலே அந்த அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள்; இலவசமாய் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள்; புத்திரசவிகாரத்தினாலே தேவனுக்குப் பிள்ளைகளாகிறார்கள்; அவருடைய ஒரேபேறான குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாகிறார்கள்; நற்கிரியைகளைச் செய்து தேவபக்தியாய் நடக்கிறார்கள்; கடைசியில் தேவனுடைய இரக்கத்தினாலே நித்திய ஆநந்தம் அடைகிறார்கள். மாம்சத்துக்கேற்ற கிரியைகளையும், பூமிக்குரிய தங்கள் அவயவங்களையும் அழித்துப்போடவும், பரத்துக்கேற்ற மேலானவைகளைச் சிந்திக்கவும் தக்கதாய், கிறிஸ்துவின் ஆவியானவர் தங்களுக்குள்ளே செய்கிற கிரியையை உணர்ந்தறிகிற தேவபக்தியுள்ளவர்கள் முன் குறித்தலையும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளே தாங்கள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதையும் பக்தியாய்த் தியானம் பண்ணும்போது, அந்தத் தியானம், கிறிஸ்துவின் மூலமாய் நித்திய இரட்சிப்பை அனுபவிக்கலாம் என்கிற அவர்கள் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறதும் அன்றி, தேவன்மேல் வைத்த அவர்கள் அன்பை வளரச்செய்கிறதிலேயும், அது அவர்களுக்குச் சந்தோஷமாயும், நிறைந்த ஆறுதல் உள்ளதாயும் இருக்கிறது. அப்படிப்போல, கிறிஸ்துவின் ஆவி இல்லாத

மாம்ச சிந்தையுள்ளவர்கள் முன்குறித்தலாகிய தேவனுடைய நிர்ணயத்தை ஆராய வேண்டுமென்று துணிவுகொண்டு சிந்தித்துக்கொண்டேவந்தால், சாத்தானுடைய தூண்டுதலினால் அவர்கள் அவநம்பிக்கையிலாவது, அதற்குச் சரியான வெட்கங்கெட்ட துன்மார்க்க நடக்கையிலாவது, அகப்படுவார்கள்; ஆகையால் அது அவர்களுக்குக் கொடிய மோசமுள்ளதாயிருக்கும். மேலும், தேவன் பரிசுத்த வேதவாக்கியங்களில் யாவருக்கும் பொதுவாய்ச் செய்திருக்கிற அந்தந்த வாக்குத்தத்தங்களை அந்தந்தப் பிரகாரமாகவே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தேவவசனத்தில் நமக்குத் தெளிவாய் அறிவித்திருக்கிற தேவசித்தத்தையே நமது நடக்கைக்குப் பிரமாணமாக வைத்து நடக்கவேண்டும்.

நித்திய இரட்சிப்பு

மனுஷர் இரட்சிக்கப்படும்படி இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமம்மாத்திரமே பரிசுத்த வேதவாக்கியங்களில் காட்டியிருக்கிறபடியால், எந்த சாஸ்திரத் தையாவது, எந்த சமயத்தையாவது பற்றிக்கொண்டிருக்கிறவன், அந்த சமய சாஸ்திரத்தின்படியும் இயற்கை அறிவின்படியும் கிரமமாய் நடப்பானாகில், அதினால் இரட்சிக்கப்படுவான் என்று சொல்லத் துணிகிறவர்கள் சபிக்கப்பட்டவர்கள் என்று எண்ணப்படவேண்டும்.

திருச்சபை

தேவனுடைய சுத்தாங்கவசனம் பிரசங்கிக்கப்பட்டும், கிறிஸ்துவின் நியமப்படி சாக்கிரமெந்துக்களுக்கு அவசியம் வேண்டியவற்றையும் செய்யவேண்டிய விதமாய்ச் செய்து தகுதியாய் ஆசரிக்கப்பட்டும் வருகிற விசுவாசிகளுடைய சங்கமே கிறிஸ்துவின் வெளியரங்கமான சபை. எருசலேம், அலெக்சந்திரியா, அந்தியோகியா சபைகள், நடக்கை, சடங்கு, ஆசாரங்களையும் குறித்து மாத்திரம் அல்ல, விசுவாசிக்கவேண்டியவைகளைக்குறித்தும் தவறிப்போனது போல, ரோமசபையும் தவறிப்போயிருக்கிறது.

திருச்சபைக்குரிய அதிகாரம்

ஆராதனைக்கேற்ற முறைமைகளையும் சடங்குகளையும் ஏற்படுத்துகிறதற்கும், விசுவாசிக்கவேண்டியவைகளைக்குறித்து உண்டாகும் தர்க்கங்களைத் தீர்க்கிறதற்கும் திருச்சபைக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆகிலும் எழுதியிருக்கிற தேவவசனத்துக்கு விரோதமான யாதொன்றையும் ஏற்படுத்துவதற்கும், வேத ஆகமத்திலுள்ள ஒரு வாக்கியத்தை மற்ற வாக்கியத்துக்கு விரோதமாக வியாக்கியானம் செய்வதற்கும் திருச்சபைக்கு அதிகாரம்

இல்லை; ஆகையால், திருச்சபையானது வேத எழுத்துக்களுக்குச் சாட்சியாயும், அவைகளைக் காக்கும் அதிகாரியாயும் இருந்தும், அது அவைகளுக்கு விரோதமான யாதொன்றையும் ஏற்படுத்தவும் கூடாது; அவைகளில் அடங்கியிராத யாதொன்றையும் இரட்சிப்படைவதற்காக விசுவாசிக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிடவும் கூடாது.

பொதுவான சங்கங்களின் அதிகாரம்

ராஜாக்களுடைய உத்தரவும் அதுமதியும் இல்லாமல், திருச்சபைக்குரிய பொதுவான சங்கங்கள் கூடிவரக்கூடாது. கூடிவந்திருக்கும் போதும், அந்தச் சங்கத்தார் மனுஷராயிருப்பதினாலும், தேவனுடைய ஆவி யினாலும் வசனத்தினாலும் ஆளப்படாதவர்கள் அவர்களுக்குள்ளே இருப்பதினாலும், திவ்விய காரியங்களைக் குறித்து அவர்கள் தவறிப்போவதற்கு எது உண்டு, அப்படித் தவறிப்போனதும் உண்டு; ஆகையால் இரட்சிப்படைவதற்கு அவசியம் என்று அவர்கள் தீர்மானிக்கிறவைகள் பரிசுத்த வேதவாக்கியங்களில் அடங்கியிருக்கிறவைகள் என்று ரூபிக்கக்கூடாவிட்டால், அவைகள் உறுதியும் அதிகாரமும் உள்ளவைகள் அல்ல.

உத்தரிக்கும் ஸ்தலம்

உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தைக்குறித்தும், பரிபூரண பலன்களைக்குறித்தும், சொரூபங்களையும் அர்ச்சியசிஷ்டபண்டங்களையும் பணிந்து வணங்குகிறதைக்குறித்தும், அர்ச்சியசிஷ்டவான்களை கோக்கி வேண்டிக்கொள்ளுகிறதைக்குறித்தும், ரோமைச்சபை போதிக்கிற உபதேசம் புத்தியீனமாய்க் கட்டின வீண்காரியமாயும், வேதவாக்கியங்களினாலே ரூபிக்கப்படக் கூடாமல் தேவவசனத்துக்கு விரோதமாயும் இருக்கிறது.

பணிவிடை

கிரமப்படி அழைத்து அனுப்பப்படுமுன் சபையிலே பிரசங்கிக்கவும் சாக்கிரமெந்துக்களைக் கொடுக்கவும் ஒருவனும் தானாய் ஏற்படக்கூடாது. கர்த்தருடைய திராட்சத்தோட்டத்துக்கு வேலையாட்களை அழைத்து அனுப்பும்படி, திருச்சபையில் வெளியரங்கமாய் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறவர்களாலே இந்தப் பணிவிடைக்குத் தெரிந்தெடுத்து அழைக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களே, கிரமப்படி அழைத்து அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்று நிதானிக்க வேண்டும்.

ஆராதனை பாவை

ஐனங்களுக்குத் தெரியாத பாஷையிலே தேவாலயத்தில் வெளியரங்கமாய் ஜெபம்பண்ணுகிறதும், சாக்கிரமெந்துக்களைக் கொடுக்கிறதும், தேவ வசனத்துக்கும் பூர்வ திருச்சபை வழக்கத்துக்கும் முற்றும் விரோதமான காரியமாயிருக்கிறது.

சாக்கிரமெந்துக்கள்

கிறிஸ்துவினாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட சாக்கிரமெந்துக்கள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை அனுசரிக்கிறதற்குக் குறிப்படையாளங்களாக மாத்திரம் அல்ல, தேவ கிருபைக்கும், தேவன் தம்மிடத்தில் வைத்திருக்கிற பிரியத்துக்கும், நிச்சயமான சாட்சிகளாகவும், பலன் செய்யும் அடையாளங்களாகவும், அவர்மேல் நாம் வைக்கிற விசுவாசத்தை எழுப்பிப் பலப்படுத்துவதற்கு அவர் நமக்குள்ளே அந்தரங்கமாய்க் கிரியை செய்கிற யத்தனங்களாகவும் இருக்கிறது. நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து சவிசேஷத்தில் ஏற்படுத்தின சாக்கிரமெந்துக்கள் இரண்டு: அவைகள் ஞானஸ்நானமும் கர்த்தருடைய இராப்போஜனமுமாம். சிலர் சாக்கிரமெந்துக்கள் என்று சொல்லுகிற திடப்படுத்தல், பாவ சங்கீர்த்தனம், குருப்பட்டம், விவாகம், அவஸ்தைப்பூசதல் ஆகிய இவ்வைந்தில், சிலது அப்போஸ்தலர் செய்ததைச் சரியாய்ப் பின்பற்றாமல், கெடுதியாய்ப் பின்பற்றினதினாலே உண்டானவைகள்; சிலது வேதவாக்கியங்களினாலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நிலைமைகள்; ஆனாலும் தேவன் நியமித்த புறம்பான அடையாளமும், முறையும், அவைகளுக்கு இல்லாததினால், அவைகள் ஞானஸ்நானமும் இராப்போஜனமுமாகிய சாக்கிரமெந்துக்களுக்குரிய தன்மை உடையவைகளல்ல. ஆகையால் அவைகளைச் சவிசேஷ சாக்கிரமெந்துக்கள் என்று எண்ணக்கூடாது. வேடிக்கையாய்ப் பார்க்கிறதற்கும் எடுத்துக்கொண்டு திரிகிறதற்கும் அல்ல, நாம் ஏற்ற விதமாய் அதுசரிப்பதற்கே கிறிஸ்துவானவர் சாக்கிரமெந்துக்களை ஏற்படுத்தினார். பாத்திரராய்ப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு மாத்திரம் அவைகள் சுகிர்த பிரயோஜனமாய்ப் பலிக்கும்; அவைகளை அபாத்திரராய்ப் பெறுகிறவர்கள் பரிசுத்த பவுல் சொல்லியிருக்கிறபடி தங்களுக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பை வருவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

அபாத்திரரான தேவ பணிவிடைக்காரராலே கொடுக்கப்படும் சாக்கிரமெந்துக்களின் பலன் குறைபடாமை

வெளியரங்கமான திருச்சபையிலே நல்லாரோடே தீயோர் எப்பொழுதும் கலந்திருக்கிறதும் அல்லாமல், தேவவசனத்தைப் பிரசங்கித்துச்

சாக்கிரமெந்துக்களைக் கொடுக்கும் பணிவிடையில் சில வேளை தீயோர் முதன்மையாயிருக்கிறதும் உண்டு. ஆனாலும் அவர்கள் தங்களுடைய நாமத்தினாலேயல்ல, கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலேயே அவைகளைச் செய்து, அவருடைய கட்டளையினாலும் அதிகாரத்தினாலும் பணிவிடையை கடப்பிக்கிறபடியினாலே, அவர்கள் மூலமாய் நாம் தேவவசனத்தைக் கேட்கலாம், சாக்கிரமெந்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அவர்களுடைய துன்மார்க்கத்தினாலே கிறிஸ்துவினுடைய நியமம் பலனற்றதாய்ப் போகிறதில்லை, அவர்களாலே கொடுக்கப்படும் சாக்கிரமெந்துக்களை விசுவாசத்தினாலே ஏற்றவிதமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு, தேவவரப்பிரசாதங்களுக்குரிய கிருபை குறைந்து போகிறதில்லை. அந்தச் சாக்கிரமெந்துக்கள் துன்மார்க்கர் மூலமாய்க் கொடுக்கப்பட்டாலும், கிறிஸ்துவின் நியமத்தினாலும் வாக்குத்தத்தத்தினாலும் பலன் செய்கிறவைகளாயிருக்கும். ஆகிலும், துன்மார்க்கமாய் நடக்கிற தேவ பணிவிடைக்காரரைக் குறித்து விசாரிக்கிறதும், அவர்கள் செய்த குற்றங்களை அறிந்திருக்கிறவர்கள் மூலமாய் அவர்களை விசாரணைக்குக் கொண்டுவருகிறதும், குற்றமுள்ளவர்கள் என்று காணப்பட்டால் நீதியுள்ள தீர்ப்பினாலே அவர்களை நீக்கிப் போடுகிறதும், திருச்சபையின் ஒழுங்குக்கு ஏற்றது.

ஞானஸ்நானம்

ஞானஸ்நானமானது கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அநுசரித்துக்கொள்வதற்கு அடையாளமாகவும், கிறிஸ்தவர்களும் கிறிஸ்தவர்களாகாத மற்றவர்களும் இன்னாரென்று காண்பிக்கத்தக்க வேற்றுமைக் குறிப்பாகவும்மத்திரம் அல்ல, மறுபிறப்புக்கு அடையாளமாகவும் இருக்கிறது; ஞானஸ்நானத்தைத் தகுதியாய்ப் பெறுகிறவர்களைத் திருச்சபையிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகிறதற்கு அது ஒரு யத்தனமாயிருக்கிறது. அதனாலே பாவமன்னிப்பையும், பரிசுத்த ஆவியினாலே தேவனுக்குப் பிள்ளைகளாவதற்கு ஏற்ற புத்திர சுவிகாரத்தையும் பற்றிய வாக்குத்தத்தங்கள் பிரத்தியட்சமாய்க் கையொப்பமும் முத்திரையும் இட்டது போல உறுதியாக்கப்படுகிறது, விசுவாசமும் பலப்படுகிறது, தேவனை நோக்கிச் செய்யும் ஜெபத்தின் மூலமாய்க் கிருபையும் அதிகரிக்கிறது. குழந்தைகளுக்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறது, கிறிஸ்துவின் நியமத்துக்கு ஏற்றதென்று திருச்சபையிலே எப்பொழுதும் போல அதை அநுசரித்து வரவேண்டும்.

கர்த்தருடைய இராப்போஜனம்

கர்த்தருடைய இராப்போஜனமானது கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவரில் ஒருவர்

வைக்கவேண்டிய அன்புக்கு அடையாளமாக மாத்திரம் அல்ல, கிறிஸ்துவின் மரணத்தினாலே நமக்கு உண்டான மீட்புக்குரிய சாக்கிரமெக்தாயும் இருக்கிறது. எப்படியெனில், அதைக் கிரமப்படியும் பாத்திரமாயும் விசுவாசத்தோடு வாங்குகிறவர்களுக்கு நாம் பிட்கிற அப்பம் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலாயும், ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலாயும் இருக்கிறது. கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்திலே அப்பமும் திராட்சரசமுமாகிய இவற்றின் சுபாவமாறுதல் உண்டென்பது (Transubstantiation), தேவ வசனத்தினாலே ரூபிக்கப்படாமல், தெளிவான வேதவாக்கியங்களுக்கு விரோதமாயும், சாக்கிரமெந்தின் தன்மையை மறுக்கிறதாயும், அநேக வீண்பக்திக்குக் காரணமாயும் இருக்கிறது. இராப்போஜனத்திலே கிறிஸ்துவினுடைய சரீரம் ஆவிக்குரிய திவ்விய பிரகாரமாக மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டும், வாங்கப்பட்டும், புசிக்கப்பட்டும் வருகிறது. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தை இராப்போஜனத்திலே வாங்கிப் புசிக்கிற யத்தனம் விசுவாசமே. கர்த்தருடைய இராப்போஜனமாகிய சாக்கிரமெந்தை வைத்துவைக்கிறதும், எடுத்துக்கொண்டு திரிகிறதும், உயர்த்திக் காட்டுகிறதும், நமஸ்கரிக்கிறதும், கிறிஸ்துவின் ஏற்பாடு அல்ல.

துன்மார்க்கரின் நற்கருணை

துன்மார்க்கரும் உயிருள்ள விசுவாசமில்லாதவர்களும் (பரிசுத்த அருள்தீன் சொல்லியபடி) சரீரப்பிரகாரமாக வெளியரங்கமாய்த் தங்கள் பற்களாலே கிறிஸ்துவின் சரீரமும் இரத்தமுமாகிய சாக்கிரமெந்தை மென்று தின்றாலும், அவர்கள் எவ்விதத்தினாலேயும் கிறிஸ்துவினிடத்தில் பங்குள்ளவர்களாகாமல், தங்களுக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பு உண்டாகத்தக்கதாக, இவ்வளவு பெரிய காரியத்துக்கு அடையாளமாயிருக்கிற சாக்கிரமெந்தைப் புசித்துப் பாணம்பண்ணுகிறார்கள்.

அப்பமும் திராட்சரசமுமாகிய இரண்டையும் பெறுதல்

கிறிஸ்துவின் நியமத்தின்படியும் கட்டளையின்படியும், கர்த்தருடைய சாக்கிரமெந்துக்குரிய அப்பமும் திராட்சரசமுமாகிய இரண்டையும் வித்தியாசமில்லாமல் கிறிஸ்தவர்களெல்லாருக்கும் கொடுக்கவேண்டியதாகையால், கர்த்தருடைய பாத்திரத்தைச் சபையாருக்குக் கொடாமல் இருக்கக்கூடாது.

கிறிஸ்து சிலுவையில் செலுத்தி முடித்த ஒரே பலி

கிறிஸ்து ஒரேதரம் செலுத்தின பலியானது ஜந்மபாவமும் கர்மபாவமுமாகிய உலகத்தின் பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கின சம்பூரணமான மீட்டும், பிராயச்சித்தமும், பரிகாரமுமாய் இருக்கிறது. இதுவேயல்லாமல், பாவத்துக்கு வேறொரு பரிகாரமும் இல்லை. ஆகையால், உயிருள்ளோருக்கும் மரித்தோருக்கும் உண்டாயிருக்கும் தண்டனையையாவது, குற்றத்தையாவது நீக்கும்படி குருவானவர் அவர்களினிமித்தம் கிறிஸ்துவைப் பலியிடுகிறார் என்று வழக்கமாய்ச் சொல்லுகிற பூசைப்பலிகள் தேவ தூஷணமுள்ள கட்டுக்கதைகளும், மோசம் நிறைந்த வஞ்சனைகளுமாயிருக்கிறது.

குரு விவாகம்

அத்தியட்சமார்களும், குருமார்களும், உதவிக்குருமார்களும் விவாகம் செய்துகொள்வதில்லை என்று பிரமாணம் பண்ணவேண்டுமென்றாவது, விவாகம் செய்து கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டுமென்றாவது, தேவவசனத்திலே கட்டளையிட்டிருக்கிறதில்லை. ஆதலால், மற்றக் கிறிஸ்தவர்களைப் போல இவர்களும் விவாகம் செய்துகொள்வது தேவ பக்திக்கு ஏதுவாயிருக்கும் என்று எண்ணுவார்களானால், தங்கள் இஷ்டத்தின்படி விவாகம் செய்து கொள்ளலாம்.

சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டவர்களுக்கு விலகியிருத்தல்

திருச்சபை பிரசித்தஞ்செய்யும் தீர்ப்பினாலே சபையின் ஐக்கியத்தை விட்டு நியாயமாய்ப் புறம்பாக்கப்பட்டவன், வெளியரங்கமாய்த் தபசு செய்து ஒப்புரவாகித் திருச்சபையில் சேர்த்துக்கொள்ளத்தக்க அதிகாரியினாலே சேர்க்கப்படுமளவும், எல்லா விசுவாசிகளாலும் அவன் அஞ்ஞானியைப் போலவும் ஆயக்காரனைப்போலவும் எண்ணப்படவேண்டும்.

திருச்சபையின் பாரம்பரை வழக்கங்கள்

பாரம்பரை வழக்கங்களும், சடங்குகளும் எல்லா இடங்களிலும் யாதொரு வேற்றுமையும் இல்லாமல் ஒரேவிதமாய் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை; அவைகள் எக்காலத்திலேயும் வெவ்வேறாயிருந்தன. அந்தந்தத் தேசத்துக்கும், காலத்துக்கும், ஜனத்தின் ஆசாரங்களுக்கும் தக்கதாக அவைகளை மாற்றிக்கொள்ளலாம்; தேவவசனத்துக்கு விரோதமாகமாத்திரம்

யாதொன்றும் நியமிக்கப்படாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். தேவவசனத்துக்கு விரோதமாயிராமல் பொதுவான அதிகாரத்தினாலே ஏற்படுத்தப்பட்டு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற திருச்சபையின் பாரம்பரை வழக்கங்களையும் சடங்குகளையும் தன் சுய அபிப்பிராயப்படி மனதார வேண்டுமென்றே வெளியரங்கமாய் மீறுகிறவன் எவனோ, அவன் திருச்சபையின் பொதுவான ஒழுங்குக்கு விரோதமாய் நடந்து, நியாயாதிபதிகளின் அதிகாரத்தை இகழ்ந்து, பலவீன சகோதரரின் மனச்சாட்சியைப் புண்படுத்துகிறவனாய் இருக்கிறபடியால், மற்றவர்களுக்கு எச்சரிப்புண்டாக அவன் வெளியரங்கமாகக் கண்டிக்கப்படவேண்டும். மனுஷ அதிகாரத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளாகிய சபையின் சடங்குகளையும் முறைமைகளையும் தேவ பக்திக்கு ஏதுவாக மாற்றவும், ஒழித்துப்போடவும், ஏற்படுத்தவும் அந்தந்தத் தேசத்துச் சபைக்கு அதிகாரம் உண்டு; எல்லாம் பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவாக மாத்திரம் இருக்கவேண்டும்.

ஓமிலி பிரசங்கங்கள்

ஆராம் எட்வார்ட் ராஜாவின் நாட்களில் பிரசித்தஞ்செய்த ஓமிலி பிரசங்கங்கள் அடங்கிய முதலாம் புஸ்தகத்தைப்போல, இந்தப் பிரமாணத்தின் அடியில் காட்டியிருக்கிற ஓமிலி பிரசங்கங்கள் அடங்கிய இரண்டாம் புஸ்தகத்திலும், தேவபக்திக்கும் திவ்விய ஆரோக்கியத்துக்கும் ஏற்றதும், இக்காலத்துக்கு அவசியம் வேண்டியதுமான உபதேசம் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகையால், ஜனங்களுக்கு விளங்கத்தக்கதாக அவைகளைக் குருமார் தேவாலயத்தில் கருத்தோடும் தெளிவான சத்தத்தோடும் வாசிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிறோம்.

அத்தியட்சமார் குருமார் பட்டாபிஷேகம்

பிரதான அத்தியட்சமார் அத்தியட்சமாரின் பிரதிஷ்டை முறைமையும், குருமார் உதவிக்குருமாரின் பட்டாபிஷேக முறைமையும் அடங்கிய புஸ்தகம், ஆராம் எட்வார்ட் ராஜாவின் நாட்களில் பிரசித்தஞ்செய்யப்பட்டு, அக்காலத்துப் பாரலமெந்து சபையின் அதுமதியும் பெற்றிருக்கிறது. பிரதிஷ்டை பட்டாபிஷேகமுறைமைகளில் செய்யவேண்டியவைகளெல்லாம் அந்தப் புஸ்தகத்தில் அடங்கியிருக்கிறது; அதிலே வீண்பக்திக்கும் அவபக்திக்கும் ஏதுவானது ஒன்றும் இல்லை. ஆதலால், மேற்சொல்லிய எட்வார்ட் ராஜாவின் இரண்டாம் வருஷமுதல் இதுவனாக்கும் அந்தப் புஸ்தகத்தின் முறைமைகளின்படி கண்காணிப்புப் பிரதிஷ்டையாவது, குருப்பட்டாபிஷேகமாவது பெற்றிருக்கிறவர்களும், இனிமேல் அந்த

முறைமைகளின்படி பெறுகிறவர்களுமாகிய யாவரும் சரியாயும் ஒழுங்காயும் நியாயமாயும் பட்டம் பெற்றவர்கள் என்று தீர்மானிக்கிறோம்.

தேச அதிகாரிகள்

இங்கிலாந்து ராஜ்யத்துக்கும், அதைச் சேர்ந்த மற்றத் தேசங்களுக்கும் இராஜாத்தியே பிரதான அதிகாரி, அவைகளிலுள்ள திருச்சபைக்கும் ராஜாங்கத்துக்குமுரிய சகல அந்தஸ்துடையவர்களின் சகல விவகாரங்களையும் தீர்மானிக்கிற அதிகாரமும் அவருக்கே உரியது: அவர் அந்நியதேசத்து எந்த அதிகாரத்துக்கும் உட்பட்டவரும் அல்ல, உட்படவும் கூடாது. இராஜாத்தியானவருக்குப் பிரதான அதிகாரம் உண்டென்று நாம் சொல்வதைக்குறித்து சிலர் மனவெறுப்புக்கொண்டு ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று தெரியவருகிறதினால் நாம் அறிவிக்கிறது என்னவென்றால்: நம்முடைய இராஜாத்தியாகிய எலிசபேத்து கொஞ்சக்காலத்துக்கு முன்னே பிரசித்தஞ்செய்திருக்கிற கட்டளைகளினாலே தெளிவாய்த் தோன்றுகிறபடியே, தேவவசனத்தைப் பிரசங்கித்துச் சாக்கிரமெந்துக்களைக் கொடுக்கிற பணிவிடை நம்முடைய ராஜாக்களுக்கு உண்டென்று சொல்லாமல்; தேவனாலேயே தேவ பக்தியுள்ள ராஜாக்களுக்கு எப்பொழுதும் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததென்று வேதவாக்கியங்களினாலே காட்டியிருக்கிற அதிகாரம்மாத்திரம் அவர்களுக்கு உண்டென்று சொல்லுகிறோம். அந்த அதிகாரம் என்னவென்றால், திருச்சபையிலாவது, ராஜாங்கத்திலாவது, தேவன் தங்களுடைய விசாரணைக்கு ஒப்புவித்திருக்கிற எந்த அந்தஸ்துடையவர்களையும் ஆண்டு, குருட்டாட்டக்காரரையும் துன்மார்க்கரையும் நீதியாகிய கட்கத்தினாலே அடக்கிப்போடுகிற அதிகாரமேயாம். இங்கிலாந்து ராஜ்யத்திலே ரோமை அத்தியட்சருக்கு அதிகாரமே இல்லை . கொடிய பாதகங்களைச் செய்திருக்கிற கிறிஸ்து மார்க்கத்தாரையும் ராஜ்யத்துப் பிரமாணங்களின்படி மரண ஆக்கினைக்கு உட்படுத்தலாம். தேச அதிகாரிகளின் உத்தரவுப்படி கிறிஸ்தவர்கள் ஆயுதம் தரித்துப் போர்ச்சேவகம்பண்ணலாம்.

கிறிஸ்தவர்களுடைய ஆஸ்திகள் பொதுவாயிராம

கிறிஸ்தவர்களுடைய ஆஸ்திகளைக்குறித்து யாவருக்கும் பொதுவான பாத்தியமும் அது போகமும் உண்டென்று, அனபத்திஸ்தர் சாதிக்கிறது அபத்தம். ஆனாலும், ஒவ்வொருவனும் தன்தன் திராணிக்குத்தக்கதாக, தனக்கு உண்டானவைகளில் ஏழைகளுக்கு உதாரமாய்க் கொடுக்கக் கடமையுள்ளவனாயிருக்கிறான்.

கிறிஸ்தவர்கள் சத்தியம்பண்ணுதல்

வியர்த்தமாயும் பயபக்தியில்லாமலும் சத்தியம்பண்ணுகிறது. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாலும், அவர் அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபினாலும், கிறிஸ்தவர்களுக்கு விலக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று நாம் ஒப்புக்கொண்டபோதிலும்; தேச அதிகாரிகள் உத்தரவு கொடுத்தால், விசுவாசத்துக்கும் அன்புக்கும் அடுத்த விஷயங்களில், தீர்க்கதரிசி போதித்தபடி, கிறிஸ்தவனானவன் நீதியாயும் நியாயமாயும் உண்மையாயும் சத்தியம்பண்ணலாம் என்று நிதானிக்கிறோம்.

மேற்சொல்லிய வேதசித்தாந்தப் பிரமாணங்கள் அடங்கிய புஸ்தகம் கிறிஸ்து பிறந்து 1571-ம் வருஷத்தில் பிரதான அத்தியட்சமார் அத்தியட்சமார் மேற்சங்கமாகவும், எல்லாக் குருமார்களும் கீழ்ச்சங்கமாகவும் கூடிவந்தபோது, கவனமாய் வாசிக்கக் கேட்டும், அவர்கள் கையொப்பத்தினாலே உறுதியாக்கப்பட்டும் இருந்ததும் அல்லாமல்; தேவகிருபையினாலே இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஐர்லாந்து என்னும் தேசங்களுக்கு இராஜாத்தியும், கிறிஸ்துமார்க்கப் பரிபாலினி என்கிற பேர்பெற்றவருமாயிருக்கிற நம்முடைய சுயாதிபதியாகிய எலிசபேத்து இராஜாத்தியாலே மறுபடியும் சம்மதியும் அனுமதியும் பெற்று, அது இந்த ராஜ்யமெங்கும் கைக்கொள்ளப்படலாமென்று உறுதியாக்கப்பட்டும் இருக்கிறது.

இங்கிலாந்துத் திருச்சபையில் எதிர்ப்புக்கம்

இங்கிலாந்து அரசி எலிசபெத் மணமாகாமலேயே மரித்தார். எலிசபெத் இனிமையாய் ஏற்று ஆதரித்தது சீர்திருத்த சபை. அரசி செய்த அவசிய திருத்தங்களில் நிறைவு கொள்ளாதவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் ஆயர்களின் அலங்கார ஆடைகளை அறவே வெறுத்தனர். வழிபாடுகளிலும் பிற நேரங்களிலும் ஆயர்கள் சிலுவை அடையாளம் போடுவதை வன்மையாய் எதிர்த்தனர். அவர்களை எலிசபெத் அரசி அதி விரைவில் அடக்கினார். எனினும் அரசியின் காலத்திற்குப் பின் அவர்கள் புரட்சி செய்தனர். அச்சாரார் தூய்மையாளர் (Puritans) என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். நாட்டிலும், சபையிலும் பெருங்குழப்பத்தை உண்டாக்கியவர்கள் இச்சாராரே. பின்னர் எலிசபெத் அரசியார் அமைத்த சபை அரசு ஆதரவு பெற்ற சபையாகவும், பிற சபைகள் தன்னுரிமை பெற்ற சபைகளாகவும் விளங்கின. எலிசபெத் அரசி அமைத்த அரசு ஆதரவு பெற்ற சீர்திருத்த சபையும், ரோமைச் சபையும், பியூரிட்டானியச் சபையாரும் நாட்டில் செல்வாக்குடையவர்களாயிருந்தனர்.

எலிசபெத் அரசி அமைத்த ஆங்கிலிக்கன் சபையார் எப்போதும் அரசர்களுக்கு ஆதரவாயிருந்தனர். ரோமைச் சபை சட்டப்படி நாட்டினின்று அகற்றப்பட்டாலும் நடை முறையில் தக்க ஆட்சி செலுத்தத் தருணம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. பியூரிட்டானியர் நாளடைவில் பலம் பெற்று பாராளுமன்றத்தையே பிடித்தனர். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலோர் பியூரிட்டானியரே. எனவே பாராளுமன்றத்திலும் அரசனின் கட்சி என்றும் உறுப்பினர்களின் கட்சி என்றும் இரு பெரும் சபைகளாக விளங்கின. அரசியல் பிரச்சனைகளும் சபைப் பிரச்சினைகளும் ஒன்றையொன்று பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. ஸ்காட்லாந்து மக்களால் துரத்தப்பட்டவரும் எலிசபெத்தால் கொல்லப்பட்டவருமான அரசி மேரியின் மைந்தன் முதலாம் ஜேம்ஸ் அரசரிமை ஏற்றார். ஆரம்பத்தில் ரோமானியச் சபையை ஆதரித்தார். ஆனால் சிறிது காலத்தில் ரோமைச் சபையை எதிர்த்தார். ரோமைச் சபை ஆயர்களை நாட்டை விட்டுத் துரத்தினார். ரோமைச் சபையினர் அரசருக்கு எதிராகச் சூழ்ச்சி செய்தனர். அரசரின் உயிருக்குக் கண்ணி வைத்தனர். அரசரோ எப்படியோ அதை அறிந்து அவர்களை கடுமையாய் அடக்கி விட்டார். தூய்மையாளர்கள் அரசன் தங்களை ஆதரிப்பான் என்று எண்ணினான். ஏனெனில் ஸ்காட்லாந்தில்

ஜேம்ஸ் அரசன் மூப்பராளுகை பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவன். அவரோ அச்சபையின் போக்கில் அலுத்திருந்ததால் ஆங்கிலிக்கன் சபையை ஆதரித்தார். அதை அறிந்த தூய்மையாளர்கள் ஆயிரம் பேர் கையெழுத்திட்ட ஒரு விண்ணப்பத்தை அரசரிடம் அளித்தனர். இங்கிலாந்து சபையில் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பற்றி அதில் எழுதியிருந்தனர். அவ்விண்ணப்பத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க அரசர் இங்கிலாந்து சபைப் பேராயர்களையும் தூய்மையாளர் பிரதிநிதிகளை அழைத்து ஒரு கூட்டம் நடத்தினர் (1604).

அக்கூட்டத்தின் விளைவாக திருமறை புதிய நடையில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது. (1611) நான்கு ஆண்டுகளாக ஐம்பத்து நான்கு திருமறை வல்லுநர்கள் கூடிச் செய்த மொழி பெயர்ப்பே இங்கிலாந்து சபையில் பயன்படுத்த அதிகாரம் பெற்ற மொழிபெயர்ப்பு என்று அழைக்கப்பட்டது. (Authorised Version) அல்லது ஜேம்ஸ் அரசர் மொழிபெயர்ப்பு (King James Version) என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பின் பல மொழி பெயர்ப்புகள் வந்தபோதிலும் ஜேம்ஸ் அரசர் காலத்தில் வெளியான அம்மொழிபெயர்ப்பு அதிகச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. ஆங்கிலேயர் அதைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றனர். ஜேம்ஸ் அரசர்காலத்தில் பெருகினாலும், தனிவீடுகளில் வழிபட்டாலும் பாராளுமன்றத்தில் பல தூய்மையானவர்கள் உறுப்பினராக இருந்தாலும் அரசரோ அவர்களுடைய வலிமை மேலோங்கவிடவில்லை. முதலாம் ஜேம்ஸ் அவருக்குப் பின் முதலாம் சார்லஸ், இரண்டாம் சார்லஸ், இரண்டாம் ஜேம்ஸ் ஆகிய அரசர்களின் காலத்தில் இங்கிலாந்து சபையிலும், பாராளுமன்றத்திலும் பல குழப்பங்கள் நடைபெற்றன. முதலாம் சார்லஸ் அரசன் பிரான்சின் 16 ஆம் லூயிசைப் போலவு ரஸ்ய மன்னன் 2- ஆம் நிக்கலொசைப் போலவும் மக்களால் 1649- இல் தூக்கிலிடப்பட்டார். பின்னர் இங்கிலாந்து மக்கட் பொதுவுரிமை அரசானது (Commonwealth). 1649 - 1680 வரை இங்கிலாந்தில் மன்னன் இல்லை. ஆலிவர் கிராமம் வெல் செல்வர்களின் பாதுகாவலன் என அழைக்கப்பட்டார். பொதுவுரிமை அரசின் ஆளுகையின் போது இங்கிலாந்து மற்றெல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளைக் காட்டிலும் சமய சுதந்திரத்தில் வளர்ந்தது. அடிப்படை சீர்திருத்தவாதிகள் தங்கள் வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

சீர்த்திருத்த விவாதங்கள் வளர்ந்தன. ஆங்கிலத் திருச்சபையார் 4 முக்கிய பிரிவுகளாகவும் சில சிறிய பிரிவுகளாகவும் பிரிந்தனர்

நான்கு பீர்வுகள்

மிதவாதிகளான ஆங்கிலிக்கன் சபையார் (Moderate Anglicans)

அவர்கள் இங்கிலாந்து சபையிலேயே இருக்க விரும்பினர். திருமறைக்கும் பாரம்பரியத்துக்கும் போதுமான சமவாய்ப்பு தொழுகையில் இடம் பெற விரும்பினர்.

மூப்பனார் ஆளுகை சபையார் (Presbyterian)

பேராயர்களால் ஆட்சி செய்யப்படுவதை விரும்பாதவர்கள், ஆயர்களும் மூப்பர்களும் அடங்கிய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்றத்தாலான ஆட்சி முறை அமைந்த சபையை விரும்பினர். உள் நாட்டுப் போரின் போது பாராளுமன்றத்தில் இக்கொள்கையினரே அதிகம் இருந்தனர்.

சுயாதீன சபையார் (Independents)

திருச்சபை அரசிலிருந்து சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினவர்கள். தொழுகை காரியங்களில் ஒவ்வொரு உள்ளூர் சபைகளும் தாங்களே ஆளுவதாக இருக்க வேண்டும். ஆலிவர் கிராம் வெல் இவ்வியக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்.

பிரிவினைவாதிகள் (Soparatists)

அப்போதிருந்த இங்கிலாந்து சபையை இவர்கள் ஒரு உண்மைத் சபையாக எண்ணவில்லை. "சாத்தானின் ஜெபாலயம்" என்று குறிப்பிட்டனர். சுயாதீனரைப் போன்ற எண்ணமுடையவர்கள். இவர்கள் பிரவுனியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். (Browneites) ஏனெனில் அவர்களின் தலைவர் (Robert Browne) இராபர்ட் பிரென் என்பவராவார். பிந்திய இரு பிரிவாரும் சபையாளுகையினர் (Congregationalists) என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறாக சபையார் நடுவே பிரிவினை வளர்ந்து கொண்டே சென்றது.

எனினும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருச்சபையை சீர்திருத்தப் பாதையில் நடத்தி கொண்டே வந்திருக்கிறார். அவருக்கே புகழும், போற்றுதலும், மாட்சிமையும், வல்லமையும், பெலமும் அனைத்துக் காலத்தும் உண்டாவதாக. ஆமென்.

இன்றைய திருச்சபைச் சீர்திருத்தம்

திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்தினால் ஏற்பட்டது நன்மையா? தீமையா? வெற்றியா? தோல்வியா? என்ற கேள்விகள் இன்றளவும் அனேகரின் உள்ளங்களில் எதிரொலிக்கின்றன. சீர்திருத்தம் நன்மைதான் என்றோ தீமைதான் என்றோ கூறினால் அது முற்றிலும் தவறு. சீர்திருத்தத்தில் நன்மையும் உண்டு, தீமையும் உண்டு.

லுத்தர், கால்வின் சுவீங்கிலி போன்றோர் திரு சபையில் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்று சொன்னது திருச்சபையின் மீது கொண்டிருந்த அன்போ, இறைப்பற்றோ காரணமல்ல. திருமணம் செய்ய வேண்டும் பேரார்வத்திற்காகவே திருச்சபையைத் சீர்திருத்த முயன்றனர் என்பாருளர். மூவரும் திருமணம் செய்யாதிருந்தால் இந்த அவப்பெயருக்கு ஆளாகாமல் இருக்கலாமே என்று நாமும் எண்ணலாம். ஆனால் திருச்சபைச் சீர்திருத்தம் திருப்பணி விடையாளர்களின் வாழ்க்கை முறையிலே முதலில் அமைதல் நலம் என்ற கருத்திலும் அவர்கள் திருமணம் செய்திருக்கலாம்.

லுத்தர், சுவீங்கிலி, கால்வின் போன்றவர்கள் கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலும், தாங்களே பெருந்தலைவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்ற பேராசையாலும் சீர்திருத்தத்தைத் தொடங்கினர் என்று எண்ணுவாருண்டு. ஆனால் அவர்கள் தலைமை வகித்து அனுபவித்தது அதிகாரங்களும் ஆடம்பரங்களும் அல்ல அல்லல்களும் அவதூறுகளும். பல வேளைகளில் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்தே பணி புரிந்தனர். சுகபோகமாய் அவர்கள் வாழவில்லை, துன்புறும் தாசராய் வாழ்ந்தனர். சிம்மாசனச் சுகத்தில் லயித்தவர்களல்ல, சிலுவையைச் சுமந்த சீடர்கள். காலாறிக் களித்துக் காணப்பட்டவர்களல்ல, கடும் உழைப்பாளிகள். கண் உறங்காது கடவுளுக்காய் உழைத்தவர்கள். பொருளற்ற போதனைகளையும், வாழ்வற்ற வழிபாடுகளையும், அர்த்தமற்ற ஆசாரங்களையும், முறைகேடுகளையும், தூய்மை கேடுகளையும், ஆடம்பரங்களையும் அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். அவர்களின் காலத்திலேயே திருச்சபை அனைத்துக் காரியங்களிலும் சீர்திருத்தம் பெற்று விட்டது என்று நாம் கூறவில்லை, கூறவும் முடியாது. சீர்திருத்தம் என்பது எளிதான ஒன்றன்று. ஒரு குடும்பத்தில் காணப்படும் சீர்கேடுகளைச் சீர்திருத்துவதே எளிதல்ல. அப்படி இருக்க கோடான கோடி குடும்பங்களின் கூட்டமைப்பாம் திருச்சபையில் சீர்திருத்தம் செய்வது என்பதும் எளிதன்று.

திருச்சபை ஒரு தேக்கம் அன்று, அது ஒரு இயக்கம் அதன் தலைவர் இயேசு, அதன் கொடி சிலுவைக் கொடி அதன் பணி அனைத்துலக மக்களின் ஈடேற்றம். அதன் உறுப்பினர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவரல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டவரல்ல. பணத்திலேயே புரளும் அமெரிக்கக் கிறிஸ்தவனும் அதின் ஒரு அங்கம். அன்றாடக் உணவுக்கு அல்லலுறும் இந்தியக் கிறிஸ்தவனும் அதின் அங்கம். ஏக போக உரிமையில் ஏற்றமிரு நாகரிகத்தில் வாழும் மேலை நாட்டுக் கிறிஸ்தவனும் ஓர் அங்கம். குளிப்பையோ, உடையையோ அறியாத ஆதிவாசி கிறிஸ்தவனும் ஓர் அங்கம். அமெரிக்காவின் கலாச்சாரம் வேறே. அந்தமானின் கலாச்சாரம் வேறே. இங்கிலாந்தின் பண்பாடு வேறே. இந்தியாவின் பண்பாடு வேறே. சமய சுதந்திரமுள்ள நாடுகளில் வாழும் கிறிஸ்தவனின் நிலைமை வேறே. பொதுவுடைமை நாடு களில் துன்புறும் கிறிஸ்தவனின் நிலைமை வேறே. எனவே திருச்சபை சீர்திருத்தம் என்பது எந்தக் காலத்திலும் எல்லா நாடுகளுக்கும், எல்லா கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஏற்றதாக இருக்குமா என்பது கேள்விக் குறியே. ஒரே கிறிஸ்து தான் எனினும், ஒரே இறைவன் தான் எனினும் கிறிஸ்தவர்கள் ஒரே உலக அரசின் கீழ் வாழ்பவர்களல்ல. ஒரே பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுமல்ல. எனவே சீர்திருத்தம் என்பது அந்தந்த நாட்டுத் திருச்சபைகளில் அந்தந்தக் காலத்தில் தேவையான ஒன்று. ஆவியானவரே தமது அடியாரின் உள்ளங்களில் அனல் முட்டி சீர்திருத்தத்தை அவ்வப் போது ஏற்படுத்துகிறார்.

திருச்சபைச் சீர்திருத்தத்தினால் திருச்சபையில் பல பிளவுகள் ஏற்பட்டன. பிரிவுகள் ஏற்பட்டன என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது ஒவ்வொரு சாராரும் திருச்சபையின் மேல் பற்றும், வெறியும் கொண்டு போரிட்ட நேரங்கள் உள்ளன. ஒரு கிறிஸ்தவன் மற்றொரு கிறிஸ்தவனின் உயிரை, சபைப் பிரிவின் வெறி கொண்டு தாகக் கொன்றது உண்டு. போர்களும், பகைகளும், வர்மங்களும் அன்புத் தாழ்ச்சியும், அவமானங்களும், வேதனைகளும் இச்சபைப் பிரிவினையால் ஏற்பட்டன, பிரிவினைகள் அனைத்தும் சீர்திருத்தத்தால் வந்தவையல்ல. சுயநலத்தால், பதவி மோகத்தால், இன வெறியால் மொழி வெறியால், பண ஆசையால் ஏற்பட்டுள்ள சபைப்பிரிவினைகள் ஏராளம், ஏராளம். மாட்டின் லுத்தர் போன்றோர் துவக்கத்தில் ரோமைச் சபையைவிட்டு வெளியேறி புதிய சபை ஒன்று உருவாக்க வேண்டும் என்று எண்ணவில்லை. ரோமைச் சபையில் இருந்து கொண்டே அதைச் சீர்திருத்த விரும்பினர். ஆனால் அவர்களின் புரட்சியும், போதனைகளும் அவர்களை அந்த சபையில் இருக்க அனுமதிக்கவில்லை, ரோமைச் சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டார்கள். ரோமைச் சபையில் சேர வேண்டும் என்பதற்காகக் கொள்கைகளையோ கிறிஸ்துவின் நடத்துதலையோ அவர்கள் விட்டு விட விரும்பவில்லை.

திருச்சபை சீர்திருத்தங்கள் சிலநேரங்களிலும் முற்றிலும் சீர்திருத்த நோக்குடையவைகளாய் இருக்கவில்லை அரசர்களின் திருமணங்களில் காணப்பட்ட முறை கேடுகளும் சீர்திருத்தம் என்னும் போர்வையில் செயல்பட்ட நேரங்கள் உள்ளன. அரசியல் காரணங்களும் சீர்திருத்தம் என்னும் போர்வைக்குள் ஒளிந்து கொண்டு செயல்பட்டன. ரோமைச் சபையிலும், துறவி மடங்களிலும் காணப்பட்ட சொத்துகள், செல்வங்கள் மீது மோகங் கொண்ட அரசர்கள் சீர்திருத்தம் என்ற வண்ணத்தில் தங்களுடையதாகிய நேரங்கள் உள்ளன. எனினும் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள் சிறந்த காரியங்களைத் திருச்சபையில் செய்துள்ளனர்.

ரோமைச் சபையாரும் தங்களைச் சீர்தூக்கிப் பர்க்க வைத்தவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள். '**இக்னாசியஸ் லயோலா**' என்பவரின் தலைமையிலான இயேசு சங்கமும் பிற துறவறச் சங்கங்களும் ரோமைச்சபையில் இருந்து கொண்டே ரோமைச் சபைச் சீர்திருத்தத்தில் பெரிதும் பங்கேற்றனர். 1545 முதல் 1563 வரை திரந்து (Trent) என்னும் நகரில் மூன்றாம் பவுல் என்னும் போப்பின் தலைமையில் கூடி திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கான காரியங்கள் பற்றி விவாதித்தனர். [1547-இல் மட்டும் பொலொனா (Bologna) என்ற இடத்தில் நடைபெற்றது.] திரந்து பொதுக் கூட்டம் முழுமையாய் போப்பின் ஆதிக்கத்தில் நடைபெற்றாலும் பல கருத்து வேறுபாடுகள் அங்கு காணப்பட்டன. ஸ்பெயின், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளின் பேராயர்கள் போப்புவின சர்வ ஆதிக்கத்தை ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தார்கள். ஆனால் அவருக்கு பேராயர் வரிசையில் முதலிடம் உண்டென்று கூறினார். தாங்கள் போப்புவினிடமிருந்தன்று, இயேசு கிறிஸ்துவினிடமிருந்தே திருப்பணியின் அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்கள் என்று சாதித்தனர். ஜெர்மானியர் திருவிருந்தில் சபையாருக்கு இரசம் கொடுக்கவும் ஆயர்கள் மணம் புரியவும், வழிபாட்டில் தாய்மொழியில் பாடவும், சபை வருமானத்தில் ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவவும் அனுமதி பெற விரும்பினர். சபை ஆளுகை முறையில் நுழைந்திருந்த பல சீர்கேடுகளை நீக்க திரந்து, பொதுக் கூட்டம் முயன்றது. ஆயர்களும், பேராயர்களும் தவறான வழியில் சபையின் வருமானத்தைப் பெறுதல் கூடாது; ஆயர்களின் கல்வித் தரம் உயர வேண்டும். ஒவ்வொரு பேராயரும் தம் சபைகளை இரண்டு ஆண்டிற்கு ஒரு முறையாவது சந்திக்க வேண்டும், சபையின் வருமானத்தை உறவினர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது, சபையாரின் கிறிஸ்தவ அறிவை வளர்க்க தாய்மொழியில் அருளுரையாற்றப்பட வேண்டும் என்ற சீர்திருத்த சிந்தனைகள் அங்கே தீர்மானிக்கப்பட்டன. இப்படித் தீர்மானிக்க அவர்களின் கண்களைத் திறந்தவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்களே எனலாம்.

திருச்சபை சீர்திருத்தப் பெரியார்கள் இறையியலுக்கு சிறப்பிடம் கொடுத்தனர். இறையியல் என்பது கருத்தளவிலும், எழுத்தளவிலுமான

ஒன்றன்று. நடைமுறை வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனையும் இறையியல் இறைவனோடு உறவு கொள்ளத் தூண்டுவது. இறைவனின் திருவுளத்தை உணரச் செய்வது தேவையுள்ள உலகில் இறைத்தூதைக் கொண்டு செல்லச் செய்வது, இறைவனோடும் அயலானோடும் அன்புறவு கொண்டு அருள்நெறி நடக்கத் தூண்டுவது இறையியல் என்ற உண்மையைப் புரியச் செய்தவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள். விழுந்துபோன மனுக்குலம் இறைவனோடும் மனுக்குலத்தின் விழுதலால் குலைந்திருக்கும் படைப்பனைத்துடனும் ஒப்புரவாக்கும் உயரிய கருத்தை வலியுறுத்தினர். கிறிஸ்துவே மனிதனின் சொந்த மீட்பர். அவன் முயற்சிகளும், செயல்களும், அவனை மீட்கா என்பதை விசுவாசத்தினாலே நீதிமானாதல் என்ற கோட்பாடினால் வலியுறுத்தினர்.

வழிப்பாட்டையும் பொருளுடைய தாக்கச் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள் முயன்றனர். ஒவ்வொரு சமயமும் அதன் வழிப்பாட்டிலே மையம் கொள்கிறது. வழிபாடு விசுவாசத்தில் மையம் கொள்கிறது என்பது போல் வழிபாட்டுக்கு சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டது. சுடமைக்காகவும், சபையார் புரிந்து கொள்ள முடியாமலும் இருந்த வழிபாடுகளை சபையார் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் மாற்றி யமைத்தவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள். அவரவர் தம் தம் தாய்மொழியில் இறைவனை வழிபட வேண்டும் என்று வழிவகுத்தனர். தனி மனிதன் இறைவனிடம் கொள்ளும் உறவில் கவனம் செலுத்திய அவர்கள் கூட்டுத் தொழுகையிலும் கவனம் செலுத்தினர். வேண்டாத ஆசாரங்களை விலக்கினர். உத்தரிக்கும் இடம், திருப்பலன்கள் மீது நம்பிக்கை போன்றவற்றைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். சீர்திருத்தவாதிகள் வகுத்த வழிபாட்டு அமைப்பு பல சிறப்பு அம்சங்களையுடையது. கீழே சில சிறப்பு அம்சங்கள் மட்டும் குறிக்கப்படுகின்றன.

- (i) திருமறை சார்புடையது.
- (ii) திருத்தூதுவர் பற்றுறுதி நெறியுடையது.
- (iii) புனிதமானது. தூய்மையை வலியுறுத்தியது.
- (iv) எளிமையானது.
- (v) அறிவால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது.
- (vi) முறையான ஒழுங்குடையது.
- (vii) ஆவியுடையது உண்மையுடையது.
- (viii) எல்லாருக்கும் பொதுவான ஏற்றத்தாழ்வற்றது. திருப்பணியாளர்

மட்டுமே சிறப்புடையவர் என்ற கருத்தற்றது.

சீர்திருத்தப் பெரியார்கள் அருளுரைக்கும் சிறப்பிடம் கொடுத்தனர். போராட்டமான உலகில் போராடும் திருச்சபை உறுப்பினரின் பணி என்ன என்பதை அறிவிக்கவும் கடவுளின் அன்பைச் சபையார் அதிகமாய் அனுபவிக்கச் செய்யவும் அருளுரையை அதிகமாய்ப் பயன்படுத்தினர்.

அந்தந்த தாய்மொழியில் அருளுரை செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினர். 1548 ஜனவரி 18-இல் லண்டனில் 'லேற்றிமர்' என்பார் அருளுரையைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

கடவுளின் வார்த்தை வித்து. சபையார் வயல் நிலம் விதையை அவர்களிடம் விதைக்க வேண்டும். விதைய்பவன் அருளுரைஞன். கடவுளின் உழவுத்தொழில்களில் ஒன்று நற்செய்தியை அறிவித்தல், அருளுரைஞன் கடவுளின் உழவர்களில் ஒருவன். அருளுரையாற்றுதல் என்பது கடவுளின் மீட்பின் கருவி. அருளுரையை நீக்கினால்; மீட்புக்கு வழி இல்லை. அருளுரையாற்றும் பணி என்பது மீட்பின் பணி.

சீர்திருத்தவாதிகள் திருமறைக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தனர். திருமறையை அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களும் வாசிக்க வேண்டும் என்றனர். எலிசபெத் அரசியின் காலத்தில் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் சமயத்துறைப் பேராசிரியராக இருந்த வில்லியம் விட்டேக்கர் (William Whitaker) என்பார் கீழ்க்காணுமாறு திருமறை வாசிப்பை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்

(1) திருமறையை எல்லாரும் வாசிக்க வேண்டும் என்று கடவுள் கட்டளையிட்டுள்ளார். எனவே திருமறையை வாசிக்கும்படி கட்டப்பட்டுள்ளோம். (உபா. 31:11; 17:19; எரே. 36:6).

(2) சாத்தானை எதிர்க்கத் திருமறையே ஆயுதம். ஈனவே திருமறையை மக்கள் வாசிக்கத் தடையே கூடாது. ரோமைச் சபையார் திருமறையை வாசிப்பதைத் தடுத்து வைத்திருந்தனர். இயேசு திருவசனத்தை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி சாத்தானைத் துரத்தினார். (மத் 4:4) புனித பவுலும் திருவசனத்தை ஆயுதமாகச் சித்தரிக்கின்றார் (எபே. 6:17)

(3) எல்லா மக்களும் வாசிக்கும் வகையில் திருமறை அவரவர் தாய்மொழியில் இருக்க வேண்டும். இயேசு சுய மொழியில் போதித்தார். பெந்தேகோஸ்தே நாளில் அவரவர் மொழியில் நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. எனவே அவரவர் தாய் மொழியில் திருமறையைக் கற்கவேண்டும்.

(4) புனித பவுலடிகள், விசுவாசிகள் மீட்பின் மறை பொருளை அறிந்தவர்களாகவும், பூரண அறிவு உன்ளவர் களாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டுள்ளார். எனவே கிறிஸ்தவர்கள் திருமறையை நன்கு கற்றிருக்க வேண்டும் (ஆயரல்லாதவர்கள்) சபையார் திருமறையை நன்கு அறிந்து ஒப்படைத்த வாழ்க்கை வாழ வேண்டும். (உபா 4:6; 2 கொரி 7:8)

சீர்திருத்தப் பெரியார்கள் சபையார் திருமறை வாசிப்பதையும், வழிபாட்டில் திருமறைப் போதனைச் சிறப்பிடம் பெறவும் செய்தனர். சங்கிலியால் கட்டப்பட்டிருந்த திருமறை சாதாரணக் கிறிஸ்தவனின் கையிலும் திகழும்படி செய்தவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்களே.

நாம் உண்டு நம் கடமை உண்டு என்று வாளாயிருந்த கிறிஸ்தவனுக்குச்

சமுதாயப் பொறுப்பும் உண்டு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள். சமயப் பெயராலும், அரசுப் பெயராலும் அநீதி காணப்பட்டால் அதை அகற்ற அக்கரையோடு செயலாற்ற வேண்டியவன் கிறிஸ்தவன் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியைக் கொடுத்தவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள்.

"அரசு என்பது அந்திக் கிறிஸ்து. அதற்கும் கிறிஸ்தவனுக்கும் சம்பந்தமில்லை" என்ற நிலையை மாற்றியவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள். அரசுக்கும் கிறிஸ்தவனுக்கும் உள்ள தொடர்பையும், அரசியல் ஈடுபாடுகளில் கிறிஸ்தவனின் பொறுப்பையும் உணர்த்தியவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள். எந்த அளவுக்கு அரசியலில் ஈடுபாடு கொள்ளலாம் என்பது அவர்களுடைய அனுபவங்களில் பாடமாக அமைந்துள்ளது. இறையரசைக் காட்டிலும் இவ்வுலக அரசில் அதிக நாட்டம் கொண்டால் அரசியல் போர்க்களத்திலேயே நமது உடல் சின்னாபின்னமாக்கப்படும் என்பதைச் சுவிங்கிலியின் வாழ்க்கை நமக்குக் கற்பிக்கிறது.

நற்செய்திப் பணியில் நாட்டமற்றிருந்த ரோமைக் சபைக்கு நற்செய்திப்பணி அவசியம் என்று கற்றுத்தந்துவர்கள் சீர்திருத்தப் பெரியார்கள். ஜெபம் அவசியம் தான் ஆயினும் ஜெபத்தைக் காட்டிலும் நற்செய்திப்பணி மிகவும் சிறப்புடையது என்று வலியுறுத்தின நேரங்களும் சீர்திருத்தப் பெரியார்களிடம் காணப்பட்டன. சீர்திருத்த சபைப் பிரிவுகள் தான் பல அருட்தொண்டு நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தி நற்செய்தியை அனைத்துலகத்திற்கும் கொண்டு சென்றன என்றால் மிகையாகாது. இன்னும் எத்தனையோ ஏற்றமிகு செயல்கள் திருச்சபை சீர்திருத்தத்தால் விளைந்துள்ளன. அவற்றை விவரிக்க இந்நூல் போதாது.

சீர் திருத்தம் முடிந்து விட்டதா? இல்லவே இல்லை. காலங்கள் மாறுகின்றன. கருத்துக்கள் மாறுகின்றன. மாறி வரும் உலகில் மாறாத கிறிஸ்துவை மாண்புடன் அறிவிப்பது திருச்சபை. காலத்திற்கு ஏற்ப திருச்சபை இயங்காவிடில் காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகக் கடந்து நிற்கும் நிலையை அடைந்து விடும், கிறிஸ்து அதின் தலைவர். காலத்தின் கோலத்தை கணக்காய் அறிபவர். அவர் தம் திருவுண்படி திருச்சபையை நடத்தி வருகிறார்.

தென் இந்தியத் திருச்சபை என்பது பூரணத்திருச்சபை, அதில் சீர்திருத்தம் தேவையில்லை என்று நாம் எண்ணு வோமாயின் பிழையாகும். ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட தென் இந்தியத் திருச்சபை ஊழியர்களைச் சந்தித்து வினவிய போது நமது சபையில் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் சீர்திருத்தங்கள் கண்டு அகமகிழ்ந்தேன். அவைகளில் எல்லாம் ஏற்கத்தகுந்தவையல்ல என்ற போதிலும் திறனாயும் திறமுடைய சபை ஊழியர்களுக்காக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். அவைகளில் சிலவற்றைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளேன்.

வழிபாட்டில் சீர்திருத்தம் தேவை என்று அனைவரும் கூறினர்.

என்றோ ஒரு காலத்தில் ஏற்படுத்திய அந்த வழிபாட்டு முறையை மாற்ற வேண்டும் என்று கூறினர். பொதுவாக பெரும்பாலும் நெல்லைத் திருமண்டலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் 1662 ஆங்கிலிக்கன் வழிபாட்டு முறைமைக்குப் பின் இங்கிலாந்தில் பல வழிபாட்டு முறைமைத் திருத்தங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. நாமோ அதே 1662 ஆங்கிலிக்கன் முறைமையைத் தான் இன்றளவும் பயன்படுத்துகின்றோம். அந்நூலில் அரிய பல ஜெபங்கள் இருக்கின்றன. சிறந்த வழிபாட்டு முறைமைதான். எனினும் காலம் கடந்து விட்டது. புதிய முறைகளில் நாட்டம் மக்களுக்கு வந்துவிட்டது. ஏராளமான நமது சபையார் பிற சபைப் பிரிவுகளுக்குச் சென்றதற்கு ஒரு காரணம் நமது வழிபாட்டு முறை எனலாம். **ஒரே போக்கான இயந்திரம் செயலாற்றுவது** போல் இந்த வழிபாட்டு முறை இருக்கின்றது. ஆவியோடும் உண்மையோடும் ஆண்டவரைத் தொழ முடியவில்லை. வழிபாட்டு முறைமையை வாசிக்கின்றனரேயன்றி வாழ்வு நிறைந்த வழிபாடு அங்கே இல்லை. வீண் ஆடம்பரங்கள், பாடகர் வரிசைகள், இசைக்கருவிகள் உண்டு. ஆன்மீக ஆராதனைக்கு இடமில்லை. ஓசையுள்ள கைத்தாளங்களோடும் பேரோசையுள்ள கைத்தாளங்களோடும் இறைவனைப் போற்ற வழியில்லை. எனவே நாங்கள் பிரிந்து சென்று விட்டோம் என்று கூறுவாருளர். இவர்களின் **கூற்று முழுவதும் உண்மையன்று**. எந்த வழிபாட்டு முறையாக இருந்தாலும் நாம் உண்மையாய் இறைவனை வழிபட முடியும். வழிபாட்டு நூலில் உள்ள இறை வேண்டல்கள் வாசிக்கப்படும் போது திருப்பணி விடையாளருடன் சேர்ந்து மனதுக்குள் அதே வாசகங்களை நாமும் கருத்தோடும் ஜெபிக்கும் போது இவ்வழிபாடு ஈடு இணையற்ற வழிபாடாக அமைகின்றது. வழிபாட்டைப் பொருளுடைய தாக்கும் பொறுப்பு திருப்பணிவிடையாளருடையது.

பலர் எவ்விதமான ஆயத்தமுமில்லாமல் வழிபாட்டை நடத்த ஆரம்பிக்கிறார்கள். அருளுரைக்காக ஜெபிப்பதைக் காட்டி லும் பொருளுள்ள வழிபாட்டை நடத்த அதிகமாய் ஜெபித்தபின் அவ்வழிபாட்டை நடத்த வேண்டும். வழிபாட்டுக்கு உயிருட்ட வேண்டியது ஊழிக்காரனின் ஒப்படைப்பும், ஓயாத ஜெபவாழ்க்கையுமாகும். வழிபாட்டைத் தொடங்கும் சில விநாடிகளுக்கு முன்வரை லாகிரிப் பொருட்களையும், இலச்சையான சொற்களையும் வாயில் வைத்து விட்டு வந்து வழிபாடு நடத்தினால் அதில் என்ன பலன் கிட்டும்? வழிபாட்டை நடத்துபவரே மனதை ஒருமுகப்படுத்தாமல் அங்குமிங்கும் மேய விட்டால் வழிபடுவோரை எப்படி வழி நடத்த இயலும்? வழிபாட்டு முறைகள் நமது நாட்டுக்கு ஏற்றதாய் அமைதல் வேண்டும். பாடகர் வரிசைகள் பல ஒலி நிலைகளில் பாடல்களைப் பாடும் போது நாம் உண்மையாகவே அதை இரசிக்கின்றோம் ஆனால் பிற சமயத்தவர் ஒருவர் வெளியில் நின்று அப்பாடலை உற்றுக் கேட்டால் அதில் அவருக்கு என்ன விளங்கும்?

ஒரு பிற சமயத்தவர் ஒருவர் ஒரு கிறிஸ்தவனை அவசரமாகக் காணும் படியாக ஆலயத்துக்கு வந்தார். கிறிஸ்தவன் ஆலயத்துக்குள் இருந்தார். வந்தவர் ஆலயத்தின் அருகில் நின்ற ஒரு ரிக்ஷாக்காரனிடம் சென்று வழிபாடு எப்போது முடியும் என்று வினவினார். அவர் சொன்ன விடை விநோதமானது, வியப்பிற்குரியது. "ஐயா, நான்கு கூப்பாடு போடுவார்கள். மூன்று கூப்பாடு போட்டாயிற்று. இன்னுமொரு கூப்பாடு போட்டால், வழிபாடு முடிந்தது என்று பொருள்" என்றாராம். நமது பாடல்கள் அவருக்குக் கூப்பாடாகவே இருக்கின்றன. நமது வழிபாட்டு முறைமைகள் நமது நாட்டுக்கு ஏற்ப அமைதல் வேண்டும். இந்திய முறையில் வழிபாடு அமைதல் வேண்டும். இந்தியனை சாக்கும் வகையிலும் கூட்டுத் தொழுகைக்கும் ஏற்கும் வகையில் நல்ல கர்நாடக இசையில் அமைத்தல் வேண்டும். மேலை நாட்டு மோகம், ஆங்கில மோகம் குறைய வேண்டும். சிறுவர்களுக்கு வழிபாடு தனியாக நடத்தப்பட வேண்டும்.

ஆலயங்கள் நற்செய்திக்கு அமைதியான சான்றுகள். ஆலய அமைப்புகளிலும் மேலை நாட்டு மோகம் குறைய வேண்டும். யாவரும் தரையில் அமர்ந்து வழிபடும் முறையில் ஆலய அமைப்புகள் இருக்கலாம் என்று பல சபை ஊழியர்கள் என்னிடம் கருத்துத் தெரிவித்தனர். ஆலய மங்கலப் படைப்பு நினைவு நாள் விழாக்கள் எளிய முறையில் அமையலாம் வீண் ஆடம்பரங்கள் குறையலாம். அசனம் என்று சொல்லி பல கோட்டைக்கணக்கில் சோறு பொங்கிப் போடும் பணத்தைச் சேர்த்து வைத்து பல ஆண்டுகள் சேகரித்து ஆக்கப் பணிகளில் பயன்படுத்தலாம். நற்செய்திப்பணியில் புதிய அணுகு முறைகளைச் செய்யலாம். பிற சமயக் கருத்துக்களை எடுத்துப் பயன்படுத்துவதில் கவனமாயிருக்க வேண்டும். பிற சமயங்களில் பாவப்பரிகாரத்திற்கு வழி இருக்கிறது. பிற சமயங்களிலும் மீட்புக்கு வழி இருக்கிறது என்று கூறுவது கூடாது. இயேசுக் கிறிஸ்துவே மெய்வாழ்வின் வழி என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும். பிற சமய எடுத்துக்காட்டுகளில் எடுத்துக்காட்டாக பட்டினத்தாரின் பாடலை நற்செய்தியோடு பொருத்தப் பயன்படுத்தினால் ஒரு விழுக்காடு பாடலே நற்செய்தியோடு பொருந்தி வரலாம். தொண்ணூற்றொன்பது விழுக்காடு பாடல்கள் அந்த சமய உண்மையைச் சார்ந்தவை. யாரேனும் வாதிட வந்தால் தொண்ணூற்றொன்பது விழுக்காடு எங்கள் பக்கம் இருக்கிறது. எங்கள் சமயத்திற்கு வாரும் வாழ்வு பெறுவீர் என்று நம்மை வம்புக்கு இழுக்க வழியுண்டு. சித்தர்களின் பாடல்களை நற்செய்திப்பணியில் பயன்படுத்தும் ஒரு சிறந்த அருளுரைஞர் சொன்னார். "என்ன தான் பிற சமய எடுத்துக்காட்டுகளைப் பயன்படுத்தினாலும், நற்செய்திப் பணியில் கடவுளின் வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும் அளவிற்கு வல்லமை இல்லை, பலன் இல்லை. கடவுளின் வார்த்தை கடவுளின் வார்த்தையே. ஆற்றல்

மிருந்ததே" என்றார். கடவுளின் வார்த்தைக்கு முதலிடம் அவசியம். திருச்சபை மக்கள் அனைவரையும் நற்செய்திப் பணியில் ஈடுபடுத்த புதிய முறைகளைக் கையாள வேண்டும். கடவுளின் வார்த்தையை அனைத்துக் கிறிஸ்தவரும் முறையாகக் கற்றுக் கொள்ள, இறையியல் அறிவைப் பெற புதிய முறையில் திருமறை ஆய்வு வகுப்புகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

தென் இந்திய திருச்சபை ஆயர் ஆவனத்துறை இறைமக்கள் இறைவாக்கை ஆய்ந்து கற்கும் திருப்பணித் திட்டம் பாராட்டுதற்குரியது. தரமான தினசரி தியான நூல்களை ஆண்டு தோறும் வெளியிடலாம். திருமறை அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களின் கரங்களிலும் இருக்கிறது நல்லது தான். ஆனால் திருமறை கையில் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் விளக்கம் கொடுக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். ஆபத்து அங்கே தான் இருக்கிறது. திருமறையை நாம் நன்றாகச் சபையாருக்குக் கற்றுக் கொடுக்காததால் தான் இடைச் செங்கலை எடுப்போரும், மந்தையில் ஆடுகளைத் திருடுவோரும் பக்கத்து நிலத்தில் வேலியை நெருக்கி தங்களை விரிவாக்கிக் கொள்வோரும் வளர்ந்து பெருகுகிறார்கள். தூயாவியார், திருமுழுக்கு, திருச்சபை, திருப்பணிவிடை, இயேசுவானவரின் இரண்டாம் வருகை போன்றவை பற்றித் தெளிவான போதனைகள் சபையாருக்கு அவசியம். மக்களாட்சி, திருச்சபை சட்டதிட்டங்கள் (Constitutions) இவை முக்கியமே. ஆயினும் தூயாவியாரின் நடத்துதல், திருமறையின் போதனை இவற்றைக் காட்டிலும் சிறந்தவையல்ல.

திருச்சபையின் இன்றைய ஆளுகை முறை அமைப்பு முறை இவற்றைப் பற்றி சபையாரில் பலர் கமிற்றிகள் (கழகம்) மன்றங்கள் இவற்றின் அமைப்பையும், திருச்சபையின் ஆளுகை முறையில் அவற்றின் தலைபீட்டையும் விரும்பவில்லை. மக்களாட்சி (ஜனநாயகம்) என்ற அமைப்பால் தான் தேர்தல் முறை வருகிறது. தேர்தல் முறை வரும் போது சாதி வேற்றுமை வளருகிறது. சாதி வேற்றுமை பகையை வளர்க்கிறது. பகையும், பிரிவினையும் நற்செய்திப் பணிக்குத் தடையாய் அமைகின்றன. தேர்தல் முறைகளில் மாற்றம் கொண்டு வரலாம். கல்வித்தகுதி, சந்தாத் தகுதி, சரியான சபை உறுப்பினர் போன்றவைகளை இடத்திற்கு ஏற்ப வைத்துக் கொள்ளலாம். கல்வித் தகுதியில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவராகவாவது இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கலாம். ஜெபிக்கவாவது தெரிந்த உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கலாம். பரிசுத்த உபவாச நாளை நியமித்து ஜெபித்து திருவுளச் சீட்டின் மூலம் தேர்தல் நடத்தலாம். அங்கு பகைமையும், இன வேற்றுமையும் ஒழிய வழியுள்ளது. சபை ஊழியர்களை நியமிப்பதிலும் ததந்த மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தலாம். நல்ல நடத்தை உள்ளவர்களையும், இறைத்தொண்டில் ஆர்வம் உள்ளவர்களையும் நியமிக்க லாம். திருச்சபைப் பாடசாலைகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களில்

சபை ஊழியத்துக்கு தன்னார்வம் உள்ளவர்களை மட்டும் நியமிக்கலாம். சபை தரும் வீட்டு வசதிக்காக, பதவி மேலாகத்திற்காக சபை ஊழியத்திற்கு வருவோரைத் தவிர்க்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒவ்வொரு சபையும் ஒரு முழுநேர சபை ஊழியரை நியமிக்க ஆயத்தப்படுதல் அவசியம். சபையாரில், வேறு பணியாற்றுவோரில் தன்னார்வமாய் வருபவர்களை சபை ஊழியர்களாக ஏற்படுத்தலாம்.

திருப்பணி விடைக்குத் தெரிந்தெடுக்கும் போது மிகவும் அவர்களை சோதனை செய்து தெரிந்தெடுக்கலாம், சபையில் உபத்திரவம் தாங்க முடியவில்லையே, திருப்பணிவிடைக்காவது போ என்று சிபாரிசு செய்யக் கூடாது. மன்றங்களின் உறுப்பினர்களின் உறவினர்கள் என்பதற்காகத் திருப்பணிக்குத் தெரிந்தெடுக்கலாகாது. அப்படியே தெரிந்தெடுத்தால் தூய்மைக் கேடுள்ளவர்களும், தீயவரும் திருப்பணியாளர் என்ற பெயருடன் சீரழிக்க ஆரம்பித்து விடுவர். திருச்சபையிலும், திருப்பணி விடையிலும், பிற பணிகளிலும் திறமையுள்ளவர்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும். அங்கு சாதியையோ, திருச்சபை அரசியலையோ பார்க்கக் கூடாது. திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் சாதி அடிப்படையிலான சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாய் இருப்பதைக் கண்டிக்கலாம். சாதியின் பெயராலே கிறிஸ்தவர்கள் சங்கம் அமைப்பதையும், பத்திரிகைகள் நடத்துவதையும் தடுக்கலாம். திருப்பணிவிடையாளர்களிடம் பாடசாலை போன்ற நிறுவனங்களின் பொறுப்புகள் இருக்கலாகாது, அது சபைப் பணியைப் பாதிக்கிறது என்பவர்கள் உண்டு. இக்கூற்று முழுவதும் உண்மையில்லை. பாடசாலை போன்ற பொறுப்புகள் இல்லாமல் இருந்தும் சிறந்த சேவை செய்யாதவர்களும் உண்டு.

பாடசாலை போன்ற மிகுந்த பொறுப்புகளோடு திருப்பணியைத் திறம்படச் செய்வாருமுண்டு. சேவையும், தியாகமும், பொறுப்பும் அவரவரின் அழைப்பையும், ஒப்படைப்பையும் பொருத்தது. பொறுப்புகள் ஒரே இடத்தில் குவியாமல் பார்த்துக் கொள்வது நல்லது. காலாகாலமாகத் தாங்களே பதவிகளில் இருப்போமென்போரைத் தவிர்ப்பதும் நல்லது. திருப்பணிவிடையாளர் ஒரு மாணவர், அவருடைய இறுதி மூச்சு வரை அறிவில் வளர வேண்டியவர். இறையியல் மேற்படிப்புக்கும், பொதுக்கல்வி மேற்படிப்புக்கும் ஊக்குவிக்கும் திருமண்டலங்கள் சிறந்து விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. திருப்பணி விடையாளர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு அவசியம். அவர்களுடைய நலனுக்காக பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்படலாம். பணிக்காலத்தில் மரித்தால் பத்தாயிரத்துக் கும் மேற்பட்ட உதவித் தொகை அன்னாருடைய குடும்பத்துக்கு வழங்கும் வகையில் திட்டங்கள் தீட்டி செயல்படுத்தலாம். சபைகள் பெரும்பாலும் கிராமங்களில் உள்ளன. திருப்பணி விடையாளர்களின் பிள்ளைகள்

படிப்புக்கு மிகவும் அல்லலுறுகின்றனர். ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் KNH உதவியுடன் நல்ல உணவு, உடை, கல்வி கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது. ஆனால் கிராமங்களில் பாடுபடும் திருப்பணி விடையாளர்களின் பிள்ளைகளின் படிப்புக்கோ வழியில்லை. நகரங்களிலுள்ள மாணவர் விடுதிகளில் தங்கச் செய்து படிக்க வைத்தால் சம்பளம் பிள்ளைகளின் படிப்புக்கே போதவில்லை. எனவே திருப்பணிவிடையாளர்களின் பிள்ளைகளுக்காக ஒரு மாணவ விடுதி தனித்து அமைத்து நடத்தலாம். திருச்சபை தரும் வீடுகளில் வாழ்ந்து திருப்பணியாற்றி, ஓய்வு பெறும் திருப்பணியாளர் வீடன்றி தெருவில் நிற்கின்ற நிலை இன்று உண்டு. ஓய்வு பெறுமுன் ஓவ்வொரு திருப்பணி விடையாளருக்கும் ஒரு சொந்த வீடு கிடைக்க ஆவன செய்யலாம்.

சீர்திருத்தம் பற்றி எழுதிக் கொண்டே போகலாம். ஒருவருக்கு ஒருவர் நாம் கருத்தில் வேறுபாடு உள்ளவர்கள். கிறிஸ்துவில் இருந்த சிந்தையே நம்மிலும் இருந்து நாம் இது பற்றி சிந்திக்கையில் தான் ஓரளவாவது உண்மை புலப்படும். திருச்சபையில் காலா காலங்களில் சீர்திருத்தம் நடந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். உயிர் மீட்சிக் குரல்கள் எழும்பிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அது உயிருள்ள நிலையில் இருப்பது விளங்கும். திருச்சபையின் நாயகர் கிறிஸ்து. அவரே மெய்யான, குறையற்ற, பூரண சீர்திருத்தவாதி. தம்மையே தந்து சீர்திருத்தம் செய்தவர். தூயாவியால் இன்றும் சீர்திருத்திக் கொண்டே இருப்பவர் அவர் மாட்சிமையோடு வரும் வரைக்கும் சீர்திருத்தம் என்பது திருச்சபையில் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். ஏனெனில் திருச்சபை அத்தனையாய் வளரும். வளர வளர பிரச்சனைகளும் வளரும். விசுவாசம் குறைந்து வரும் நாட்களில் மும்மைக் கடவுளே (திரித்துவ கடவுளே) தம் அடியார் மூலம் தொடர்ந்து சீர்திருத்தம் செய்வார். திருச்சபை உலகை சீர்திருத்தும் பணியில் செயல்பட இறைவனே தொடர்ந்து செயலாற்றுகிறார்.

‘இவற்றிற்குச் சாட்சியாயிருப்பவர், ஆம், விரைவில் வருகிறேன்’’

என்கிறார் ஆமென்

ஆண்டவராகிய இயேசுவே, வாரும்

(வெளி. 22:20)

உங்களது கருத்துக்களை எங்களுக்கு தெரிவிக்கலாம்

Tinnevelly Christian Historical Society
2-2-3(4), North Street,
Bungalow Surandai – 627859
Tenkasi District
Email : christianhistorical@gmail.com
Call : 04633 290401
+91 9176780001
+91 7538812218
tchsportal.co.in

Sujith . S
Email : sujithrex@pm.me
call or whatsapp : +91 75388 12218

கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்தின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவர்களே, மீட்பரும், உலக இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிதான நாமத்தினாலே உங்கள் அனைவருக்கும் அன்பின் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நம் மத்தியில் ஆண்டவரின் ஊழியத்தினை செய்த உத்தமர்களை அடையாளம் கண்டு, இருளிலே மறைந்துக் கிடந்த அவர்களின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற பெரிய ஆவலோடு கூட இவ்வுழியத்தினை ஆரம்பித்தோம். ஆரம்பித்த நாள் முதற்கொண்டு மிக சிறப்பான ஆதரவையும், உற்சாகத்தையும் கொடுத்துவரும் எழுத்தாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள் மற்றும் அனைவருக்கும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

உங்கள் பகுதியில் பணி செய்த மிஷனரிகள், குருவானவர்கள், சபை ஊழியர்கள் மற்றும் சுதேசி ஊழியர்கள் என வெளி உலகிற்கு தெரியாதவர்களை மற்றவர்களுக்கு ஆய்வு மூலம் அறிமுகப்படுத்த அன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வரலாற்றுச் சுவடுகள் புத்தகம் தொடர்ந்து வெளிவர ஜெபித்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் நண்பர்களுக்கு இப்புத்தகத்தினை *அறிமுகப்படுத்தி* அவர்களையும் சந்தாதாரர்களாக இணையுங்கள்.

பதிப்பாசிரியர்

மாத இதழுக்கு தொடர்புகொள்ளவும்

+91 91767 80001

திருநெல்வேலி கிறிஸ்தவ
வரலாற்று சங்கம்